

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István,
dr. Latorcai János és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Gelencsér Attila, Gúr Nándor,
Hiszékeny Dezső, dr. Szűcs Lajos*

Az ülésnap megnyitása.....	35991
Magyarország 2018. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat általános vitájának megkezdése.....	35991
Gelencsér Attila jegyző.....	35991
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter, a napirendi pont előterjesztője.....	35992
Domokos László , az Állami Számvevőszék elnöke, a napirendi pont előterjesztője.....	36003
Dr. Kovács Árpád , a Költségvetési Tanács elnöke, a napirendi pont előterjesztője.....	36012
Felszólalók:	
Kósa Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	36019
Bánki Erik , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	36023
Dr. Szűcs Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	36026
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	36028
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	36034
Dr. Hargítai János , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	36039
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	36046
Volner János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	36052
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	36056
Dr. Hadházy Ákos , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	36062
Szelényi Zsuzsanna (független).....	36065
Ritter Imre nemzetiségi szószóló.....	36069
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	36075
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	36085
Dr. Szűcs Lajos (Fidesz).....	36086
Heringes Anita (MSZP).....	36087
Schmuck Erzsébet (LMP).....	36088
Németh Szilárd István (Fidesz).....	36088
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár.....	36093
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	36094
Dr. Latorcai János (KDNP).....	36097
Magyar Zoltán (Jobbik).....	36102
Dr. Czomba Sándor (Fidesz).....	36106
Schmuck Erzsébet (LMP).....	36111
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	36115
Schmuck Erzsébet (LMP).....	36118
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	36119
Teleki László (MSZP).....	36119
Dr. Vinnai Győző (Fidesz).....	36120
Gógös Zoltán (MSZP).....	36125
Dr. Vejkey Imre (KDNP).....	36129
Egyed Zsolt (Jobbik).....	36132
Pócs János (Fidesz).....	36135
Ikotity István (LMP).....	36139
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	36146
Dr. Szakács László (MSZP).....	36150
Pócs János (Fidesz).....	36150
Dr. Vejkey Imre (KDNP).....	36151
Riz Gábor (Fidesz).....	36152
Dr. Szakács László (MSZP).....	36156
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	36159
Firtl Máttyás (KDNP).....	36162
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	36167
Vécsey László (Fidesz).....	36172
Heringes Anita (MSZP).....	36175
Simon Róbert Balázs (Fidesz).....	36178
Ander Balázs (Jobbik).....	36183
Dr. Simon Miklós (Fidesz).....	36189

Kara Ákos , nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	36192
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár	36194
Horváth Imre (MSZP).....	36196
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár	36197
Demeter Zoltán (Fidesz).....	36199
Dr. Apáti István (Jobbik)	36202
Gúr Nándor (MSZP)	36207
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	36208
Kovács Sándor (Fidesz).....	36209
Witzmann Mihály (Fidesz).....	36210
Szabó Sándor (MSZP).....	36214
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	36218
Tiffán Zsolt (Fidesz).....	36220
Pintér Tamás (Jobbik)	36222
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	36224
Szabó Sándor (MSZP).....	36225
Pintér Tamás (Jobbik)	36226
Witzmann Mihály (Fidesz).....	36226
Kovács Sándor (Fidesz).....	36227
Teleki László (MSZP)	36228
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	36233
Manninger Jenő (Fidesz)	36234
Gúr Nándor (MSZP)	36235
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	36236
Balla Mihály (Fidesz).....	36237
Gúr Nándor (MSZP)	36238
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	36242

Napirend utáni felszólaló:

Witzmann Mihály (Fidesz).....	36243
--------------------------------------	-------

Az ülésnap bezárása	36246
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, KARA ÁKOS államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, BANAI PÉTER BENŐ államtitkár, LEPSÉNYI ISTVÁN államtitkár, DR. RÁKOSSY BALÁZS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. HOPPÁL PÉTER emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. SÁVOLT-SZABÓ TÜNDE államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
26. ülésnapja
2017. május 17-én, szerdán
(8.02 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Gelencsér Attila és Gúr Nándor)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 26. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Gúr Nándor jegyző urak lesznek segítségemre.

Most soron következik a **Magyarország 2018. évi központi költségvetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitájának megkezdése. A törvényjavaslat T/15381. számon, az Állami Számvevőszék véleménye T/15381/10. számon a honlapon mindenki számára elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést uniós és nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy nagy tisztelettel köszöntsem az előterjesztés tárgyalására érkezett Domokos László urat, az Állami Számvevőszék elnökét, Warvasovszky Tihámér urat, az Állami Számvevőszék alelnökét, Kovács Árpád urat, a Költségvetési Tanács elnökét.

Tájékoztatom önöket, hogy a törvényjavaslat tárgyalása során a Költségvetési bizottság jár el törvényalkotási bizottsági jogkörben.

Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztés 30 órás időkeretben történő tárgyalásáról döntött. A napirendi ajánlás függeléke tartalmazza az időkeretek felosztását. Felkérem Gelencsér Attila jegyző urat, hogy ismertesse a frakciók mai napon rendelkezésre álló időkeretének felosztását, valamint a vita fontosabb szabályait.

GELENCSÉR ATTILA jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napi 12 óra időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 247 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 113 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 134 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 124 perc, az LMP képviselőcsoportjának 73 perc, a független képviselőknek pedig 29 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 30-30 perces vezérszónoki felszólalások idejét is. Tájékoztatom önöket, hogy az egyes ülésnapokon rendelkezésre álló, fel nem használt tárgyalási időkeret másnapra nem vihető át.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy amennyiben az európai parlamenti képviselő a képviselőcsoport vezetője útján jelentkezett felszólalásra, úgy felszólalása annak a képviselőcsoportnak a felszólalási idejébe számít bele, amely felszólalóként őt bejelentette. Amennyiben közvetlenül jelentkezett, úgy

felszólalása nem számít bele az időkeretbe, és részére az egy független képviselőre jutó felszólalási idővel megegyező felszólalási időt kell biztosítani, azaz egyenként 7 perc időkeretet.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága által felkért nemzetiségi szószóló felszólalására szerdán, csütörtökön és pénteken 20-20 percben, összesen 60 percben kerülhet sor, amely az időkeretbe természetesen nem számít bele.

Az általános vitában a mai napon az előterjesztői nyitóbeszédre 40 perces időkeretben, az Állami Számvevőszék elnökének felszólalására 30 perces időkeretben, a Költségvetési Tanács elnökének felszólalására szintén 30 perces időkeretben, a képviselőcsoportok vezérszónoklataira 30-30 perces időkeretben, az elsőként jelentkezett független képviselő felszólalására 15 perces időkeretben, a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által felkért nemzetiségi szószóló felszólalására - ahogy már említettem - 20 perces időkeretben, majd a további képviselői felszólalásokra az egyes frakciók időkeretének mértékéig lesz lehetőség.

Felhívom szíves figyelmüket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, ahogy az iménti felolvasásban már közöltem, 40 perces időkeretben. Megvárom, míg miniszter úr följön a szószékre, hisz beszédét innen, az emelvényről mondja el. Köszönöm szépen. Miniszter úr, öné a szó, parancsoljon!

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Urak! Hölgyeim és Uraim! A 2018. évi költségvetés a munkából élők költségvetése, amely minden magyar ember számára megteremti annak a lehetőségét, hogy ismét tehessen egy lépést előre a saját életében. A polgári kormány ezért továbbra is elkötelezett a munkahelyteremtés ösztönzése, a családok európai viszonylatban is példaértékű támogatása, valamint Magyarország külső és belső biztonságának erősítése mellett.

A jövő évi büdzsé, követve a korábbi évek fiskális politikáját, a kiszámíthatóság, a biztonság, a fejlődés értékein alapszik. A mögöttünk álló időszak strukturális átalakításának pozitív hatásait jól tükrözik a kormány gazdaságpolitikájának következő eredményei. A 2018. évi esztendő is olyan lehet, amelyben az uniós átlagot meghaladóan továbbra is stabil és fenntartható pálya mentén növekszik hazánk gazdasága. Magyarország 2010 óta nyújtott teljesítményét, fegyelmezett költségvetési politikáját, az államadósság csökkenő pályára állítását a nagy nemzetközi szervezetek is elismerik, többek között a hitelminősítők. Tavaly ezért került hazánk a befektetésre ajánlott kategóriába. A piac szerint persze ez már régóta így volt, de örülünk annak, hogy most már a hitelminősítők is hasonlóképpen látják.

A magyar gazdaság dinamikus bővülésének megerősítése érdekében a 2018. évi költségvetés középpontjában a bérfelzárkózás és a vállalatok hatékonyságjavító törekvéseinek párhuzamos ösztönzése áll. A kormány célja, hogy Magyarországon mindenkinek megérje dolgozni, és az emberek elsődlegesen munkajövedelemből biztosítsák a megélhetésüket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy az önök előtt lévő törvényjavaslat ismertetése előtt röviden visszatekintsek az előző évek azon főbb gazdaságpolitikai eredményeire, amelyek alapul szolgáltak ennek a 2018. évi költségvetésnek a tervezésekor egy modern, XXI. századi, versenyképes gazdaság és társadalom építéséhez.

A magyar gazdaság növekedési pályája a 2013-as fordulat óta stabil és kiegyensúlyozott. 2014-ben 4 százalékkal, 2015-ben 3,1 százalékkal, tavaly pedig 2 százalékkal bővült a bruttó hazai össztermék. Különösen kedvezőnek tartjuk, hogy 2016-ban az uniós források jelentős elmaradása ellenére is az európai uniós átlag feletti volt a magyar gazdaság teljesítménye, amihez a legtöbb ágazat pozitívan járult hozzá.

(8.10)

Ennek hátterében pedig nem hitelek és nem az eladósodás növekedése áll, amit egyértelműen bizonyít, hogy az egyensúlyi mutatók is kedvezően alakulnak: 2016-ban a külkereskedelem többlete megközelítette a 10 milliárd eurót, az államháztartás előzetes hiánya 1,68 százalékra teljesült, míg az államadósság mértéke 74,1 százalékra mérséklődött. Tehát ellentétben a 2000-es évek közepével, amikor a hitelfelvétel vagy a privatizációs bevételek szolgálták a gazdaság növekedéséhez alapul, a magyar gazdaság ma egy olyan pályán van, amely nem a kockázatokat növeli, hanem ezeket éppen ellenkezőleg, csökkenti, és közben növekszik jobban, mint az Európai Unió átlaga. A mögöttünk hagyott időszak nagy eredménye tehát, hogy növekedő pályára állítottuk a gazdaságot, miközben végleg megszabadultunk az IMF-től és az Európai Bizottságtól felvett hitelek terheitől. Éppen ezért közös érdekünk, hogy a közszolgáltatások költségét az állam hitelfelvétel nélkül, a működési bevételeiből finanszírozza, azaz csak annyit fordítsunk az állam működtetésére, amennyi az állam bevételeiből fedezhető.

Így tehát, tisztelt képviselőtársaim, a 2018-as költségvetés is abban a szerkezetben készült, ahogy azt a korábbi években megtettük, az állam működése tekintetében megvalósul a nullás költségvetés, hiszen csak annyit fordítunk a kiadásainkra, ami a bevételből van, az összes többi beruházás és fejlesztés. Ez egyúttal azt is jelenti, hogy kizárólag a hazai és az uniós fejlesztési forrásoknál tervezett hiányt a kormány, ami az egészségesen fejlődő gazdasági környezet megteremtéséhez járul hozzá. *(Tállai András tüsszent.)* És ez igaz is, egészségére, képviselő úr! A polgári kormány szakpolitikai intézkedéseinek kö-

zéppontjában a családok megerősítése, a munkából élők helyzetének javítása, a munkaalapú társadalom megteremtése, valamint a magyar emberek biztonságának megőrzése áll.

A családpolitika alapja a gyermekvállalás ösztönzése és a gyermeknevelés támogatása. Ennek jegyében az Európában is kedvező, 15 százalékos személyijövedelemadó-kulcsnak és az egyedülálló családi adórendszernek köszönhetően, mára közel egymillió családnál marad több pénz. A családalapítás és a házasságkötés támogatása érdekében az első házások adókedvezményre jogosultak, ami 2017-től a családi kedvezménytől függetlenül vehető igénybe. Mindemellett az otthonteremtési programmal 10 millió forinttal járul hozzá a kormány, hogy a magyar családok saját otthonhoz juthassanak, ha három vagy több gyermeket nevelnek, illetve vállalnak, miközben a lakásépítésre vonatkozó áfa mértékét a korábbi 27 százalékról 5 százalékra mérsékeltek.

Nemcsak a családok, hanem mindenki pénztárcáját érinti a legfontosabb élelmiszerek - 2016-tól a sertéshús, 2017-ben a tej, baromfi és tojás - áfacsökkentése 5 százalékra. Ezenfelül az éttermi étkezés és az internet áfáját is csökkentette a kormány, első körben 2017-re 18 százalékos mértékűre.

Kiemelt célunk, hogy a segélyalapú gazdaságot munkaalapú gazdaság váltsa fel, azaz mindenkinek megérje dolgozni. Az eddig elért foglalkoztatáspolitikai eredményeink önmagukért beszélnek: 4,5 százalékos a munkanélküliségi ráta, és már 4 millió 350 ezer felett van a foglalkoztatottak száma, ami azt is jelenti, hogy a rendszerváltás óta nem dolgoztak ennyien Magyarországon. 2010-hez képest 700 ezerrel több embernek van munkája. A magyar gazdaságnak egyúttal olyan pályára kell átállnia, amelyen nem az olcsó munkaerő a versenyképesség alapja, hanem a hatékonyság. A kormány gazdaságpolitikája ezt a célt tükrözi, intézkedéseivel pedig ennek megvalósítását kívánja elősegíteni. Ennek érdekében született meg a tavaly novemberi hatéves adócsökkentési és bérnövelési megállapodás, amely egyszerre jelenti a bérfelzárkózást, illetve a vállalkozások adóterheinek és járulékkerheinek a mérséklését.

A bérmegállapodás alapján idén Európában az egyik legalacsonyabb szintre, 9 százalékra csökkent a társasági adó kulcsa, miközben a minimálbér 15 százalékkal, a szakmunkás-minimálbér, a garantált bérminimum pedig 25 százalékkal emelkedett. A munkáltatót terhelő szociális hozzájárulási adó pedig 27-ről 22 százalékra csökkent. Eközben már 50 hónapja tart a reálbérek növekedése, és 2017 első két hónapjában 10,3 százalékkal emelkedtek a keresetek. A magasabb keresetek kedvezően hatnak az országon belüli mobilitásra, csökkentik a külföldi munkavállalás vonzerejét. Ez a közfoglalkoztatásból a nyílt munkaerőpiacra való visszatérésre is ösztönzőleg hat, ami a hazai gazdaság munkaerő-tartalékának áramlását segíti elő.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány nyugdíjpolitikájának lényege, hogy a nyugdíjasok is ked-

vezményezettjei legyenek a hazai gazdasági folyamatok alakulásának. 2010-ben a kormány azt ígérte, és azt az ígéretet tette, hogy évről évre megvédi a nyugdíjak reálértékét, vagyis megőrizzük azok vásárlóerejét. Ennek köszönhetően 2011 és 2016 között a nyugdíjak átlagos vásárlóereje átlagosan több mint 23 százalékkal nőtt a tartósan alacsony inflációnak köszönhetően, és a vásárlóerejük pedig 10 százalékkal javult. Amennyiben a várható infláció az emelés mértékét meghaladja, a nyugdíjasok kompenzációra számíthatnak. Évről évre ezt a gyakorlatot követtük, és ennek köszönhető az, hogy veszteség soha nem érheti a nyugdíjasokat, kompenzálni kell az infláció alakulása miatt őket.

Ha a magyar emberek biztonságának megteremtéséről és fenntartásáról van szó, a kormány számára nincs kompromisszum. Tehát eddig és ezt követően is minden szükséges intézkedést megtettünk, és megtesziünk az ország külső fenyegetéseivel szemben. A magyar emberek biztonságát a megerősített jogi és fizikai határázárrel, illetve a rendőrség és a honvédség folyamatos fejlesztésével biztosítjuk.

Az előbbieken kiemelt intézkedések - amelyek minden magyar ember, család, vállalkozás számára biztonságot, kiszámíthatóságot, valamint érdemi előrelépést jelentenek - irányításként szolgáltak a jövő évi költségvetés tervezésekor.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy e rövid visszatekintés után áttérjek a 2018. évi költségvetésjavaslat bemutatására. A jövő évi büdzsé a célkitűzéseket és a legfontosabb intézkedéseket tekintve nem tér el a korábbi évek céljaitól, továbbra is a stabilitás megőrzésére, az államadósság csökkentésére, az államháztartási hiány alacsonyan tartására, valamint a bővülő foglalkoztatásra és a növekvő gazdasági teljesítményre épít. Immár harmadik esztendeje gyakorlat a tisztelt Ház számára, hogy fél évvel korábban ismerheti meg minden érintett, a családok, a vállalkozások, az állami intézmények a következő évre tervezett intézkedéseket, azok hatásaikat, illetve a saját mozgásterüket. A tavaszi költségvetési tervezés egyértelműen bizonyított, és szakpolitikai tekintetben is beváltotta a hozzá fűzött reményeket. A nyár elejére pedig ismét elfogadott költségvetéssel rendelkezhet az ország, ami a kiszámíthatóságot és a tervezhetőséget erősíti. Mivel a költségvetés tervezése párhuzamosan zajlott Magyarország konvergenciaprogramjának készítésével, így most is megvalósult a két dokumentum időbeli és tartalmi összhangja.

A kedvező fiskális és reálgazdasági folyamatoknak köszönhetően a költségvetés 2018-ra 4,3 százalékos gazdasági bővüléssel és 2,4 százalékos hiánnyal számol, 3 százalékos infláció mellett.

A 2018. évi költségvetés tervezésekor figyelembe vett makrogazdasági prognózisban a kormány a magyar gazdaság fenntartható és stabil növekedésével számol, ami a jegybank céljainak is megfelelő inflációs környezettel párosul. Itt szeretném megemlíteni, hogy ezt a tervezést alátámasztja az idei évre terve-

zett és megvalósuló folyamatok alakulása is. A Központi Statisztikai Hivatal éppen tegnap publikálta a gazdasági növekedés legfrissebb adatait. A magyar gazdaság az első negyedévben 4,1 százalékkal növekedett, ami mindenképpen megalapozza azt, hogy akár az idei évre, akár a jövő évre is ilyen mértékű növekedéssel számoljunk.

(8.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindemellett közös terhünk, az államadósság bruttóhazaitermékarányos mérséklődése is folytatódik. Az uniós módszertan szerinti adósságmutató 70,5 százalékra csökkent, ez másfél százalékponttal lesz alacsonyabb a 2017. évinél. Tehát itt sem történik meglepetés. Az elmúlt hat esztendőben folyamatosan csökkentettük az államadósság mértékét, a gazdasági növekedés tehát nem hitelből valósul meg, mint a korábbi években, 2010 előtt, hanem épp ellenkezőleg, az adósság csökkenésével jár együtt, és ezen a jövő évben sem kívánunk változtatni.

Jövőre számos szakpolitikai területnek jut többletforrás az előző évekhez képest. Engedjék meg, hogy ezekből is néhányat kiemeljek.

Oktatásra az idei évhez képest 81 milliárd forinttal fogunk jövőre többet fordítani. Az egészségügyre az idei évhez képest 102 milliárd forinttal költünk majd többet. Nyugdíjakra, családtámogatásra, szociális területre 287 milliárd forinttal költünk többet 2018-ban, mint az idei évben. Gazdaságfejlesztésre 205 milliárd forinttal fordítunk többet, míg a rendvédelemre és a közbiztonság megerősítésére 83 milliárd forinttal többet fog biztosítani a költségvetés 2018-ban. Ez utóbbinál persze hadd tegyem azt is hozzá, hogy amennyiben szükséges és a helyzet indokolja, akkor még ennél is többet fogunk rá fordítani; ahogy hangsúlyoztam is, a családok támogatása, a foglalkoztatás, a munkahelyek teremtése mellett a biztonság az első számú célja ennek a költségvetésjavaslatnak, ezért ebben a kérdésben, ha kell, akkor rendvédelemre és közbiztonságra további összegeket tudunk fordítani.

Kiemelném itt, hogy a migrációs nyomás kezelése továbbra is többletfeladatot jelent Magyarországnak, ezért a határaink védelmére az előző évekhez hasonlóan megfelelő pénzügyi háttérrel biztosít a 2018-as költségvetés. Az illegális bevándorlás elleni fellépés érdekében a közbiztonságra 2017-hez képest 19 százalékkal több, összesen 514 milliárd forint forrás fog jutni.

Tisztelt Ház! Az előre nem várt kockázatok kivédése, az évközi kormányzati döntések fedezetének biztosítása érdekében a 2018. évi költségvetésjavaslat az elmúlt évekhez hasonlóan konzervatív módon készült. Ennek megfelelően a jövő évre is azzal a szintű tartalékkal terveztünk, mint az idén. 60 milliárd forint áll rendelkezésre az Országvédelmi Alapban, 110 milliárd forint az általános tartalékként szolgáló rendkívüli kormányzati intézkedések elő-

irányzatán. Újra megterveztük és javasoljuk a parlamentnek elfogadásra, hogy költségvetési fejezetenként további 35 milliárd forint összegű stabilitási tartalék erősítse a tartalékok rendszerét. Tehát aki jól figyelte a számokat, annak azt mondhatom, hogy több mint 200 milliárd forint tartalékkal lehet számolni a következő évre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mint ahogy önök előtt is ismert, a 2010-ben hivatalba lépő polgári kormány a munkaalapú gazdaság megteremtését tűzte ki célul, a jövő évi költségvetés pedig a munkából élőkről szól, mivel a gazdasági növekedés egyik legfontosabb tényezője a megfelelően képzett, minőségi munkaerő. A tavaly novemberben megkötött hat éves bérmegállapodás alapján a 2017-től végrehajtott jelentős minimálbér- és garantáltbérminimum-emelés, valamint a munkáltatót terhelő adók és járulékok csökkentése után 2018-tól a minimálbér további 8 százalékkal, míg a garantált bérminimum újabb 12 százalékkal nő majd. Az intézkedéseknek köszönhetően a szakmunkások bére 2010-hez képest megduplázódhat.

Mindeközben továbbvisszük az életpálya- és bérrendezési programokat is. A közszolgálati dolgozók anyagi és erkölcsi megbecsülését a kormány már számos intézkedéssel erősítette az elmúlt években, jövőre ezek ismét kiemelt hangsúlyt kapnak. Ezek mintegy 556 ezer embert érintenek. Folytatódik a 2015-ben indított fegyveres- és rendvédelmi életpálya-modell, amelynek keretében 2018-ban további, átlagosan 5 százalékkal nő a katonák és a rendvédelmi dolgozók fizetése. További emelésben részesülnek az egészségügyi ágazat szakdolgozói, így ezek között az Országos Mentőszolgálat alkalmazottjai is. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal foglalkoztatottjai pedig 2018-ban további 15 százalékos illetményemelésben részesülnek, elérve ezáltal az átlagosan 50 százalékos növekedést. 2018-ban további 5 százalékos emeléssel zárul a 2016-ban indított bírói és ügyészi illetményalap-emelés, illetve a felsőoktatási oktatói, kutatói és tanári bérrendezés. Emellett, a korábbi döntéseknek megfelelően, emelkedik a pedagógusok bére is a minősítés keretében.

A költségvetés fedezetet nyújt valamennyi, már végrehajtott intézkedés továbbviteléhez is, így a pedagógusok életpályájára és kapcsolódó bérintézkedéseire, a járási és megyei kormányhivatalok munkatársainak állami tisztviselői életpályájára, továbbá az egészségügyi, szociális és kulturális bérintézkedésekre. Az oktatási ágazatban a pedagógus-életpálya-modell és előmeneteli rendszer kiteljesítése mellett a felsőoktatási oktatói, kutatói és tanári munkakörökben dolgozók bérrendezéséhez, valamint a köznevelés, a szakképzés és a felsőoktatás színvonalát javító beruházásokhoz is biztosítani fogjuk a szükséges forrásokat.

A „segély helyett munka” elvével összhangban folytatódnak a közmunkaprogramok, amelyek a leghátrányosabb helyzetben élőknek nyújtanak lehetőséget a visszatérésre a munka világába. Emellett a

kormány továbbra is különös figyelmet fordít a munkahelyteremtésre, és támogatja az egyes hátrányos helyzetű csoportok foglalkoztatását. Ennek is köszönhetően 2018-ban a gazdaságilag aktívak és a munkában állók száma egyaránt emelkedni fog, így a munkanélküliségi ráta 4 százalékra mérséklődhet.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jövőre is folytatódó célzott áfacsökkenések jelentős támogatást jelentenek minden magyar családnak, javítják a hazai termelők versenyképességét, és hozzájárulnak a kereskedelmi forgalom további bővüléséhez. Miután idén 5 százalékra csökkent a friss tej, a baromfi és a tojás áfája, 2018. január 1-jétől a halhús áfakulcsa is 5 százalék lesz, amennyiben ezt majd támogatják. Tovább csökken az internet-hozzáférés és az éttermi szolgáltatás áfája, a 2017. évi 18-ról 2018-tól 5 százalékra. Az Európa-szerte továbbra is egyik legalacsonyabb, 15 százalék marad a személyi jövedelemadó kulcsa, így 2018-ra egy kétkeresős, átlagjövedelemmel rendelkező kétgyermekes családnál éves szinten mintegy 240 ezer forint marad 2015-höz képest.

Milyen vállalkozókat érintő tehercsökkentések vannak? Az idei évhez képest további 1 százalékponttal, 13 százalékra csökken a kisvállalati adó, rövidebb nevén a kiva. Marad egységesen 9 százalékos a társasági adó kulcsa; ezzel, nyugodtan mondhatom, hogy Európában a legkisebb társaságiadó-kulcsot tudjuk felmutatni, az Európai Unióban mindenképpen, de az Európai Uniót kívül is csak egy ország van, amelyikben ilyen mértékű alacsony kulcs van. Az egészségügyi hozzájárulás, az eho kulcsa 2 százalékponttal, 20 százalékra fog csökkenni a vállalkozókat érintően. A tavaly még 27 százalékos, az idén pedig már csak 22 százalékos szociális hozzájárulási adó jövőre 20 százalékra csökken. S végül, de nem utolsósorban a kisüzemi sörfőzdek esetében 8 ezer helyett 200 ezer hektoliter lesz az a határ, ami alatt csak a jövedéki adó 50 százalékát kell megfizetni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány eddig is számos intézkedéssel segítette a családok élethelyzetének javítását és ösztönözte a gyermekvállalást. Ezt a bevált rendszert erősíti tovább a jövő évi költségvetés is. 2018 januárjától összességében havi 35 ezer forintra nőhet a kétgyermekes családok adókedvezménye, így ők összesen már évi 420 ezer forint kedvezményt kaphatnak. A családalapítás és a házasságkötés támogatása érdekében 2018-ban is számíthatnak adókedvezményre az első házások, függetlenül a családi kedvezmény igénybevételétől.

(8.30)

Folytatódik az otthonteremtési program, amelyre 2018-ban még több forrás, egészen pontosan 226 milliárd forint áll majd rendelkezésre. A nemzeti otthonteremtési közösségek szintén a lakáshoz jutást és a lakáskörülmények javítását tűzték ki célul, ezek az idei évben elindulhatnak.

A kormány az ingyenes tankönyvellátás kiterjesztésével még inkább támogatja a rászoruló család-

dokat. 2018-tól az állam biztosítja az első sikeres nyelvvizsga, valamint az első emelt szintű, idegen nyelvből tett érettségi ingyenes megszerzését. Mindezeket túl az ifjúsági kedvezmények kiterjesztésének keretében a fiatalok első vezetői engedélyének ingyenes megszerzését is támogatni fogjuk. Ezen intézkedéseink mind-mind hozzájárulnak a családpolitikai és demográfiai célkitűzések megvalósulásához, ösztönzik a gyermekvállalást, növelik a munkaerő mobilitását, versenyképességét és javítják a lakosság életminőségét.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány a 2014-2020-as ciklusra a hazánkat jogosan megillető európai uniós források célzottabb és még hatékonyabb felhasználását tűzte ki célul. Ennek jegyében döntöttünk arról, hogy a rendelkezésre álló összegek 60 százalékát fogjuk gazdaságfejlesztésre fordítani, ami érdemben segítheti elő a gazdaság növekedését, a beruházásokon keresztül a foglalkoztatottság bővülését és a versenyképesség javítását. Emellett természetesen jelentős források jutnak az egészségügyi és szociális ágazat fejlesztéseire, a társadalmi felzárkózást elősegítő programokra, valamint a közigazgatási és közszolgáltatási infrastruktúra modernizálására.

Mivel 2017-re már minden uniós programot meghirdet a kormány, így jövőre és az elkövetkezendő években ezek már konkrét eredményekkel járulnak hozzá Magyarországnak erősödéséhez. Elsődleges cél, hogy 2018 végére a támogatások teljes összegét leyszerződjük, nagyobb részét pedig már a kedvezményezettek részére ki is fizessük. A vissza nem térítendő támogatások mellett, a korábbi pénzügyi időszakhoz képest, megnő azon pénzügyi eszközök szerepe, amelyek többször kihelyezhetők, ezáltal hosszú távon tudnak biztos finanszírozást nyújtani a vállalkozások különféle fejlesztéséhez. A strukturális, a vidékfejlesztési és halászati, valamint az egyéb uniós, például a közlekedési infrastruktúra-fejlesztést támogató európai hálózatfinanszírozási eszköz forrásait felhasználó támogatásokon keresztül összesen 2417 milliárd forintot tervezünk kifizetni a következő évben.

Mindezek mellett említést érdemelnek azok az uniós támogatások is, amelyek ugyan nem jelennek meg a hazai költségvetésben, azonban az Európai Bizottság agrárpiaci és közvetlen termelői támogatások formájában 425 milliárd forint összegben 2018-ban fogja átutalni. Emlékeznünk kell arra, hogy ezek a transzferek nem segélyek, hanem a kohéziós politika alapján Magyarországnak jogosan járó, a gazdasági és társadalmi felzárkózást elősegítő összegek, ahol a projektek minden 100 forintjából 15 forintot a hazai költségvetés áll. Egyébként ez is benne van a jövő évi tervezetben. A költségvetésben megjelenő közel 1912 milliárd forint uniós bevétel a bruttó hazai termék közel 5 százalékát teszi ki. Magyarország mindazonáltal az Európai Unió közös kasszájához is hozzájárul, egészen pontosan 310 milliárd forintot fizetünk be ebbe a közös kasszába.

Tisztelt Képviselőtársaim! Természetesen nem maradhatnak ki azok a területek sem a hazai költ-

ségvetési támogatásokból, ahol az uniós források nem vagy csak korlátozott mértékben érhetők el. A hazai gazdaság versenyképességének növelése kulcskérdéssé vált a gazdasági bővülés érdekében, amelyet az uniós források mellett hazai forrás biztosításával is kívánunk ösztönözni. Így például az „Egészséges Budapest” program keretében 2018-ra 30 milliárd forint jut a fővárosi és Pest megyei egészségügyi szakellátások fejlesztésére, míg az érintett intézmények infrastrukturális megújítására további 9,5 milliárd forint. 5,1 milliárd forintot fogunk fordítani a Bethesda Gyermekkorház és a Budai Irgalmasrendi Kórház közös fejlesztésére, valamint az ipar területét célzó intézkedésekre, úgymint az Irinyi-terv végrehajtása keretében az Ipar 4.0 programra, illetve az idén elindítottuk és jövőre folytatni fogjuk a beszállítói fejlesztési programot, amely a magyar kis- és középvállalkozások számára fog támogatást jelenteni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány jövőre is biztosítja az önkormányzatok finanszírozásához szükséges központi költségvetési forrásokat, ahol megjelennek azok az általános alapelvek, amelyek többek között a családok támogatását, egyúttal az életszínvonal emelkedését szolgálják. A kormány 2013-ban megteremtette a hatékony feladatszerzés lehetőségét, újragondoltuk az állami és az önkormányzati feladatmegosztást. Ezzel párhuzamosan az állam maradéktalanul átvállalta a helyi önkormányzatok elmúlt évtizedekben felhalmozott adóssághalmományát is. Mivel a tavaly novemberben megkötött hatéves bérmegeállapodás az önkormányzatokat is érinti, a kormány a megnövekedett bérterhek kifizetéséhez segítséget, költségvetési támogatást nyújt. Tehát az önkormányzatok most sem maradnak magukra, a kiszámíthatóság és a stabilitás itt is változatlanul fontos szempont marad a feladatokhoz kötött támogatási rendszer fenntartásával, valamint a működési hiány nélküli gazdálkodás elősegítésével.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A gazdasági és a társadalmi felzárkóztatáshoz elengedhetetlen a vidéki települések támogatása. Így az uniós források mellett egyre több hazai forrást bocsátunk rendelkezésre fejlesztési célokra, főként ott, ahol az előbbiek nem vagy csak korlátozottan érhetők el. Ennek jegyében a kormány 2018-ban is támogatja a gyermekétkeztetést biztosító konyhák és étkezők, valamint a kisgyermekellátó rendszerben új intézményként megjelenő minibölcsődék fejlesztését és egyéb kötelező önkormányzati feladatok megvalósítását. Itt kell megjegyeznem, hogy a költségvetés jövőre 5,4 milliárd forinttal, 2010-hez képest pedig 47,2 milliárd forinttal több forrásból támogatja a gyermekétkeztetést, hogy Magyarországon a bölcsődétől az iskoláig minden gyermek hozzájuthasson a színvonalas gyermekétkeztetéshez, továbbá minden rászoruló gyermek intézményes keretek között legalább napi egyszer meleg ételhez jusson már az özszes iskolai szünidőben is.

Ahhoz, hogy a következő évek, évtizedek eredményesek legyenek, továbbra is kiemelt figyelmet

kell fordítani a fiatal generáció megfelelő nevelésére, gondozására, hiszen a sikeres jövőt a következő nemzedék alapozza majd meg. A 2018. évben jelentős többletforrás jut az átalakuló bölcsődei rendszer működésére. 2017-től ugyanis a kisebb településeken is kötelezővé vált a gyermekek napközbeni ellátása, amennyiben arra igény van. Ez az intézkedés maximálisan összhangban van a munka mellett gyermeket vállalók támogatásával, így a nők munkaerőpiaci részvételének növelésével.

Mindent egybevetve az önkormányzatok a következő évben hitelforrás nélkül közel 2940 milliárd forinttal gazdálkodhatnak majd. Ehhez a központi költségvetés több mint 695 milliárd forint támogatást biztosít.

Tisztelt Képviselőtársaim! Végül engedjék meg, hogy az alrendszerük közül a két legfontosabbról, a Nyugdíjbiztosítási és az Egészségbiztosítási Alap gazdálkodásáról szóljak.

A Nyugdíjbiztosítási Alap költségvetése jövőre is egyensúlyban marad. A gazdasági növekedés és a bővülő foglalkoztatás eredményeképpen a Nyugdíjbiztosítási Alap adó- és járulékbevételeinek együttesen befolyó összege 141,5 milliárd forinttal haladja meg az idei évre tervezett mértéket. A kormány jövőre is megvédi a nyugdíjak vásárlóerejét, így az ellátások, a hatályos jogszabálynak megfelelően 2018-ra a tervezett infláció mértékével megegyezően, 3 százalékkal emelkednek majd. Miután az elmúlt években a nyugdíjemelési mértéke rendre meghaladta az inflációt, a nyugdíjak reálértéke 2010 óta több mint 10 százalékkal növekedett. Ez azt jelenti, hogy a polgári kormány a nyugellátások összegébe beépítve gyakorlatilag a nyugdíjasoknak visszaadta a szocialista kormányok által elvett 13. havi nyugdíj összegét.

(8.40)

A 2018. évi nyugdíjkiadások összege a bruttó hazai termék 8,3 százalékát teszi ki. A bruttó hazai termék növekedésének tervezett mértékét figyelembe véve 2018-ban az államháztartás egyenlegcéljának teljesülése esetén nyugdíjprémium kifizetésére is sor kerülhet. Erre a Nyugdíjbiztosítási Alapban céltartalékként 32 milliárd forintot különített el a kormány.

A korhatár feletti öregségi nyugdíja mellett a nők családban betöltött szerepére is megkülönböztetett figyelmet fordít a kormány, és változatlanul biztosítani kívánjuk a 40 éves jogosultsági idővel rendelkező nők számára a korhatár alatti nyugellátás igénybevételének lehetőségét, illetve ennek fedezetét. Amennyiben a Nyugdíjbiztosítási Alap kiadásai meghaladnák a tervezett bevételeit, akkor a költségvetési egyensúly biztosítása érdekében ezek fedezetét központi költségvetési támogatás kompenzálja.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Egészségbiztosítási Alapnál ugyancsak a bevételek és a kiadások egyensúlyával számol a 2018-as költségvetés, hasonlóan az előző évekhez. Az alap bevételeinek nagyobb

részét, több mint 69 százalékát a járulékbevételek és hozzájárulások, a fennmaradó részét pedig a költségvetési hozzájárulások és egyéb bevételek teszik ki.

Az alapnak két meghatározó kiadása van: a pénzbeli és a természetbeni egészségbiztosítási ellátások. Az összes kiadáson belül az előbbi mintegy 28, az utóbbi 70 százalékos arányt jelent. A pénzbeli ellátásokon belül a legmagasabb összeget a rokkantsági, rehabilitációs ellátások jelentik. Ezen túl meghatározó nagyságrendet képviselnek a csecsemőgondozási és gyermekgondozási díjak, valamint a táppénzkiadások.

A természetbeni ellátások közül a legjelentősebb kiadást a gyógyító-megelőző ellátás adja. A 2017. évi, a béremelés fedezetének átcsoportosításával módosított előirányzathoz viszonyítva és a szociális hozzájárulási adó mértékének csökkentése figyelembevételével az erre a célra felhasználható többletforrás összege 80 milliárd forint lesz. Ennek jelentős része az egészségügyi dolgozók, szakdolgozók és orvosok elkezdett béremelésének további fedezetéül szolgál. A 2018. évi többletforrás biztosítja továbbá az Országos Mentőszolgálat állományában lévő alkalmazottak folytatódó béremelését az életpályaprogram első lépéseként, valamint a védőnők bérhelyzetének javítását. Ezek mellett az előirányzat lehetővé teszi az alapellátás és a népegészségügy fejlesztését, a nagy értékű, tételes elszámolású gyógyszerek, eszközök pótlását, beszerzését és többletkapacitások befogadását is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Urak! A jogszabályi garanciák betartása mellett a kormány megküldte véleményezésre a Költségvetési Tanács és az Állami Számvevőszék részére a törvényjavaslatot. A Költségvetési Tanács a dokumentumot hitelesnek minősítette, végrehajthatónak és megalapozottnak tartotta. A tervezés alaposságát bizonyítja, hogy nem volt olyan alapvető ellenvetés, amely miatt a tanács kifogásolta volna a törvényjavaslat benyújtását.

A Költségvetési Tanács és az Állami Számvevőszék véleménye hozzájárul egy minden tekintetben magas színvonalú törvényjavaslat Országgyűlés általi elfogadásához. Engedjék meg, hogy ezúton is köszönetemet fejezzem ki a törvényjavaslat ellenőrzése során végzett munkájukért elnök uraknak és munkatársaiknak is.

Tisztelt Országgyűlés! A 2018-as költségvetés méltán nevezhető a munkából élők költségvetésének. A folytatódó adócsökkentések, a szélesedő családpolitikai intézkedések, a béremelési programok és a beruházások ösztönzése mind-mind azt a célt szolgálja, hogy jövőre is mindenki léphessen egyet előre a saját életében. Jövőre ismét többet fordítunk a családok és a gyermekvállalás támogatására, munkahelyteremtésre, illetve a munkaerő megtartására, az életpályaprogramok folytatására, a nyugdíjak reálértékének megőrzésére, és nem utolsósorban a gazdaság fejlesztésére, valamint hazánk határainak védelmére. Mindezt önerőből, hitelek felvétele nélkül tesszük, ehhez a forrást a 2013 óta tartó, európai

uniós átlagot meghaladó gazdasági növekedésből teremtjük meg. Még számos teendő áll előttünk a polgári Magyarország hosszú távú megszilárdítása érdekében, de eredményeink önmagukért beszélnek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezért kérem önöket, hogy a 2018. évi költségvetésről szóló törvényjavaslatot megtárgyalni és elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Most tisztelettel felkérem Domokos László elnök urat, az Állami Számvevőszék elnökét, hogy felszólalását innen, az emelvényről tegye meg. Elnök úr, tisztelettel köszöntöm. Megvárom, míg fölérkezik. Köszönöm. Öné a szó, parancsoljon!

DOMOKOS LÁSZLÓ, az Állami Számvevőszék elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A tisztelt Ház előtt immár a harmadik olyan költségvetésitörvény-javaslat fekszik 2016 óta, amely tavasszal születik meg, és 1990 óta a 28., amelyről az Állami Számvevőszék véleményt mond, eleget téve ezzel a törvényi kötelezettségének.

A három év már elegendő ahhoz, hogy a költségvetés tervezetét komplexitás szempontjából tendenciájában is értékelhessük. Az idén először az Állami Számvevőszék véleményének kialakításához a költségvetésitörvény-javaslatlal együtt rendelkezésre álltak a költségvetést megalapozó törvényjavaslatok; így az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat, valamint a Magyarország 2018. évi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslat. A költségvetési folyamatok megítéléséhez pedig a 2017. évi központi költségvetési törvény módosító javaslata is háttérrel nyújtott.

A 2018. évi költségvetésitörvény-javaslat szerkezete megtartotta az előirányzatoknál a tavalyi tervezéskor először alkalmazott hármas tagolást, azaz a hazai működési, a hazai felhalmozási és az európai uniós fejlesztési költségvetést, amelyet az elmúlt évhez hasonlóan a költségvetés átláthatósága szempontjából fontos előrelépésnek tartunk és üdvözöljük. A tavaszi költségvetési tervezés hozzájárul a kiszámíthatósághoz, ugyanakkor lehetővé teszi azt is, hogy a magyarországi makrogazdasági folyamatok tükrében a kormány szükség esetén korrigáljon.

Az Állami Számvevőszék véleményét a 2014-ben bevezetett új módszertan alapján készítette el. E módszertan fókuszában, ha röviden akarom összegezni, a bevételek megalapozottsága, illetve teljesíthetősége, a kiadások alátámasztottsága és a jogszabályok betartása áll. Ennek vizsgálatához a bevételi és kiadási előirányzatok kiválasztására lényegességi és kockázati alapon kerül sor, miközben biztosítjuk, hogy a kiválasztott bevételi, illetve kiadási előirányzatok összege elérje a törvényjavaslat bevételi, illetve kiadási főösszegének a 80 százalékát. A 2018. évi

költségvetésről szóló törvényjavaslatban szereplő előirányzatok esetében az értékelés a bevételi főösszegnek több mint 88 százalékára, a kiadási összegnek pedig 80 százalékára terjed ki.

Az előre meghatározott módszertanunk alapján vizsgáltuk a Magyarország 2018. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat összeállítására jogszabálynak való megfelelést, bevételi és kiadási előirányzatainak tervezése során az előírások betartását, a tervezett előirányzatok megalapozottságát, illetve alátámasztottságát, valamint az Alaptörvényben és a stabilitási törvényben foglalt államadósságszabály érvényesülését. Mindezen összetevők értékelésének együttes eredményeként mondtunk véleményt a költségvetésitörvény-javaslat megalapozottságáról, miközben felhívjuk a figyelmet a beazonosított kockázatokra, hiányosságokra, hogy azok kezelése hatékonyan és megfelelő időben megtörténhessen.

Fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy véleményemben a Számvevőszék a költségvetési tervezés egy adott állapotáról nyilatkozik. A véleményadásunk célja, hogy hozzájáruljunk ahhoz, hogy Országgyűlés a még hiányzó törvények megalkotásával, illetve módosító javaslatok elfogadásával megalapozott és a reálisan felmerülő kockázatokat kezelni tudó költségvetést fogadjon el. Véleményével az ÁSZ hozzájárul a költségvetési folyamatok átláthatóságához.

Ehhez az Állami Számvevőszék által tavaly már alkalmazott új formátumú számvevőszéki jelentésben rögzítettük megállapításainkat. Az új formátumban az egyes területeket számozással jól elkülönítve, lényegre törően mondtunk véleményt az adott előirányzat megalapozottságáról, teljesíthetőségéről, tervezésének szabályosságáról, valamint felhívjuk a figyelmet a kockázatokra.

(8.50)

Tisztelt Országgyűlés! Az Állami Számvevőszék véleménye szerint megalapozott a 2018-as központi költségvetésről szóló törvényjavaslat, a költségvetés tervezésénél figyelembe vett makrogazdasági előrejelzés megvalósulása esetén a bevételi előirányzatok teljesíthetőek. A törvényjavaslat megfelel az Alaptörvényben meghatározott államadósság-szabálynak, valamint - egy előírás kivételével - a költségvetésre vonatkozó jogszabályi előírásoknak. Az Állami Számvevőszék véleményében rámutat: a 2018-as költségvetésitörvény-javaslat hozzájárul Magyarország költségvetési stabilitásának fenntartásához. Az ÁSZ megállapította, hogy Magyarország 2018. évi központi költségvetési törvényjavaslatának előkészítése és tartalma megfelel a jogszabályi előírásoknak, tervezése során - egy kivétellel - betartották a hiány mértékére vonatkozó és az államadósság-szabállyal kapcsolatos előírásokat.

A 2018. évi költségvetésitörvény-javaslat a központi alrendszer hiányát 1360,7 milliárd forintban állapítja meg, amely a nullszaldósan tervezett működési költségvetés mellett a hazai felhalmozási költ-

ségvetés 857,3 milliárd forintos és az európai uniós fejlesztési költségvetés 503,4 milliárd forintos tervezett hiányából tevődik össze.

Az államháztartás pénzforgalmi hiánya a költségvetésitörvény-javaslat szerint a GDP 2,9 százaléka lesz. Ebből kiindulva a kormányzati szektor uniós módszertan szerinti hiánya a bruttó hazai termék előre jelzett mértéke, ami 40 353 milliárd forint, a várható GDP 2,4 százaléka. Ez alatta marad a gazdasági stabilitásról szóló törvényben meghatározott 3 százalékos értéknek, ezáltal megfelel ezen előírásnak. A 2,4 százalékos uniós módszertan szerinti hiánynak a költségvetésitörvény-javaslat indokolásában foglaltak szerint 2,4 százalékos strukturális egyenleg felel meg.

A 2018. évi költségvetési célok teljesüléséhez megfelelő feltételt teremt, hogy a 2017. évi költségvetésről szóló törvénytervezet 3,1 százalékos pénzforgalmi és az uniós módszertan szerinti 2,4 százalékos GDP-arányos hiány várhatóan teljesül. Ugyanakkor nem lehet kizárni, hogy a makrogazdasági folyamatok 2018-ban az előre jelzettnél kedvezőtlenebbül alakulnak, ezért érzékenységi vizsgálatunk arra irányult, hogy az uniós módszertan szerint számított hiány a feltételek milyen változása esetén teljesíti a stabilitási törvényben rögzített feltételt.

A vizsgálat eredménye azt mutatja, hogy a 3 százalékos követelmény akkor nem teljesülne, ha a hiány további 242,2 milliárd forintot meghaladó mértékben nőne a tervezett GDP-növekedés mellett. A 2018. évi költségvetésitörvény-javaslatban meghatározott hiánycél tehát megfelel a gazdasági stabilitásról szóló törvényben rögzített 3 százalékos követelménynek.

Az Állami Számvevőszék ugyanakkor azt is megállapította, hogy a kormányzati szektor 2018. évre tervezett 2,4 százalékos strukturális egyenlege a stabilitási törvényben előírtak ellenére nincs összhangban a 2018. évi 1,5 százalékos kormányzati középtávú költségvetési hiánycéllal. Az összhang hiányához azonban szankció nem fűződik, így az nem jelent kockázatot a költségvetés végrehajthatósága szempontjából. A középtávú költségvetési hiánycél elérésére ezért erőteljesebben kell majd törekedni a következő évek költségvetéseinek tervezése és végrehajtása során.

A törvényjavaslat adatai szerint a GDP-arányos államadósság-mutató 2015 végére 69,5 százalékra mérséklődik, amely a 2017 utolsó napján várható 71,4 százalékhoz képest 1,9 százalékpontos csökkenést mutat. A mutató értéke így eleget tesz az Alaptörvény 36. cikkében és a stabilitási törvény 4. § (2) bekezdésében előírt csökkenésre vonatkozó követelményeknek, tehát a kritériumnak a 2018. évi költségvetésitörvény-javaslat megfelel. Az államadósság-ráta eleget tesz az Európai Unió adósságszabályának is, mivel az államadósság-ráta meghaladja a GDP 60 százalékát, csökkenési ütemének teljesítenie kell az úgynevezett „egyhuszados szabályt”. Ezen előírás Magyarország számára nagyságrendileg 0, 7 százalé-

kos csökkenést jelent, amely szintén teljesül a tervezett 1,9 százalékos csökkenés mellett.

Az Állami Számvevőszék véleménye szerint az államadósság-mutató javuló tendenciája további bővülő mozgásteret jelent a magyar költségvetés számára, az eladósodottsági szint csökkenése pedig megteremti a lehetőséget a gazdaságfejlesztési és egyéb társadalmi célok elérését szolgáló intézkedések megvalósítására.

A 2018. évi költségvetési törvény végrehajtását alapvetően befolyásolja a tervezés során irányadónak tekintett makrogazdasági prognózis teljesülése. Ezért is kiemelt jelentőségű a makrogazdasági kockázatok kivédését szolgáló, elegendő nagyságú implicit tartalék rendelkezésre állása. Elvégeztük az államadósság-mutató érzékenységvizsgálatát is abból a szempontból, hogy mekkora mozgásteret tartalmaz az államadósság-mutató összetevőire a prognózis, az államadósság-szabály teljesülése mellett. Felhasználva az államadósság-mutató ez év végére prognosztizált 71,4 százalékos és a 2018. év végére előre jelzett 69,5 százalékos értékét, megállapítottuk, hogy az államadósság-szabály akkor nem teljesülne, ha az államadósság további 768,4 milliárd forintot meghaladó mértékben nőne a tervezett GDP-növekedés mellett, vagy pedig a reál-GDP-növekedés üteme nem érné el az 1,9 százalékot a tervezett államadósság mellett. Azonban már minden gazdasági elemző intézet ennél az 1,9-nél nagyobb növekedést jelez Magyarország számára.

A 2018. évi költségvetésitörvény-javaslat előirányzatai megalapozottak, bevételi előirányzatai teljesíthetőek. A vizsgált bevételi előirányzatok 100 százaléka, a kiadási előirányzatok 90,6 százaléka megalapozott, a kiadások 8,68 százaléka részben megalapozott, illetve 0,72 százaléka pedig nem megalapozott.

Nézzük meg részletesen, hogy mi áll az elmondottak mögött! A fejezetek tervezéséért felelős szervezetek a tervezési eljárás során az államháztartási törvény, annak végrehajtási rendelete, valamint egyes fejezetek vonatkozásában az ágazati jogszabályok vonatkozó rendelkezései, továbbá az államháztartásért felelős miniszter által közzétett szempontok figyelembevételével jártak el. A törvényjavaslat szerkezete és tartalma megfelel a jogszabályi előírásoknak, teljesítve ezáltal a felelős költségvetési gazdálkodás alapkövetelményét. Az alapkövetelményeket az Alaptörvény és az államháztartási törvény rögzíti, mikor előírja a közpénzekkel való gazdálkodás során a törvényesség, célszerűség, eredményesség, a hatékonyság, az átláthatóság elveinek érvényesülését.

A Nemzetgazdasági Minisztérium a törvényjavaslat összeállításához szükséges feltételeket és követelményeket előíró tervezési tájékoztatójában az ideai tervezés során is megkövetelte a fejezetgazdától a közpénzek cél szerinti, eredményes és hatékony felhasználása kritériumainak bemutatását, amely összhangban van Alaptörvényben és az államháztartási törvényben foglaltakkal. Ellenőrzési tapasztalataink

alapján ugyanakkor ki kell mondanunk, hogy ez még önmagában nem lesz elegendő, szükség van ezen teljesítménykritériumok végrehajtásának, betartásának nyomon követésére, rendszeres monitoringjára az irányító szervek által.

A költségvetésben pozitív kockázatot két bevételi előirányzat esetében találtunk; egyrészt a jövedéki adó esetében, valamint a lakossági befizetések meghatározó részét jelentő személyi jövedelemadó tekintetében. A két bevételi előirányzaton 16 milliárd forint túlteljesülést prognosztizál az Állami Számvevőszék.

A központi alrendszer jelentős hányadát kitevő közvetlen bevételi előirányzatok tervezése során figyelembe vették a makrogazdasági mutatókra vonatkozó gazdasági előrejelzéseket, a szerkezeti változásokat, azok tervezését megalapozták alátámasztó számításokkal, indoklásokkal. Megítélésünk szerint a kormányzat makrogazdasági előrejelzéseinek teljesülése esetén az előirányzott adóbevételek teljesülése összességében nem hordoz kockázatot. Ez először van az elmúlt hét évben, hogy ezt elmondhatjuk.

A költségvetés vizsgálata során negatív kockázatot egyes kiadási előirányzatok esetében tárt fel a Számvevőszék. Nyilvános módszertanunk alapján mintegy 1400 milliárd forint értékű kiadási előirányzatra mondjuk azt, hogy részben megalapozott, valamint 116,5 milliárd forintnyi kiadás tervezését ítéljük nem megalapozottnak. Erre figyelemmel 107 milliárd forint összeg erejéig a betervezetthez képest túlteljesülést, túlköltséget prognosztizáltunk.

Ezekből a legfontosabbakat szeretném kiemelni. Egyrészt a Földművelésügyi Minisztérium állat-, növény- és GMO-kártalanítás előirányzata a korábbi évek, valamint a 2017. évi várható teljesítési adatai alapján nem megalapozott, tervezési hibát észleltünk. Tervezése során nem vették figyelembe a tervezési tájékoztató felülről nyitott előirányzatokra vonatkozó előírását.

(9.00)

A Nemzeti Fejlesztési Minisztériumnál egyrészt a peres ügyek kiadásainál látunk olyan túlköltséget, amelynél esetleges peresztés esetén fedezet most nem áll rendelkezésre; ezenkívül ugyanezen fejezet „autóbusszal végzett személyszállítási közszolgáltatások költségtérítése” kiadási előirányzatnál a rendelkezésre álló források nem biztosítanak teljes körű fedezetet a közfeladat ellátásához. Ezt a tervezési hibát már a 2017. évi véleményadásunk esetében is feltártuk.

Megítélésünk szerint jelentős kockázatot hordoz a Külgazdasági és Külügyminisztérium beruházás-ösztönzési cél-előirányzata esetében a korábbi évek teljesülő kifizetési terve, illetve a folyamatban lévő kötelezettségvállalások tekintetében, hogy ez a cél-előirányzat nem alátámasztott, várhatóan többlettülfizetési kötelezettség keletkezik, ha a valós igényeket és az előkészített programokat is figyelembe vesszük.

A Nemzeti Foglalkoztatási Alapnál a Start-munkaprogram kiadási előirányzata részben megalapozott, mivel a költségkalkulációk nem készültek el a tervezés során. Az állampapírok értékesítésénél, illetve a filmszakmai közvetett támogatások kiegészítő finanszírozása kiadási előirányzatnál nem állnak rendelkezésre megfelelő dokumentumok, de az előirányzatok várhatóan elegendőek lesznek a kiadások teljesítésére.

Az átadott véleményünknek az 51. oldalán számadatokkal tételesen feltüntetettük ezen összesen 12 fejezeti kezelésű kiadási előirányzatot. Említésre méltó, hogy az itt szerepeltetett előirányzatok közül 10 előirányzat teljesülése módosítás nélkül eltérhet az előirányzattól, vagyis ezek felülről nyitottak.

Engedjék meg nekem, hogy ennek kapcsán immár újból, ezen költségvetési tervezési megoldásról, amiről már a '15-ös zárszámadásnál is külön szoltam, ismét ráirányítsam a figyelmet a felülről nyitott előirányzatok költségvetési veszélyeire, hiszen ezek a 2018. évre a kiadási főösszeg közel 49 százalékát jelenítik meg. A magas arány és a jóváhagyás nélküli kiadás miatt alapvetően fontos az eredményes és hatékony költségvetési gazdálkodás szempontjainak figyelembevételét majd a végrehajtás során.

A központi költségvetés gazdálkodásának biztonsága szempontjából alapvető fontosságúak a gazdaság fehérítését szolgáló intézkedések, amelyeket 2017-ben már elindítottak, és ez a 2018-as költségvetésjavaslatban is tükröződik. Ilyen többek között a '17. évben elindult „NAV stratégiai megújulása” program, az általánosforgalmiadó-bevételek növekedését érintő online számlázási rendszer jövő évre tervezett bevezetése, a fogyasztási-forgalmi típusú adók kulcsának '18. évi mérséklése. Ezen intézkedések fontos eszközt jelentenek a bevételek és jövedelmek kihéberítése érdekében és ezáltal a '18. évi adóbevétel-előirányzatok teljesülése szempontjából.

A befolyó adóbevételek nagyságát meghatározó tényező az is, hogy a kedvezőbb adózási feltételek mellett várhatóan magasabb lesz az adózási hajlandóság. A társasági adó esetében feltártuk, hogy a regionális összehasonlításban is alacsonyabb adókulcs befolyásolhatja a vállalkozások társasági adóval kapcsolatos döntéseit, amely megjelenik az adózók számának növekedésében, valamint az összesített adóalap növekedésében. Azonban ez a változás a '18. évi költségvetési tervezés során még nem került figyelembevételre.

Mindemellett még nem számoltak a megtett úttal arányos útdíj jövő évre vonatkozó tervezésekor a díjfizetés ellenében igénybe vehető útszakaszok további bővülésével sem.

A költségvetés megvalósíthatóságát segítik a stratégiai tartalékok és az implicit tartalékok. A költségvetésjavaslatban tervezett tartalékok összege meghaladja a 250 milliárd forintot, azonban ebből úgynevezett szabad felhasználású tartaléknak az Országvédelmi Alap tekinthető, hiszen a céltartalékok már más kötött feladatokhoz rendeltelen jelen-

nek meg. Véleményünk szerint az Országvédelmi Alapban rendelkezésre álló forrás elegendő biztonsági tartalékot jelent a jelenleg látható költségvetési kockázatok kivédésére.

Véleményadásunk során számoltunk az implicit tartalékkal is. Egy érzékenységi vizsgálat alapján megállapítottuk, hogy egyfajta biztonságot jelent a gazdasági stabilitásról szóló törvényben előírtak betartásához az esetlegesen bekövetkező kedvezőtlen gazdasági, illetve költségvetési folyamatok esetén.

Tisztelt Ház! Míg a korábbi években az uniós forrásokból származó bevételek az uniós programok kiadásainak előirányzataival egy soron szerepeltek a XIX. Uniós fejlesztések fejezetén belül, addig a 2018. évi tervezési konstrukcióban azok egységesen már a XLII. fejezetben jelennek meg. Ez a tervezési megoldás támogatja a megvalósítást. A módszer előnye, hogy az uniós bevételek érkezésének ütemétől függetlenül az európai uniós fejlesztési költségvetésből finanszírozott kiadások teljesítése.

A 2018. évi költségvetésben tervezett európai uniós források teljesítése szempontjából meghatározók lesznek a '17. évi folyamatok. Ez év március végéig a kormányzat a 2014-2020-as uniós költségvetési ciklus során rendelkezésre álló indikatív keretnél 4 százalékkal magasabb összegben hirdette meg a pályázatokat, hogy a későbbiekben az uniós források 100 százaléka lehívható legyen. Ezek elsődleges célja a gazdaságfejlesztési célú támogatások arányának növelése, ezáltal a vállalkozások versenyképességének javítása.

Vizsgálatunk során az uniós források esetében két potenciális kockázati tényezőt tártunk fel. Egyrészt, ha az uniós fejlesztési források felhasználása nem éri el a tervezett kiadási szintet, vagyis kevesebb beruházás indult el, az negatívan hathat a gazdasági növekedés teljesítésére. A csökkenő ütemű gazdasági fejlődési ütem pedig mérsékelheti a költségvetési bevételeket, ezáltal a pénzforgalmi hiány emelkedésével járhat. Ugyanakkor az uniós kiadások tervezetthez képest alacsonyabb teljesítése a támogatási mechanizmusokon keresztül javíthatja a '18. évi pénzforgalmi hiányt. Másrészt a támogatások Európai Bizottság felé történő elszámolásának a késedelme a költségvetés számára további kockázatot jelent, hiszen saját forrásból kell majd megelőlegezni az uniós bevételeket. A kifizetésre kerülő, a tervezettnél magasabb összegű támogatás pedig negatívan érinti a pénzforgalmi hiányt. A '18. évi költségvetés esetében a tervezett kiadások alulteljesülése ugyan a jelentősebb kockázati tényező, de mindkét kockázati tényező kivédése szempontjából kiemelten fontos, hogy a meghirdetett pályázati forrásoknál a projektek előkészítettsége minél magasabb fokú legyen, illetve alapvető fontosságú az uniós fejlesztési költségvetés tudatos megvalósítása, a tervezettől való elmaradás esetén szükséges intézkedések évközi meghozatala.

A kormány a költségvetésitörvény-javaslatban - összhangban a konvergenciaprogram-

mal - '18-ra 4,3 százalékos gazdasági növekedést prognosztizált. Mindez a '17-re tervezett gazdasági növekedéshez képest 0,2 százalékkal magasabb növekedési ütemet jelent. E bővülési ütem valamelyest meghaladja a szakértői várakozásokat, amelyek 2,2-3,7 százalék között mozognak jelenleg '18-ra vonatkozóan. A gazdasági növekedés alapja a lakosság rendelkezésére álló jövedelem emelkedése, annak fogyasztást érintő hatása, másrésztől kedvező hír, hogy a bruttó állóeszköz-felhalmozás 12,9 százalékos tervezett növekedése is megjelenik a költségvetésben.

Tisztelt Ház! Az élénkülő beruházási mutatókban kiemelt szerepet játszik az uniós források felhasználása, valamint a háztartások beruházási aktivitásának növekedése, elsősorban a '16 januárjában bevezetett családi otthonteremtési kedvezmény, közismert nevén a CSOK által biztosított támogatások eredményeként. '16-ban a korábbi évekhez képest két és félszeresére ugrott az építési engedélyek és a lakásépítési bejelentések száma. Ugyanakkor a kormányzat által biztosított lakástámogatások jelentősen befolyásolják a lakáspiac fejlődését, általános jellemzőit. A támogatások nyújtásakor az állam az ingatlanpiacon keresletnövekedést generál. Ennek a keresletnövekedésnek ugyanakkor figyelembe kellene vennie az ingatlankínálat viszonylagos lassú reagálóképességét, hogy az ne járjon az ingatlanok túlzott árnövekedésével.

A lakáspiaci folyamatok túlfűtésével a kormányzat ingatlanpiaci buborékot indíthat el. Ezért is fontos az ilyen típusú támogatások átgondolt és tudatos alkalmazása, az állam ingatlanpiaci szerepének tudatos befolyásolása, szabályozása.

A költségvetés tervezése során 3 százalékos inflációs rátával, valamint a magán- és a kormányzati szektorban egyaránt megmutatkozó 10,4 százalékos bruttó bér- és keresettömeg-növekedéssel, valamint 8,8 százalékos bruttó átlagkereset-növekedéssel számoltak. Ez rendkívül kedvező a foglalkoztatottak szempontjából, és összhangban van a munkaerőpiaci folyamatokkal, valamint az alacsony munkanélküliségi szinttel.

(9.10)

A bérnövekedés tekintetében kiemelt jelentőségűek a bérmegállapodások, az életpályaprogramok és az egyéb bérnövekedéssel járó intézkedések. A bérnövekedések által a háztartások keresletének növekedése mindenképpen fontos a kiegyensúlyozott gazdasági növekedés szempontjából. Ugyanakkor szükséges figyelembe venni, hogy a különböző szektorokban, illetve munkakörökben indított bérnövelési intézkedések egyfajta tehetetlenségi erővel is rendelkeznek, a kormányzati bérmegállapodások további igényeket generálnak az adott munkakörök képviselői körében, valamint a kapcsolódó területeken is. Jó példa erre a rendvédelem, az egészségügy vagy éppen a szociális ellátások. Az általános bérszínvonal-növekedés számos pozitív hatást rejt magában,

azonban a közép- és hosszú távú fiskális kockázatokról sem szabad elfeledkezni. Lényeges, hogy a többletközpénz-kifizetések a teljesítmény, azaz az eredmény és a hatékonyság javulásával is járjanak, ami új körülményeket, más technológiákat, valamint megújult állammenedzsmentet kell hogy maga után vonjon. Véleményünk szerint a lakáspiaci ösztönzéshez hasonlóan itt is tudatos és a várható hatásokat kezelni képes kormányzati figyelem szükséges.

A magán- és a kormányzati szektorban tervezett bér- és keresetnövekedésnek azonban vannak veszélyei is. A bérnövekedés által generált keresetnövekedés esetén különösen fontos, hogy a kereslet mennyiben elégíthető ki hazai termékekkel és szolgáltatókkal. A keresetnövekedés kedvezőtlen esetben az import értékét növelheti erőteljesen, aminek hatása megjelenhet a folyó fizetési mérleg aktívumának romlásában. A keresletnek a kínálatot meghaladó növekedése az inflációs ráta emelkedése irányába is hat. Igaz, a folyó fizetési mérleg jelentős pozitív többletet mutat az elmúlt években, és '16-ban rekordnagyságúra, a GDP 5 százalékára emelkedett, ez az aktívum egyfajta biztonsági tartalékot jelent a folyó fizetési mérleg egyenlegének az import gyorsuló ütemű növekedése okozta romlása esetében.

Az Állami Számvevőszék emellett a '18. évi költségvetés véleményezése keretében megvizsgálta a három legnagyobb kormányzati beruházást: a „Modern városok” programot, a „Liget Budapest” projektet és a Paks II.-t. Tervezési kockázatot tartunk fel a „Modern városok” program esetében, mivel nem áll rendelkezésre a teljes megvalósítási időszakra vonatkozó részletes költségvetési terv, amely tartalmazza a kiadások megvalósítási időszakra vonatkozó ütemezését, az egyes években a működési és fejlesztési feladatokhoz kapcsolódó tervezett kiadások értékét, valamint a több évre szóló költségvetési döntéseket. A „Liget Budapest” projekt kapcsán szükségesnek tartjuk a teljes megvalósítási időszakra vonatkozóan olyan költségvetési terv készítését, amely tartalmazza az egyes évekre lebontott költségvetési hatást.

Véleményünkben felhívtuk a figyelmet, hogy az ilyen típusú programok megvalósításával kapcsolatos, több év adatait tartalmazó költségvetési tervek hiánya nehezíti a kiemelt kormányzati programok és beruházások költségvetési hatásainak megítélését. Finanszírozásuk több irányból történik, ami az átláthatóságot veszélyeztetheti. Álláspontunk szerint mindez szükségessé teszi a jelentős beruházások projektmenedzsmentjének korszerűsítését azért, hogy a kormányzati projektek tervezhetőbbé, átláthatóbbá és végrehajtásuk megbízhatóbbá, valamint az integritás tudatosabbá váljon. Hiszen láthattuk, egy beruházás túltervezése ugyanolyan káros a költségvetésre, mintha nem költjük el a beruházásra tervezett összegeket. Ez pedig gazdasági növekedést befolyásoló tényező. A célok biztonságos eléréséhez az Állami Számvevőszék is hozzájárul elemzéseivel, munkaanyagaival, amelyekhez így szakmai támogatást tudunk nyújtani.

Tisztelt Ház! A 2018. évi központi költségvetésről szóló törvényjavaslat véleményezése során az Állami Számvevőszék arra az összegző következtetésre jutott, hogy a jövő évi költségvetés tervezete hozzájárul Magyarország költségvetési stabilitásának fenntartásához, és egyben támogatja hazánk fenntartható gazdasági növekedését.

A következő napokra tartalmaz szakmai vitát kívánok önöknek; remélem, ehhez a számvevőszéki vélemény is hozzájárul. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr, és külön köszönöm, hogy az időkeretet maximálisan tartotta.

Most pedig felkérem Kovács Árpád elnök urat, a Költségvetési Tanács elnökét - akit tisztelettel köszöntök -, fáradjon az emelvényre, és tartsa meg felszólalását. Parancsoljon, elnök úr! Megvárjuk, amíg az elnök úr az emelvényre érkezik. *(Dr. Kovács Árpád az emelvényre lép.)* Elnök úr, ön é a szó, parancsoljon!

DR. KOVÁCS ÁRPÁD, a Költségvetési Tanács elnöke, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Urak! Megtiszteltetésnek tartom, hogy immár hatodik éve tehetek eleget azon kötelezettségemnek, hogy szóban is összefoglaljam és indokoljam a tanács véleményét a költségvetés tervezetéről.

A vélemény megfogalmazásakor - mint eddig is - alapjaiban az Állami Számvevőszéknek és a Magyar Nemzeti Banknak a tanács részére kapcsolódóan készített elemzéseire, megállapításaira építettünk. Emellett figyelemmel voltunk a gazdasággal, államháztartással foglalkozó, szakmailag elismert intézetek értékeléseire, előrejelzéseire, valamint független szakértők, mértékadó nemzetközi szervezetek kivetítéseire. A tanács a törvényjavaslat tervezetére vonatkozó, a kormány részére szóló véleményét a 2017. április 27-ei ülésén alakította ki, és egyhangú határozatban hozta nyilvánosságra. Az erre adott érdemi válasza a későbbiekben részletesen kitérek.

Az Alaptörvényben kapott felhatalmazás alapján a Költségvetési Tanács a törvényjavaslatot és annak makrogazdasági hátterét egységében vizsgálja, bevételeit és kiadásait az egyensúlyi szempontok, az államadósság-szabály teljesülése szempontjából elemzi, s nem bocsátkozik elosztáspolitikai kérdések minősítésébe.

Tisztelt Országgyűlés! A következő év költségvetésének tervezése figyelembe veszi a megelőző év folyamatainak alakulását, eredményeit. A tanács a 2018-as költségvetéssel egyidejűleg véleményezte a 2017. évi költségvetési törvény módosításának tervezetét is. A jövő évi költségvetési folyamataihoz történő kapcsolódásra tekintettel, kérem, engedjék meg, hogy röviden erre is kitérjek.

A tanács a 2017. évi kiadási és bevételi előirányzatoknál a javasolt változtatásokat - a költségvetési törvény tavalyi kora tavaszi elfogadását követően a

kedvezőbbé váló gazdasági feltételekre és a meghozott kormányzati intézkedésekre tekintettel - indokoltnak és megalapozottnak látta. A költségvetés kiadási oldalán az előirányzatok emelésére, az új előirányzatokra a forrást az adóalapok kedvező alakulása, az adóbeszedés hatékonyságának lényegi javítása, a „Földet a gazdáknak!” program bevételei, valamint a 2016 novemberében kötött bérmegállapodás teremtettk meg. A tervezett módosítások a kiadási előirányzatokat a várható többletforrásnál kisebb mértékben emelik meg, forrást hagyva a tartalékok, vagyis az Országvédelmi Alap, valamint a rendkívüli kormányzati intézkedések előirányzatának megemeléséhez. A tanács megítélése szerint az államadósságszabály teljesülése biztosított. A 2017. évi európai uniós módszertan szerinti 2,4 százalékos GDP-arányos hiánycél a bevételi és a kiadási előirányzatok változtatásával együtt is teljesíthető. A tanács ebből kiindulva javasolja azt, hogy a féléves adatok alapján a kormány vizsgálja meg annak lehetőségét, hogy amennyiben a 2017-es várható teljesítések ezt megengedik, kerüljön sor egyes jövő évre tervezett kiadások előrehozására, főként a 2018. évi hiánycél elérésének megkönnyítése érdekében.

A beruházások ebben az évben már gyors ütemben növekednek. Ez az uniós források felhasználásának ez évi fellendülésével, több jelentős ipari beruházással, a háztartások növekvő építési és lakásvásárlási aktivitásával függ össze. Erre a folyamatra kedvezően hathat az egyidejűleg benyújtott törvényjavaslattal - az állami beruházások megvalósítása érdekében - létrehozandó úgynevezett beruházás-előkészítési alap, valamint a hitelezési aktivitás javulása is. A tanács fontosnak tartotta ugyanakkor, hogy a beruházásra rendelkezésre álló forrásokat hosszú távon is magasabb hozzáadott értéket teremtően használják fel; megjegyezte azt is, hogy a piac által vezérelt magánberuházások tartós növekedése nélkül a kormányzati tőkefelhalmozás csak mérsékelten tud hozzájárulni a potenciális növekedéshez.

(9.20)

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A 2018. évi költségvetésjavaslatra áttérve előjáróban meg kell jegyeznem, hogy a tanács által látott tervezet és a benyújtott törvényjavaslat között a tervezet karakterét jelentősen befolyásoló különbség nincs, ezért a tanácsnak a tervezetről alkotott véleménye a törvényjavaslatra is érvényes.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, engedjék meg, hogy a makrogazdasági mutatókkal kezdjem. A törvényjavaslat - hasonlóan a 2017. évi módosított-hoz - 4 százalékos feletti GDP-bővüléssel számol. Ennek forrása elsősorban a háztartások fogyasztása, amely 4,6 százalékkal, valamint a bruttó állóeszköz-felhalmozás, ami 12,9 százalékkal nő, 20 százalékra emelve a beruházási rátát. Minderre jelentős hatást fejtenek ki az uniós és a hazai forrásból megvalósuló beruházások.

A javaslat szerint a versenyszférában a foglalkoztatás tovább bővül, a közzsférában pedig csökken. Folytatódik a dinamikus bérnövekedés, a bruttó átlagkereset tovább emelkedik. A prognózis - és a Költségvetési Tanács szempontjából ez az érdekes - reálisan számol azzal, hogy a belföldi felhasználás növekedése az import dinamikus növekedését vonja maga után. A fogyasztás erősödéséhez a tervezet szerint 3 százalékos fogyasztóiár-emelkedés is párosul.

A tanács szükségesnek tartotta megjegyezni, hogy a tervezett 4,3 százalékos gazdasági növekedés a más rendelkezésre álló hazai és országhatáron túli előrejelzéseket meghaladja. A várakozás teljesülése szempontjából különösen az jelent kockázatot, ha a külső körülmények kedvezőtlenebb alakulása következtében az export dinamikája elmarad a tervezettől. E megjegyzéshez azonban már itt hozzá kell tennem, mint erről később ejtek szót, hogy ez az államháztartás egyensúlyát nem veszélyezteti.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A tervezetben a kiadási és bevételi előirányzatok - néhány kivételtől eltekintve - összhangban vannak az előirányzatok bázisvízi várható teljesülésével, valamint a kormány 2018-ra vonatkozó makrogazdasági prognózisának adataival.

A központi alrendszer bevételein belül a munkát terhelő adók tükrözik a várható munkaerőpiaci folyamatokat, a már említett 2016. novemberi bérmegállapodás, továbbá a kormányzati életpályamodell révén folytatódó béremelkedés, a munkavállalási aktivitást erősítő kormányzati intézkedések hatásait.

Az ingatlanforgalom bővülésének köszönhetően jelentősen emelkedhetnek az illetékbevételek is.

A társasági adó előirányzata tükrözi az adónem egykulcsossá válását és a növekedési adóhitelből eredő bevétel csökkenő mértékét, de jeleztük, hogy nem számol az adókulcs mérséklésének adóalapot bővítő hatásával.

Az általános forgalmi adó előirányzatának növekményét elsősorban a fogyasztás további bővülése, a fogyasztói árak emelkedése és a javuló jogkövetés alapozza meg.

A törvényjavaslat számol az internet, az éttermi szolgáltatás és a hal áfája mérséklésével, a társasági-adó-kedvezmények igénybevételével. Egyszerűsíti az ingatlanok bérbeadását az ebből származó bevételre vonatkozó egészségügyi hozzájárulási adó eltörlése, amely hozzájárulhat a tevékenység fehéredéséhez.

A tervezett adó- és járulékbévételek teljesülésének elősegítése érdekében a tanács szükségesnek tartotta, hogy a szürkegazdaság visszaszorítására és az adóbeszedés hatékonyságának növelésére irányuló intézkedések 2018-ban is folytatódjanak.

Mindemellett a tanács a bevételi előirányzatok teljesíthetőségénél kockázatot fogalmazott meg a konszenzusos előrejelzésnél magasabb növekedéssel összefüggésben. Különösen az áfából, a személyi jövedelemadóból és a szociális hozzájárulási adóból tervezett bevételeket látta a tanács érzékenynek a

makrogazdasági folyamatokra, azon belül a keresetek és a fogyasztás alakulására.

Tisztelt Hölgyek és Urak! A tanács véleménye szerint a kiadási oldalon a költségvetésben tervezett források számos társadalmi és gazdasági célkitűzés megvalósítását teszik lehetővé. Ezekhez rendelkezésre állnak a források, így az otthonteremtési program folytatásához. Megemlítem, hogy a tanács itt azt jelezte, hogy a program nagyfokú kihasználtsága esetén az igények jelentősen meghaladhatják a tervezett előirányzatot.

Ugyancsak biztosítottak a költségvetési eszközök a gyermekek napközbeni ellátásának átalakult támogatási rendszere működtetéséhez, ami egyszersmind segíti a nők munkaerőpiacra történő visszatérését is. Adott a fedezet a foglalkoztatás bővülését, az elsődleges munkaerőpiacra történő visszatérést segítő intézkedésekre.

A tervezett forrásokból megőrizhető a nyugdíjak és egyes jövedelempótló ellátások reálértéke, sőt a nyugdíjasok részesülhetnek a gyorsuló gazdasági növekedés eredményeiből is. A nyugdíj-előirányzat tartalmazza a GDP növekedése alapján szabály szerint számított nyugdíjprémiumot, valamint az új nyugdíjmegállapítások összegének az elmúlt évek dinamikus béremelkedésével összefüggő növekedését.

Biztosítottak a források arra, hogy folytatódjon az életpályaprogram a pedagógusoknál, a rendvédelmi és a honvédelmi dolgozóknál, valamint a járási és megyei kormányhivatalokban és a Nemzeti Adó- és Vámhivatalban foglalkoztatottaknál. További béremelésben részesülhetnek az egészségügyi ágazat szakdolgozói, valamint az Országos Mentőszolgálat állományában lévő alkalmazottak.

A vidéki nagyvárosokat modernizáló, versenyképességet, kulturális vonzerőt növelő és életminőséget javító fejlesztésekre kerülhet sor a „Modern városok” program keretében. Számos felsőoktatási beruházás, nemzetstratégiai, gazdaságfejlesztési támogatás kap helyet a 2018-as költségvetésben.

Tisztelt Országgyűlés! Kiemelendő, hogy a 2017-es folyamatokat erősítve, az európai uniós programoknál a maximális ütemű forrásfelhasználás elsődlegessége jelenik meg a törvényjavaslatban annak érdekében, hogy a fejlesztési források a kedvezményezettek számára minél hamarabb elérhetővé váljanak. A tanács szerint ezzel párhuzamosan biztosítani kell azok célorientáltságát, a hatékonysági és az eredményességi követelmények jobb érvényesítését, az ezekhez szükséges intézkedések mielőbbi megtételét. A tanács kedvezőnek ítélte, hogy az uniós források mellett a 2018. évben számos területen hazai forrásból, támogatásból is elindíthatók, illetve továbbvihetőek beruházások, felújítások.

Összefoglalóan kijelenthető, hogy a törvényi és más meghatározottságokat követő kiadási előirányzatokat a tanács reálisan tervezettnek tartotta. Ugyanakkor az egyedi döntésekhez kapcsolódó kiadások növekedési ütemét magasnak ítélte, s itt az elmúlt évek tapasztalatai alapján megvalósíthatósági

kockázatokat látunk, elsősorban az uniós támogatású előirányzatok teljesíthetőségében.

A tanács támogatja, hogy a törvényjavaslat az előre nem várt kockázatok kivédésére ismételtelen többféle, szabályozottan felhasználható tartalékot képez.

2018-ban mind az államháztartáson belül, mind a GDP-hez viszonyítva valamelyest tovább nő a honvédelmi és az egészségügyi kiadások súlya. A tanács a későbbi évek fejlődésének megalapozásaként értékelte, hogy az előzőekben elmondott kapcsolódó prioritások érvényesítése révén, az elmúlt hat évben fokozatosan, mintegy 7 százalékponttal megnövelt gazdasági kiadások aránya 2018-ban is magas, 21 százalék feletti lesz. Erre is kedvező hatással, hogy a jelenlegi alacsony hozamszint fennmaradása eredményeként tovább csökken a kamatkidás.

(9.30)

Tisztelt Országgyűlés! A 2018-ra az európai uniós módszertan szerint számított államháztartási hiánycél, pontosabban a kormányzati szektor hiánya a 2017. évvel megegyezően a GDP 2,4 százalékára tervezett. A hiánycél teljesülése feltételezi a bevételeknek a költségvetési törvény makropályával összhangban lévő alakulását. Az összességében 200 milliárdos tartalék biztonságot jelent az alkotmányos és az uniós követelmények teljesítésében. Az egyensúly őrzése érdekében a tanács mindhárom tagja szükségesnek tartotta az Országvédelmi Alap tervezett mértékét, és egyetértett azzal, hogy fölhasználására csak a törvényjavaslatban rögzített kritériumok teljesülése esetén kerüljön sor.

A tanács kedvezően ítélte annak a gyakorlatnak a folytatását, amely szerint a működési, a felhalmozási és az uniós költségvetés elkülönül a törvényjavaslatban, és a működési rész egyenlege nulla.

A tanács megállapította, hogy az előző évvel azonos mértékű hiány azzal a következménnyel jár, hogy az államháztartásnak a gazdaság ciklikus hatásaitól és az egyedi tételektől megtisztított úgynevezett strukturális egyenlege nem javul. A törvényjavaslat indokolása szerint ugyanis 2018-ban a 2,4 százalékos hiánycélnak ezzel azonos mértékű strukturális deficit lenne megfeleltethető. Az Európai Unió strukturális hiányra vonatkozó, de túlzottdeficit-eljáráshoz nem vezető kritériuma és a stabilitási törvény ezen nyugvó követelménye azonban azt írja elő, hogy az egyenleget úgy kell meghatározni, hogy az összhangban legyen a középtávú tervezési cél elérésével, amely Magyarország esetében 2018-ban a GDP 1,5 százaléka lenne. Ezért a tanács indokoltnak tartotta, hogy a kormány mutassa be, milyen módon kíván megfelelni e követelménynek a következő években.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A tanács megállapította, hogy az államadósság tervezett nominális növekedése összhangban van a központi költségvetés tervezett pénzforgalmi hiányával. A

növekedés üteme azonban jelentősen elmarad a GDP nominális növekedésének tervezett ütemétől. Ennek következtében a GDP-arányos államadósság olyan mértékben mérséklődik, hogy a stabilitási törvény szerinti államadósság-mutató 71,4 százalékról várhatóan 70 százalék alá fog csökkenni, és ez a csökkenés nemcsak hogy teljesíti az Alaptörvény követelményét, hanem az utóbbi években először érjük el azt a bővös limitet, ami az adósságcsökkenésben a 70 százalék alatti mutatót jelenti.

Tisztelt Országgyűlés! A tanács megállapításai akként összegezhetők, hogy a törvényjavaslat a pénzügyi stabilitást tükrözi. A tervezésnél figyelembe vett makrogazdasági mutatók feszítettek, az ezekhez igazodóan tervezett bevételek hordoznak bizonyos teljesülési kockázatot. A tanács véleménye szerint az államadósság-szabálynak való megfelelés azonban akkor sincs veszélyben, ha a gazdasági növekedés mértéke esetleg valamennyivel szerényebben alakul, mint azt a költségvetésben kiindulásnak tekintették. Az államadósság-ráta tervezett csökkenése ugyanis jelentősen - mondjuk így - túlteljesíti a stabilitási törvényből következő 0,1 százalékpontos mértéket, megfelelve egyúttal az Unió államadósság évről évre történő mérséklésére vonatkozó technikai, úgynevezett egyhuzados előírásának is.

Tisztelt Országgyűlés! A Költségvetési Tanács véleményére ezúttal is részletes kormányzati válasz született. Kérem, engedjék meg, hogy arra is röviden kitérjek. A tanácsnak a hiánycél és az államadósság-ráta csökkentésének követelménye teljesítése érdekében a tartalékok felhasználásának óvatosságára vonatkozó javaslatát a kormány összhangban állónak tartja a benyújtott költségvetésitörvény-javaslatlalt.

A tanácsnak a lakástámogatások alultervezésére vonatkozó észrevételére a kormány álláspontja, hogy az e célra előirányzott összeg számol az igénybevétel felfutásával, valamint a lakás-takarékpénztári befizetések dinamikus emelkedésével. Ezzel párhuzamosan a kifutó támogatások állománya, valamint a kamattámogatott konstrukciók hozama folyamatosan csökken. A lakástámogatási előirányzat felülről nyitott, így a dinamikus emelkedő igényeket is kezelni tudja. A kormány szerint a lakástámogatások tervezett meghaladó növekedése ugyanakkor nagyobb volumenű lakásberuházásokat feltételez. Így a kormány megítélése szerint az előirányzat esetleges túllépésének közvetlen negatív költségvetési hatását a közvetett pozitív költségvetési hatások részben ellensúlyozhatják.

A tanácsnak a társasági adó előirányzatának mérséklésével kapcsolatos, annak adóalapot bővítő hatására tett megjegyzésével kapcsolatban a kormány álláspontja az volt, hogy csak hosszabb távon lehet számolni növelő hatással, és emiatt nem érvényesíti azt 2018-ban.

A kormány - egyetértve a KT véleményével - több intézkedést hajt végre az adóbeszedési hatékonyság javítása érdekében. Így például a vállalkozások e-számlarendszere nemcsak a vállalati ad-

minisztráció egyszerűsítését eredményezheti, hanem a tranzakciók fehéritését és így az állami bevételek növekedését is. Szerintem a nemzeti adóhatóság új stratégiájában meghatározott lépések hozzájárulhatnak az állami bevételek további bővüléséhez.

A tanácsnak azon álláspontjára, miszerint az egyedi elhatározású kiadások növekedési üteme magas, s ezek teljesíthetőségét megvalósítási kockázatok övezik, a kormány azt válaszolta, hogy a tervezés során nagy súlyt fektetett arra, hogy a költségvetésitörvény-javaslatba csak olyan előirányzatok kerüljenek, amelyek 2018-ban reálisan teljesíthetők.

A kormány éven túli kötelezettségvállalásra ad engedélyt minden olyan esetben, amikor a tárgyévét követő években lesz fölhasználva az előirányzat, és nem tárgyévi költségvetési előirányzatot biztosít. Mindezzel elősegíthető megítélése szerint a korábbinál feszebb és pontosabb kiadástervezés.

A tanács határozatában annak bemutatását is kérte, hogy a kormány milyen módon kíván megfelelni az Európai Unió úgynevezett strukturális hiányra vonatkozó kritériumának és a stabilitási törvény nem kötelező követelményének. A kormány szerint szükséges a strukturális hiány magasán tartása, mert az támogatja a gazdaság növekedését, és ez teszi lehetővé a gazdaság- és társadalompolitikai prioritások érvényesítését. Ugyanakkor a középtávú költségvetési célt 2020-ban a kormány már ismét el kívánja érni, 2021-ben pedig azt is túl kívánja teljesíteni.

Tisztelt Képviselő Hölgyek, Urak! Tisztelt Elnök Úr! Végül szeretném megköszönni a nemzetgazdasági miniszter úrnak, államtitkár úrnak és munkatársainak, hogy munkánkat messzemenően segítették. A korábbi éveknél is feszítettebb ütemű előkészítő munkálatok és tervezési feltételek között is elősegítették, hogy a tanács érdemi elemzéseket végezve készítse el véleményét.

Köszönöm az Állami Számvevőszék, a Magyar Nemzeti Bank és a tanács titkársága munkatársainak, a felkért elemző intézeteknek, valamint egyes gazdasági intézmények szakértőinek is, hogy független, alternatív makrogazdasági modellszámításokkal, érzékenységi vizsgálatokkal támogatták a véleményünket sokoldalúan megalapozó szakmai munkát.

Tisztelt Országgyűlés! Megköszönve megtisztelő figyelmüket, kívánok jó munkát a költségvetési törvény javaslatának és a kapcsolódó módosító indítványoknak a megvitatásához. *(Taps a kormánypartí sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt folytatnánk munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenie az Országgyűlésnek.

(9.40)

A Magyarország 2018. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat tárgyalása során az Országgyűlés alelnökei is részt kívánnak venni a vitá-

ban. Az alelnök urak a képviselői felszólalásuk esetén az önálló indítvány további tárgyalása során csak akkor vezethetik az Országgyűlés ülését, ha ehhez az Országgyűlés előzetesen hozzájárul.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzájárul-e ahhoz, hogy Lezsák Sándor, Jakab István, Hiller István, Sneider Tamás alelnök urak és jómagam az előterjesztés további tárgyalása során vezethessük az Országgyűlés ülését. Kérem, kézfel-emeléssel szavazzanak! (Szavazás.) Köszönöm szépen, ez látható többség.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatomat elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, 30-30 perces időkeretben. Ezek közben kétperces felszólalásra nincs lehetőség.

A Fidesz képviselőcsoportja jelezte, hogy a frakció álláspontját három felszólalójuk ismerteti. Ennek megfelelően elsőként megadom a szót Kósa Lajos frakcióvezető úrnak. Parancsoljon, frakcióvezető úr, Öné a szó. Megvárjuk, amíg a frakcióvezető úr is fel-fárad az emelvényre. Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Öné a szó, parancsoljon!

KÓSA LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ez a költségvetés az utolsó olyan költségvetés, amit ebben a ciklusban elfogadunk, tehát illik egy kicsit visszatekinteni arra, hogy 2010-ben honnan is indultunk és milyen ívet futott be a magyar állam gazdálkodása, hogyan is történtek a költségvetések végrehajtásai.

Tudjuk, hogy 2010-ben egészen katasztrofális állapotban volt az ország. Egy mondattal jellemezhetjük: a görög állapotokhoz volt hasonló Magyarország helyzete; közvetlen államcsőd fenyegetett. A költségvetést úgy vettük át, hogy egyébként egy 600 milliárd forintos lyuk volt benne, továbbá fenyegetett, ami később bekövetkezett, 250 milliárd forintnyi európai uniós visszafizetés. A foglalkoztatás mélyponton volt; a gazdasági teljesítmény mélyponton volt; és akkor már évek óta nemcsak a gazdasági teljesítmény csökkent, hanem a reálbérek is csökkentek. Innen kellett valamilyen módon költségvetési pályát és gazdasági pályát felrajzolni. Ma elmondhatjuk, hogy amikor 2010-ben elmondtuk a fő céljainkat, az tényleg nehezen volt hihető. Azt mondtuk, hogy a segélyalapú, elosztásalapú államháztartási logika helytelen Magyarország számára, és számunkra csak a munkalapú és növekedésalapú, teljesítményalapú gazdaságpolitika és költségvetési politika az elfogadható.

Ezenfelül azt mondtuk, hogy változtatni kell azon a megoldáson vagy azon a gondolkodáson, hogy évekig a költségvetésnek olyan fogalmai uralták a legfontosabb társadalompolitikai célvitákat, amelyek egyébként az emberek milliói számára teljes mértékben érthetetlenek. Emlékezzünk vissza: hiánycél, felülről nyitott költségvetési alapok - ezek mind az elosztást szolgálták -, és az, hogy a különböző megszorító csomagokkal hogyan próbáljuk a költségveté-

sen tátongó lyukakat befoltozni. Mi azt mondtuk, hogy természetesen a költségvetés, az állam gazdálkodása kulcskérdés, és persze, ehhez kellene olyan fogalmak, mint a GDP meg hiány, de a magyar társadalom alapvetően nem költségvetési társadalom. A magyar társadalom egy élő szövet, egy élő közösség, amelynek rendkívül fontos, a költségvetésen messze túlmutató, az éves pénzügyi vitákon messze túlmutató céljai, törekvései vannak.

Ebben fogalmazzuk meg a mi elképzelésünket a társadalompolitikáról. Azt mondtuk, hogy a magyar társadalom egyik legfontosabb középtávú problémája a demográfiai probléma, hogy a magyar népesség fogy. Ha ezen nem tudunk változtatni, akkor akármilyen csilivili költségvetést rakunk össze - megjegyzem, a demográfiai folyamatok itt is éreztetik a hatásukat, akár csak ha egy olyan egyszerű dologra gondolunk, mint a tömegközlekedési árkiegészítési rendszer vagy a fogyasztóiár-támogatási rendszer -, tehát ha erre nem tudunk valamilyen módon megoldást találni, akkor az erőfeszítéseink már középtávon is semmivé foszlanak. Ezért mondtuk azt, hogy a költségvetési logikát egy kicsit fel kellene cserélni arra a logikára, hogy nézzük meg, hogy mi a magyar társadalom legfontosabb érdeke, mi az, amit közösen el szeretnénk érni, és ehhez tervezzünk egyébként költségvetést, ne pedig fordítva, a magyar társadalmat megerőszkolva próbáljuk meg a költségvetési célokat megvalósítani.

Akkor a családtámogatási rendszer, az adózásban a családi adózási rendszer, az egyenes adó bevezetése, az adópolitika változtatása a jövedelemtípusú adókról a fogyasztási adó felé, az adóterhelés kiegyenlítése, tehát ezek voltak azok, amiket egyébként költségvetésre is lefordítottunk. És végül, de nem utolsósorban, azt mondtuk, hogy mindez hiábavaló biztonság nélkül. A családok biztonságának, a mindennapok biztonságának, az ország biztonságának megteremtése nélkül az erőfeszítéseink egész egyszerűen... Gondol egyszer valamit egy New York-i dolgozószobában egy spekuláns, csettint egyet, és meg van shortolva a magyar államháztartás, bukunk rajta, mondjuk a magyar családok elbukják a megtakarításuk felét. Volt már ilyen, emlékszünk rá. Londonból, illetőleg Angliából ezért tiltották ki Soros Györgyöt, mert egyébként tönkretett sok millió angol családot, és megshortolta a forintot. Itt is volt rá kísérlet, nem csak Soros György, félreértés ne essék, és mindig arról beszéltünk, arról hallottunk előadásokat meg beszédeket, hogy bizony-bizony a magyar államháztartás rendkívül sérülékeny, a magyar költségvetés finanszírozása rendkívül sérülékeny, nincs biztonságban az ország.

Innen indultunk 2010-ben, és most, 2017-ben, amikor az utolsó költségvetésünket fogadjuk el a választás előtt, azért nagyon-nagyon fontos eredményekről beszámolhatunk. A legfontosabbnak azt tartom, hogy aktív költségvetési eszközökkel és aktív foglalkoztatáspolitikai eszközökkel sikerült megvalósítani azt, hogy 700 ezerrel bővült a foglalkoztatás.

700 ezerrel bővült a foglalkoztatás! Természetesen ez sem abszolút szám, mögé kell nézni. Tudjuk, hogy a közfoglalkoztatásban dolgozók számát tovább kellene csökkenteni. Ennek a 700 ezer új munkahelynek a nagyobb része egyébként már piaci munkahely, tehát a versenyszférában keletkezett, de tudjuk azt, hogy amilyen hasznos volt a közmunka rendszerre akkor, amikor elindítottuk, akkor, amikor 3,2-3,3-3,4 millió ember dolgozott és lehetőséget és munkát adott nekik, úgy kell átértékelni a rendszert, mert egyébként természetesen - gondolom, mindenki olvasta a makrotankönyveket - van kiszorítási mechanizmus, nem csak a pénzpiacon, itt is van kiszorítási mechanizmus, ahol bizony bizonyos versenyszférában dolgozó szektorokban a közmunka kiszorítási hatása kapcsán olyan alkalmazkodás indult be a gazdaságban, ami nem helyes, és ezen folyamatosan korrigálni kell.

De önmagában azt nézni... - persze, mindig vannak problémák, de sikerült a magyar gazdaságot és a magyar társadalmat egy munkaalapú társadalommá átalakítani a gondolkodásban is. A gondolkodásban ez hogy alakul át? Emlékszünk rá: Tiszalökön a közmunkáért tüntettek a tiszalökiek, a kivonuló híradó legnagyobb megdöbbenésére, mert korábban állandóan segélyalapú viták voltak a városban, most pedig a közmunkarendszer fenntartásáért tüntettek. Ez apróság, csak jelzi, hogy a gondolkodásban, a mentalitásban is óriási változás következett be. És amikor azt mondtuk 2010-ben, hogy tízmillióan vagyunk, és egymillió új munkahely kell, ez hihetetlen szám volt. Hihetetlen szám volt! És nézzék meg, időarányosan most hol tartunk! Ez óriási teljesítmény!

Óriási teljesítmény volt az, hogy a családtámogatási rendszer bevezetésével, nyugodtan mondhatom, hogy az Európai Unióban a legbősegebb családtámogatási rendszer bevezetésével és fenntartásával majdnem minden családon tudtunk segíteni. Értelemszerűen vannak családok, amelyek válsága nem szociálpolitikai kérdés, hanem gyámügyi kérdés. Ott természetesen más eszközökkel kell fellépni, de a családok döntő többségén a devizahiteles akciótervünkön keresztül, és hogy hogyan tudtuk azt a 900 ezer devizahitelest megmenteni a közvetlen csódtól - elviselhető mértékben károkat okozva egyébként a gazdaságban és a pénzügyi közvetítőrendszerben -, hogy a családi adókedvezmények, az otthontámogatási rendszer, a különböző, kifejezetten a nőket támogató szociálpolitikai és családpolitikai eszközrendszer bevezetésével, számtalan nővummal és újítással... - kétségtelen, hogy ez a makroszámokban is egészen megdöbbentő, mert senki nem hitte el a demográfusok közül, hogy egyébként az egy főre, egy szülő nőre eső gyermeklétszám hét év alatt így tud változni, 1,28-ról 1,48-ra ment fel.

(9.50)

Ez még mindig kevés, félreértés ne essék, még mindig fegy a magyar társadalom, de a napnál fé-

nyesebben bebizonyította ez a nyolc év, hogy nem igaz az a mantra, hogy itt bizony nem tudunk mit tenni, itt bizony nincsenek politikai eszközök, ez egy olyan istencsapás, amin mi nem tudunk segíteni. És az összes költségvetés, ez a mostani is, a '18-as is természetesen tovább támogatja ezt a legfontosabb célkitűzésünket, azt is, hogy a foglalkoztatás bővüljön, és azt is, hogy a családok továbbra is kiemelten támogatandó közösségei legyenek a magyar társadalomnak.

Harmadrészt szeretnék beszélni a biztonságról, hiszen nemcsak migrációs fenyegetés van, ami egyébként 2010-ben még nem volt, hanem az a fenyegetés is van, amitől mindig rettegtünk, hogy jaj, valaki meghortolja Magyarországot, akkor mi lesz, tönkre lehet minket tenni. Ezt úgy fogalmazták diszkrétan és bájosan, hogy a magyar államháztartás rendkívül sérülékeny. Itt is óriási áttörést értünk el. Emlékezzenek rá, 2010-ben egy megállíthatatlanul növekedő külső államadósságot egy olyan finanszírozási szerkezet kísért, amiben a külföldi finanszírozók többségben voltak, szemben a hazaiakkal, és a lakosság, ami a legkényelmesebb és a legbiztonságosabb finanszírozó megtakarításával a költségvetésben, 10 százalék alatt volt a teljes finanszírozásban. Ma a lakosság 30 százalék, és ma 26 százalék külföldi finanszírozza a magyar államadósságot. A többi belföldi, vagy devizabelföldi, vagy magyar intézményi befektető. Magyarul, a legnagyobb eredmény a pénzügyi biztonság megeremtésében mégiscsak az a bravúr volt, hogy egy olyan végtelenségig eladósodott és egy olyan, egyébként bővli kategóriába minősített ország esetében, ami Magyarország volt 2010-ben, ezt meg tudtuk fordítani.

Persze kérdezhetik, hogy vannak-e csodák. Természetesen csodák nincsenek. Kell hozzá 10 millió, állhatatosan dolgozó magyar. Kell hozzá egy olyan politikai rendszer, amely felvállalja azokat a konfliktusokat, amit, ha emlékeznek rá, 2010-ben úgy fogalmazott meg Sziijártó Péter, illetőleg jómagam, hogy bizony ebben a válságban a gazdasági alkotmányosság határait súroló intézkedéseket kell hozni: magánnyugdíjpénztár, devizaadósság. Egy csomó eszközre emlékezhetünk, amelyek kapcsán a legélesebb jogi vitákat folytattuk arról, hogy ez befelé vagy sem a gazdaságpolitikába. De azt mondtuk, ha süllyedő a hajó, ha az életünkért küzdünk, akkor bele kell férjen. S ehhez kellett egy olyan politikai támogatás, amit a Fidesz és a KDNP adott meg a magyar kormánynak, és kellett egy olyan állhatatos kormány Orbán Viktor vezetésével, amely minden vihart bátran megvívott, minden csatát megnyert ebben az ügyben, és azt tudja mondani ma az Uniónak, hogy kedves Unió, bocsánat, nem fogadtuk meg a tanácsaitokat, sem Brüsszelnek, sem az IMF-nek, de jelentem, itt a magyar csoda ezzel a költségvetéssel. Nézzék meg a makropályát, a makroszámokat, hallottuk a kockázatokat - mindig van kockázat a gazdaságban -, de ezek teljesen kezelhetők, a növekedési pálya, az inflációs pálya, az adósságpálya. Azt

kell mondjam, hogy 10 millió magyar nyolc év alatt - senki nem hitte el, de mégiscsak - csodát tett.

Ez a költségvetés ennek az útnak a folytatása. A Fidesz-KDNP-frakció, nyugodtan mondhatom, mellszélességgel kiáll a magyar kormány gazdasági és költségvetési politikájáért, és szeretné azt a szövetséget fenntartani a választókkal, ami a garanciája annak, hogy ez így fog folytatódni. Azt, hogy a szocialisták mit tudtak csinálni az országgal nyolc év alatt, láttuk. Nem kéne újra megpróbálni.

Arra kérem a parlamentet, főleg a kormánypárti frakciókat, hogy természetesen vitában, költségvetési módosító indítványokkal, de alapvetően támogassuk azt a gazdaságpolitikát és költségvetési politikát, ami ezeket az eredményeket elérte. Ehhez kívánok mindenkinek nagyon jó vitát és munkát, és azt kérem, hogy támogassák a költségvetést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoklatát Bánki Erik képviselő úr folytatja. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Engedjék meg, hogy egy idézettel kezdjem és Vince Lombardit idézzem, aki az amerikai futball-liga egyik legsikeresebb edzője volt. Ő azt mondta, hogy a szótár az egyetlen hely, ahol az eredmény megelőzi a munkát. Mi magunk sem tarthatnánk itt, nem állhatnánk úgy ezen a pulpituson, és nem támogathatnánk a kormányt a 2018-as évre benyújtott költségvetés tekintetében, ha 2010-ben, összefogva a magyar emberekkel, a magyar társadalom különböző csoportjaival, a magyar gazdaság szereplőivel, nem tudtuk volna kimenteni Magyarországot a válságból, nem tudtuk volna megmenteni a csőd helyzetétől, és nem tudtunk volna elérni egy olyan gazdaságpolitikai fordulatot, amelynek köszönhetően 2013-tól egy folyamatosan növekvő pályára állítottuk a magyar gazdaságot, és ma már minden gazdasági elemző és ellenfeleink is elismerik azt, hogy a magyar gazdaságpolitika, az a magyar út, amelyet kijelöltünk magunknak, igenis sikeres volt. Ennek köszönhetjük azt, hogy egy olyan költségvetést tudtunk benyújtani, amelynek fontos alappillérei közül talán az elsődleges a magyar munkahelyek megteremtése és megvédelése, a magyar emberek támogatása.

A 2010-ben hivatalba lépő polgári kormány első lépése volt az, hogy munkát adjon az embereknek, egy olyan politikát indítson el, ahogy Kósa Lajos frakcióvezető úr is mondta, amelynek köszönhetően tíz év alatt egymillió új munkahelyet fogunk tudni teremteni. Akkor itt ebben a teremben és a külső ellenfeleink körében is meglehetősen nagy derűtséget váltott ki ez a vállalás. Mára ott tartunk, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy időarányosan teljesítettük a vállalásunkat, hiszen több mint 700 ezer új munka-

helyet hoztunk létre, 4 millió 350 ezer fölött van a magyar munkavállalók száma, amely 1990 óta egyetlen esetben sem fordulhatott elő. A munkanélküliségi ráta a 2010-es 11,4 százalékról mára 4,5 százalékra csökkent, ami gyakorlatilag ott tart, hogy szinte mindenki, aki dolgozni akar, munkát tud vállalni Magyarországon, sőt Magyarországon bizonyos területein munkaerőhiánnyal kell szembenéznie a gazdaságnak, ezért a kormány, nagyon helyesen, a munkaerő-mobilitás érdekében számos intézkedést fogalmazott meg, többek között a következő évi költségvetésben is.

Azonban nem elég csak munkahelyet adni, a bérek folyamatos emelkedésére is törekedni kell. Magyarországon, ahogy azt miniszter úr az exozéjában is említette, 50 hónapja folyamatos reálbér-növekedés van. A 2018-as költségvetés biztosítja azokat a feltételeket, amelyek a következő évben is ezt a béremelkedési pályát meg tudják tartani, és ennek köszönhetően az alacsony keresetűek körében is, de valamennyi életpályaprogram folytatásában szinte valamennyi munkavállaló részére jövőre is komoly béremelés várható. Úgy számolunk, hogy a gazdaságban a reálbér-növekedés a jövő évben is átlagosan meghaladhatja a 10 százalékos mértéket. De amire különösen büszkék vagyunk, az a legalacsonyabb keresetűek jövedelmi helyzetének a javítása, amely 2017-ben indult a minimálbér és a garantált bérminimum jelentős emelésével. Ez a következő évben is folytatódik, hiszen a minimálbér további 8 százalékkal, a garantált bérminimum pedig 12 százalékkal nő. Ezzel elérjük azt, hogy a szakmunkás-minimálbérek megduplázódnak 2010 óta, amire, azt gondolom, hogy méltán lehetünk büszkék valamennyien.

A Nemzeti Foglalkoztatási Alap jövőre is biztosítja a Start-munkaprogram finanszírozását, összesen több mint 220 milliárd forint értékben. Az alap forrásai fedezik majd azokat a munkaerőpiaci programokat is, amelyek célja a közfoglalkoztatottak versenyszférába történő átlépésének a további támogatása, a munkaerőpiacon való elhelyezkedésük segítése. A foglalkoztatottak számának 2010 óta történő növekedésében kiemelkedő szerepet vállalt a piac, a gazdasági szereplők, akik a teljes munkahelyteremtési program több mint 70 százalékát adják, azaz több mint félmillió embernek adtak munkát az elmúlt időszakban.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Fidesz mindig is kiemelt céljának tekintette a magyar családok támogatását. Kósa Lajos frakcióvezető úr beszélt róla, a magyar családok adókedvezmény-rendszere Európában is egyedülálló. Különösen a három és több gyermeket nevelő családok esetében olyan kedvezményrendszert vezettünk be az előző években, amely alapján a gyermekvállalás nem jelent azonosat a szegénység vállalásával, mint ahogy az korábban sajnos Magyarországon jellemző volt. Most a két gyermeket nevelő családokat helyeztük fókuszba, számukra 2018. január 1-jétől újabb 35 ezer forinttal nő az adókedvezmény mértéke, így a korábbi emelé-

sekkel együtt összesen több mint 400 ezer forinttal nő a két gyermeket nevelő családok jövedelme éves szinten.

A költségvetés számaiból az is kiderül, hogy jövőre még több forrás, összesen több mint 225 milliárd forint áll majd rendelkezésre a családok otthonteremtési programjának finanszírozására, amelynek olyan pótlólagos gazdaságfejlesztési hatásai vannak, amelyek nagymértékben hozzá fognak járulni ahhoz, hogy a jövő évben tervezett 4,3 százalékos gazdasági növekedés realitássá váljon az év végére.

(10.00)

És a nyugdíjasokról sem feledkeztünk meg, hiszen, ahogy vállaltuk, 2010 óta minden évben a minimális vállalásunk a nyugdíjak reálértékének megőrzése. Ahogy eddig, ezután is ezt tettük. Eddig azt sikerült elérnünk, hogy 2010 és 2016 között több mint 10 százalékkal nőtt a nyugdíjak vásárlóértéke, ami azt jelenti, ahogy miniszter úr is fogalmazott az expozéjában, hogy visszaadtuk azt a 13. havi nyugdíjat a nyugdíjasok részére, amit a szocialisták 2009-ben elvettek tőlük.

*(Gúr Nándort a jegyzői székben
Hiszékeny Dezső váltja fel.)*

A családok támogatása és nyílt munkaerőpiaci helyzetének javítása érdekében az idei évtől a kisgyermek napközbeni ellátásának rendszerét átalakítjuk. A jövő évi költségvetés több mint 190 milliárd forintot irányoz elő a települési önkormányzatok által fenntartott óvodák és több mint 35 milliárd forintot a bölcsődék támogatására. A minibölcsődék kialakításának programja keretében 1,5 milliárd forint fejlesztési forrást is biztosít a költségvetés annak érdekében, hogy minél több település tudja biztosítani a szülők mielőbbi visszatérését a munka világába.

Jövőre még több forrás jut a gyermekétkeztetés támogatására is. Az intézményi és a szüneti étkeztetés feladatainak ellátását közel 80 milliárd forint szolgálja majd. Az állam nemcsak a gyermekétkeztetést ellátó konyhák működéséhez, hanem azok fejlesztéséhez és bővítéséhez is hozzájárul majd. A fenti intézkedéseket is számításba véve a jövő évi költségvetés több mint 1900 milliárd forintot biztosít közvetlenül a családtámogatási rendszer finanszírozására, azt gondolom, erre méltán lehet büszke valamennyi parlamenti képviselő, aki ezt a jövő évi költségvetést támogatni fogja.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az ókori bölcsek azt mondják, nemcsak az szegény, akinek semmije sincs, hanem az is, aki túl sokat akar. Ha megnézzük a jövő évi költségvetés tervezetét, akkor, azt gondolom, olyan reális vállalásokat tartalmaz, amelyeket a folyamatos növekedési pályára állított magyar gazdaság teljesítménye képes fedezni, amelyek nem veszélyeztetik az államháztartás stabilitását és biztonságát,

de közben minden magyar társadalmi réteg számára olyan előrelépési lehetőséget jelentenek, amely a saját életük, a saját boldogulásuk szempontjából érezhető minőségi változást hoz.

Azt gondolom, aki alaposan áttanulmányozta ezt a költségvetést, megnézte annak fejezeti előirányzatait, az láthatja, hogy valóban minden magyar ember számára egy újabb előrelépési lehetőséget biztosít a 2018-as költségvetés; nemcsak az előirányzatok növekedésével, nemcsak az adócsökkentési program és a különböző támogatási rendszerek növelése révén, hanem azzal is, hogy van egy kiszámítható biztonság a költségvetésbe építve. Hiszen ha megnézzük a tartalékok fejezeteit, akkor láthatjuk, hogy több mint 200 milliárd forint tartalékkal is kalkulál a jövő évi költségvetés azokra az esetleges, váratlan helyzetekre, amelyekre nem lehet felkészülni, és amelyek a korábbi években beigazolódtak, például a migrációs válság kapcsán, amikor több tízmilliárddal, most már összességében 100 milliárd forint összeggel kellett rendkívüli intézkedés keretében ezeket a költségeket Magyarországnak vállalnia, a magyar emberek biztonságáért.

Tehát minden területen megalapozott, kiszámítható és biztonságos a 2018-as költségvetés. Arra kérem önöket, hogy szavazatukkal támogassák ennek elfogadását és ezzel minden magyar állampolgár boldogulását. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoklatát Szűcs Lajos képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője folytatja. Parancsoljon!

DR. SZŰCS LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy az elmúlt két évben is, a kormány most is a pénzügyi stabilitás megőrzésére, a gazdasági növekedés ösztönzésére törekedett a jövő évi költségvetés tervezésekor. Mindig is hangsúlyoztuk, hogy először stabil alapokra kell helyezni az ország pénzügyeit, és utána lehet majd jelentős gazdasági növekedést elérni. Ennek a következetes gazdaságpolitikának lett az az eredménye, hogy először kiveztük az országot a túlzottdeficit-eljárás alól, majd visszafizettük az IMF-hitelt. Ma már mindenki, a nemzetközi hitelminősítők és az Európai Bizottság is elismeri a makrogazdasági egyensúly helyreállításában elért eredményeket. Szeretném a képzeletükre bízni, hogy mi lett volna, ha nem ezt az utat választjuk, mi lett volna, ha a magyar emberek munkájával nem erre törekszünk. Javaslom, nézzék meg Görögország mai állapotát, pontosan lehet látni, hogy ugyanabban a cipőben toporognak nyolc év óta.

A magyar gazdaság 2018-ban már a hatodik esztendőben növekedhet töretlenül, a bővülés az uniós átlagot is meghaladja. Emellett megőriztük az államháztartás stabilitását, folytatódik az államadósság csökkentése. A jövő évi költségvetés 18 740 milliárd

forint bevételi összeggel és 20 140 milliárd forint kiadási összeggel, 1360 milliárd forintnyi hiánnyal számol. 2018-ban a nominális GDP a 40 350 milliárd forintot is elérheti, amennyiben a 4,3 százalékos gazdasági növekedés meg fog valósulni. A tervezett hiánycél 2,4 százalék, az infláció továbbra is 3 százalék körüli lehet. A kormány elkötelezett abban is, hogy a nemzeti össztermékhez mért államadósságot évről évre csökkentse. 2018-ban várhatóan a nominális adósság 27 500 milliárd forint lesz, ami a nemzeti össztermék arányában 68,2 százaléknak felel meg.

Kifejezetten öröndetes tény, hogy a központi költségvetés adósságán belül a devizaadósság részaránya egyre csökkenő tendenciát mutat, a 2017-es 15 százalékról 13 százalékra mérséklődik. Öröndetes dolog, hogy immár másodsor nyújt be a kormány a parlamentnek nullás költségvetést. Vagyis az állami működés egyensúlyban van, a hiányt elsősorban a fejlesztések biztosítására fordítja a kormány, ami egy családi költségvetésben is talán a legfontosabb dolog. Olyan kiadásokat, amelyek később bevételtermelő lehetőséget biztosítanak, mindig és mindenkor lehet támogatni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kijelenthetjük, hogy a magyar gazdaság növekedése egyre kiegyensúlyozottabb szerkezetet mutat, hiszen a növekedést már nemcsak az export húzza, hanem a megújuló beruházások, valamint a dinamikus fejlődés és bővülő fogyasztás is. A beruházások erőteljes megugrása prognosztizálható 2018-ra, egyrészt a vállalati beruházások, a 9 százalékra csökkentett társaságiadókulcs, valamint számos nagy volumenű fejlesztés támogatása. A háztartások beruházásaival összefüggésben stabilan alacsony a kamatkörnyezet, és az emelkedő reáljövödelmek mellett a családi otthonteremtési kedvezmény és a kedvezményes lakásáfa további lendületet ad a fejlesztéseknek. Az állami beruházás dinamikáját jelentősen meghatározza az új uniós költségvetési ciklus forrásainak kifizetése. A jellemző előfinanszírozás miatt az allokált összegek várhatóan 2017 és 2019 között fogják számottevően erősíteni a beruházási teljesítményt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Pest megyei képviselőként fontosnak tartom kihangsúlyozni, hogy Pest megye számos közösségi forrás igénybevételének lehetőségétől elesik, elesett. Ennek kompenzálása érdekében a kormány a költségvetés teherbíró képességéhez igazodó, célzott pénzügyi támogatást nyújt a Pest megyei vállalkozások és gazdasági szereplők számára, az előzetesen jelezett igények, fejlesztések finanszírozásához. Erre a célra a tervezet 30 milliárd forintos összeget határoz meg.

Jövőre az önkormányzatok is több pénzből gazdálkodhatnak, mintegy 2937 milliárd forinttal, amihez a központi költségvetés 695 milliárd forinttal járul hozzá. Ez a 2017-es támogatást mintegy 8,5 százalékkal bővíti.

Az előző évekhez hasonlóan az Egészségbiztosítási Alap 2018-as költségvetése a bevételi és kiadási főösszeg egyezőségét irányozza elő, 2315 milliárd

forint összegben. A Nyugdíjbiztosítási Alap költségvetésének egyensúlya is biztosított, ugyanis az alap bevételeinek és kiadásainak főösszege egyaránt 3361 millió forint. Tehát ez is nullszaldós.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt években már többször megtapasztalhattuk azt, hogy nemcsak az ellenzék, de komoly szakértők is túl optimistának látták a kormány által benyújtott költségvetési tervezeteket. Az idő és a zárszámadások eddig minden évben igazolták a kormány költségvetéssel kapcsolatos döntéseit, a negatív forgatókönyvek nem következtek be. Remélhetőleg nem lesz ez másként jövőre sem, hiszen mindannyiunk érdeke, hogy ez a gazdasági pálya és azok a kitűzött célszámok, amiket a miniszter úr is felvázolt, megvalósuljanak.

(10.10)

A költségvetés stabilitását erősíti, hogy az előre nem látható kockázatok kezelésére, illetve az év közben felmerülő kormányzati intézkedések forrásaira tartalékok rendszere szolgál több mint 200 milliárd forint értékben. A 2017-ben kialakított új struktúra jövőre is megmarad, vagyis az állam működési kiadásai tekintetében nem jelentkezhethi hiány, megvalósítva ezzel a már említett nullás költségvetést. A kormány elkötelezett abban, hogy az állam hiány nélkül működjön, a közszolgáltatások költségét hitel felvétele nélkül, a működési bevételekből tudja finanszírozni.

Összegezve: a gazdasági fundamentumok stabilak, és fenntartható növekedési trendet vetítenek előre. A költségvetés tervezetét megalapozottnak tartjuk, ezért kérjük a Fidesz képviselőcsoportját és valamennyi képviselőtársamat, hogy szavazataikkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tehát a költségvetésünk kiszámítható, következetes és betartható. Minden magyar ember, aki az elmúlt években dolgozott ebben az országban, tett azért, hogy ez a helyzet kialakuljon, sikeresnek értékelheti az elvégzett munkát, Magyarország sikere pedig az elvégzett munka alapján mindenképpen kiszámítható jövőt ígér nekünk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja jelezte, hogy frakciójuk álláspontját két felszólaló ismerteti. Elsőnek megadom a szót Tóth Bertalan frakcióvezető úrnak, aki jelezte, hogy a felszólalását az emelvényről mondja el. Megvárom, amíg fölfárad az emelvényre. *(Megtörténik.)* Frakcióvezető úr, öné a szó, parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy költségvetés nem pusztán a számok halmaza, hanem mindig egy tükör, annak a tükre, hogy egy adott kö-

zösség hogyan gondolkodik a közösen megtermelt javak újraelosztásáról, miből kívánja megtermelni az újraelosztható javakat, és azokat hogyan kívánja elosztani, eljuttatni az állampolgárokhoz; mit tart fontosnak, mit tart támogatandónak, illetve mi az, amin spórolni akar; kire rak nagyobb terhet, és ki az, akin segíteni akar. Így van ez a magyarországi 2018. évi központi költségvetéssel is: megmutatja, hogy hogyan gondolkodik a Fidesz a magyar társadalomról, és hogyan kívánja saját holdudvara számára megszerezni a közösen megtermelt állami javakat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amit a 2018. évi központi költségvetési törvényjavaslat tükröz, az az igazságtalanság és a korrupció költségvetése, mert igazságtalan a közterhek elosztása és igazságtalan a közös költségvetési torta újraosztása. Igazságtalan, mert a Fidesz a gazdagokat jutalmazza, a szegényeket pedig bünteti. Igazságtalan, hogy a Fidesz a gazdagok adócsökkentését a kis keresetű dolgozó emberekkel fizetteti ki. Igazságtalan, hogy a gazdagoknál évente 400 milliárd forint adócsökkentést hajt végre, miközben megszüntette a minimálbér adómentességét, és 27 százalékra emelte az áfát. Igazságtalan, hogy a munkabérből élők, különösen a kisebb keresetűek adóterhei 2018-ban is Európában az egyik legmagasabbak. Ezeket az igazságtalanságokat meg kell szüntetni. A vagyoni különbségeket csökkentenünk kell, ha fel akarunk zárkózni a fejlett országokhoz. Ezért mondjuk, hogy tegyünk igazságot, fizessenek a gazdagok, mert akinek egymillió forintnál magasabb a jövedelme, vagy több mint 100 millió vagyona van, annak igenis többet kell vállalni; adja be a közösbe, hogy legyen miből fejleszteni az iskolákat, kórházakat, idősotthonokat; legyen miből tisztességesen megfizetni az orvosokat, ápolókat, pedagógusokat, közalkalmazottakat és a köztisztviselőket.

De igazságtalan a közös torta elosztása, mert a Fidesznek fontosabb, hogy a közpénzek a haveroknál kössenek ki, Habonyoknál, Garancsiknál, Mészárosoknál, Tiborcoknál, Balog Ádámoknál veszítsék el a közpénzjellegüket, és igazságtalan, hiszen nem jut elegendő pénz az egészségügyre, az oktatásra és a szociális területre. Ráadásul annak ellenére jut kevesebb pénz a minőségi oktatásra és egészségügyre, és annak ellenére csökkennek a rászorulóknak jutó források, hogy 2010 óta a GDP-arányban mért adóterhek folyamatosan nőttek, hét éve több adót fizetünk, mint korábban; a gazdagok kevesebbet, a kis keresetűek pedig többet. Az elosztható pénz több lett, mégis kevesebb jut belőle az állam valódi feladataira, mert a Fidesznek stadionok kellene, propaganda kell és egy soha meg nem térülő atomerőmű. Erre mondjuk, hogy ez a korrupció költségvetése, hiszen az ezekre a projektekre elköltött százmilliárdok valahogy mindig Orbán és Rogán haveri, rokoni körénél kötnek ki. Erre mondjuk azt, hogy elég volt, mert a stadionokban nem lehet gyógyítani, a propaganda nem pótolja a minőségi oktatást, az Orbán-Putyin-paktum pedig csak Oroszország érdekeit szolgálja, bár a felvett hitelt még unokáink is fizetni fogják.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttem felszólalók sok szép szóval illették a jövő évi költségvetést. A szép szavak ugyanakkor nem tértek ki arra, hogy kik is lesznek az igazságtalanság és a korrupció költségvetésének nyertesei és vesztesei, kik lesznek azok, akik jól járnak, és kik lesznek azok, akik rosszabbul.

Nos, a 2018. évi költségvetés valószínűsíthető nyertese lesz a költségvetésen belül a védelmi és közbiztonsági feladatok, valamint a látványsport, a multinacionális vállalkozások, stratégiai partnerek és a hazai oligarchák, továbbá a közösségi forrásokból földalapú támogatásban részesülők.

Ezzel szemben a 2018. évi költségvetés vesztese az egészségügyi és szociális rendszer, az oktatás, az alap-, a közép- és a felsőoktatás intézményei, az önkormányzati rendszer, a helyi társadalmak, a modern városok vonzáskörzetén kívüli térségek, fokozva a területi egyenlőtlenségeket, és vesztesei lesznek a szegénységben és a társadalmi kirekesztettségben élők. Mindez a társadalom további kettészakadását, az igazságtalanság tartósságát, gazdaságpolitikában pedig Magyarország régiós országoktól történő további lemaradását vetíti előre.

Az emberek többségének tehát a 2018-as költségvetés semmilyen reményt nem fog adni, folytatódik az ország lerablása, a Fidesz-közeli vállalkozók, családok súlyos milliárdokhoz fognak számolatlanul újra hozzájutni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz hétéves kormányzásának következtében nagyobb lett a szegénység, egyre többeket fenyeget a lecsúszás veszélye, mára már létminimum alatt él a teljes lakosság több mint harmada. Ez sokkal több, mint ami 2010 előtt valaha is volt, akár a válság éveiben is.

Éppen ezért azt várnánk a költségvetésitörvényjavaslatról, hogy fordulatot hajtson végre, a jómódúak és haverok helyett elsősorban a nehéz sorban élő emberekre és családokra próbáljon meg segíteni, és segítse egy valódi, széles és erős középosztály megeremtését. Önök azonban útszelen hagyták ezeket az embereket. A Fidesz hétéves kormányzásának következtében Magyarország versenyképessége brutálisan leromlott. Egyetlen év alatt hat helyet rontva, a soha nem látott 69. helyre került Magyarország a Világ-gazdasági Fórum versenyképességi listáján. Leszaktunk nemcsak az EU magjától, de a viseigrádi országoktól is, és ennek egyik legfőbb oka a kormányzati működés és a korrupció.

A Fidesz hétéves kormányzásának eredménye az oktatási rendszer lezüllesztése. Nemcsak a jelenben van baj az ország versenyképességével, hanem a jövőben is az lesz, hiszen a legfrissebb, 2015-ös felmérés szerint a PISA-jelentés alapján minden negyedik gyermek funkcionális analfabéta, és az iskola-rendszer konzerválja a társadalmi különbségeket. Ezt hozta az urizáló fideszes elit oktatáspolitikája.

Éppen ezért érthetetlen és elfogadhatatlan, hogy a Fidesz arányaiban egyre kevesebb pénzt költ az oktatásra. Elfogadhatatlan, hogy egy gyermek sorsát már megpecsételi az, hogy gazdag vagy szegény csa-

lábban született. Mi abban hiszünk, hogy minden magyar egyenlő, és egyenlő esélyeket kell kapniuk, hogy a tehetség kibontakozását ne lehetetlenítse el a család szegénysége. Ne feledjék: mert ha ma lenne gyermek az egykori Soros-ösztöndíjas, akinek a keresztnéve Viktor, valószínűleg nem tudott volna egyetemre járni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz hétéves kormányzásának eredménye, hogy rendszerszintű problémák vannak az egészségügyben. Mert például hogy van az, hogy vannak milliárdok propagandára, de rendes kórházi takarításra nincs? Hogy van az, hogy akár négyezer ember is jut egy házi orvosra, mert nincsenek betöltve a praxisok? Hogy van az, hogy nincs elég pénz a gyógyszertámogatásokra?

(10.20)

Hogy van az, hogy csak ígéretések vannak az egészségügyi dolgozók béremelésére, de ezt nem akarják betartani? És még viccelődnek is vele...

Mi azt várnánk el a költségvetéstől, hogy a magyar emberek adóforintjaiból tisztességes egészségügyi ellátást biztosítson, ami magában foglalja az egészségügyi dolgozók munkájának tisztas anyagi elismerését is. Mi azt vártuk volna tehát, hogy önök ilyen elvek mentén alakítsák ki a jövő évi költségvetést, de nem ez történt, hiszen önök az igazságtalanság és a korrupció költségvetését hozták az Országgyűlés elé. Mert önöknek első a család - mármint az Orbán Viktor maffiakormányához tartozó család és a családhoz tartozó szereplők (*Soltész Miklós: Fogjál vissza!*): Mészáros Lőrinc, Garancsi, a Matolcsy-klán ennek jegyében működnek. Létrejöttek a klánok, létrejöttek a klientúrák, és nem véletlen, hogy a száz leggazdagabb magyar listáján egyre többen, akik korábban nem voltak rajta, kifejezetten Orbán Viktorhoz, a miniszterelnökhöz és környezetéhez köthetők. A felcsúti gázszelő, Mészáros „nem stróman” Lőrinc például egy év alatt 100 milliárd forinttal növelte a vagyonát, miközben nem biztos, hogy egy gimnáziumi igazgató ki tud fizetni egy váratlan kiadást.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nézzük meg közelebbről, hogy mit tartalmaz az igazságtalanság és a korrupció költségvetése! Nézzük meg, hogyan oszlanak meg a funkciók szerinti kiadások, mire akar költeni a Fidesz! A kiadások több mint 17 százaléka megy az állami funkciókra, több mint 21 százaléka megy az állam gazdasági funkcióira.

Ha összehasonlítjuk ezt 2010-zel, akkor azt látjuk, hogy saját működési funkcióira több mint 3 százalékkal többet költ a kormány, gazdasági funkciókra pedig lényegesen kevesebbet, mint 2010-ben. Mindez azt jelenti, hogy hét év után arányaiban is nagyobb államot finanszírozunk, hiába a nagy szölamok és akciók, és részben ez okozza a versenyképességünk romlását is, mert az állami működés nem hatékony. Az pedig egészen elképesztő, hogy arányaiban több mint 8 százalékponttal több adóforintot

kell fordítanunk az állam gazdasági funkcióira, mint 2010-ben.

És akkor itt álljunk meg egy szóra! Mire is kell az állam gazdasági funkcióin belül költeni? Például energiaellátási feladatokra, képviselőtársaim, több mint 120 milliárd forintot. De kérdezem én, akkor mi értelme volt közel 1000 milliárd forintért mindenféle tározót és mindenféle energetikai vállalatot megvásárolni adófizetői pénzekből. Értem én, hogy valakik szeretnek ilyet vásárolni és ebből nyereszkeskedni, de ezt az adófizetők pénzéből tették meg. És kérdezem én, ha már állami tulajdonban van a teljes lakossági földgázellátás, és állami dominancia van az áramellátásban is, akkor miért nem adja olcsóbban az állam az energiát a cégein keresztül, hiszen láthatjuk, hogy Európában 50-60 százalékkal csökkent az energiaár, és most jelent meg az a kimutatás, hogy míg Európában emellett csökkentek az energiaárak, nálunk egy forinttal nem lett olcsóbb az energia ára. Hogy lehet az, hogy 2005-ben 50 dolláros olajárnál 50 forint volt egy köbméter gáz, ma közel 50 dolláros olajárnál ez az ár 101 forint? Kik nyereszkeskednek ezen? Tudjuk jól, már felsoroltam a neveiket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Visszatérve a költségvetéshez, önmagában nem lenne baj, hogy többet fordít magára az állam, és többet költ különböző gazdasági funkciókra, az a baj, hogy nem az egészségügyi, nem az oktatási és nem a szociális kiadásokat növelik, hanem ennek rovására fizetik ki ezt a rengeteg pénzt. Pontosan látni kell, hogy míg 2010-ben a költségvetési kiadások 61,5 százalékát tették ki a jóléti funkciókra fordított költségvetési kiadások, addig 2018-ra a kormány már csak 54 százalékot fordítana erre a célra. Ezek a kiadások GDP-arányban is több mint 5 százalékponttal csökkentek, de sajnos nem azért, mert hirtelen egyre egészségesebbek lettek az emberek vagy nagyobb lett volna a jólét, hanem azért, mert a Fidesznek másra kellett a pénz: barátok, üzletfelek közpénzekkel történő kitömésére. Miközben nő az állam működési funkcióit kitevő szolgáltatásokra fordított összeg, aközben a jóléti funkciókra kevesebb jut a közösből.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tíz évvel ezelőtt oktatási tevékenységre a GDP 6,1 százalékát költötte az ország. Tavaly a Fidesz a GDP 4,6 százalékát költötte erre, a jövő évben sem éri el az 5 százalékot, ez szégyen. A rendszerváltás óta egyetlen évben sem költöttünk olyan keveset oktatásra, mint 2010 után. Az OECD-országok átlagosan a GDP-jük több mint 5 százalékát, 5,2 százalékát fordítják oktatásra, mi ezt még mindig nem érjük el.

2010-ben a GDP 4,6 százalékát fordítottuk egészségügyi kiadásokra, csakúgy, mint tíz évvel ezelőtt, se többet, se kevesebbet, tavaly viszont ez 3,9 százalék volt, és idén sem éri ezt a 4,6 százalékos rátát.

Hasonló csökkenést mutatnak a társadalombiztosításra és a jóléti szolgáltatásokra fordítandó kiadások. Önök is tudják, idetartoznak a nyugdíjak, a családi pótlék, a munkanélküli-ellátások és más szo-

ciális támogatások. Nos, míg 2010-ben 17,5 százalék állt rendelkezésre ilyen célokra, 2018-ban ez 13 százalék. Az államháztartás funkcionális kiadásain belül ilyen célokra 2010-ben még a kiadások 34,6 százalékát fordítottuk, 2018-ban 28,5 százalékkal támogatják ezen szolgáltatások ellátását.

A nyugdíjakra 2010-ben a GDP 10 százalékának megfelelő összeget költöttünk, 2018-ban már csak a GDP 8,2 százalékát. Most zajlik a nyugdíjparlament, érdemes lenne önöknek átmenni, és elmondani ezeket a szép szövegeket a nyugdíjemelésről, mert ha a 13. havi nyugdíjat vesszük, az olyan, mint ha nem emeltek volna nyugdíjat, hiszen önök inflációval emelik, és nem azzal a svájci indexálási rendszerrel, ami korábban volt, mert ha azt megtartották volna, akkor lehetne erről beszélni. Menjenek át, itt van négyszáz küldött, és magyarázzák el nekik, hogy visszakapták a 13. havi nyugdíjukat! *(Gőgös Zoltán: Így van! Várnak mindenkit szeretettel!)*

A családi pótlékra és a gyermekeknek járó juttatásokra a költségvetési kiadások 4 százalékát fordítottuk 2010-ben, ma már csak 2,9 százalékát. A konkrét összegeket nézve az úgynevezett egyéb társadalombiztosítási ellátásokra néhány százmillió forinttal lesz kevesebb, de az egyéb szociális támogatások funkcióira, segélyekre 34 milliárd forinttal jut kevesebb nominálisan azzal együtt, hogy arányaiban több tételnél is csökkenést láthatunk. A családi pótlék, a gyes, a gyed, az anyasági támogatás összege jövőre már tizedik éve változatlan, az előirányzatok összege pedig tovább csökken, ez is elfogadhatatlan.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az igazságtalanság és a korrupció költségvetését nem lehet elfogadni. Az igazságtalanság és a korrupció költségvetését át kell írni annak érdekében, hogy igazságot tegyünk, és megállítsuk a fideszes korrupciót. Ennek keretében a szocialisták országgyűlési képviselőcsoportja összesen mintegy 774 milliárd forintos költségvetési átcsoportosítást fog javasolni annak érdekében, hogy több pénz jusson az egészségügyre, az oktatásra és a szociális területre. Ennek keretében 258 milliárd forintos átcsoportosítást kezdeményezünk a szociális támogatások, a családtámogatások, a szünidei étkeztetés, a szociálisbérletrendszer beindítására, a méltányossági nyugdíjak és a kivételes rokkantsági ellátás emelésére, a jövedelmi különbségek csökkentése érdekében és a szolgáltatások színvonalának emelése érdekében.

250 milliárd forintos átcsoportosítást javaslunk az oktatás területén a pedagógusok béremelésére, az egyetemek, a főiskolák támogatására és a fogyatékos személyek esélyegyenlőségét elősegítő programokra, és 266 milliárd forint átcsoportosítását javasoljuk az egészségügy területén az egészségügyi dolgozók béremelésére, a mentődolgozók megígért juttatásaira és a kórházi infrastruktúra fejlesztésére. Ezeknek a fedezete bőven rendelkezésre áll az igazságtalanság és a korrupció költségvetésében, a propagandára, az atomerőműre, a közmédiára, a stadionokra és presztízsberuházásokra szánt források között. Kérem,

támogassák ezen javaslatainkat! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Az MSZP vezérszónoklatát Mesterházy Attila képviselő úr innen az emelvényről folytatja. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahhoz, hogy megfelelően tudjuk értékelni a kormány által elénk terjesztett 2018. évi költségvetést, amely valóban az igazságtalanság és a korrupció költségvetése, érdemes egy kicsit távolabbról megvizsgálni, mit is ért el az Orbán-kormány gazdaságpolitikája 2010 óta. Nyolc pontban foglaltam össze ezt az utat 2010 óta, tehát a kritikákat megpróbálom röviden összegezni.

1. Magyarország versenyképessége fokozatosan és jelentős mértékben romlott, a Világgazdasági Fórum legutóbbi jelentésében, hat helyet rontva, Magyarország a 69. helyen áll.

2. Magyarország GDP-je lassabban növekedett az elmúlt időszakban, mint a környező országok bruttó hazai terméke, így Magyarország egyre jobban lemarad a régiós országokhoz képest. *(Dr. Hoppál Péter: Az Unió átlagának kétszeresével fejlődött a gazdaság!)*

(10.30)

2015-ben és 2016-ban Bulgária, Csehország, Lengyelország, Románia és Szlovákia gazdasága is gyorsabb ütemben fejlődött, mint a magyar gazdaság. *(Dr. Hoppál Péter: Az uniós átlag kétszerese!)*

3. Az államadósság százalékos üteme egyre lassabban csökken, miközben annak összege a 2010-es 20 000 milliárd forintról 2018-ra majd' 30 000 milliárd forintra nő, és a hiány is csak a magánnyugdíjpénztári vagyon államosítása miatt került a GDP 3 százaléka alá. *(Dr. Hoppál Péter: A szocialista rekordot csökkentjük!)*

4. A szegénység nőtt. A legszegényebb és a leggazdagabb tized közötti különbség nyolcszoros. Ez utoljára a rendszerváltás utáni egy-két évben fordult elő, és a romló tendencia egyre jobban gyorsul. A legfrissebb kutatások szerint már a magyarok 36 százaléka él a létminimum alatt.

5. Az átlagkereseteket tekintve Magyarország a V4-országok közül az utolsó helyen áll. A minimálbér vásárlóereje csak tavaly érte el a 2010-es szintet, így elvesztegetett hat évről beszélhetünk. Hiába mondtuk már három éve, hogy béremelésre van szükség, önök évekig semmit sem tettek. A munkabérből, főleg minimálbérből, illetve garantált bérminimumból élők adóterhei 2018-ban is a legmagasabbak közé fognak tartozni az Európai Unióban, sőt az OECD-társ országokban is.

6. A forint 17 százalékkal gyengébb, mint 2010-ben, és ezért egyértelműen a kormány és a Matolcsy György által vezetett Magyar Nemzeti Bank a felelős.

7. A magyar gazdaságot az uniós források tartják alapvetően életben. A jobb makrogazdasági adatok a beáramló uniós források összegének tudhatók be; 2017-ben 2200, '18-ban pedig 2400 milliárd forintot költünk el, ez a GDP 6,7, illetőleg 6,4 százalékának megfelelő összeg. Nagyon leegyszerűsítve tehát: a 6,4 százalékos forráslehívásból értünk el 4,3 százalékos növekedést a legoptimistább kormányzati forgatókönyv szerint.

8. A GDP arányában mért közterhek 37,5 százalékról 39 százalék fölé nőttek 2010 óta. Az adórendszert pedig a gazdagok érdekeit szem előtt tartva változtatták, az egykulcsos szja mintegy 400 milliárdot hagy náluk évente, miközben az alacsony jövedelmű családok adóterhei nőttek. Megszűnt a minimálbér adómentessége, az áfakulcs pedig, amit a szegények adójának is szoktak nevezni, EU-s szinten is első helyezést ért el a maga 27 százalékával.

Ezen problémák egyikén sem változtat a jövő évi költségvetés.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt időszakban Magyarország gazdasági mutatói elfogadhatóak voltak, amit főleg az EU-s források lehívásának felpörgetése okozott, és az adóbevételek felülteljesítésén mutatkozott meg. Azonban ennek fenntarthatósága nem biztosított. Eközben a magyar kormány politikai orientációja és intézményrendszere miatt nemzetközileg immár rendkívül aggasztó mértékben szigetelődik el, ami nagyon beszűkíti a nemzeti érdekérvényesítő képességet.

Az Orbán-kormány különutas, piac- és versenyellenes, újabb és újabb korrupciós esetekkel tarkított gazdaságpolitikája miatt Magyarország nemzetközi megítélése várhatóan továbbra sem változik, ráadásul ez a magánszektor beruházási kedvét is aláássa. Tehát statisztikailag ugyan javultak Magyarország gazdasági mutatói, de mindez hosszú távon nem fenntartható.

A magyar kormány vagy nem tesz eleget azért, hogy a megalapozó dolgok a jó irányba változzanak, vagy még ront is a helyzeten. Míg az OECD elismeri, hogy a beruházások 2012 óta újra növekedni kezdtek, a növekedésért viszont leginkább a külföldi multicégek beruházásai és az uniós transzferek felelősek, miközben a magyar cégek, különösen a kkv-k alig mernek beruházni. Ennek az az oka, hogy túl gyorsan, kiszámíthatatlanul és átláthatatlanul változnak a szabályozások.

Ráadásul a beruházások elmaradásához és a külföldi működő tőke beáramlásának elmaradásához érdemben hozzájárulhat, hogy a kormány által lejelentett makrogazdasági mutatók közül az államadósság számait az Eurostat nem tartja hitelesnek. Emlékeztünk arra, hogy az Eurostat 2016. október 21-ei közleményét követően 2017. április 24-én ismételtelen azt közölte, hogy fenntartással kezeli a Magyarország által közölt adatok minőségét, amely elsősorban az

Eximbank Zrt. besorolásával, illetve a Magyar Nemzeti Bank egyes tevékenységeivel függ össze. Csak emlékeztetőül: itt az Eximbank egyes, a Fideszhez közel álló szereplők részére történő kedvezményes hitelügyletei, illetve a Matolcsy-alapítványok tevékenysége került elő. Az Eurostat ilyen véleménye önmagában sokkal nagyobb kárt okozhat Magyarországon megítélésében, mint ha a kormány enged ebben a vitában és korrigálja az államadósság-mutatóinkat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ilyen környezetben önök, nem tanulva a korábbi hibáikból sem, megint tavasz végén, nyár elején akarnak a következő évi költségvetésről dönteni, amikor még nincsenek elfogadott adótörvények, nem látszik, hogyan teljesülnek a bázisév, vagyis a 2017. év tervszámai. Az azonban már biztosan látszik, hogy a tavaly ilyenkor elfogadott idei költségvetés már megbukott, hiszen éppen a múlt héten nyújtotta be a kormány az annak kiigazításáról szóló törvényjavaslatot.

A 2018. évi költségvetésitörvény-javaslatban szereplő számok kellőképpen nem megalapozottak, gazdaságkutatók szinte kivétel nélkül hangsúlyozták, hogy a költségvetés transzparenciája egyáltalán nem javult, sőt romlott. Romlott, mert göngyöltett tervadatokon alapul a 2018-as költségvetés.

Mindez azt jelenti, hogy nagyon távol van ez a költségvetés a valóságos folyamatoktól. Ráadásul a kormány most már saját hatáskörben, az Országgyűlés felhatalmazása nélkül is dönthet költségvetési kötelezettségvállalásokról, így innentől kezdve teljesen értelmetlenné vált a költségvetési vita, hiszen alapján véve fiktív számokról lehet majd csak vitatkozni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A tavalyi év óta új szerkezetben benyújtott költségvetésnek közgazdaságilag értelmezhető jelentősége nincs, csak az átláthatóságot és a korábbi évekkal való összehasonlítást nehezíti. A '18-as tervezett költségvetési hiány az elmúlt években szépen lassan felemelkedett 1,6 százalékról 2,4 százalékra, ez egyértelműen mutatja, hogy választási költekezésbe kezdett a Fidesz, azaz választási költségvetés készült.

A hiány emelésének lényeges következménye, hogy ezzel a strukturális deficit is emelkedik jövőre, ezzel pedig a kormány megsérti az Európai Unió által előírt szabályt, amit a magyar törvényhozás a stabilitási törvénybe is átemelt, és amely Magyarország esetében előírja a GDP arányában az 1,7 százalékos strukturális deficit teljesítését. A strukturális deficit mértékét az államadósság, a GDP és a gazdaság potenciális növekedési üteme szerint határozzák meg, tehát a magyar gazdaság mindössze 1,7 százalékos hiányt tud elviselni hosszabb távon. Éppen ezért ehhez közeledni és nem távolodni kellene. A helyzet annyival még komolyabb, hogy a 2017-ben 2,4 százalékos strukturális hiány jövőre már 2,5 százalékra nő, ezzel nyíltan megszegve a közpénzügyi előírásokat.

Figyelemmel arra, hogy a gazdasági stabilitásról szóló törvény is tartalmazza a strukturális deficithez való közeledés kötelezettségét, ezért a költségvetési-

törvény-javaslat nem felel meg valamennyi közpénzügyi előírásnak. Ezzel az ÁSZ is egyetértett jelentésében, sőt ezzel kapcsolatban még a Költségvetési Tanács is aggályokat vetett fel, és cselekvési tervet vár el a kormánytól.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha már a Költségvetési Tanács véleményénél tartunk, akkor nem mehetünk el szó nélkül Kovács Árpád véleménye mellett. A Költségvetési Tanács elnöke szerint ugyanis két veszély leselkedik 2018-ban a magyar gazdaságpolitikára: az egyik a várttól elmaradó növekedés, a második pedig a külkereskedelmi egyenleg romlása. Ez egyaránt olyan kockázat, amivel számolni kell.

Kovács Árpád szerint a 2017-es GDP-növekedési tervek teljesítésével nem lesz gond, a béremelések és a beáramló uniós pénzek biztosítják a betervezett növekedéshez szükséges forrásokat. Ami viszont a 2018-as GDP-t illeti, annak 4,3 százalékos növekedése eléréséhez további erőfeszítésekre lehet szükség.

Elnök úr is megállapította, és idézném: „A kormány növekedési előrejelzése a legmagasabb, összevetve más intézmények, valamint piaci elemzők prognózisával”. A napokban megjelent európai újjáépítési és fejlesztési banki jelentés szerint mind idén, mind jövőre 3 százalékos teljesítményre lesz képes Magyarország, a kormány által remélt 4,3 százalékos növekedés helyett.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az igazságtalanság és a korrupció költségvetése számos területen nem úgy, nem annyit költ, ahogyan az a magyar emberek érdeke lenne, és sok olyan célra ad sok száz milliárd forintot, amely csak a fideszes klientúra érdekeit szolgálja. Ezért - ahogy frakcióvezető úr is jelezte - átcsoportosításokat javasolunk a költségvetésben meglévő igazságtalanságok csökkentése érdekében.

(10.40)

A hozzászólásom következő részében ezekről az átcsoportosításokról szeretnék konkrétan beszélni.

Az első egyik ilyen fontos terület a szociális terület, amelyre a kormány kevesebbet fog költeni GDP-arányosan és a kiadások megoszlását tekintve is, mint idén, miközben az állam magára és vezetőire is jóval többet költ majd. Mindez a létminimum alatt élők arányának emelkedése mellett azt jelenti, hogy a kormány szinte semmit nem ad abból a növekedésből, ami várható, azaz Magyarország még mindig alulteljesít a szociális kiadások tekintetében. Tehát a tágan értelmezett szociális területre arányában kevesebb jut jövőre, mint idén a teljes GDP-ből. A válság kellős közepén, 2009-ben a GDP-nek még 17,7 százalékát fordította az akkori kormány szociálpolitikai kiadásokra, jövőre ez 13,67 százalék lesz. Kilenc év alatt a kormány több mint 4 százalékponttal csökkentette a szociális területre fordított kiadások arányát.

A szociális területet érintő igazságtalanságok csökkentése érdekében azt kezdeményezzük, hogy a

minden gyermeknek eljutó családi pótlék összege, ami utoljára 2008-ban változott, végre emelkedjen. A reálérték-vesztés kompenzálására 35 százalékos emelést javasolunk. Hasonlóan fontosnak tartjuk a gyermekevelés fokozottabb támogatása érdekében az anyasági támogatás, a gyed, a gyes, a gyet emelését, szintén 35 százalékkal. A rászoruló gyermekek évi kétszeri juttatásának érdemi emelését is kezdeményezzük az ellátás hozzávetőlegesen 50 százalékos emelésével. Továbbá a minibölcsokei férőhelyek kialakításának (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) támogatására tervezett másfél milliárd forint, a megadott maximum 10 millió forintos támogatási összeggel kábé 150 intézmény kialakítását tudja elősegíteni; mivel ennél jóval több helyen kellene ilyen intézménytípust kialakítani, ezért javasoljuk megduplázni a keretösszeget.

A rászoruló gyermekek szünidei étkeztetésének támogatását is emelni javasoljuk annak érdekében, hogy az iskolai szünidőben is minden rászoruló gyermek részesülhessen az étkeztetésben. (*Németh Szilárd István: Így van már évek óta, barátom! - Közbeszólások az MSZP soraiból.*) A keret 50 százalékaival emelnénk meg a sort...

ELNÖK: Képviselő úr, sajnos nincs lehetőségem arra, hogy a régi hárszabálynak megfelelő egy percet biztosítsam. 30 másodperces (*Mesterházy Attila: Igenis!*) túllépésig elmentem, kérem, fejezze be.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Emellett az oktatási terület az a fő terület, amelyre szintén jelentősebb átcsoportosításokkal készülünk. És a harmadik ilyen terület az egészségügy területe, amit a vitában részletesen a parlament elé fogjuk tární, hogy milyen átcsoportosítást szeretnénk konkrétan javasolni az Országgyűlés számára.

Összefoglalva...

ELNÖK: Köszönöm...

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: ...elnök úr, megköszönve a türelmét, a mi véleményünk szerint ez egy igazságtalan, igazságtalan és korrump költségvetés, és egyben (*Az elnök kikapcsolja a mikrofont.*) választási költségvetés is, ezért ebben a tekintetben...

ELNÖK: Képviselő úr...

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: ...a szocialista frakció nem fogja támogatni...

ELNÖK: ...ne haragudjon...

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: ...több mint egy perccel túllépte az időkeretét. Köszönöm.

A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Hargitai János képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Két kormányzati ciklus utolsó költségvetését nyújtja be 2018-ra az Orbán-kormány, ez lehetőséget ad számunkra és számomra is, hogy erre a nyolcéves időszakra visszatekintsek 2010 bázisával. Ezt azért is célszerű megtenni, mert amikor költségvetéseket tárgyalunk, akkor tudjuk jól azt, hogy egy költségvetésbe nem azt tesszük, ami a vágyainkban van, hanem a realitásokhoz kell igazodnunk, többféle realitáshoz, és nyilvánvalóan igazodni kellett 2010-ben a világgazdaság akkori mozgásaihoz, volt egy örökségünk, amit a szocialista kormány hagyott ránk. Ezek olyan fundamentumok, amelyektől nem tekinthetünk el, amikor 2010-ben elindítottuk azt a költségvetési sorozatot, amit törvényekben fogalmaztunk meg évről évre, és utolsó alkalommal tesszük most ebben a kormányzati ciklusban, kellően időben a 2018-as költségvetés létrehozása kapcsán.

Mi az, amit a 2010-ig megtapasztalt világról mondanunk lehet a költségvetés kapcsán? Az első sommás megállapításom az lehet, és ezzel vitatkozni nehéz lesz még a szocialista padsorokból is, hogy 2010-ig azt szoltuk meg, hogy a költségvetésünk kiszámíthatatlan és fegyelmetlen, hisz azok a számok, amelyeket beterveztünk annak idején a költségvetésben, a fő számokról azt mondhatjuk, hogy azok szinte sosem teljesültek. A szocialista vezérszónokoknak igaza van, hogy a költségvetés nem egyszerűen számokból áll, bár ebben a törvényben a számok persze nagyon fontosak, hanem a költségvetés az adott kormány társadalomfilozófiáját tükrözi, ezért is fordítunk hosszú időt egy költségvetés tárgyalására. Azt gondolom, hogy a szocialista kormány azért volt fegyelmetlen és kiszámíthatatlan a költségvetéseiben, mert igazán nem volt egy gondolat, amit a társadalommal ezekben a költségvetésekben közölni akart, nem volt igazi társadalomfilozófiája, a szocialista kormány 2010-ig csak technokratiként rögtönzött, és ezeket a rögtönzéseket is sikertelenül tette.

2010-ig folytatódott az a magyar gyakorlat - ez a gyakorlat egész hosszú időre nyúlik vissza, és minden bajunk vagy nagyon sok bajunk ide is vezethető vissza -, hogy ha nincsenek itthon források, mert nem teremtjük meg ezeket a forrásokat a gazdaságpolitikánkkal, akkor a hitelfelvétel eszközához nyúlunk. 2010-ig nyakló nélkül mindenre és az ellenkezőjére a világgazdaság pénzforrásai biztosították a hitelfelvétel lehetőségét, ezzel a szocialista kormányok az utolsó pillanatig éltek. Ennek az eredménye az, hogy felgyorsult Magyarország eladósodása, azt mondhatom, hogy szinte minden szereplő nyakig úszott az államadósságban, egyrészt maga az állam,

az állam részeként az önkormányzatok, adósságban úsztak a magyar vállalkozások, és ami a legnagyobb tragédia, a magánszemélyek is, gondoljunk csak a devizaadós-problémákra. Mindennek az eredményeként azt voltunk kénytelenek konstatálni, hogy amióta beléptünk az Európai Unióba, 2004 óta túlzott-deficit-eljárás hatálya alatt voltunk, sosem voltunk képesek teljesíteni azokat a számokat, amelyeket az Európai Unió nagyobb közössége, amelynek tagja vagyunk, elvárt volna tőlünk.

2010 előtt jellemző volt az, hogy rosszak voltak a magyar gazdaság fundamentumai; a letragikusabb mutató, amire csak fel akarom hívni a figyelmet, hogy alig volt foglalkoztatott az országban. Csehországgal mértük össze magunkat, Csehország azért kínál egy összevetési lehetőséget, mert Csehország is egy 10 milliós ország. Csehországban abban az időben is volt 10 millió foglalkoztatott, nálunk 3,5 millió foglalkoztatott volt, és ami még szomorúbb, hogy ezeknek a foglalkoztatottaknak a jó része sem fizetett adót. Ezek voltak azok a tragikus fundamentumok, amelyekre a magyar gazdaságot építeni lehetett akkor. Nem csoda, hogy az a világgazdasági válság, ami különböző módon érintett sok országot 2008-ban, az Magyarországot majdnem elsodorta. Görögország és Magyarország volt az a két európai uniós tagállam, amelyet a világgazdasági válság letérdeltetett.

Ekkor egyetlen lehetőséghez, a tradicionális lehetőséghez nyúlt a kormány, és még az utolsó pillanatban felvett 20 milliárd eurót, és ez mentett meg minket az államcsődtől. Ez az államcsőd kopogtatott az ajtónkon, az azt jelentette volna, hogy a nyugdíjasok nem kapnak nyugdíjat, az állami szférából élők pedig nem kapnak fizetéseket. Ez volt a 2010-es kiinduló helyzet, innen kellett felhúznunk az országot.

Mindezek eredményeként azt is mondhatom, hogy 2010-ig, azt mondhatom, elveszítette ez az ország a szuverenitását, a gazdasági szuverenitását egész biztos, ugyanis a Világbank és az Európai Unió nem szerelemből adta nekünk az utolsó pillanatban azt a hatalmas hitelt, hanem feltételekkel adta. A magyar kormánnyal megtörtént akkor az a szegény, hogy egy kormányrendeletben, jogszabályban kellett kihirdetnünk azt a megállapodást, amelyet akkor a Világbankkal és az Európai Unióval kötöttünk, és ebben a megállapodásban vállaltuk azokat a lépéseket, amelyeket utána a szocialista kormány meg is tett, hogy a hitel megfelelő összegeit le tudjuk hívni.

(10.50)

Ekkor vállaltuk egy kormányrendeletben azt, hogy a bajok orvoslásaként el fogjuk venni a nyugdíjasoktól a 13. havi nyugdíjat, a közszférában elfelejtjük a 13. havi fizetéseket, növeljük az adóterhetet, hogy több bevételünk legyen, és ennek a végrehajtását el is kezdte a szocialista kormány. Azaz megszűnt a gazdasági függetlenségünk. Ezt kellett orvosolni. Ezzel a feladattal néz szembe 2010-ben az Orbán-

kormány. Ezért mondtam azt, hogy nem azt csináljuk mi 2010-ben, amit mi szeretnénk, amit mi akarunk, amit a társadalomfilozófiánk diktál, hanem ezekhez a kényszerekhez vagyunk kötve. Ha a szocialista képviselők, akik itt előttem megszólaltak, elmondják azt, hogy ők rossznak tekintik azt, amit csinálnak, bár belátják, hogy egy csődhelyzetben lévő országot adtak nekünk át, és ez megköti a mi mozgásterületünket, más fénytörésben hallgattuk volna a szocialista vezérszónokokat. De érdekes módon ezt elfelejtették elmondani. Ezért vagyok kénytelen én őket erre emlékeztetni. Tehát 2010 után az első törekvésünk az kellett hogy legyen, hogy visszanyerjük a gazdasági függetlenségünket. *(Gógös Zoltán: Hogy készítsétek a lopásra!)* Nyilvánvalóan kiszámítható költségvetési politikát kellett folytatnunk, a számoknak állniuk kellett, és 2010 óta, azt mondhatom, hogy minden egyes beterjesztett magyar költségvetés, amit az Orbán-kormányok terjesztettek be, minden egyes költségvetés teljesült vagy túlteljesült.

Szóba került itt, hogy most módosítjuk a 2017. év költségvetését. Mesterházy képviselő úr azt mondta, hogy mennyire tragikus, hogy módosítani kell a költségvetést, mert nem áll meg a költségvetés, nem stimmelnek a számok. *(Soltész Miklós: Nem ért hozzá.)* Tegnap órákon keresztül itt arról beszéltünk, hogy pozitív irányú elmozdulások vannak, a növekedés nagyobb, mint amit reméltünk, többől tudunk adni az embereknek nagyobb családtámogatást, minden ágazatot jobban tudunk fejleszteni. Tehát ezek azok a tragikus folyamatok, amikre itt képviselő úr utalt, azzal az egyszerű megjegyzéssel, hogy nem stimmelnek a számok *(Gógös Zoltán: Mi van az agrárpénzekkel? Hol vannak?)*, és hozzá kell nyúlni a költségvetéshez, de ez a valóság, amit én itt elmondok.

Szakítottunk azzal a gyakorlattal, amit még a szocializmus időszakában is előszeretettel követtünk, hogy mindig hitelfelvételekben láttuk a megoldást. *(Dr. Szakács László: Mint a letelepedési kötvény.)* Az Orbán-kormány, amióta két ciklus óta most működik, működésre soha egyetlen forint hitelt fel nem vett. Ezért sem nőtt azóta az államadósságunk, hanem csökkent. *(Z. Kárpát Dániel: Ez nem igaz!)* Ez alatt a két kormányzati ciklus alatt képesek voltunk arra, hogy az utolsó pillanatban általuk felvett 20 milliárdos hitelt az utolsó centig visszafizettük. *(Gógös Zoltán: Hol vannak a földek? Eladtátok a magyar földet! - Az elnök csenget. - Dr. Hoppál Péter: Nehéz az igazságot elviselni! Ez az igazság!)* Tartottuk a hiánycélt, ez eladósodást megfékezettük, sőt csökkentettük *(Heringes Anita közbeszól.)*, kikerültünk a túlzottdeficit-eljárás hatálya alól, amelyben - még egyszer mondom - 2004 óta voltunk *(Dr. Hoppál Péter: Hitelminősítők!)*, és ma már a hitelminősítők is elismerik azt, és a jelzéseikkel azt jelzik, hogy visszaemeltek minket a befektetésekre ajánlott kategóriába. Megjegyzem: a piac ezt az értékítéletet már sokkal korábban meghozta, de a hitelminősítők is követték ezt.

Vagyis, amikor mi azt mondtuk 2010-ben, hogy a magyar gazdaság fundamentumait kell megerősíteni, ezekkel az érvekkel, amit az előbb felsoroltam, én azt gondolom, ez alapvetően sikerült is. De mit kellett tennünk ahhoz, hogy ez sikerüljön? Munka-alapú gazdaságot kellett megteremtünk. Ugye, utaltam arra, hogy 2010 előtt kevés foglalkoztatott volt ebben az országban, és a kevés foglalkoztatott meghatározó része sem fizetett adót. Magyarán, egyszerűen nem voltak meg a gazdaságnak a fundamentumai. Ma 700 ezerrel több ember dolgozik, mint akkor dolgozott. Igen, a fideszes vezérszónokok is szóba hozták: annak idején megálmodtunk egymillió pluszfoglalkoztatottat tíz év alatt, mindannyiunknak hihetetlennek tűnt, alig hihetőnek tűnt, ma azt mondhatom én is, hogy ez időarányosan teljesült.

A másik fontos dolog, amit tenni tudtunk és tenni akartunk: szakítottunk azzal a gyakorlattal, amit az előző kormányok követtek 2010 előtt: ha baj van, és bevételeket kell termelni, akkor a lehetséges jövedelemtulajdonosok közül mindig azokhoz nyúlunk, akik a legvédtelenebbek. Nem a vállalatokhoz, nem a multinacionális cégekhez, hanem a kisemberhez és a családokhoz. *(Z. Kárpát Dániel kormánypárti képviselőkkel beszélget.)* Az a kormányrendelet, amiről beszéltem, amit a Világbank velünk kötött, az gyakorlatilag erre utalt. Mi azt mondtuk, hogy ezt a gyakorlatot nem folytatjuk, mi a legvédtelenebb jövedelemtulajdonosokat meg fogjuk védeni, és ezek a családok, a magánemberek és a családok. *(Gógös Zoltán: És a nyugdíjasokkal mi van?)*

Elkezdünk egy olyan családpolitikát 2010-ben, ami példátlan Európában. A családi adókedvezmények rendszerére gondolok, a családtámogatás rendszerére gondolok, és mindarra, amit sikerült megvalósítanunk ezen a területen.

ELNÖK: Bocsánat, bocsánat, képviselő úr, egy percre megállítom. Arra kérem Z. Kárpát képviselő urat, Soltész képviselő urat, Hollik képviselő urat, hogy ne folytassanak külön vitát, mert arra vonatkozóan a házszabálynak egyértelmű intézkedései vannak. Bocsánat, képviselő úr, folytassa!

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Semmi gond. Köszönöm, elnök úr. *(Dr. Szakács László: Micsoda? Verekedtek?)*

Azóta elkezdük a bérfelzárkóztatás politikáját. El nem tudtam volna képzelni - a Költségvetési bizottságnak idestova húsz éve tagja vagyok -, hogy egyszer mi képesek leszünk arra, hogy hat évre előre tekintve meg tudjunk állapodni a gazdaság szereplőivel és a munkavállalókkal egy bérfelzárkóztatási programról. Erről még beszélni fogok; ez a 2018. évben is folytatódik amellet, hogy az állam azon a területen, ahol gazdája mindennek - a közsféra -, ott évek óta jelentős bérfejlesztéseket tesz. Erről is még beszélni fogok.

Ki kell emelni egy nagyon fontos változást, mert egy eszköz a költségvetés kezében, hogy hogyan kezel-

jük az európai uniós forrásokat. Két cikluson keresztül, két európai uniós pénzügyi cikluson keresztül, az egyikén túl vagyunk, 2013-ban befejeződött, a másikban benne vagyunk. Kétségtelen, hogy nagyon jelentős források jönnek az Európai Unióból. Ezekről sokszor úgy gondolkodni, mintha ajándékba kapnánk ezeket a forrásokat. Ez nem így van. Varga Mihály expozejában elhangzott, hogy mennyi befizetést teljesítünk az Európai Uniónak. Nyilvánvalóan jelentősebb összegek jönnek Magyarországra; azok az összegek, amik idejönnek, annak egy része is visszavándorol azokhoz, akik ezt adják. Baranyai képviselőként, ahogy Pestre utazom, mindig szembesülök a 6-os úton azzal, amikor elérem az ominózus alagutakat, hogy az alagutakon is feltüntették a kivitelezőt: Strabag. Azért került oda ez a név, mert annak idején, amikor az utat építették, ezek a források is visszavándoroltak Nyugat-Európába, hisz a Strabag nem magyar cég. *(Gógós Zoltán: Most ki építi ezeket? Most nem is nyert a Strabag.)* Nem az a baj, hogy a Strabag építette, én csak arra akartam utalni, hogy nem ajándékba kapjuk ezeket a forrásokat, és a források egy részéből is azok gazdagodnak, akik a forrásokat adják. Ezt nehéz vitatni, csak ezt állítottam.

Mi az, amit alapvetően mi megváltoztattunk vagy megváltoztatni akarunk? Azt gondoljuk, hogy az európai uniós forrásokat gazdaságfejlesztésre kell alapvetően fordítani. Ebben a pénzügyi ciklusban a források 60 százalékát erre szánjuk. A szocialista kormányok ezt másként gondolták az előző ciklusban. Sok önkormányzati beruházásnak voltam én is részese. Egyik sem értelmetlen, örültünk, hogy megtehetjük ezeket a fejlesztéseket, de ha az előző pénzügyi ciklusban előrelátóbb politikát folytattunk volna ezekről a nagyon jelentős összegekről... Nagyon jelentős összeg kapcsán csak egy kitekintés: az, amit már eddig elköltöttünk európai uniós forrásokból, eleve nagyobb, mint amit Marshall-segélyként kaphattunk volna, ha a Szovjetunió akkor el nem tántorít minket a Marshall-segély felvételétől. Nem mindegy, hogy hogyan használjuk fel ezeket a forrásokat. Azért vagyunk mi sikeresebbek a források felhasználása tekintetében, mert az európai uniós pénzek felhasználását a kormánypolitika középpontjába beemeltük. Nem egy Nemzeti Fejlesztési Ügynökség - ami ugyan függ a kormánytól, de mégis a kormány mellett működő intézmény - irányítja a folyamatokat, hanem maga a kormány, a Miniszterelnökség és azok a miniszterek, akik egy-egy operatív programnak a gazdái. Ezért voltunk képesek a források teljességét lehívni az előző ciklusban, ezért leszünk képesek arra, hogy '17-ben minden egyes forrást meghirdessünk, sőt, amit Varga Mihály ma az expozejában mondott, 2018-ban minden forrást le akarunk már szerződni a potenciális nyertesekkel, kivitelezőkkel, és nyilvánvalóan zajlik a pénzek kiutalása is. Tehát a pénz elkezd működni a magyar gazdaságban, és növeli a magyar gazdasági teljesítményt. Én azt gondolom, hogy a pénzek felhasználása kapcsán ez is jelzi azt, amit az Orbán-kormány képvisel, és amit képviseltek az elődeink.

(11.00)

Ha egy költségvetés nincs rendben, ha egy költségvetésben nincs racionalitás, akkor minden szakpolitika, amit egy kormány képviselni akar, ingatag lábakon áll, az megkérdőjelezhető. Ezt a szocialisták kormányzása híven tükrözte.

A 2018. évi költségvetési törvényünk illeszkedik mindabba, amit eddig tettünk, és eddig is azzal érveltem, hogy a költségvetési törvények egy láncolatot alkotnak. Van egy 2010-es bázis, amihez kötve vagyunk, ezt egyre inkább meg akarjuk haladni, egyre inkább a saját társadalomfilozófiánkat akarjuk megvalósítani, és mivel ezt következetesen tesszük, erre lehetőségünk van, és ezt az eredményeink igazolják. Ezért mondom azt, hogy a 2018-as költségvetés gyakorlatilag nem hoz újat az eddigiekhez képest, hanem folytatja azt a gondolkodást, azt a társadalomfilozófiai gondolkodást, amit mi eddig is képviseltünk.

Milyen fontos célokat fogalmazhatunk meg a 2018-as költségvetésben? Amikor azt mondjuk, hogy ez a munkából élők költségvetése, akkor ehhez érveink is vannak, ez nem csak egy deklaráció. Eddig is a teljes foglalkoztatásban gondolkodtunk, a 2018-as évi költségvetés számai és konkrét intézkedései is a foglalkoztatás további növelését szolgálják.

Már beszéltem arról a hatéves bérmegállapodásról, amit a kormány meg tudott kötni a gazdasági élet szereplőivel. Ez 2017-ben indult, azzal, hogy 15 százalékkal, soha nem látott mértékben sikerült emelnünk a minimálbért. Megjegyzem, a korábbi években is emeltük. Ez egy még nagyobb emelés volt, és a szakmunkás-minimálbért 25 százalékkal emeltük. A megállapodás azt is tartalmazza, hogy ez folytatódik 2018-ban: a minimálbér 8 százalékkal emelkedik, a szakmunkás-minimálbér pedig további 12 százalékkal.

És nem hagyjuk az adott szereplőkre a terheket, ez nem egy diktátum, hisz megállapodásról van szó. Ez a megállapodás azt is tartalmazza, hogy a vállalatok által ama munkabérek terheként fizetendő járulékok hogyan csökkennek 2017-ben és 2018-ban is.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A másik ilyen fontos terület, amivel azt tudom igazolni, hogy ez a munkából élők költségvetése, ha azt tekintem át nagyon röviden, hogy mi az, amit a családpolitikában nyújt a 2018-as költségvetés, nem újat kezdve, hanem folytatva a korábbi évek gyakorlatát. 2018-ban havi 35 ezer forint adómegettakarítás ér egy kétgyermekes családot. Folytatódik az otthonteremtési program, amit CSOK néven vezettünk be a köztudatba. Az otthonteremtésre a 2018-as költségvetés 226 milliárd forintot szán.

A családokat érinti az a gondolkodás, amit az áfacsökentések kapcsán képviselünk. Szocialista képviselőtársaink mindig elmondják nekünk azt, hogy nálunk a legmagasabb az áfatartalom az Euró-

pai Unióban. Ez igaz is, csak ez így egy féligazság. A 27 százalékos átlagkulcs mellett az alapvető élelmiszerek egyre nagyobb köre kerül az 5 százalékos kulcsba. Ez folytatódik 2018-ban is akkor, amikor az internet vagy a halfogyasztás esetén a hal mint termék áfája 5 százalékra csökken.

Egy családba nemcsak a foglalkoztatottak és a gyerekek tartoznak, hanem egy családnak része a nyugdíjasok köre is. 2018-ban az inflációnak megfelelően 3 százalék nyugdíjemeléssel kalkulálunk, erre biztosan számíthatnak a nyugdíjasok. Sőt, amivel kalkulálnunk lehet és kalkulálnunk is: nagy valószínűséggel nyugdíjprémiumot fogunk fizetni a nyugdíjasoknak, mert a magyar gazdaság teljesíti azokat a feltételeket, azaz 3,5 százalék fölött fog nőni a gazdaság. Itt jegyzem meg, hogy az idei negyedévi adatok nagy optimizmusra adnak okot, hiszen 4,1 százalékkal nőtt az első negyedévben a magyar gazdaság. Amikor terveztünk, 3,1 százalékban gondolkodtunk. Látva a költségvetés folyamatait, leginkább a Nemzetgazdasági Minisztérium volt az, amely nagyobb számokat mert már megfogalmazni, és most, az idei év költségvetési módosítása során már ezekre a nagyobb számokra építünk is. Tehát a magyar gazdaság jobb teljesítményéből a nyugdíjasok is részesülni fognak, a 3 százalék nyugdíjemeléssel kívül valószínű - nagy valószínűséggel ezt mondani lehet - nyugdíjprémiumra is számíthatnak a 2018-as évben.

Megerősített biztonság - lehet egy ilyen hívó szó, amiről beszélnünk kell. Ezek sajnos olyan kiadásokat jelentenek Magyarország számára, amin jó lenne spórolni, de nem lehet spórolni, mert a migránsválság egy elhúzódó válság, a határainkat védenünk kell, akik a határvédelmet teljesítik, azokat megbeccsülnünk kell, ezért erre a területre a vártnál is nagyobb összegeket kell fordítanunk. Rendvédelemre a 2018-as költségvetésben 514 milliárd forint áll rendelkezésünkre. Mindezeket a célokat azért tudjuk teljesíteni, mert azt mondhatjuk, hogy stabil és erős a magyar gazdaság. Ahogy már említettem, 2018-ban 4,3 százalék gazdasági növekedéssel kalkulálhatunk, ezért többletforrások jutnak az élet minden területére, amiről még beszélni fogok, illetve most teszem, hogy valami logikai összefüggés legyen az elmondottak között.

A miniszteri expozéban elhangzottak ezek a számok, én csak megerősítem, mert a szocialista képviselőktől azt hallottam, hogy keveset költünk bizonyos területekre. Oktatásra 2017-hez képest is 81 milliárddal többet fordítunk majd 2018-ban. Egészségügyre 2017-hez képest 102 milliárddal fordítunk többet. Nyugdíjakra, családtámogatásra, szociális területre, vagyis mindarra, ami a család különböző szereplőit érinti, 287 milliárddal fordítunk többet, mint a 2017. évben. Gazdaságfejlesztésre - rendkívül fontos, hogy hosszú távú kitekintése, gondolkodása legyen a költségvetésnek - 205 milliárddal többet fordítunk, mint a 2017. évben. *(Gógös Zoltán: 100 a Mészárosé lesz!)*

Hogy kié lesznek ezek a számok, mondja itt Gógös képviselő úr, ő olyasmit is ki tud olvasni a költségvetésből, ami nincs benne a költségvetésben. *(Gógös Zoltán: Csak eddig ez volt!)* Nevet mondott be, mivel az ő gondolatai nem hallatszanak *(Kontrát Károly: Megzavarodott!)*, ezért a szocialista képviselő úr gondolatait tolmácsolom, egy nevet mondott arra vonatkozóan *(Gógös Zoltán: Melyiket? - Közbeszólások az MSZP padsoraiból: Melyik nevet?)*, hogy hová kerülnek ezek a források. *(Gógös Zoltán: Az biztos lesz!)*

Rendvédelemre a többlet, amit fordítanunk kell, bár ne kellene, az 80 milliárddal több, mint amit 2017-ben fordítottunk.

Tisztelt Országgyűlés! Mindig el kell kerülnünk azt a hibát két kormányzati ciklus után, hogy a szocialista kormányokra mutogatunk vissza. Ez nekem nem kényerem, ma sem úgy mutogattam erre vissza *(Gógös Zoltán. Csak végig!)*, amikor 2010-et felidéztem, mintha azt akarnám igazolni, hogy ahhoz képest mi jobban teljesítünk. Ezt úgyis a választók fogják eldönteni. Ahhoz képest pedig jobban teljesíteni nem eredmény, mert az annyira antiteljesítmény volt, amit akkor nyújtottak *(Soltész Miklós tapsol.)*, és ez leginkább a magyar gazdaság- és költségvetési politikában nyilvánult meg.

A rendszerváltás óta egyszer kerültünk államcsőd közelébe, amikor a szocialisták kormányoztak. Ezt a választók időben felismerték, ezért eltanácsolták őket a kormányzástól. Az '50-es évek jelszavait előhívni, Rákosi Mátyás Kaposváron, ebben a nagyszerű városban mondott egyszer egy nagyszerű mondatot; az ő gazdaságpolitikája az volt, hogy „fizessenek a gazdagok”. *(Dr. Hoppál Péter: Ó! Ó!)* Azok, akik egy elhibázott gazdaságpolitikával csődbe vitték az országot, most azt gondolják, hogy ezeknek a jelszavaknak a pufogatásával vissza lehet jönni kormányozni. Nem, a választók bölcssek, a kollektív bölcsességben reménykedhetünk.

Ezért én azt gondolom, hogy a 2018-as költségvetés megalapozott számokból áll, konzervatív tervezéssel készült. Az igazi veszélyt a választások jelentik vagy jelentenek, ha ennek a költségvetésnek a végrehajtását a választók egy más kormányra bíznák. Nem fogják tenni, én hiszek a kollektív bölcsességben. Azt a költségvetést, amit mi megterveztünk és itt megalakítottunk, azt gondolom, hogy egy következő Orbán-kormány fogja végrehajtani. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormányparti sorokból.)*

(11.10)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most a Jobbik képviselőcsoportja következik. Jelezték, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az év

legfontosabb törvényjavaslata kapcsán újra szembe-sítenünk kell a kormányzatot azzal a most már visz-szatérő hibájával, hogy a költségvetési tervezetet a megelőző év tavaszára teszi, és tulajdonképpen bázis, alapok és a kiszámíthatóság talaja nélkül próbál ter-vezni egy következő évre, következő időszakra. Bi-zony azt látjuk, hogy feltételezhető módon mindez nem a hozzá nem értésből ered, hanem tudatos poli-tikai szándék, tudatos politikai haszonlesés szándéka húzódik meg mögötte. Ebből áll elő az a szakmailag a kormány által tulajdonképpen védhetetlen helyzet, miszerint 2018-ra tervez költségvetést és éppen mó-dosítja a 2017-est. Az éppen módosításokkal amúgy is meggyűlt a baja ennek a kormányzatnak. Állam-titkár urat - aki azért tisztességesen szokott szakmai kérdésekre válaszolni - szeretném szembesíteni azzal és megkérdezni arról, hogy vállalják-e most már, hogy ez a kormány az előző időszakban tudatosan alultervezte az inflációt, hogy aztán amikor a valós várakozásoknak megfelelő inflációs adatok kiderül-tek, a nyugdíjasok számára az így keletkezett külön-bözetet egyfajta jóvátételként odaadassák, miköz-ben csak késve adták oda a nyugdíjasoknak azt az összeget, ami amúgy is járt volna nekik tisztességes pénzügyi tervezés alapján. Tehát itt a kormányzattal szemben erős vádként merül fel a várakozási adatok, ha nem is manipulálása, de legalábbis nagyon-nagyon rugalmasan kezelése.

Azt látjuk tehát, hogy miközben napirenden van a 2017. évi költségvetés módosítása is, bizonyos gaz-dasági folyamatokból következően annyi szabad mozgástér lett volna ebben is, hogy tisztességes ter-vezés esetén az előző év végén tervezve a minimálsér 15 százalékos és a garantált bérminimum 25 százalékos emelése már erre az évre vonatkozóan befért volna. Tehát gyakorlatilag egy évvel előre lehetett volna ezt hozni, ha a kormány tisztességesen tervez, tisztességesen dolgozik. De látható, hogy a 2018-ra tervezett költségvetés egyértelműen választási célo-kat szolgál, brutális mennyiségű homályos tétel vagy örültségekre elköltött tétel található benne. Hege-dűsné Kovács Enikő képviselőtársam részletesen fogja kifejteni, de a Jobbik szakértői mintegy 600 milliárd forintnyi olyan forrást találtak ebben a ter-vezetben, amelyik vagy nettó örültségekre vagy presztízsbetűházásokra, piramisépítésekre vagy tö-kéletesen homályos célokra kerül elkülönítésre.

Mi, jobbikosok állítjuk, hogy ezen források egy részének, akár csak felének átcsoportosításával az alapvető élelmiszerek áfájának teljes körben 5 száza-lékra történő csökkentése kivitelezhető lenne. Meg-valósíthatóvá válna a gyermeknevelési cikkek áfájá-nak 5 százalékra csökkentése. Hiszen egy demográfi-ai tél közepén hogyan vár államtitkár úr vagy bár-mely más kormánytag fordulatot úgy, hogy egész Európában a legbrutálisabb áfatartalma a gyermek-nevelési cikkeknek Magyarországon van? Ezen vál-toztatni kell, és ebbe a költségvetésbe beleférne a változtatás. Sajnálatos módon nem látjuk ugyanak-kor az erre irányuló kormányzati szándékot.

Harmadsorban pedig, ha már a demográfiai tél-nél tartunk, nem lehet és nem akarom elvitatni a család-támogatást illető kedvezményeket, hiszen ami jó, azt egy Jobbik-kormány is meg fogja tartani. Nagyon szomorú vagyok, hogy viszonylag rövid az a lista, amely a jó és pozitív, dicséretre méltó elemek-ről szólhat. Ugyanakkor ki kell hogy emeljem azt, amíg elképesztő lakhatási válság dűl Magyarorszá-gon, addig a különböző családtámogatási formákba lényegében akármennyit önthet Magyarország. Ha egy fiatal, egy egyetemista, egy pályakezdő dolgozó azzal találkozik, hogy Budapesten 130-150 ezer forintot kell egy átlagos méretű albérletért fizetnie; amíg a vidéki ember is azzal találkozik, hogy bérel-hető, tisztességes minőségű és elérhető mennyiségű bérlakással nem találkozik, addig bizony a lakhatási válság tömegeket fog külföldre űzni. Idesorolandó az önálló otthon megszerezetlenségének érzete is, hiszen a mai magyar átlagfizetésekből, ha valaki végez egy gondolat kísérletet, hogy mikor lesz önálló otthona, bizony, ha nem a szerencsések közé tarto-zik, és nem a felső középosztálytól fölfelé helyezkedik el az idézőjeles ranglétrán, tehát nem tud a CSOK kiemelt kedvezményéhez hasonló dolgokat igénybe venni, akkor azt látja, hogy belátható időn belül önálló otthonra nem tud szert tenni.

Éppen ezért ebbe a költségvetésbe beleférne a Jobbik ötlete nyomán egy olyan állami háttérű, álla-mi lábú otthonteremtési és bérlakásépítési program, amely több lábon, de bérlakások tizezreit elérhetővé téve, jóval a piaci ár alatt elérhetővé téve a lakhatási válságot és a lakhatási szegénységet is képes lenne csökkenteni. Hozzáteszem, államtitkár úr, hogy ez a kormányzat még uniós forrásokat is elérhetett volna a lakosság által elérhető energetikai fejlesztésekre, mondjuk úgy, hogyha legalább egy energetikai szin-tet ugrik a lakás vagy az ingatlan, viszont Magyar-ország jelenlegi kormánya volt az, aki ezt az energeti-kai programot lényegében berekesztette a közintéz-ményeknél, csak a közintézményekre igénybe vehető módon alkalmazta, és egész egyszerűen nem tette lehetővé, hogy a magyar lakosság ilyen téren könnyí-téseket érhesse el.

Ugyanakkor elképesztő pazarló tételeket is talá-lunk. Az Országvédelmi Alap évi előirányzatának 56 milliárd forintos, valamint a rendkívüli kormányzati intézkedések előirányzat 10 milliárd forintos emelése egészen elképesztő. Indoklása komolytalan, nem de-rül ki, hogy minek érdekében kér ekkora többlet-pénzt a kormányzat tartalékba, rendkívüli alapba, az indoklás gyermekes. Ugyanakkor egy biankó csekket kívánnak aláírni. Államtitkár úr, több árvizet vár-nak jövőre vagy több természeti katasztrófát? Nyíl-vánvaló módon nem. A helyzet az, hogy tíz- és száz-milliárdokat kérnek zsebpenznek úgy, hogy aztán azt majd később gyakorlatilag kormányhatározatban eldöntik, hogy mire, hogyan, milyen hatékonysággal, milyen formában költik el. Hiszen teljesen egyér-telműen még az Állami Számvevőszék hiányos és hibás ellenőrzése is csak annyit jegyez meg erről,

hogy 2015-ben 346 milliárd forint szerepelt az Országvédelmi Alapban és a céltartalékok előirányzataiban, az Állami Számvevőszék szerint felhasználásukról a kormány határozatban dönt - pont, ennyi. Senki nem ellenőrzi, hogy mire mennyit, miért, milyen hatékonysággal, milyen eredményességgel költenek el. Államtitkár úr, százmilliárdokról van szó! Tehát a legalapvetőbb szakmai iskolákban is megbukna az, hogy indoklás nélkül, észérvek nélkül, gyakorlatilag egy üres csekket akarnak kitöltetni, és egész egyszerűen nem tudtak épeszű indokot adni mindegyikre.

Azt is látjuk ugyanakkor, hogy állami háttérű intézmények vagy akár állami intézmények tekintetében bizonytalan az a helyzet, hogy a finanszírozásuk rendben van, de ha mondjuk, a Magyar Tudományos Akadémiát emeljük ki példaként, azt látjuk, hogy két értékes ingatlanát kellett eladnia, hogy saját bevételei növelésével is tudja finanszírozni halaszthatatlan kiadásait és így tudja túlélni a következő időszakot. Tehát a kormányzati kényeztetés nagyon fontos intézmények esetén egész egyszerűen nem terjed ki, akkor is, ha a Tudományos Akadémia bizonyos tevékenységeivel, mondjuk, a magyar eredetkutatás tekintetében tudnék vitatkozni.

Azt is látjuk, hogy a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság és a Médiatek költségvetése továbbra sem szerepel a központi költségvetésben önálló lábon, pedig elképesztő, több mint 71 milliárdos juttatásban fognak részesülni, de ezt majd egy önkéntes által meghatározott külön törvény fogja szentesíteni, pedig helye lenne mind az indoklásnak, mind a részletes bontásnak jelen esetben is. Ugyanígy idesorolható az, hogy nem biztosítanak rálátást egész egyszerűen az állam pénzügyeinek arra a területére, amely kívül esik az államháztartáson, tehát a közzsféra szervezeteire gondolok, köztük meghatározó jelentőségű cégekre: MVM, Állami Autópálya-kezelő, államtitkár úr, a MÁV is idetartozik, közalapítványok, mondjuk, a Magyar Nemzeti Bank közalapítványai. Hiszen oké, hogy bővítik az ingatlan-portfóliót, műkincs- és festményvásárlásokra szórják az önkéntesek közpénz jellegűt elvesztett, szerintem nem elvesztett pénzeket. Az is látható, hogy elképesztő visszaélések tömege fordulhat itt elő, amely az átláthatóság hiányában egész egyszerűen odavezetett, hogy tulajdonképpen a devizahiteles átváltáson felszaporodott profitot is szabadon csalják ki örült célokra vagy csalhatják ki feltételezhető módon örült célokra ezek az intézmények. Még egyszer mondom, utólag ezeket át fogjuk látni, de nagyon sajnáljuk, hogy most nem lehet átlátni.

Hogy egy példát kiemeljek az előző szektorból: a NAV az idei 77,5 milliárd forinttal szemben majdnem 100 milliárdot, 28 százalékkal többet költhet majd személyi juttatásokra. De államtitkár úr remélhetőleg majd el tudja mondani, hogy ebből hány adóellenőr, vámellenőr, jogász, vezető, titkárnő foglalkoztatását kívánják lehetővé tenni. Hiszen a törvényhozónak lenne a feladata ezeket mérlegelni,

nem pedig valamely kormányszervnek kellene sötét irodákban eldöntenie mindezeket, a parlament kizárásával. De ha már átláthatóságot említettünk, megint számon kell hogy kérjem önökön azt az országjelentést, azt a nemzeti vagyonszámlát, amely 2010 óta folytatólagosan hiányzik. Idézőjelben az országcsaládi ezüsttérképéről nincs fogalma ennek a kormánynak, vagy ha fogalma van, akkor azt nem osztja meg a szélesebb közvéleménnyel.

Azt is látjuk ugyanakkor, hogy a gazdasági növekedést illető prognózisai nem kellőképpen kifejtettek, ugyanakkor merőben optimistának tűnnek, még az önnel baráti viszonyt ápoló szerveződések is csak az Orbán-éra utolsó két évére mertek jósólni 4 százalékos fölértékelésű gazdasági növekedést.

(11.20)

A probléma az, hogy ez igaz lesz-e, vagy megint csak egy várakozás a korábbiakhoz hasonlóan, leg hamarabb két év múlva fog kiderülni az adatok teljes körű feldolgozottsága után, akkor, amikor vélhetően már egy másik kormány fog regnálni. A Költségvetési Tanács megállapítja, hogy 2017. március végére önkéntesekkel párhuzamosan kipörgetik azokat az uniós forrásokat, vagy megpróbálják a legtöbbet kipörgetni, amelyek révén ezt a gazdaságot köldökzsinóron keresztül életben tartják. Hogy mi lesz utána, mi lesz 2018 után, arról a nemzetgazdasági miniszter által jegyzett dokumentum semmiféle vízióval, semmiféle kitekintéssel nem rendelkezik. Annyival igen, hogy most megpróbálnak kipörgetni 9200 milliárd forintot.

A KDNP-s vezérszónok elmondta, hogy 60 százalék szerinte gazdaságfejlesztésre kerül fordításra mindebből a tömegeből, és azt is elmondta, hogy értelmetlen gazdaságfejlesztési projekttel nem találkozott. Hát, ezen kormányzat regnálása alatt jellemző módon azt látjuk, hogy burkolatcsere mellett, mondjuk, egy kórház homlokzatának a felújítására kerül sor, amely kórházból az orvos már elvándorolt, az altatógép adott esetben nem működik, és a homlokzatfelújításhoz az építőanyagot rendre és sokszor Németországból importálják. Sok esetben azt látjuk, hogy az uniós források idejövő összegeinek 60-70 százaléka „visszavándorol” a feladóhoz. Hatékonyan nevezni ezt a rendszert enyhén szólva túlzás.

Amiről ugyanakkor egy polémia alakult ki az előző vezérszónoklatok alatt, az az államadósság alakulása. Láthatjuk ugyanis, hogy az államháztartás adóssága 2010-ben lépte át a 20 000 milliárdos határt és azóta monoton növekvő pályán mozog. Azt látjuk, hogy 2017-re 26 936,3 milliárd forintot, 2018-ra pedig több mint 28 000 milliárd forintot prognosztizálnak. Világosan látszik, hogy az államadósság növekedésének trendje töretlen, hamarosan eléri a 30 000 milliárd forintot, az Orbán-érában pedig az államadósság évente egy nagy átlagot számolva 1000 milliárd forinttal nő. Lehet sakkozni GDP-arányos adatokkal és kell is, hiszen a szakma egy része ezeket figyelembe veszi, de azért ne tagadjuk el azt, hogy

nominálisan nézve folyamatos növekvő pályán mozog az államadósság.

Azért is fontos ez egy költségvetési tervezési folyamat szempontjából, mert reálértéken nézve vagy adott esetben GDP-arányosan hiába mutatható ki némi csökkenés, ha minden évben több mint 1000 milliárddal megterheli a költségvetést csak a kamatterhek törlesztésének terhe - márpedig itt tart ez az adat, 1250 milliárd volt a korábbi időszakban, most is 1000 milliárd fölötti, a nagyságrendje nem változik, tehát az államadósság menedzsmentminősége nem változik -, akkor azt látjuk, hogy minden évben egy olyan ballaszt van ebben a költségvetési tervezetben, amely ha csak részben kikapcsolásra kerülne, a magyar gazdaság motorját be lehetne rúgni. A helyzet ezzel szemben az, hogy nem hallunk a kormánytól olyan víziót, hogy mi lesz ezzel az államadósság-tömegeg. Ki lehet nőni? Hiszen nem csökken, még egyszer mondom, lassan eléri a 30 000 milliárdot. S amikor ezt eléri, akkor nagyon nehéz elhinni azt, hogy ez egy csökkenő pályára fog átállni. De mindenféle ellenérv tekintetében befogadó vagyok, csak legyenek végre szakmailag alátámasztott ellenérvek.

A munkahelyteremtéssel kapcsolatos adatsor egészen elképesztő, mellbevágó és szembeötlő durvaságokat tartalmaz, hiszen azt írja, hogy 2010 óta 702 ezer fővel nőtt a foglalkoztatottak száma, döntően a versenyszférában, ahova 486 ezer munkahelyet csatolnak. A helyzet ugyanakkor az, hogy Magyarországon a jelenlegi kormányzat háromféle tényezővel torzítja ezt a statisztikát. Az egyik a közismert közmunkások száma, erről már számtalan polémiát folytattunk, ezt nem kívánom újra megnyitni. A másik, hogy a diákmunkásokat is belesorolja a tisztességes, normális munkavállalók közé. Egy diákmunkás is tisztességes munkát végez, de ne említsük még egy sorban azzal, aki hetente 40-60-80 órát ledolgozik, hiszen teljesen egyértelmű, hogy amíg az önök statisztikája úgy működik, hogy a hetente egy órát ledolgozó embert is teljes értékű munkavállalóként könyveli el, addig nagyon nehéz súlyozás nélkül kezelni ezt a számhalmazt. És van egy harmadik tényező, a külföldön dolgozó, de nem teljeskörűen regisztrált magyarok egy részét is ideszámolja Magyarország Kormányja. Ezen három statisztikát torzító tényező nagyságrendileg 500 ezres munkavállalóbéli különbséget feltételez egy tisztességes számítási módszertanhoz képest.

Tehát azt látjuk, hogy a versenyszférában lényegében alig sikerült új munkahelyeket létrehozni. Emellett Magyarország a versenyképességi listákon csúszik, ezt nem kívánom részletesen elemezni, hiszen már megtörtént. A fő probléma pedig a termelékenység tekintetében van. Magyarországon a dolgozók rengeteget dolgoznak, de nem többet kellene dolgozniuk, hanem hatékonyabb klímában kellene lehetővé tenni a munkavégzésüket.

Zárásként el kell hogy mondjam, az államgépezetben találhatjuk azt a másik fő problémát, amely

nem egy takarékos, modern, XXI. századi államapparátust, kormányzatot épített fel, hanem saját magát duzzasztja, egy elképesztő bürokratikus vízfajjal működik. Soha nem volt még a magyar államapparátusban annyi vezető állású hivatalnok, mint most. 2010-ben ugyanis Orbán Viktor 20 államtitkárral vette át a kormányzást, most ismereteim szerint 55 van belőlük. Rangkórságnak is nevezhetjük azt, ami kialakult. 49 egykori szakállamtitkárral szemben most 106 helyettes államtitkár működik, továbbá 5 miniszterelnöki biztos, 14 miniszterelnöki megbízott, 15 kormánybiztos és 65 miniszteri biztos.

Tehát egészen durva bürokrácianöveléssel és propagandisztikus célok ellátásával találkozunk ezek a munkavállalók is. Ezt bizonyítja a kormányzati kommunikációra és konzultációra fordított plusz 5 milliárd forint, ahol az Orbán-kormány az előbb említett legalábbis hiányos, víziók nélküli gazdasági teljesítményének a reklámozását ráadásul az ellenérdekeltektől vagy más politikai véleményt elfoglaló állampolgárokkal próbálja megfizettetni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Volner János képviselő úrnak.

VOLNER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Fontos tisztázni, hogy minek is köszönhető a magyar költségvetés javuló egyensúlya, a kormány ugyanis folyamatosan arról beszél, hogy ez kizárólag az Orbán-kormány érdeme, és annak a gazdaságpolitikának tulajdonítja a sikert, amit 2010 óta Matolcsy Györggyel, később Varga Mihállyal közösen folytattak. Én azonban azt gondolom, hogy legalább ennyire, sőt még jobban a javuló külső környezetnek van abban szerepe, hogy a magyar gazdaság jelenleg nem küzd olyan komoly problémákkal, mint mondjuk, küzdött 2010-ben.

Mire is gondolok? Az amerikai jegybank egy jelentős élénkítő programot folytatott az elmúlt időszakban, az elmúlt években, ennek az élénkítő programnak a következtében az olyan feltörekvő piacok egyenlegei is javulhattak, mint Magyarország, alacsonyabbá vált az államháztartás finanszírozása, csökkentek ennek a terhei, Európában is jellemző az, hogy konjunktúra van, a gazdaság jól működik, és ez a trend természetesen begyűrűzik Magyarországra is, megjelenik a magyar gazdasági adatokban is.

Fontos azonban azt látni, hogy amikor a költségvetés tervezéséről beszélünk, akkor nem csupán egy pénzügyi egyenleget kell vizsgálnunk, és ennek az egyenlegnek az eltéréseit kell görcsö alá vennünk, hanem meg kell vizsgálnunk egyéb szempontokat is, például a fenntarthatóság szempontját. Érdemes megnézni, hogy fenntarthatók-e azok a gazdasági és társadalmi folyamatok, amelyek Magyarországot 2017-ben, 2018-ban jellemzik és jellemezni fogják.

Először is azt állapíthatjuk meg, hogy jóval kevesebb, körülbelül feleannyi gyermek születik Ma-

gyarországon, mint amennyi a magyar népesség állandó létszámának a fenntartását szolgálja. A magyar demográfiai korfa szörnyen néz ki. Megjegyzem, hogy amikor ezt szöveztük a kormánypárti képviselőknek, akkor azzal védekeztek, hogy a népességcsökkenés üteme egy picit mérséklődött. Képviselőtársaim, ez a kis mérséklődés körülbelül azt jelenti, hogy a repülőgép nem 1000 kilométeres sebességgel csapódik a földre, hanem csak 800 kilométeres sebességgel, ugyanúgy vége van az országnak, vége van ennek a pályának, mert ez az állapot nem lesz fenntartható. 2050 környékén a magyar nyugdíjrendszer azzal együtt is fenntarthatatlan, hogy a kormány folyamatosan emeli a nyugdíjkorhatárt.

Fontos látni azt is, hogy a korfa javításának érdekében mi az, amit nem tett meg a kormány. Mert egyetértünk azzal, hogy vannak családi adókedvezmények, sőt mi magunk, jobbkiosok szorgalmaztuk ezeket. De ha megnézzük az anyasági támogatás, a gyes, a gyed, valamint a további gyermekvállalással kapcsolatos támogatások 2018. évi kiadási előirányzatát, ez 406,5 milliárd forint, 7,3 milliárd forintos csökkenést regisztrálhatunk ezen a téren a 2017-es kiadási előirányzatokhoz képest. Tehát mi is történik, hölgyeim és uraim? A gyermekek felnevelésébe, a megfelelő gyermekszám elérésébe nemhogy nem investál elegendő pénzt a kormány, hanem még 7,3 milliárd forinttal a két év között csökkennek is az erre fordítandó, erre tervezett költségvetési támogatások.

(11.30)

Hát, ez az Orbán-kormány igazi szégyene, amely egyébként a családi adókedvezményekről meg a családok támogatásáról beszél. Tényszerűen a számok így néznek ki. Fontos azt is látni, hogy a kivándorlási kedv 2010-hez képest, amikor Orbán Viktor átvette a kormányrudat, kétszeresére nőtt Magyarországon. Egyik oldalról tehát, amikor a kormány arról beszél, hogy kicsit csökkent a népességfogyás üteme, ettől még brutális mértékű és fenntarthatatlan a magyar gazdaság, a magyar nyugdíjrendszer állapota. Ezt egyébként a kormány is elismeri. Ezzel párhuzamosan elképesztő módon megerősödött a kivándorlási kedv. Most már gyakorlatilag korosztályos trend lett a fiatalok körében, hogy elmennek Magyarországról külföldre tanulni, dolgozni, és nem is akarnak hazatérni.

Fontos azt is látni, hogy az elmúlt években 78 ezer magyar gyermek született. Ez körülbelül olyan, mintha egy általános iskolában minden osztály meglenne az elsőtől nyolcadikig, csak a nyolcadikosok hiányoznának, mert ők már külföldön születtek meg. Ez sajnos a korszakos trend jelenleg. Amikor arra gondolunk, hogy mi történik például a magyar munkaerő újratermelését szolgáló nagy állami rendszerekkel, az egészségüggyel, az oktatással, akkor csupa lemaradást, csupa szégyenfoltot láthatunk.

Nemrégén szégyenkezhetünk mi, magyarok azért, hogy a PISA-teszteken a magyar diákok Euró-

pa sereghajtói közé kerültek. Amikor én ezt szöveztetem kormánypárti politikusoknak, akkor tudják, mit mondanak nekem a folyosón? Jaj, János, hát nem állunk olyan rosszul, mert túl sok a cigány gyerekek, azért romlik a trend. Ezzel védekeznek, hölgyeim és uraim! Ez az ország nem lesz fenntartható, ha ilyen oktatási rendszert fognak önök működtetni!

Fontos azt is látni, hogy fenntarthatatlansági problémákkal küszködünk a gazdasági növekedésünket illetően is. Mire is gondolok? A magyar gazdaság alapvetően három nagy külső forrástól függ. Az egyik az európai uniós támogatások kérdése. Itt jelezni szeretném, hogy az elmúlt időszakban 2-3 százalékos gazdasági növekedést tudtunk produkálni, a GDP 5 százalékát kitevő európai uniós források mellett is. Tehát látható, hogy ez a trend, ami jelenleg jellemzi a magyar gazdaságot, finoman szólva is fenntarthatatlan.

A függőségünk másik oka a külföldi beruházások, befektetések. Mire is gondolok? Ha nincs Mercedes, ha nincs Audi, ha nincs az a néhány olyan cég, ami pár ezer munkáltatót foglalkoztat, de a GDP-t nagyban pörgeti, akkor a magyar gazdasági növekedés földre gyökerezik, megáll, sőt negatívba fordul vissza.

Fontos látni azt is, hogy a munkaerő újratermelését szolgáló nagy állami rendszereknél mi történt. Önök erőszakkal államosítottak 3000 milliárd forintnyi magánnyugdíjpénztári vagyont, erőszakkal elvették 3 millió ember magánnyugdíjpénztári megtakarítását. Összevissza hazudoztak éveken keresztül arról, hogy majd lesznek egyéni számlák, és lesz tőkefedezete a majdani nyugdíjkifizetéseknek. Most, 2017-re már tudhatjuk, hogy Orbán Viktor ígéretében bízhatnak pusztán a nyugdíjasok, mert az Orbán-kormány a saját választási ígéreteit megszegve maradéktalanul, az utolsó fillérig elköltötte az erőszakkal államosított magánnyugdíjpénztári vagyont.

Érdemes megnézni azt is, mi történik a bérek esetében. Én megnéztem egy gyűjtést. 2008-ban Magyarországon a német bérek 31,9 százalékát érték el a magyar bérek. Két évvel később már csak 29,7 százalékot, 2015-ben, az Orbán-kormány alatt pedig alig több mint negyedét, 25,1 százalékát érték el a magyar bérek a német béreknek. Tehát még egyszer: 2008-ban 31,9 százaléka volt egy magyar dolgozó bére egy német dolgozóénak, 2015-ben pedig 25,1 százaléka. Ez a romlás, ez a drámai mértékű romlás az egyébként bérnövekedéssel kampányoló Orbán-kormány idején következett be.

Szintén fontos leszögezni azt is, hogy bár a kormány bérnövekedésről beszél, ha ezt európai összehasonlításban tesszük, és euróban kezdünk el számolni, milyen számokkal szembesülhetünk. 2008-ban 10 226 euró volt a magyar átlagbér, 2015-ben 9431. Hölgyeim és uraim, az önök kormányzása alatt nemhogy nem következett be európai bérfelzárkózás, de egyenesen leszakadtunk mind a kelet-európai versenytársakhoz képest, mint pedig Európához képest a bérek tekintetében. Még egyszer mondom, nomi-

nálisan is csökkent euróban számolva 2008 és 2015 között a magyar bérek értéke.

Fontos látni azt is, hogy mi az, ami még kerékbe töri a magyar gazdasági törekvéseket. Itt a mindent ellepő korrupció. Orbán Viktor barátai, üzletfelei, családtagjai azok, akik leggyorsabban gyarapodnak Magyarországon. A fiataloknak pedig ebből van elégük, hölgyeim és uraim, ezért mennek el az országból, ezért van az, hogy nem egy, jóval az átlag fölött kereső ember is csömört érez, amikor önökre néz és az önök kormányzásainak eredményeivel szembesül. Egyszerűen lábbal szavaznak az Orbán-kormány politikájára, elmennek innen.

A másik nagyon érdekes dolog a szakpolitika gyengesége. Tessék mondani, ha önök komolyan gondolják azt, hogy a járműipar Magyarországon egy kulcságazat, stratégiai fontossággal bír, akkor miért nincs egyetlen nyomorult, értékelhető integrátori program sem a járműipar felzárkóztatására, arra, hogy a magyar cégek a globális értékláncok termelésébe be tudjanak kapcsolódni, fel tudjanak zárkózni. Önök nem foglalkoznak ezzel. Azért, mert nem a szakpolitika fontos, hanem az, hogy hogyan lehessen Habony Árpádnak, Rogán Antal haverjainak, Mészáros Lőrincnek különböző, ilyen-olyan piszkos offshoré pénzekből realizált bizniszt juttatni.

Azt is fontos látni, amikor az adókedvezményekről beszél az Orbán-kormány, akkor kinek is juttat adókedvezményeket. Jelentősen csökkent az elmúlt évekhez képest például a bankadó összege. A bankoknál gyakorlatilag az 50 milliárd forint fölötti mérlegfőösszege kivetett bankadó összege felére csökkent az elmúlt időszakban. A hitelintézeti járadékot pedig az Orbán-kormány nemes egyszerűséggel el is törölte. Nem a dolgozó magyar emberek kapták ezeket az óriási adókedvezményeket, hanem azok a hitelintézetek, amelyek egyébként kifosztották a magyar embereket a devizahitelezés révén, és amelyek egyébként tavaly rekordnagyságú nyereséget értek el. Az Orbán-kormány értékrendje tehát ebből is világosan látszik: a nagytőke, a bankok oldalára állt, nem a dolgozó magyar emberek oldalára.

Fontos látni azt is, hogy az az adókedvezmény, amivel szintén kampányol az Orbán-kormány, kit illetett. A társasági adó 2018. évi előirányzata 233 milliárd forinttal, 39,1 százalékkal maradt el a 2017. évi módosított előirányzattól. Hölgyeim és uraim, ezt a társaságiadó-kedvezményt önök kifejezetten a legnagyobb cégek, a legtökeerősebb, leggazdagabb cégek számára nyújtották. Nem a magyar kisvállalkozók számára, kifejezetten a multik, a kormányközeli nagyvállalkozók számára nyújtották.

Látható az is, hogy az az értékrendválság, ami jellemzi az Orbán-kormányt, az adópolitikában is megjelent. Ha kell, akkor az adópolitikát úgy szabályozzák különböző peremfeltételekkel, hogy Mészáros Lőrincnek, Andy Vajnáknak kedvezzen, a növekedési adóhitelre gondolok és a számtalanszor módosított kaszinótörvényre például; a másik oldalról a kormány az adópolitikát bunkósbotként használja

egy, általa megszerzendőnek ítélt üzleti szektorokban. Például azokban az esetekben, amikor elkezd a kormány annak érdekében tenni, hogy mindenkit sarokba szorítson, aki a reklámpiacon tisztán versenyipiaci körülményekből próbál megélni, nem pedig kormányzati hirdetésekben származik a bevétele.

Még egy fontos dologról szót kell hogy ejtsek: a devizahitelesek helyzetének rendezetlensége, amiben bizony az Orbán-kormány nem jeleskedett. Mi is az, amit itt láthatunk? Azt láthatjuk, hogy Magyarországon a gazdaság, elsősorban a magyar vállalkozók által birtokolt gazdasági szektor azért nem tud növekedni, mert a középosztálynak hiányzik az úgynevezett diszkrecionális jövedelme, azaz az a jövedelmi hányad, ami a szoros értelemben vett rezszi- és megélhetési költségeken felül áll. Normális esetben ez a jövedelmi hányad rendelkezésre állna, ebből vásárolnának új lakásokat az emberek, ebből festetnék ki kisiparossal a saját lakásukat, ebből vennének maguknak bútorokat, és nagyon sok mindent. Ezzel lehetne a magyar gazdaságot pörgetni.

Azzal, hogy a kormány a devizahitelesek nem megmentette, hanem éveken keresztül tétlenül üldögéltek itt a fideszes képviselők, hagyták, hogy a 175 forint körüli svájcifrank-árfolyam 250 forintig szaladjon, és amikor körmükre égett az egész, akkor piaci árfolyamon forintosították a devizahiteleket, ezzel gondoskodtak arról, hogy Magyarországon a középosztály beleragadjon a hitelcsapdába, gondoskodtak arról, hogy ne álljon rendelkezésre a diszkrecionális jövedelem, és ne pörögjön a gazdaság. Ez szegyen és az önök felelőssége egyben. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(11.40)

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. A pulpitusról szól most elsőként Schmuck Erzsébet képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2018. évi tervezett költségvetés hasonló a korábbi évekéhez. Ugyanazokkal a hibákkal küzd, ugyanazokat a problémákat görgeti előre, és ugyanazokat a zsákutcás irányokat képviseli, mint korábban; egy kivételtől eltekintve, ami a kényszerítő körülmények miatt történik, de nem meggyőződésből: részleges béremelést valósítanak meg, ám ez nem írja át lényegesen az amúgy hibás koncepciót. Az eredmény is ugyanaz: az út szélén hagyják a társadalom nagy részét, kit nyomorban, kit simán kilátástalanságban, hogy még arra sincs reménye, hogy a gyermekének jobb lesz.

Ennek a költségvetésnek, mint az egész Orbán-rendszernek a vesztesei továbbra is a munkából élők, a hazai kisvállalkozások, a betegek és elesettek, a segítségre szorulóak. Vegyük számba, kik a vesztesek! A sor hosszú és mindenkit nem is tudok felsorolni.

Vesztesei általában a közalkalmazottak, akiket hosszú évek óta nem érintett a béremelés, vagy csak részlegesen, különböző bérbe nem épülő pótlékokkal és állandó, kiszámítható életpálya nélkül. Ezen belül vesztesei az önkormányzati képviselők. Ők egy évtizede nem kaptak illetményemelést, így legalább 30 százalékos emelésre lenne szükség. Vesztesei a szociális dolgozók, akik egész területükkel együtt leértékelődtek, éhbéért dolgoznak, hiszen a gondoskodás, az olyan kommunista trükk, legalábbis a Fidesz-kormány szerint. Vesztesei a közmunkások, akiket évek óta hol foglalkoztatnak, hol nem, eközben feudális függésbe kerültek a helyi potentátóktól, de kilátásuk nincs. Vesztesei a pedagógusok, az oktatásban dolgozók, akiknek a béremelés címén megnövelték a munkaidejét és elvették a pótlékaikat, így jó részükhöz ugyanott áll, ahol korábban. Csak közben az előmenetelért is, az egyébként nem túl kecsegtető emelésért is drága tanfolyamokat kell kifizetni saját zsebből, sokszor feleslegesen, mert a feltételek évente változnak. Valódi támogatás helyett nyakukba kapták a Pedagógus Kart és az állandóan változó Nemzeti alaptantervet is; rendes tankönyveket, munkakörülményeket, tornatermet a mindennapi testneveléshez már nem annyira.

Vesztesei a költségvetésnek és az elmúlt éveknek a zenetanárok és más művészeti területen oktatók, lévén a művészeti képzés abszolút mostohagyerek ebben a csak pénzért értékelő rendszerben. Maradék-éven kaptak, ha kaptak, és általában Simicska Lajos, Lázár János, Rogán Antal, vagy Mészáros Lőrinc átvonulása után nem sok maradt. Ők elég alapos emberek, ha a közpénzek letarolásáról van szó. Bár néha felröppennek ötletek a mindennapi zeneoktatásról, vagy a „minden terembe zongorát” programról, nekik azonban nem ez kellene, hanem méltányos bér, megfelelő eszközök és munkakörülmények és a fejlődést biztosító előmeneteli lehetőségek. Ez nincs! Vesztesei a felsőoktatásban dolgozók, az egyetemi tanároktól a kisegítő munkatársakig. Az Orbán-kormány értelmiségellenessége súlyosan érinti őket. A vidéki főiskolákat elsorvasztják, és kancellárokat ültetnek a nyakukba, akik még tovább sanyargatják őket forráshiányra hivatkozva.

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar felsőoktatás forráshiányát az is jelzi, hogy mennyire kénytelen volt ráhagyatkozni a kutatásokban, a nélkülözhetetlen nemzetközi folyóiratok beszerzésében és más kritikus területeken egy magánegyetemre, a CEU-ra. A kormányt persze nem hatja meg, hogy valaki elvégzi helyette a munkáját ingyen, ha Habony Árpád remek ötleteit kell megvalósítani.

Vesztesei a rendszernek a kutatók, a K+F-ben dolgozók. Hiszen itthon alig van lehetőségük érvényesülni. Az Orbán-kormány tudásellenessége itt is tetten érhető. De vesztesei a rendszernek a humán tudományok egyetemi képzésében dolgozók. A Fidesz vulgármaterialista világnézete szerint rájuk nincs szükség, nem termelnek, csak romkocsmákban merengenek. A bölcsészképzés, magyar nyelvünk

ápolása vagy a történelemtudomány, ami megmenthetne minket a múlt hibáinak megismétlésétől, mind a szekér szélére kerültek, állandó bizonytalanságban.

Vesztesei a rendszernek a bölcsődei és óvodai dolgozók is. Bérük a létminimumot sem, vagy alig érte el, ám sok éve nem emelkedett. Az óvodák hálózatára alig jutott forrás, csak egy voluntarista szabályt hoztak a kötelező óvodáztatásról, a feltételek megteremtése nélkül. Pedig két szempontból is kulcsterület. A korai fejlesztés, az első hat év alatt elsajátított szociális képességek minden más tanulásnak az alapjai, később nem pótolhatók; már csak ezért is érdemes volna megbecsülni a bölcsődei dolgozókat. Másrészt az édesanyák akkor tudnak otthon dolgozni, magukat megbecsülni, és akkor lesz motivációjuk újabb gyereket vállalni, ha csemetéjük felügyelete megoldott, és jó kezekben tudja. Ezzel szemben az óvodák túlszűfoltak, és a kormány úgymond sportszerű nehezítésként még a családi napköziket is betiltotta, mint ahogy eltiporna minden társadalmi önszerveződést, ha nem tőle függ.

Vesztese a rendszernek az orvosok nagy része. Kívánt és szükséges béremelésüket nem kapták meg, az egészségügy rendszerszerű változtatásának viszont hét éve nyoma sincs. Ugyanazokat a problémákat - adósság újratermelése, torz finanszírozási struktúrák, feudális viszonyok - görgetik előre. Nem csoda, hogy aki tehette, elment - nem csoda, de az országnak rossz. Vesztesei a rendszernek az ápolók, az egészségügyi dolgozók. Elképesztő mennyiségű és áldozatos munkájukat a kormány éhbérral honorálta. Ötezen már el is mentek, akik maradtak, azokra többszörös munka vár. A mostani részleges béremelés sem elégséges a folyamat megállítására. Vesztesei a rendszernek a betegek, akik egyre nagyobb része hagyatkozik a magánegészségügyre, mert az államban a dolgozók minden erőfeszítése ellenére kritikus hiányosságok vannak az állami finanszírozás hiánya miatt. Így viszont erre minden pénzük rámegegy.

Vesztesei a rendszernek a civil szervezetek munkatársai. Jelentős részükhöz átvállalt állami feladatokat lát el a szociális szférában, az oktatásban vagy éppen azokon a területeken, ahol az állam kivonult, leszakadt települések felzárkóztatásában, egészségügyben, környezetvédelemben, kultúraápolásban. Munkájukat nemhogy elismerték volna, de most már a bélyeget is megkapják.

Tisztelt Ház! Durván vesztesei a rendszernek a megváltozott munkaképességűek és munkakeresők. Először a „mindenki gyanús csaló” elvvel lefolytatott felülvizsgálatok, majd a munkahelyek hiánya sújtotta őket. A kormány jelentős részüket kidobta az ellátásból, mondván: dolgozzatok. Ám, azzal már nem foglalkozott, hogy találnak-e és hogyan munkát, felkoppik-e az álluk. Azt gondolta a kormány, ha egy kis járulékkedvezményt ad a munkáltatóknak, azzal megvan oldva. Sajnos nem így történt, bár ez előre látható volt. Vesztesei a rendszernek a sérült és beteg gyerekek ápolói, gondozói, szülei. A pluszterheiket

nem ismerik el, hisz a hozzátartozó ápolása a Fidesz szerint nem munka, még ha napi 24 órás szolgálatot is jelent.

Vesztesei a rendszernek a hazai mikro- és kisvállalkozók. A piacok hiánya, a szakképzett munkaerő hiánya miatt fejlődésük, termelékenységük növelési lehetősége korlátozott, még a néha áramló beruházási pénzek ellenére is. Az adminisztratív terhek, bevételek, számtalan kisadó alatt nyögnek, amit akkor is kell fizetni, amikor nincs bevételük. Most pedig ki kellene gazdálkodniuk a minimálbér-emelést. Nagyon sokuknak nem fog menni. Mindemellett egyre fojtogatóbb a fideszes hálózat, ami miatt előrejutni, megrendeléshez vagy pályázati forráshoz csak politikai kegyből és ellenszolgáltatásért lehet. Munkával, a teljesítménnyel lehessen előrejutni - mondta egyszer Orbán Viktor. A mai helyzet nem is lehetne jobban ezen vízió ellentéte.

(11.50)

De vesztesei a rendszernek a hazai mikro- és kisvállalkozóknál dolgozók is. Nagyon nagy részük minimálbérre van bejelentve, de szinte mindenki zsebbe kapja bére egy részét; így sajnos nyugdíjuk is alig lesz.

Azt a rossz kompromisszumot, ami a rendszer-váltás után kialakult, nem is próbálta a kormány megtörni; nevezetesen, hogy hagyják a kisvállalkozásokat a bérterhekkkel trükközni, elszabotálni a munkavédelmi és egyéb szabályokat, cserébe azonban fenntartják a foglalkoztatást. Nem akarták megváltoztatni, hanem kihasználták, hiszen így mindenki zsarolható. Ám így, mint mindig, a dolgozókon csattan az ostor, akik létbizonytalanságban élnek. Az ő jogaikat és érdekeiket nem védi sem állam, sem szakszervezet, ha a főnök hatalmaskodik, ha betegek lesznek, ha nem fizetik ki a túlórákat, ha nem kapják meg a szabadságot.

Vesztesei a rendszernek a vidéken élők, kisvárosban vagy falun dolgozók, mert a Fidesz lemondott a vidékről, a vidéki közszolgáltatások minőségi fenntartásáról. Vagy 300 háziorvos hiányzik, gyerekorvosért, fogorvosért is messzire kell menni. Messze az iskola, és kistelepülésre már nehéz szerezni pedagógust. A tömegközlekedés szörványos, arra biztosan nem alkalmas, hogy néhány településsel odébb vállaljon valaki munkát, és még a családra is maradjon ideje. Az utak állapota katasztrofális. Az autópályák épülnek, de ez rajtuk nem segít. Így minden más előnye - környezet, közösség, nyugodtabb élet - ellenére a vidék rohamosan néptelenedik el. Megfelelő közszolgáltatások híján nincsenek beköltözők, a külföldre távozók viszont annál többen vannak. Egész megyék néptelenednek el, mint Romániában.

Nagy vesztesei a rendszernek az egyéni gazdálkodók is. A földek nagy részét elvitte a fideszes slepp, városi ügyvédek, oligarchák strómanjai. Még ha tudnának is gazdálkodni, a mindent elnyelő, újjáalakuló feudális nagybirtokrendszer nem sok esélyt hagy a

kicsiknek. Előbb-utóbb mindenkire sor kerül. A kamara pedig, ami egyébként segíthetne nekik szerveződni, szövetkezni, együttműködni, szintén az éhes fideszes családtagok lerakóhelye és hatalmi harcának terepe. Ezen belül is nagy vesztesei a rendszernek a biogazdálkodók. A vészesen fogyó erőforrások miatt növekedésük létfontosságú lenne. Ám mint a környezetvédelem, ez is gyanús a kormánynak. Kishantós szétverése is jelezte, semmibe veszi az értékeket megőrző, tartalmas gazdálkodást. Az oligarchák föld- és pénzháza a fontos. Az ökológiai gazdálkodásban művelt területek nagysága épp ezért Európában talán egyedülálló módon nem nőtt, holott még extra-támogatás is lenne rá.

Vesztesei a rendszernek az energetikai kisvállalkozók, akik képesek lennének a megújuló energiás rendszereket telepíteni, karbantartani, ezzel munkahelyek tízezreit teremtve és energiafüggetlenséget adva a településeknek. Sorsukat azonban megpecsételi Paks II. és a kormány megújulóellenessége.

Vesztesei a rendszernek az örökségvédelemben dolgozók, a múzeumi dolgozók. Az örökségvédelmet csakúgy, mint a környezetvédelmet, begyűrték a gazdasági és oligarchikus érdekek alá. Béremelést nem kaptak régóta, néhány, a többségüket nem érintő hupilila óriásprojekt fut csak, mint például a Liget beépítése vagy a Várba költözés. A műemlékvédelem pénzt csak akkor kap, ha véletlenül valamelyik nemes családtag néhány kastélyt vásárolt.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez tehát a kép, hogyha körbenézünk. A kormány válasza mindezekre nyilván az, hogy mekkora béremeléseket hajtanak végre az idén. Ezzel meg lehet ugyan téveszteni a saját közönséget, ám az egyes területeken élők, az egyes szakmák képviselői pontosan tudják, a nagy zajjal beharangozott béremelésekből mennyi a valóság, és valójában mennyit érnek. Sok helyen még annyit sem, amit az elmúlt évek megszorításai alatt elvesztettek; nem beszélve arról, hogy miből tudnának megélni.

Miért van ez így? Miért vesztese az ország jelentős többsége a Fidesz rendszerének, és miért csak ámitás ez a költségvetés is? Mert az ország sajnos nem erősödött, a hazai gazdaság nem erősödött, a strukturális problémákat nem kezelték. Az államra pedig rátelepedett egy feneketlen gyomru polip, és szívja el, magánosítja a közpénzeket minden csatornán. Ezért van a feszültség a látszólagos bőség és az ország nagyobbik felének rossz kilátásai között, mert a Fidesz csak a maga 1-2 millió szavazóját látja, sőt leginkább csak azt az 5 százaléknyi elitet, akiket minden eszközzel támogat, és azt hiszi, az ő jólétük az ország jóléte.

Pedig ha egy lépést hátralépünk, és a nagy képet nézzük, akkor a költségvetés helyzete korántsem szívderítő, mondhatjuk, fenntarthatatlan. Az alapvető probléma, hogy a magyar gazdaság, sőt a közszféra ugyanúgy néhány külső forrástól függ, mint jó pár éve, és ezek a források belátható időn belül kimerülnek. A legfőbb forrás az EU-s pénzek beáramlása.

Számtalanszor elmondtuk már, hogy mind a gazdaság fejlődése, mind a közszolgáltatások fejlesztése kritikusan függ az évente a GDP 3-5 százalékára tehető óriási tőketranszfertről.

A beruházások, ha nincs EU-s pénz, mint 2016 elején, összeomlanak. Az oktatásban, egészségügyben, az állami szolgáltatások szinte minden területén leáll a fejlesztés, sőt sokszor a működés is, ha apály van. Azt is tudjuk, hogy ennek a forrásbőségnek nagyon hamar vége lesz. Arra nem számíthatunk, hogy 2020 után is ugyanilyen nagyságrendű és bőkezű lesz az EU-támogatási rendszer. Ebből pedig az következne, hogy próbáljuk a forrásokat minél jobban kiegészítve felhasználni, hogy a gazdaság átállása szűk esztendőkre ne legyen sokszerű.

Ami pedig bejön, azt fordítsuk olyan beruházásokra, elsősorban a humán tőkébe, ami akkor hozza meg a gyümölcsöt és ad tartós alapot a gazdaságnak és társadalomnak, amikor már nem hagyatkozhatunk másra. Ezzel szemben a kormány balga módon éppen az ellenkezőjét teszi. Úgy felpörgeti az EU-s pénzek költségét, hogy 2019-re elfogyjanak. Hogy utána mi lesz? Az nem érdekli őket. Csak ezt a választást akarják megnyerni, csak most, ebből az óriási pénzből akarják hazavinni a lehető legtöbbet, amíg lehet.

A másik fő külső forrás nálunk a megtelepedett multinacionális vállalatok exportja, és részben foglalkoztatása. Sajnálatos módon még a szavakban kritikus Orbán-kormány sem tudott változtatni ezen a függésen. Nem tudták megerősíteni a hazai tulajdonú gazdaságot. S nagyon hamar beálltak a multik székertőlői közé, elfogadták, sőt elősegítették, hogy összeszerelő ország maradjunk a nemzetközi munkamegosztás alján, ahol a hozzáadott értékből nem sok jut nekünk. Ezzel folytatták a szocialista-szabaddemokrata kormányok politikáját. Néhány adót ugyan kivetettek névleg a multikra, ám azok áthárítását már nem tudták megakadályozni, talán nem is nagyon akarták, hiszen a multik megfékezése is csak amolyan bármikor lecserélhető jelszó, politikai termék volt.

Azóta folyamatosan egyengetik a multik útját stratégiai partnerségekkel, 10 milliárdos beruházási és úgynevezett munkahelyteremtő támogatásokkal, a munka törvénykönyvének szigorításával, a szakszervezetek és a kizsákmányolt dolgozók elnyomásával. Közben a magyarországi multinacionális szektor szerkezete még torzabbá vált, szinte csak az autóiparra épül. Márpedig az autóipar az egyik leginkább válságérzékeny iparág, ez 2008-ban be is bizonyosodott. Autóipari bedolgozónak lenni a világgazdaságban nem egy stabil pozíció, és semmiképp nem kecséget a felzárkózással.

A magyar gazdaság harmadik külső forrása a kedvező nemzetközi kamatkörnyezet. Kevesebbszer szokták ezt emlegetni, pedig legalább annyira fontos, mint az EU-pénzek és a multik exportja. Ez tette ugyanis lehetővé, hogy a magyar gazdaság és költségvetés stabilizálódjon, hogy a látható külső adós-

ság csökkenjen. A kedvező nemzetközi kamatkörnyezet miatt vághatott a jegybank folyamatosan kamatot, nem Matolcsy György zsenialitása miatt. A nemzetközi környezet tette lehetővé, hogy adósságunkat átstrukturáljuk, és a GDP majd' 1 százalékát spóroljuk meg a csökkenő kamatkidadásokon.

Ám ennek a kedvező környezetnek is lassan vége lehet. Vannak erre jelek. A nehezebb idők során duplán fognak hiányozni az elszalasztott lehetőségek, az elpazarolt források és évek, amikor csak a harácsolással törődtek, és az ország jövőjével és megerősítésével nem.

(12.00)

Tisztelt Képviselőtársaim! A negyedik külső forrás a külföldön dolgozó magyarok hazautalásai. E forrás jelentősége növekedni fog, ám ennek nincs miért örülni. A külföldön dolgozók munkája, kreativitása, hozzáadott értéke iszonyúan hiányzik itthon. Ezzel szemben nemhogy megbecsülést, de még rendes szavazati jogot sem kaptak. A néhány vállalkozni hazacsábított fiatal pedig durván átvették, hitegették őket vállalkozásuk támogatásával, ám a szakmailag szétzilált államigazgatás totojázása miatt a mai napig nem kapták meg az egy éve megígért pályázati összegeket. Néhányuk ötletét pedig egészen egyszerűen és konkrétan ellopták.

A 2015-ben hazautalt 1000 milliárd forint a GDP majd' 3 százaléka, lassan az EU-s pénzek jelentőségével vetekszik. Szerencsére ez nem Lázár Jánoshoz kerül, és nem ő osztja szét, hanem az itthon maradt családok kapják. Így élhet túl anyagilag még az egyébként lassan kiürülő vidék, Kelet-Magyarország és más perifériák. De társadalmilag, tisztelt képviselőtársaim, nem fogják túlélni, hiszen a fiatalok nélkül bármely vidék sorsa meg van pecsételve. S mit tesz a kormány ezen függések csökkentésére és egy fenntartható gazdaságért és társadalomért? Mi tükröződik ebben a költségvetésben? Azt kell mondani, hogy szinte semmi. Pedig 2018 az egyik utolsó év, amikor még lehet valamit tenni. Lenne forrás arra, hogy pozitív változásokat kezdjünk. Ezek közül is az első a béremelés, ami az egész hazai gazdaságot és közszférát élhetőbbé és hatékonyabbá tenné, és lehetővé tenné, hogy a felsorolt és fel nem sorolt függéseket, veszélyeket leküzdjünk. Hiszen most nem lehet arra hivatkozni, hogy nincs pénz. Ahol százmilliárdok mennek presztízsbetűzésre, a baráti vállalkozók zsebébe, tízmilliárdok állami propagandára, ott van pénz. Csak át kell csoportosítani. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Hadházy Ákos képviselő úrnak.

DR. HADHÁZY ÁKOS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! A költségvetés vitája egy különösen érdekes dolog

számomra. Azt láttam az elmúlt hónapokban, hogy a kormánypárt nem igazán érdeklődik észérvek iránt, tények iránt, ezért nagyon hálátlan egy ilyen felszólalásban vagy egy ilyen műfajban konkrétumokkal és részletekkel foglalkozni. Ráadásul a mai világban talán a társadalom részéről is megvan az az igény, hogy próbáljunk meg egyszerűen fogalmazni nagyon fontos kérdésekben is. A költségvetés egy nagyon fontos kérdés, mindannyiunknak a mindennapjait meghatározza, nagyon sokat kellene vele foglalkozni. A kormány is megpróbált egyetlen jelmondatot mondani erről, nagyon jól tudja, hogy ha azt ismételteti, akkor van esély rá, hogy elhiszik. Azt hiszem, hogy ebben egyébként téved, mert amikor azt mondja, hogy ez a költségvetés a munkából élőknek a költségvetése, én nem nagyon hiszem el, hogy ha ebbe bármennyire is sok milliárd forintot befektet, hogy ezt reklámozza, és bármilyen hatalmas médiatúlsúlyt befektet, hogy ezt reklámozza, nem nagyon hiszem, hogy az emberek többsége el fogja hinni, hogy ez a költségvetés a munkából élőknek a költségvetése.

Ezért próbáltam én is néhány jelmondatot találni, amelyik jól megmutatja, hogy milyen ez a költségvetés és miről szól ez a költségvetés. Talán az első ilyen összefoglaló mondat az lehetne, hogy ez a költségvetés a csillagos, apró betűs rész költségvetése. Hatalmas reklámkampányokat, propagandakampányokat látunk, minden faluba eljutnak azok a plakátok, amelyek arról szólnak, hogy mennyire jó itt Magyarországon, és minden mennyire jól megy. Megszégyenítik ezek a plakátok az 50-es, 60-as évekbeli propagandákat, amikor azt láttuk, hogy mennyire erősek vagyunk, az imperialista államok pedig mennek tönkre.

Ehhez képest ez a költségvetés a csillagos, apró betűs rész költségvetése, hiszen a tisztességesebb kereskedelmi reklámoknál azért mindig odateszik apró betűs részekkel, hogy nem kell ezt olyan komolyan venni, ez nem egy igazi ajánlat, menjen el azért a bankba, olvassa el azt az 50-60 oldalas részletet, az az autó, amit kitétek, csak egy mutató, nincs azon annyi alkatrész vagy nem olyan alkatrészek vannak. Ez a költségvetés ugyanilyen, ez maga a csillagos, apró betűs rész. Aki ezen végigmegy, látni fogja, hogy a hatalmas, 50, 60, 100 meg 200 százalékos emelések, béremelések egy humbug, ezek nem igazak, nincs megint napirenden az általános jellegű bérfelvezetés, nincs napirenden az, hogy valóban komolyan és érezhetően jobban éljenek az emberek, pedig jelen pillanatban erre egyébként lenne lehetőség.

Egy másik jelmondat, amit tudnék ajánlani, és azt hiszem, hogy a kormány mondatánál jóval jobban leírja a lényegét, ez pedig az, hogy ez a költségvetés nem a munkából élők költségvetése, hanem a mások munkájából élők költségvetése. Sajnos még ez sem teljesen igaz, mert csak a multinacionális vállalatok, a nemzetközi nagyvállalatok esetén lehet azt mondani, hogy ezzel a költségvetéssel jól járnak, a magyarországi vállalkozók, a kisvállalkozók, a közepes vállalkozók egyáltalán nem járnak jól. Hadd

mondjak egy olyan szót vagy szóösszetételt, amit talán nagyon kevesen ismernek, én sem ismertem, egészen addig, amíg el nem olvastam a Horváth András feljelentésére adott gyakorlatilag elutasító ügyészségi választ. Ebben olvastam azt, hogy feltételes adómegállapítás. Feltételes adómegállapítás - nagyon érdekes szó. Ez arról szól, hogy a multinacionális nagyvállalatoknak külön szabályokat adunk, külön szabályok alapján tudnak adózni, és egyébként ebben a dokumentumban, ami egy nagyon fontos kordokumentum, az az ügyészi határozat, amelyik lezárja a Horváth András feljelentése alapján elindított eljárást, abban leírják, hogy egészen országos vezető adószakértők mondják azt, hogy a multikhoz nem lehet hozzányúlni, mert azoknál feltételes adómegállapításról van szó. Ez önmagában sem igaz, de az, ahogy gondolkodnak ezek az emberek az adóhatóságnál, ez mindennél többet elmond.

Ez a költségvetés a mások munkájából élők költségvetése, de sajnos nem a magyar kisvállalkozóknak és a magyar közepes vállalkozóknak a költségvetése, hanem a nemzetközi vállalkozók, nagyvállalatok költségvetése. Az LMP nem multiellenes, nem azt mondjuk, hogy ezeknek a vállalatoknak el kell menniük, mi azt kérjük, hogy ezek a vállalatok legalább egy szinten legyenek a magyarországi kisvállalkozásokkal. Nem el akarjuk őket üldözni, nem el akarjuk őket nyomni, hanem azt kérjük, hogy legalább ugyanazokat az előnyöket élvezzék, mint a magyarországi kisvállalkozások. (Sic!) Minimum eddig el kellene jutni, ebben a költségvetésben ennek nyoma sincsen. Még egy jelszóról kell beszélnem, amit szintén a kormánytól hallottunk, itt az elmúlt hetekben egyre többet, amikor azt mondja, hogy ha munka van, akkor minden van - mondhatnák azt is, hogy a munka szabaddá tesz. A „ha munka van, minden van” egy hamis jelszó, nem tudom, hogy meg vannak-e győződve erről, vagy csak azért mondják, mert ezt mondta a marketingesük vagy a PR-osuk, hogy ezt kell mondani. A munka nem elég, a munkahely nem elég. Az a lényeg, hogy jó munkahelye legyen az embereknek, az a lényeg, hogy alkotómunkájuk legyen, jól megfizetett, motivált munkájuk. Az, hogy mindenkinek adok valamilyen munkát, ilyen-olyan munkát, rabszolgamunkát, ez nem elegendő, ez csak arra lehet jó, hogy alattvalókat termeljünk ki, olyan alattvalókat, akik a függőség miatt majd örömmel fognak - vagy ha nem is örömmel, de fegyelmetten - a kormánypártra szavazni.

A „ha munka van, akkor minden van” szó vagy mondat helyett azt kell mondanunk, hogy ha tudás van, akkor minden van. Ez is hiányzik a költségvetésből. Hogyha ez lenne a jelszó, hogy ha tudás van, akkor minden van, akkor a költségvetésben a jelenleginél jóval-jóval többet áldoznánk a tanításra, a tanulásra, az oktatásra, ez az, amit felelős politikus és igazi politikus egy költségvetésben meg tudna tenni. Ez az, ami leginkább hiányzik ebből a költségvetésből.

Végül utalva egyébként szintén Schmuck Erzsébet képviselőtársamnak a felszólalására, azt a jelmondatot is tudnám mondani erről a költségvetésről, hogy ez a költségvetés a lopás költségvetése. Azért, mert ez a költségvetés az európai uniós pénzeknek az elherdálásán alapszik. Nagyon kevesen gondolják azt át, hogy azok a pénzek, amiket a kormány kioszt - most már nem is azt mondják, hogy kioszt, hanem kipörget, kitalicskáz vagy kiszór az ablakon -, ezeknek a pénzeknek durván harmada visszakerül a költségvetésbe. Visszakerül adók formájában, járulékok formájában, egész egyszerűen a költségvetésnek ad egy olyan tartalékot, egy puffert, amit a magyar kormány nem felelősen használ fel, hanem elszórakozza. Ráadásul kimondva, és dicsekszik azzal, hogy ő tulajdonképpen 2018-ig vagy maximum 2019-ig az összes pénzt elköltené, márpedig erre egyébként '22-ig lenne lehetősége, de ő most akarja elkölteni, néhány év alatt. Néhány év alatt borzasztóan „jól élhetünk”, inkább azt mondjuk, hogy a kormány él jól, és utána pedig jön a nagy semmi és jön az összeomlás.

(12.10)

Dicsekedett itt a múltkor Lázár miniszter úr, hogy mit akarunk mi, hiszen az általunk emlegetett nevek, a Mészáros, a Garancsi, a Tiborcz, Andy Vajna összesen az európai uniós pénzeknek az 5 százalékát kapta meg, ez 500 milliárd forint volt az előző ciklusban. Ez a költségvetés ezeknek az embereknek a költségvetése, nem pedig a munkából élőknek a költségvetése. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalásoknak a végére értünk. Most az elsőként szólásra jelentkezett független képviselő felszólalása következik, így megadom a szót Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonynak.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Mint minden évben, most is az a fő kérdésünk, hogy mi a célja egy jó költségvetésnek. A jó költségvetés azt kell sugározza, hogy ez az ország, Magyarország perspektívikus a fiataloknak. Ma minden hatodik magyar gyerek külföldön születik, ez ma Magyarországon a perspektíva. A 40 év alattiak elvándorlása drámai mértékű. Olyan költségvetés kell tehát, amely egy olyan országgépet mutat, amely emberszámba vesz mindenkit, nem csak azt a 3 millió embert, akire a Fidesznek szüksége van a választási győzelemhez. Önök ma többször is a biztonságról beszéltek. Én úgy gondolom, hogy ott van biztonság, ahol az emberek bíznak egymásban és partnerei egymásnak, és ahol lehet hinni a kormány szavában.

Képes-e vajon a mostani, '18-as kormányzati költségvetés felvázolni egy olyan perspektívát, amelyért a fiatalok itt, ebben az országban akarnak csa-

ládót alapítani, nem pedig külföldön migránsként? Mit sugároz az önök költségvetése? Én azt gondolom, hogy azt sugározza, hogy én vagyok hatalmas, ne aggódjatok, megoldom az életetek, legalábbis holnapig; mindenki kap kenyeret, cirkuszt, csak szavazatok ránk jövőre.

A 2018-as költségvetés ugyanis a választásokra készül. A kormány csodálatos gazdasági növekedéssel számol, 4,3 százalékos növekedést prognosztizál - egyetlenegy más előrejelzés, még a Költségvetési Tanács sem igazolta ezt vissza. Ráadásul nem a magyar gazdaság jobb termelékenységére épít ez a bizonyos pozitív növekedési előrejelzés, hanem alapvetően az Európai Uniótól erőltetett menetben lehívott állami nagyberuházásoktól várja a gazdaság növekedését. Mint minden szocialista típusú erőltetett menet, ez is nagy kockázatokat rejt magában, gyorsan és rosszul elköltött pénzek ezek, amelyek 2019 és '23 között nagyon fognak majd hiányozni Magyarországnak, a kormány ugyanis jövőre már mindent el akar költeni, amit az Európai Uniótól hét évre kapunk.

A költségvetésben tervezett 12,9 százalékos beruházásnövekedés kizárólag uniós pénzekre alapozó állami beruházásból keletkezne. A valóság azonban az, hogy Magyarországon senki nem fektet be, még a magyarok is külföldre viszik a pénzüket, aki teheti, elviszi innen a pénzét, ami nem csoda, hiszen az egész régióban Magyarországon a legrosszabb a befektetési környezet. Ha egyszerre csak nem jönne egyik napról a másikra az uniós pénzcsep, kiderülne, hogy a király meztelen, nincs semmi hazai alapú növekedés ebben az országban. Hozzá kell tenni azt is, hogy más országok a régióban, sokkal többen, mint mi, 5-6 százalékos növekedést ki tudnak hozni az európai uniós transzferekből, szemben a magyarországgal. Az Orbán-kormány gazdaságpolitikájának minden gyengéje megmutatkozik itt: nincs tehát hazai alapú növekedés, nincsen ebben az országban javuló termelékenység, nincs hozzáadott érték az exporttevékenységhez, nincsenek az országban beruházások, befektetések, csak ami az uniós pénzből van, ami jön - egyelőre.

A költségvetés legnagyobb hibája az, hogy nem tervez a jövővel, önök minden létező pénzt azonnal elköltenek. Hatalmas pazarlással, irtózatossággal dolgoznak, semmiféle hosszú távon tartalmatlan befektetést nem végeznek. Önök hét éve hatalmas befektetés nem zajlott ebben az országban, leépülőben van a közoktatás és az egészségügy. Nemcsak ma nincsen hozzáadott, exporthozzáadott érték Magyarországon, hanem tíz év múlva sem lesz. Az emberek egy részének jóléte a másik, nagyobb részének a kárára történik. Magyarországon nincs hitelezés, a tulajdonjog nem stabil - nem csoda, ha nem megy előre a gazdaság. Az önök költségvetése arról szól, hogy megesszük Magyarország jövőbeli kenyerét, miközben nem vetünk búzát, és nem nevelünk péket sem. *(Németh Szilárd István: Jártál vidéken? Vetik a búzát!)*

Tisztelt Ház! Félelmetes, hogy önök a jövő évben mi mindenre költenek, mi mindenre nem átnak pénzt költeni: 106 milliárd forintot Paksra; 64 milliárd forintot a Puskás Ferenc Stadionra; 150 milliárd tervezetlen pénzt „Modern városok”-ra, ezt még a Költségvetési Tanács elnöke is nehezményezte; a Budapest–Belgrád-, soha meg nem térülő vasútra; a tömeges bevándorlás kezeléséhez kapcsolódóan plusz 75 milliárd forintra, kétszer nagyobb összeg ez, mint amit a Mentőszolgálat kap; a Liget-projektre, megint csak a Költségvetési Tanács nehezményezte a tervezhetetlenséget; Rogán kampányminisztériumára 20 milliárd forintot, miközben az egész jövő évi választásokra 6 milliárd forint van előre tervezve.

Tisztelt Ház! Mi a 2018-as költségvetésben 600 milliárd forintot találtunk, amelyet átcsoportosításra javasolunk, amely felesleges helyen van, és mi jobb terveket szövünk. Nem a nyakló nélküli kampányköltségben látjuk a jövőt, hanem hosszú távon szeretnénk Magyarország jövőjét megalapozni. A költségvetési javaslatunk azt célozza, hogy a kormány felesleges nagyberuházások formájában ne lopja el az emberek pénzét, amit szerintünk a jövőbe kéne fektetni. Az a célunk, hogy Magyarország versenyképessége hosszú távon növekedjen, hogy a magyar fiatalok ne akarjanak elmenni Magyarországról, hogy a nők és a férfiak között kiegyensúlyozott kapcsolatok legyenek, mert meggyőződésünk, hogy az emberek között - többek között férfiak és nők között is - a partneri kapcsolat a legsikeresebb és a legértelmesebb. A kiegyensúlyozott viszonyok a nemek között a nők munkaerőpiaci részvételét is növelik, ami több százalékkal hozzájárulhat Magyarország GDP-jéhez. Meggyőződésünk, hogy ettől fog Magyarországon több gyerek születni, és itt születni. Ezért a következő módosító csomagokat fogjuk benyújtani önöknek.

Javasoljuk, hogy a kormány növelje az állami iskolai normatívát, oda tegyen pénzt, ahol szükség van rá, hogy minden gyerek eredményesen tanulhasson 18 éves koráig, és kapja meg azt a segítséget, ami a személyes eredményességhez szükséges - ez a modern oktatási rendszernek az alapja. Növelni kell a diplomások számát. Javasoljuk, hogy legyen tandíjmentes az első diploma megszerzése, és legyen tandíjmentes három év egyetemi nyelvtanítás is, minden magyar egyetemista tudjon angolul, hogy megértse, hogy mi zajlik a világban. És javasoljuk, hogy engedjük el mindenkinek a Diákhitel2-tartozását. Az iparosítás mint stratégiai cél Magyarországon ötven éve megbukott. A jövő világban azok tudnak majd megélni, akik könnyen tudnak új tudást szerezni, lehetőleg minél magasabb fokon. Erre kell az ország pénzét költeni.

Külön forrást javaslunk biztosítani arra, hogy minél több lány válassza a természettudományos, informatikai pályát. A következő évtizedben alapvetően ezeken a területeken nyílnak majd új munkahelyek, amelyek a nők számára is elérhetőek kellene, hogy legyenek. Ma sztereotípiák akadályozzák a lá-

nyokat, hogy tudományos pályára menjenek. Ez elő tudja segíteni a magyar GDP növekedését 2-3 százalékkal a következő 10-20 évben. Ebben a perspektívában gondolkodunk a költségvetésről, nem a jövő évre vonatkozóan.

Javasoljuk, hogy növeljük a nyugdíjminimumot, ami tíz év óta nem emelkedett, hogy csökkentjük kifejezetten az időskori szegénységet, ami sajnos megint csak mindenekelőtt a nőket terheli. Javasoljuk, hogy 10 ezer forinttal növeljük a gyest, amely minden gyermeket vállaló egységes jövedelme, és ma elképesztően alacsony. Javasoljuk bevezetni az apagyest annak érdekében, hogy a kisgyermek neveléséből adódó életre szóló élményt a férfiak számára is biztosítsuk, ami bizonyíthatóan növeli a férfiak élet-tartamát, egyben hozzásegítve a nőket, hogy a gyermekszületés után minél hamarabb munkába tudjanak állni. Javasoljuk a bölcsődeutalvány bevezetését, hogy a szülők a legkisebb településen is rugalmasan tudjanak munkát vállalni, miközben a kisgyermekük megnyugtató ellátást kap majd.

Javasoljuk az isztambuli egyezmény megvalósítását, és végre alakítsuk ki a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzésének megnyugtató rendszerét Magyarországon.

(12.20)

Amióta ez a kérdés ebben a Házban napirenden volt, azóta továbbra is minden héten egy nő belehal a családon belüli erőszakba. Egészen elképesztő, hogy önök ezt így tűrik, miközben tudjuk, hogy nem nagy politikai akarattal ezen változtatni lehet.

Végül pedig olyan alapvető intézmények alapítását javasoljuk, amelyek megakadályozzák és súlyosan szankcionálják Magyarországon az elképesztő méretű korrupciót. Javasoljuk, hogy Magyarország állítson fel korrupcióellenes ügyészséget, amely pártatlanul és szigorúan szankcionálja a nagyarányú korrupciót. Javasoljuk, hogy Magyarország csatlakozzon az európai ügyészség felállításához, ugyanis az adatok szerint a magyar ügyészség nem tud, vagy nem akar mit kezdeni azzal, hogy az európai támogatások jelentős része elveszíti közpénz jellegét.

Javasoljuk továbbá az orosz és más nemzeti érdeket fenyegető egyéb befolyás elhárítása érdekében, hogy Magyarország csatlakozzon a Hibrid Fenyegetéseket Elhárító Európai Központoz. Teljesen érthetetlen, hogy ez miért nincs a magyar kormány napirendjén. Ezek mellett pedig olyan helyi beruházásokat javasolunk majd, amelyek valóban tervezhetőek, amelyek átláthatóak, és amelyekre valóban szüksége van az embereknek.

Tisztelt Ház! A költségvetés átláthatatlanságának és a korai tervezés átláthatatlanságának megakadályozása érdekében javasoljuk, hogy félvényként a minisztérium áttekintse és számoljon be számunkra a költségvetés aktuális állapotáról és arról, hogy a kormány év közben hogyan nyúl hozzá a költségvetés tételeihez.

Tisztelt Képviselők! Az Együtt nem kenyeret és cirkszt tervez. Mi nem arra hajtunk, hogy kimaxoljuk a jelent, és az utánunk következő nemzedékeknek semmi se maradjon. Mi olyan országot akarunk, ahol felvértezzük a fiataljainkat tudással, képességekkel, szellemi és anyagi forrásokkal, hogy Magyarország beszolgáltató országból fejlesztő, innovátor, jövőbe tekintő ország lehessen. Az a célunk, hogy egyre többen gondolják azt, hogy itt, Magyarországon érdemes tervezni a jövőjüket. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Ritter Imre német nemzetiségi szószólónak, aki anyanyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azt, és egyben a pulpitusról mondja el beszédét.

RITTER IMRE nemzetiségi szószóló: Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Erlauben Sie mir bitte, dass ich im Namen und im Auftrag des Ausschusses der in Ungarn lebenden Nationalitäten unseren Standpunkt bezüglich des Gesetzesvorschläges Nr. T/15381. über den ungarischen Haushalt - im Zusammenhang mit den Nationalitätenbedarf übergreifende Teilen - erörtere. Wie es schon gewöhnt ist - wenn es gesagt werden kann - fange ich meinen Diskussionsbeitrag mit einem Zitat von Johann Wolfgang von Goethe an. Er hat gesagt: „Toleranz sollte eigentlich nur eine vorübergehende Gesinnung sein: sie muss zur Anerkennung führen. Dulden heißt beleidigen.“

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében kifejtsem álláspontunkat a 2018. évi központi költségvetés, T/15381. számú törvényjavaslat nemzetiségi igényeket érintő részeivel kapcsolatosan. Hozzászólásomat a törvényjavaslathoz - ha lehet azt mondani, most már hagyományosan - Johann Wolfgang von Goethe idézetével kezdem, aki azt mondta: „A tolerancia csak egy átmeneti állapotot jelölhet, mely elismeréshez kell vezessen. Az elfogadás önmagában sértés.”

Hadd fejtsem ki röviden Goethe idézetét a magyarországi nemzetiségek vonatkozásában. Az elfogadás, a tolerancia egy nemzetiség szemszögéből olyan, mintha csak megtűrnék, elviselnék a jelenlétüket. Holott évszázadokon keresztül tették hozzá tudásukat, munkájukat, tehetségüket az ország boldogulásához, amelyben éltek, s amelynek polgárai voltak. Ha kellett, életüket áldozták érte, Magyarországiért! Az elfogadás tehát nem elég. Csak az elfogadás önmagában sértés. Többet akarunk, többet várunk - elismerést. Az elismerésre őseink élete elégséges alapot ad. Mi még dolgozunk érte. Az elismerés feltétele, alapja pedig a megismerés.

Éppen ezért engedjék meg, hogy a mostani parlamenti ciklust költségvetési szempontból záró,

2018. évi központi költségvetésitörvény-javaslatlaltal kapcsolatos hozzászólásomat egy kis visszatekintéssel kezdjem, hogy a ciklus elején milyen helyzetben voltak a Magyarországon élő nemzetiségek, az előző három évben miben és hogyan tudtunk előrelépni, hol tartunk ma, milyen feladatok állnak előttünk, hiszen ezek kellő mértékű ismerete nélkül sem az elmúlt éveket, sem a 2018. évi központi költségvetéssel kapcsolatos nemzetiségi igényeket nem lehet reálisan értékelni, a helyükön kezelni, a megfelelő kormányzati és parlamenti döntéseket meghozni.

Közel három évvel ezelőtt, a 2013. évi központi költségvetés zárszámadásánál azzal kezdtem a hozzászólásomat, hogy egyidejűleg vagyunk könnyű és nehéz helyzetben is. Egyrészt a könnyű helyzetet az okozta, hogy a 2013. évi - valamint azt megelőző évek, sőt évtizedek - költségvetési törvényeinek megalkotásához nekünk, magyarországi nemzetiségeknek sajnos vajmi kevés közünk volt, így annak végrehajtásáról minden felelősség nélkül mondhattunk őszinte véleményt. Másrészt nehéz helyzetben voltunk, mert annak az első nemzetiségi parlamenti hozzászólásnak már több mint húsz évvel korábban kellett volna megtörténnie, így közel két évtized mulasztását kell minden szempontból minél hamarabb felszámoljuk. Majd ezt követően perceként keresztül lehetett és kellett sorolni, hogy a Magyarországon élő nemzetiségek évtizedekig milyen méltatlan állapotban voltak kénytelenek élni és működni.

Csak példaként és emlékeztetésül: a nemzetiségi civil szervezetek működési támogatására, programtámogatására rendelkezésre álló úgynevezett NEMZ-keretek 2002 és 2014 között nem változtak, és a beérkező igények töredékére, 10-15 százalékra nyújtottak csak fedezetet. Az anyanyelvi diáktáborokra akkor rendelkezésre álló 30 millió forint keretösszeg az igényekhez képest olyan alacsony volt, hogy gyakorlatilag nem volt értelme pályázni sem. A települési nemzetiségi önkormányzatok éves szintű működési támogatása átlagosan bruttó 222 ezer forint volt egy évre, amely havi nettó 14 500 forintnak felelt meg.

Az országos nemzetiségi önkormányzatoknál az államháztartási jogszabályok változásával, a különböző törvényi előírásokkal megnövelt feladatok miatt emelkedtek a gazdasági, pénzügyi, adminisztrációs költségek, a támogatások emelése nélkül. Összefoglalóan, akkor azt kellett mondani, hogy a Magyarországon élő nemzetiségek támogatása siralmas állapotban volt, és ez még igen finom megfogalmazása volt a tényleges helyzetnek.

A 2014. évi parlamenti választással a 13 magyarországi nemzetiség részére biztosítva lett a parlamenti képviselet, ami új lehetőségeket nyitott meg számunkra. A parlamenti képviselet első komoly eredménye lett, hogy a 2015. évi központi költségvetési törvénynél áttörést tudtunk elérni azzal, hogy a korábban kevesebb mint 4 milliárd forint - és már hosszú évek óta változatlan - támogatás kerek 2 milliárd forinttal, több mint 50 százalékkal nőtt. Alig fél évvel később a 2016. évi központi költségvetési tör-

vényben újból jelentős, 2 milliárd 63,4 millió forint emelést, majd a 2017. évi központi költségvetési törvényben mérsékeltebb, 678,1 millió forint emelést kapott a Magyarországon élő 13 nemzetiség.

A három év együttes hatásaként a következő területeken tudunk, tudunk lényeges, érdemi javulást elérni. A nemzetiségi civil szervezetek működési és kulturális támogatási pályázati keretét egyaránt 110 millió forintról 350 millió forintra, azaz több mint a háromszorosára lehetett emelni.

(12.30)

A nemzetiségi anyanyelvi diáktáborokra meglévő 30 milliós keretet 360 millió forintra, azaz a 12-szeresére sikerült emelni. Hozzáteszem, hogy a nemzetiségi anyanyelvi diáktáborokat mindig, mindenhol és minden helyzetben első számú prioritásként kezeltük, és még ez a keret is az objektív, reális igények egy részére ad csak fedezetet. Erről a következő két napban még fogok részletesen beszélni.

Harmadszor: a helyi nemzetiségi önkormányzatok általános működési támogatását a háromszorosára, az úgynevezett feladatalapú, differenciált támogatási keretét a kétszeresére emeltük.

Negyedszer: az országos nemzetiségi önkormányzatok, valamint az országos nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézmények támogatását 2015-ben és 2017-ben is meg tudtuk emelni, ezzel a legégetőbb finanszírozási problémák kezelhetőek lettek.

Ötödször: több egyedi döntésű kiegészítő támogatási keretet tudunk biztosítani olyan fontos területeken, mint például a nemzetiségi színházak támogatása vagy a nemzetiségi intézmények fenntartását átvevő helyi nemzetiségi önkormányzatok és az átvett nemzetiségi köznevelési intézmények kiegészítő támogatása.

Végül, de nem utolsósorban, amit szintén kiemelten fontosnak tartottunk a jövőnk szempontjából, hogy a költségvetésben új címrend nyílt meg a nemzetiségi önkormányzatok fenntartásában működő nemzetiségi köznevelési és kulturális intézmények beruházási, felújítási, pályázati önrésze keretének a biztosításához.

Tavaly a 2017. évi központi költségvetési törvény általános vitája során ezen a ponton hozzászólásomat azzal zártam, hogy mindezen rendkívül örömteli, régóta várt változások után azt gondoljuk, hogy ez egy olyan pillanat, amikor minden, kétségtelenül még meglévő gondot, feladatot, feszültséget félretéve fenntartás nélkül köszönetet kell mondani, és ezt teszem most is. A Magyarországon élő nemzetiségek nevében ismételtelen megköszönöm mind a kormánynak, mind a magyar parlamentnek az elmúlt három évben nyújtott nemzetiségítámogatás-emeléseit. Köszönjük.

Ugyanakkor ezen támogatásemeléseket a konkrét számokon túl a Magyarországon élő nemzetiségek helyzetének teljes körű áttekintésével a helyükön

kell kezelni és értékelni. Már a 2017. évi központi költségvetési törvény előkészítése során szembesültünk azzal a helyzettel, hogy egyrészt, aki a 2015. és 2016. évi, nagyon pozitív változásokat és számokat nézte, és csak ezeket ismerte, látta, az teljes joggal vetette fel, hogy a Magyarországon élő nemzetiségek komoly támogatásemelést kaptak az előző két évben a költségvetés általános növekedéséhez képest. És ebből a szempontból vitathatatlanul igazuk is van.

Másodszor viszont, aki átfogóan látja a Magyarországon élő nemzetiségek helyzetét, a több évtizedes teljes folyamatot, a számok mögött lévő tartalmat, hogy milyen mélyről indultunk, hogy anyanyelvünk, identitásunk, hagyományaink megőrzése, gyerekeink részére történő átadása, sőt ma már inkább visszaadása terén milyen nagyságrendű feladataink vannak, és mennyire az utolsó órában vagyunk, az azt is tudja, hogy az elmúlt két év, most már három év még csak arra volt elég, hogy megkapaszkodjunk, újra hitet kapjunk, és új lendülettel elinduljunk azon az úton, amely a Magyarországon élő nemzetiségek fennmaradását biztosíthatja. Ennek a két nézőpontnak, véleménynek az egyeztetése, megismerése, a megfelelő konszenzus kialakítása volt a jellemzője már a 2017-es központi költségvetésitörvény-javaslattal kapcsolatos nemzetiségi igények egyeztetési folyamatának is.

Harmadrészt, a 2017. évi központi költségvetésitörvény-javaslat új szerkezetben került összeállításra és benyújtásra. Az elmúlt évben rendkívül intenzív egyeztetések voltak a szabályozási kérdésekről, érzékelhető szemléletbeli és gyakorlati eltérések voltak egyrészt a szaktárcák között, valamint a magyarországi nemzetiségek NEB-és ONÖSZ-szinten egyeztetett véleménye is több érdemi kérdésben eltért a szaktárcák egymástól is különböző véleményétől. Ezért fontosnak tartom, hogy a magyarországi nemzetiségek egységes álláspontját, annak lényegét itt és most is kinyilvánítsuk.

Először is, az elmúlt két és fél évben több alkalommal a parlamenti felszólalásainkban is már szóvá tettük, hogy amilyen egyértelműen pozitív változások voltak a nemzetiségi támogatások számszerű növelésében, olyan - szerintünk időnként rossz irányú - törekvések, esetenként téves döntések voltak a szabályozási területeken. Nevezetesen, a települési önkormányzatok gazdálkodási szabályait próbálták automatikusan ráhúzni a helyi nemzetiségi önkormányzatokra, amelyek teljességgel életszerűtlenek.

Másrészt, az országos nemzetiségi önkormányzatokat megpróbálták mintegy a pályázati rendszerből támogatott civil szervezetek közé tenni vagy sorolni, amely törekvés jelentősen korlátozná az önálló gazdálkodásukat és összeférhetetlen az önkormányzatiság elvével, a nemzetiségek kulturális autonómiájával.

Harmadrészt, a takarékos, hosszú távú gazdálkodás ösztönzése helyett az észszerű megtakarítások megtiltásával a nemzetiségi önkormányzatok alapvető feladatainak teljesítését nehezítik meg, sok esetben pazarló gazdálkodásra kényszerítik.

Mindezen kérdések újragondolását és szabályozását a 2017. évi költségvetés új rendszere felgyorsította és sürgőssé tette. Végül mégis a költségvetés elfogadása előtt eljutottunk egy olyan kompromisszumos, átmeneti szabályozáshoz, amely részünkről is elfogadható volt. Egyidejűleg megállapodtunk az NGM-mel és az EMMI-vel, hogy a 2017. évi támogatásfolyósítási, felhasználási és elszámolási szabályokat átmeneti jellegűnek tekintjük, és a 2017. évi központi költségvetési törvény tapasztalatai alapján újjólag és generálisan áttekintjük a nemzetiségi önkormányzatokra vonatkozó szabályozási kérdéseket.

Mindezek után jutottunk el a 2018. évi központi költségvetési törvényhez kapcsolódó nemzetiségi igényekhez, amelyek megértéséhez és értelmezéséhez röviden megint vissza kell mennünk a ciklus elejére.

2015-ben a legelső költségvetési igényünk összeállítását azzal kezdtük, hogy rögzítettük: a Magyarországon élő nemzetiségek részéről első számú prioritásnak tekintjük a nemzetiségi köznevelési intézmények minden szempontból történő támogatását, a nemzetiségi óvodapedagógus- és nemzetiségi pedagógusképzés segítését. Ez a nemzetiségeink tovább élésének fundamentuma. Majd rögtön hozzá kellett tennünk, hogy ennek ellenére a nemzetiségi köznevelési intézmények helyzetét érdemben javító, megalapozott módosító javaslatot nem tudunk benyújtani, mert egyszerűen nincsenek meg hozzá a megfelelő felmérések, konkrét, számszerű adatok.

A 2016-os központi költségvetési törvény előkészítését éppen ezért már 2016. februárban elkezdtük, de akkor 2016 márciusában kiderült, hogy a törvény benyújtását és jóváhagyását a szokásos év végi időszakról a kormány előrehozza a tavaszi ülészakára, amit egyébként akkor is és ma is támogatunk és örömmel vettük, akkor ismételtén abba helyzetbe kerültünk viszont, hogy nem volt idő azon felmérések elvégzésére, amelyek egy megalapozott módosító javaslathoz szükségesek lettek volna.

(Gúr Nándor elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

A 2017. évi költségvetés előkészítési időszakában, bár a nemzetiségi óvodapedagógus- és nemzetiségi pedagógusprogram szükségességét és elemeit a szaktárca államtitkárával és miniszterével is előzetesen már egyeztettük, de a KLIK-kel és egyéb oktatási kérdések kapcsán megindult tüntetések, átszervezések miatt ismételtén nem lehetett előterjesztést készíteni, mivel nem volt ismert a végleges kormányzati szándék, nem voltak még meg a megfelelő parlamenti döntések, ennek megfelelően nem lehetett tudni, milyen mozgásterünk van és lesz az intézményeinkkel kapcsolatban. Ezért a nemzetiségi köznevelési intézményekre vonatkozó programcsomag összeállítását át kellett tennünk a 2018-as költségvetési évre. Ennek megfelelően 2016 szeptemberétől összeállítottunk egy programot, amelynek keretében felmértük egyrészt a Magyarországon élő nemzetisé-

gek nemzetiségi óvodáinak, nemzetiségi óvodapedagógus-ellátottságának tényleges helyzetét öt évre visszamenőleg és bizonyos pontokra vonatkozóan öt évre előre.

(12.40)

Másodszor: a magyarországi nemzetiségi óvodapedagógus alap- és/vagy kiegészítő képzést végző hét egyetemmel és főiskolával úgyszintén öt évre visszamenőleg és több kérdésben két évre előre felmértük a nemzetiségi óvodapedagógus-képzés helyzetét és jövőbeni lehetőségeit.

Végül a nemzetiségi óvodapedagógus-képzést végző intézményekkel, a POK-kal, a nemzetiségi pedintézetekkel, szakemberekkel elemeztük a nemzetiségi óvodapedagógus-képzés minőségével, tartalmával kapcsolatos problémákat, ezek megoldásának lehetőségeit. A teljes körű felmérés alapján rendelkezésre álló adatok részletes elemzését követően egy mondatban megállapíthatjuk, hogy a helyzet tragikusabb, mint azt előzetesen feltételeztük. A javítást célzó lehetséges és szükséges intézkedések irányát, konkrét lehetőségeit egyeztettük az Emberi Erőforrások Minisztériuma oktatási államtitkárságával, az Országos Nemzetiségi Önkormányzatok Szövetségével, természetesen a Magyarországi nemzetiségek bizottságával, albizottságaival, a képzést végző egyetemekkel, oktatási szakemberekkel.

Ennek alapján alakítottuk ki azt a nemzetiségi óvodapedagógus és nemzetiségi pedagógus komplett programot, amely a 2018. évi központi költségvetéssel kapcsolatos nemzetiségi igények gerincét képezi, amelynek összege éves szinten 2 milliárd 416 millió forint. Ez tartalmazza a nemzetiségi óvodapedagógus-alapképzésben és kiegészítő képzésben részt vevők számának emelését, a képzés minőségének, kiemelten a nemzetiségi nyelv és nemzetiségi tartalom lényegi javításához, a nemzetiségi óvodapedagógusok pályán tartásához szükséges anyagi fedezetet, ezen belül a foglalkoztató óvodák megfelelő költségeinek kompenzálását, a képzést végző egyetemek, főiskolák megfelelő ösztönzését, valamint a képzésben részt vevő hallgatók olyan szerződéses ösztöndíj-támogatását, mely biztosítaná, hogy a képzést követően elkezdik a nemzetiségi pedagóguspályát. A program másik része pedig a több mint ezer nemzetiségi óvodapedagógus és közel kétezer nemzetiségi pedagógus részére, akik nemzetiségi pótlékra jogosultak, jelentősen megemelné a nemzetiségi pótlékot, ezzel elősegítve a pályán tartásukat, növelve a megbecsülésüket. A nemzetiségi óvodapedagógus- és pedagógusfelmérés és program részleteit, valamint az egyéb nemzetiségi területek 1,1 milliárdos támogatási igényét a holnapi és a holnaputáni hozzászólásomban fogom részletesen ismertetni. Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! Most Banai Péter Benő államtitkár úrnak adom meg

a szót a viszonzás lehetőségére az eddig elhangzottakra.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki hozzászólásokban nagyon sok állítás fogalmazódott meg, amelyek, azt gondolom, a tisztelt Országgyűlés előtt lévő 2018. évi költségvetés számaival egyszerűen nincsenek összhangban. Ezért engedjék meg, hogy ezekre a ténybeli, tárgybeli tévedésekre hívjam fel a hangsúlyt. Ez előtt ugyanakkor reagálnom kell arra az általános megállapításra, amelyet a Szocialista Párt két vezérszónoka mondott. Szerintük a jövő évi költségvetésjavaslat az igazságtalanság és a korrupció költségvetése. Ha megpróbálom értelmezni ezeket a szavakat, akkor az igazságtalanság szó alatt azt látom, hogy más a gazdaságpolitikai filozófiája a Szocialista Pártnak, illetőleg a kormánynak. Mi azt gondoljuk, hogy az arányos egykulcsos személyijövedelemadó-rendszer a munkavállalásra ösztönöz. Mi azt gondoljuk, hogy segély helyett megéri jobban munkából élni mindenkinek, az egyénnek is, és ez a közösség egésze számára, az ország egésze számára nagyobb növekedési potenciált biztosít.

E tekintetben vitatkoznom kell azzal a megállapítással, amely szerint a jövő évi költségvetés az igazságtalanság költségvetése. Ha szociális szempontból közelítem meg ezt a jövő évi költségvetésjavaslatot, akkor pont a tegnapi nap vitáján látszódtott az, hogy mindazon személyek, akik munkavégzésre nem képesek, milyen többletjuttatásokat láthatnak 2018-ban, vagy arról is beszéltünk, hogy a nyugdíjak hogyan emelkednek. Arról nem is beszélve, hogy akik dolgoznak, azok a minimálbér-emelés, garantált bérminimum emelése következtében nemcsak ezen fizetési kategóriáknál, hanem a hullámszerűen érvényesülő béremelések következtében a nagyobb bérkategóriáknál is milyen béremeléseket tapasztalhatnak meg.

A „korrupció költségvetése” szót már részben tudom értelmezni, hiszen mondjuk, a 4-es metró kapcsán látott folyamatok valóban költségvetési kihatással bírnak (*Közbeszólások az MSZP soraiból, köztük: Mészáros Lőrinc! Habony Árpád! Andy Vajna!*), az olyan ügyek, mint a 4-es metró építése, ha európai bizottsági visszafizetéssel párosul, akkor jelentős költségvetési kiadást fog eredményezni. E tekintetben tehát valóban a korrupciós ügyeknek lehet költségvetési hatása.

Azt a jelzöt viszont, amit a vitában Tóth Bertalan képviselő úr mondott, nevezetesen, hogy maffiakormány működik, ezt határozottan vissza kell utasítanom mindazok nevében, akik a kormányban vagy a kormánynak becsülettel és tisztességgel dolgoznak. (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Tisztességes, csak az első milliót ne kérdezzék!*)

Ezt követően engedjék meg, hogy az első mondatomhoz híven a jövő évi költségvetésjavaslat számszaki részéről szóljak! Az hangzott el,

hogy egészségügyre, oktatásra, szociális rendszerre kevesebb forrás jut, illetőleg a kedvező költségvetési adatok mindössze annak köszönhetőek, hogy ezekből az ágazatokból a kormány forrást vont ki. Tisztelettel azt kérem a tisztelt képviselőktől, hogy vegyék maguk elé a most tárgyalás alatt lévő jövő évi költségvetésjavaslatot, és emellé tegyék oda a 2017-es költségvetési törvényt és a megelőző évek költségvetési törvényeit. Ezekből a törvényekből, illetőleg a törvényjavaslatból nem lehet kiolvasni azt, amit önök állítanak. Nézzünk meg egy-két területet! Az egészségügy területén a szűken vett uniós módszertan, OECD-módszertan szerinti úgynevezett funkcionális kiadások figyelembevételével 102,3 milliárd forinttal több kiadás teljesül 2018-ban, mint 2017-ben, amennyiben a tisztelt Országgyűlés elfogadja a kormány javaslatát. Az oktatásra 81,3 milliárd forint többlet áll rendelkezésre, a közbiztonságra 82,5 milliárd forint, gazdaságfejlesztésre 205,1 milliárd forint, felzárkóztatási célokra 80,7 milliárd forint. Folytathatnám a sort, nem teszem ezt, nem húzom az időt. Mindenki, aki a jövő évi költségvetésjavaslat tényszerű számait meg akarja ismerni, fellelőzhatja a költségvetésjavaslatot, ahol funkcionként szerepelnek az egyes területek 2017-es és 2018-as tervezett kiadásai.

Egy területről részletesebben is szólnék, ez a társadalombiztosítási és jóléti szolgáltatások. Azt kérem a tisztelt képviselőktől, hogy nézzük meg, milyen kiadási kategóriák vannak ezen főcsoport mögött. Itt van például a munkanélküliség. Igazuk van, most munkanélküli-ellátásra kevesebbet költünk, mint 5-6-7 évvel ezelőtt, de ennek örülni kell.

Nyugdíjak: sokszor elhangzott, abban bízom, nem tudok már újat mondani, de mégis kénytelen vagyok újból és újból elmondani, a nyugdíjak reálértéke nemhogy megmaradt az elmúlt években, hanem ahogy elhangzott, számoljanak utána, reálértékben 10 százalékos körüli szinttel növekedett. Most pedig a 2018-as költségvetésben nemcsak arról beszélhetünk, hogy a nyugdíjak reálértéke megmarad, hanem arról is kell beszéljünk, hogy a gazdasági prognózis alapján nyugdíjprémium kifizetésére is lehetőség nyílik. (*Közbeszólások az MSZP soraiból: Jön a választás, államtitkár úr! - Ez a választás költségvetése!*)

A választás költségvetéséről is szólok. Hallom, amit a képviselő asszony mond, és hallottam azt is, amikor a vezérszónokok ezt említették, és sajnos nemcsak hallottam, hanem láttam, mondjuk, 2002-ben és 2006-ban, hogy mit jelent a választási költségvetés, önök pontosan tudják. Ha nem tudják, azt kérem, nézzék meg az Eurostat nyilvános számait. Azt fogják látni, hogy Magyarországon a választások évében elszállt a hiány, hogy szakmai fórumokon nem anticiklikus vagy prociklikus költségvetéspolitikáról beszéltek, hanem választási ciklikus politikáról beszéltek.

De ha nem célszerű vagy nem akarnak visszatekinteni 2002-re, 2006-ra, akkor kérem, nézzék meg,

hogy 2010-ben a kormány milyen intézkedéseket hozott annak érdekében, hogy az összeomlást elkerülje. Nézzék meg, számolják össze, hogy azok az intézkedések mennyivel javították a költségvetés helyzetét! Az eredeti hiánycél 3,8 százalék volt. Az eredeti, 3 fölött. Mennyi lett volna a hiány önök szerint, ha a kormány nem hoz azonnali gazdaságstabilizációs intézkedéseket? Tehát a „választási költségvetés” jelzõt sütni egy olyan költségvetési javaslatra, amely 2,4 százalékos GDP-arányos hiánnyal kalkulál, ahol a kormánytól független szervezetek, az Állami Számvevőszék és a Költségvetési Tanács úgy látja, hogy ez a költségvetési javaslat reális, választási költségvetést sütni egy olyan javaslatra, amire a nemzetközi szervezetek azt mondják, hogy 2018-ban mélyen 3 százalék alatti hiányt érhet el az ország, azt gondolom, hogy felelőtlenség.

(12.50)

Mesterházy Attila képviselő úr nyolc pontban ismertette azokat a problémákat, amelyek a kormány gazdaságpolitikáját és így a 2018-as költségvetés-törvény-javaslatot jellemzik. Mivel meglátásom szerint ezek ténybeli adatok alapján vitatható kijelentések, ezért engedjék meg, hogy pontról pontra reagáljak ezekre a fölvetésekre.

Az első fölvetés az volt, hogy Magyarország versenyképessége drámaian csökkent. Abban egyetértek képviselő úrral, hogy vannak olyan mutatók, ahol Magyarország versenyképességét illetően van még teendőnk, és azzal is egyetértek, hogy van olyan mutatószám, ahol csökkent Magyarország versenyképessége. De az az állításom, hogy az a mutató, amire képviselő úr hivatkozott, jelentős részben szubjektív elemeket foglal magába. Az az állításom, hogy ezekkel is kell foglalkoznunk, pont ezért terjesztett a kormány a tisztelt Országgyűlés elé olyan javaslatokat az elmúlt hetekben, ami a versenyképesség javítását szolgálja, például annak érdekében, hogy a vállalatok a közszolgáltatásokhoz, közműszolgáltatásokhoz gyorsabban férjenek hozzá. De az is az állításom, hogy a szubjektív számok mellett nézzünk néhány objektív mutatót. Nézzük meg a folyó fizetési mérleg egyenlegét! Azt gondolom, ha egy ország többet exportál, mint amennyit importál, az a cégek versenyképességét mutatja, azt mutatja, hogy a hazai piacon működő cégek külföldön is tudnak értékesíteni. Az az állításom, hogy jelenleg a folyó fizetési mérleg jelentős többlettel tudunk számolni, szemben a 2010 előtt látott deficitekkel.

Az az állításom, hogy a versenyképességet az is mutatja, hogy a pénzügyi és reálgazdasági befektetők hogyan ítélik meg az ország gazdasági helyzetét. És az az állításom, hogy a pénzügyi hozamszintek csökkenése, az állampapír-kereslet növekedése azt mutatja, hogy a pénzügyi befektetők bíznak Magyarországon, jobban bíznak Magyarországon, mint öt-hat évvel ezelőtt, és ez igenis versenyképességi okokra is visszavezethető. Az az állításom, hogy

a reálgazdasági befektetők intézkedései, újabb és újabb befektetései azt mutatják, hogy ők bíznak Magyarországon, ők azt gondolják, hogy itteni működéssel az ő saját versenyképességüket is tudják növelni. Folytathatnám a sort: munkanélküliség vagy GDP-növekedés; de ezzel már áttérek arra a pontra, amit másodikként említett Mesterházy Attila képviselő úr.

Az az állításom, hogy a magyar gazdaság bővülése a regionális versenytársakhoz képest alacsony. Kétségtelen, hogy a növekedés egyes számainál vannak olyan környékbeli országok, ahol egy-egy évben jobb adatot is láthatunk. De megint az az állításom, hogy nézzük meg a makrogazdasági számok összességét. Nézzük meg, hogy a növekedés, foglalkoztatás, államháztartási egyensúly, államadósság, infláció tekintetében, a főbb makrogazdasági számoknál összességében jól teljesített-e az ország vagy sem. És az az állításom, de nemcsak az én állításom, hanem az Európai Bizottság állítása is, hogy igen, Magyarország jól teljesített, és véleményük szerint ez a jó teljesítmény a jövőben is fenn fog maradni.

Tudom, hogy a kormányzati számokat illetően szkeptikusak, ezért engedjék meg, hogy az Európai Bizottság május 11-én publikált nyilvános adatait ismertessem. Noha ezt megtettem tegnap is, de kénytelen vagyok elmondani a makrogazdasági folyamatok értékelésekor is. Az Európai Bizottság szerint 2017-ben a magyar gazdaság a 28 tagállam közül az ötödik legnagyobb mértékben fog bővülni. Ők 3,6 százalékkal kalkulálnak; ismerik az első negyedéves adatot: ez 4,1 százalékot mutat. Hangsúlyozom, ismétlen, az ötödik legnagyobb növekedési ütem; előtünk a környező országok közül Románia van, a többi ország gazdasági bővülésének mértéke az Európai Bizottság szerint kisebb lesz, mint Magyarorszáé.

Munkanélküliségi ráta. A 28 tagállam közül az Európai Bizottság szerint 2017-ben a harmadik legalacsonyabb munkanélküliségi ráta lesz Magyarországon. Nézzük meg, hogy hol álltunk, mondjuk, 2010-ben, s nézzünk meg egy-két olyan országot, amely hasonló gazdasági helyzetben van. Itt látok 20 százalék fölötti munkanélküliségi rátát is. Azt gondolom, hogy ennek tükrében a Bizottság által kalkulált 4,1 százalékos munkanélküliségi ráta igen kedvezőnek tekinthető.

Költségvetési egyenleg - ha már szó volt választási költségvetésről -, 2,3 százalékos hiánnyal kalkulálnak.

Államadósság. Emlékezhünk rá, hogy 2010-ben mintegy 10 százalékponttal volt magasabb a magyar államadósság az uniós átlaghoz képest. Most ők úgy látják, hogy több mint 10 százalékkal lesz alacsonyabb év végén a magyar államadósság, mint az európai uniós átlag, amely uniós átlagot egyébként lefelé húzta a görög adósságkonszolidáció intézkedése, a görögök adósságának jelentős mértékű elengedése. S folytathatnám a sort a folyó fizetési mérleggel és a többi adatokkal, de nem untatom a tisztelt Országgyűlést. Egy dolgot kérek: amikor ér-

tékeljük a 2018-as költségvetés makrogazdasági számaikat, akkor nézzék meg a kormányzati prognózisokat, ha abban nem hisznek, nézzék meg az Európai Bizottság prognózisait, vagy nézzék meg a kormánytól független hazai és külföldi intézetek prognózisait. Az államadósság alig csökken, most említettem az adatot. Megint mondom, ha a kormány számainak nem hisznek, nézzék meg az Eurostat nyilvános honlapján a számokat: három-négy ország van az Európai Unióban, amelyek 2011 óta minden évben tudták csökkenteni a GDP-arányos államadósságot. És ez lényeges, a GDP-arányos államadósság az, amelyet jogszabályok alapján, illetőleg gazdaságpolitikai megfontolások alapján figyelniünk kell.

A szegénység nőtt, ez volt a negyedik állítás. Kérnék adatokat, konkrét számokat! Könnyű azt mondani, hogy a szegénység növekedett. Kellene látni konkrét számokat. S abba is bele kell gondolnunk, hogy hogyan növekedhetett a szegénység, ha a legalacsonyabb jövedelmű, munkából élő emberek jövedelme növekedett. Hogyan növekedhetett a szegénység, ha a munkanélküliség csökkent? Tehát egyszerűen az, amit állítanak, nem jön össze.

Átlagkeresetek. Ötven hónapja növekednek a bérek, erről a Központi Statisztikai Hivatal beszámol, de ha a 2018-as költségvetésjavaslat vitájáról van szó, akkor tisztelettel ajánlom, hogy a törvényjavaslat 262. oldalát nézzék át, abban a 2016-os tényszámok szerepelnek. Nettó átlagkereset-növekedés 7,8 százalék. 2017-ben 11 százalékos nettó átlagkereset-növekedéssel kalkulálunk, 2018-ban pedig 8,8-cal. Nézzük az utolsó tényszámot: 7,8 százalék. Hogy beszélhetnek igazságtalanságról vagy szegénységéről, amikor 2016-ban a személyijövedelemadó-kulcs 1 százalékponttal csökkent? Mindenki, az alsóbb keresetűek is és a közepes vagy nagyobb keresetűek is a bruttó bérükből kevesebb adót fizettek. Hogy beszélhetünk igazságtalanságról, amikor a minimálbér és a garantált bérminimum is nőtt? Hogy beszélhetünk igazságtalanságról, amikor a közfoglalkoztatottak bére is növekedett? És hogy beszélhetünk igazságtalanságról akkor, amikor az adókedvezmények köre ki lett bővítve? Egyszerűen a jogszabályi változásokkal és az előttünk lévő tényszámokkal az önk állításai nincsenek összhangban.

A következő állítás: a forint gyengébb, mint volt 2010-ben. A forint szabadon lebeg. Vannak olyan országok, ahol az ottani monetáris politika ezt nem engedheti meg, a forint szabadon lebeg. Kérem, nézzék meg, hogy milyen sávban kerül sor erre az árfolyamváltozásra. Vagy nézzék meg, hogy a brexit után a magyar forint hogyan reagált erre a folyamatra, és hogy néhány más európai ország devizája hogyan reagált erre a folyamatra. Ha ezeket a statisztikákat megnézzük, akkor az az állításom, hogy néhány százalékos sávon belül változik a forint árfolyama. Tehát megint úgy látom, hogy a számok, a tényszámok az állítást nem támasztják alá.

A következő állítás, amely több vezérszónoki hozzászólásban is elhangzott, az, hogy a magyar gaz-

daságot kizárólag az európai uniós források tartják életben. Ha nagyon egyszerűen akarok fogalmazni, akkor Görögországot ugyan nem említettem máshol példaként, de itt azért hadd említsem meg: Görögország az Európai Unió nettó kedvezményezettje a csatlakozása óta.

(13.00)

Ha az uniós források határoznák meg egy ország növekedését, akkor Görögországnak szárnyalnia kellene. És ha az uniós támogatások a gazdaság növekedését eredményezik, akkor ellentétesen, azok az országok, amelyek hozzájárulnak az Unió költségvetéséhez, gazdasági visszaesést kellene hogy tapasztaljanak. Ezen logika alapján Görögországnak szárnyalnia kellene, Németországnak pedig haldokolnia. Nem ez a helyzet!

És nézzük meg azt, hogy a magyar reálgazdasági folyamatok hogyan alakultak, mondjuk, a 2004-es csatlakozás után, amikor Magyarország teljes jogú európai uniós tagként jelentős európai uniós forrásokra tehetett szert. És ha hozzáteszem, hogy mellette a költségvetés-politika is rendkívül laza volt, és mellette a lakosság is eladósodott, akkor szárnyalnia kellett volna a gazdaságnak. De nem ez volt!

Azt állítom tehát, hogy az európai uniós források igen, hozzájárulnak ahhoz, hogy a gazdaság milyen mértékben bővül, de a gazdaságpolitika minősége az, ami meghatározza, hogy egy adott országban van-e gazdasági növekedés vagy sem, és a gazdasági növekedés milyen mértékű. Ismétlem, hozzájárul természetesen az európai uniós források felhasználása a gazdaság bővüléséhez, de véleményem szerint és az említett nemzetközi és hazai példák szerint a gazdaságpolitika minősége az, ami a gazdaság bővülésére döntő hatással bír.

Adócentralizáció: ez volt a 8. pont, amit Mesterházy Attila képviselő úr említett. Akkor nézzük a tényeket először: 2010-ben az európai uniós módszertan szerint az adócentralizáció 38,5 százalék volt, 2018-ban 37,5 százalékkal kalkulálunk, tehát 1 százalékpontos adócentralizáció-csökkentéssel. De ami ezenkívül, azt gondolom, külön fontos és mérlegelendő, az az, hogy ha az adóbevételek a gazdaság fehéredésének köszönhetően, az úgynevezett adórés csökkenésének köszönhetően bővülnek, akkor annak örülni kell.

Annak örülni kell, hogy eddig eltitkolt jövedelmek befolyanak a költségvetésbe. Azt gondolom, annak örülni kell, hogy az online pénztárgép rendszerének köszönhetően, az EKÁER rendszernek köszönhetően és a többi gazdaságfehérítési intézkedésnek köszönhetően ma befolyik a költségvetésbe az a bevétel, amely 2010-ben nem. Tehát ez igenis egy olyan többletbevétel, ami az adócentralizációt növeli, és aminek örülni kell.

Az adócentralizációra mi van még hatással? Az adókulcsok alakulása. 2016-ban, 2017-ben és a 2018-as költségvetéshez kapcsolódó adószabályok-

ban jelentős adócsökkentésekkel vagy az adókedvezmények kibővítésével számolunk; gondolok itt az áfakulcs-csökkentésekre vagy a kétgyermekesek családi kedvezményének bővítésére.

A következő állítás az államadósság számaira vonatkozott, amely szerint nem hitelesek a magyar államadósság számai. Először is azt szeretném rögzíteni, hogy a hivatalos hiány- és adósságszámokat minden tagállamban nem a kormányzat küldi ki az Eurostatnak, hanem a statisztikáért felelős szervezet, Magyarországon a KSH. Minden országban a statisztikai hivatal fogja össze ezeket a számokat, és minden országban megvan az az intézményi struktúra, ami alapján ezeket a hivatalos adatokat kiküldi az adott szervezet az Eurostatnak. Ezt követően az Eurostat átnézi az adatokat.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Amire képviselő úr hivatkozott, az az Eurostatnak egy megjegyzése, fenntartása, amit nemcsak a magyar adatszolgáltatás kapcsán jegyzett meg, hanem más országnál is. Nem azt mondta az Eurostat, hogy nem valósak a számok, nem azt írta, hogy átírta a magyar kormányzat a számokat. Láttunk olyan országot, amelyik ezt megtette. Az Eurostat egyszerűen korrigálta az adatait. Azt mondta, hogy szakmai vitája van azzal, hogy mely szervezeteket kell az uniós módszertan szerinti kormányzati szektorba sorolni. Ez egy lényeges különbség. Hozzáteszem, nemcsak Magyarországnak van ebben a kérdésben vitája az Eurostattal, hanem számos országnak. Itt arról van szó, hogy kiállunk-e saját érdekeinkért, meg akarjuk-e védeni a saját igazunkat, vagy sem. Mi azt mondjuk, hogy van érvanyagunk, akkor álljunk ki a magyar érdekek mellett. Ezt ráadásul úgy tesszük, hogy azt javasoljuk az Eurostatnak, hogy teljes transzparenciát kövessen. Az Eximbank és a többi európai uniós, hasonló szervezet tekintetében azt kérjük, hogy teljes transzparenciát kövessen.

A korai költségvetés megbukott, fiktívek a számok. Emlékeztetnék arra, hogy a tavalyi költségvetést és az idei költségvetést is már a tavaszi ülészakán végén fogadta el a kormány. Nézzük meg a számait, hogy megbukott-e vagy sem! Csak a tavalyi évet említem, 2 százalékos hiány helyett 1,8 százalékos hiány lett úgy, hogy év közben egy módosításra került sor, ami a többletbevételek mellett többletkiadások teljesítésére adott lehetőséget.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr azt vetette föl, hogy esetleg az inflációs számoknál a kormányzat tudatosan alultervezi a számokat. Képviselő úr, ha ez lett volna a helyzet, akkor most nem beszélhetnénk arról, hogy a nyugdíjaknál 10 százalékos körüli reálérték-emelkedés volt. Hiszen az elmúlt években számos alkalommal a tervezett inflációt és a nyugdíjak emelését jóval kisebb mértékben látott infláció kísérte. Voltak olyan évek, ahol az infláció a negatív tartományban volt, döntően köszönhetően a rezsicsökkentések-

nek is. Ha a kormány, így fogalmazott, trükközni akarna, akkor nem számolna 3,5 százalékos fölötti gazdaság bővítéssel, és nem szerepelteti az idei költségvetési törvény módosításában, illetőleg a jövő évi költségvetésben a nyugdíjprémiumot. Tehát semmilyen trükközés nincs. Ha pedig a tényinfláció kisebb lenne, mint a tervezett, akkor novemberben kiegészítő nyugdíjmelést kap mindenki, ezáltal a nyugdíjak reálértékének megőrzése abszolút biztosított.

Lakhatás. A kormány célja alapvetően az, hogy mindenki, aki saját otthonnal szeretne rendelkezni, az tudjon is ezzel az otthonnal rendelkezni. Ezért vezette be és bővítette ki az otthonteremtési programot. Ezen túl a Foglalkoztatási Alapból modern jellegű munkásszállók építéséhez is kívánja a kormány támogatást adni. Tehát a fő irány, az alapvető irány a saját tulajdonú ingatlan létehez a kormányzati segítség biztosítása. De ismétlem, emellett vannak további intézkedések is. Miért saját tulajdonú ingatlan? A magyar lakosság döntő része, ellentétben például az Amerikai Egyesült Államok lakosságával, a saját ingatlan meglétét tartja fontosnak. (Z. Kárpát Dániel közbeszól.) Képviselő Úr! Ezzel lehet vitatkozni, a statisztikák számomra ezt mutatják. Éppen ezért az otthon meglétét kívánja a kormányzat támogatni, a vonatkozó előirányzat összege 2018-ban is érdemben növekszik 2017-hez képest.

A Tudományos Akadémia ingatlanértékesítése. Azok a bevételek nem lettek folyó kiadásra felhasználva. A Tudományos Akadémia a kormánytól független, de természetesen normális egyeztetésben vagyunk a Tudományos Akadémiával. Biztosíthatom képviselő urat, hogy az ön által említett értékesítések fedezete a Tudományos Akadémia rendelkezésére áll. A 2018-as költségvetésjavaslat is a Tudományos Akadémia tekintetében olyan számokat tartalmaz, ami a folyó kiadásokhoz a folyó költségvetési támogatást biztosítja. Nem számolunk azzal, hogy vagyonfeléléből kellene a folyó kiadásokat finanszírozni.

Az Országvédelmi Alapnál, képviselő úr, ha jól értem, a 2017-es költségvetési törvény módosítására hivatkozott, hiszen ott van egy olyan módosítás, ami a képviselő úr által említett számokat tartalmazza. Azt gondolom, a felelős tervezésnek és ilyen szempontból a korábbi tervezésnek az is része, hogy a tartalékok megnövelt összeggel állnak rendelkezésre. Ennek a gyakorlatnak a pozitív részét nemcsak a Költségvetési Tanács meg az Állami Számvevőszék látja, hanem, ismétlem, a hazai és nemzetközi befektetők is.

A kormányzati szektor cégeit illető szélesebb bemutatás igényére válaszol az tudom mondani, hogy a tisztelt Országgyűlés előtt lévő jövő évi költségvetésjavaslat a központi költségvetés bevételeit és kiadásait tartalmazza igen részletesen. De éppen azért, hogy minél szélesebb tájékoztatás álljon rendelkezésre a tisztelt Országgyűlés részére, bemutatjuk az önkormányzatok kiadási és bevételi számainak várható alakulását, és bemutatjuk az uni-

ós módszertan szerint állami körbe sorolandó állami cégek listáját is. Ez az indoklás 317. oldalán szerepel, tételesen felsorolva azokat a cégeket, amelyeknek a pénzügyi pozícióját a széles értelemben vett állam pozíciójába kell számolni. Természetesen ezen szervezetek pénzügyi pozíciójával együtt is látjuk úgy, hogy a jövő évi 2,4 százalékos hiánycél reális.

Mi lesz az uniós pénzek után? Abban bízom, hogy fenntartható növekedés. Nemcsak azért, mert a gazdaságpolitika minősége véleményem szerint meghatározó a növekedés és a foglalkoztatás és így a mindenki által érzékelhető életminőségbeli változások tekintetében, hanem azért is, mert a támogatások jelentős részét, 60 százalékát közvetlenül gazdaságfejlesztésre kívánja fordítani a kormány. Ennek pedig a szakmai háttere az, hogy ha vállalkozásokat támogatunk, akik a kapacitásukat tudják bővíteni, akik nagyobb hatékonysággal, nagyobb termeléssel tudnak működni, akkor a támogatás megkapása után is ez a nagyobb teljesítmény az egész beruházás életciklusát jellemezni fogja.

(13.10)

Szemben azokkal az uniósforrás-felhasználásokkal, ahol mondjuk, egy térkövezés szép dolog, jó dolog, és sokszor kell, de az azonnali, úgynevezett keresleti hatáson túl, tehát az azonnali építkezéssel túl hosszabb távú gazdaságélénkítési hatása nincsen az adott térkőberuházásnak, hacsak a turizmus nem lendül fel olyan mértékben. Elnézést kérek, ha túlságosan szakmai mélységbe merültem, de kénytelen vagyok ezeket a változásokat megemlíteni, hogy egyértelmű legyen az, hogy az uniós támogatások kifutása vagy csökkenése után is számolunk egy érdemi gazdasági növekedéssel, és a gazdaságpolitikai eszközöket ennek tükrében határozzuk meg.

Nagyon röviden a munkaügyi statisztikákat illetően: ahogy elhangzott, nem az önök vagy a kormányzat statisztikájáról beszélünk, amikor kedvező munkaügyi adatokat látunk, hanem megint európai uniós módszertan szerinti, minden tagállam által azonosan követhető statisztikákból látjuk azt, hogy a munkanélküliségi ráta alacsony, és ahogy említettem, ezt hazai és nemzetközi szervezetek, például az Európai Bizottság a május 11-én közzétett dokumentumában is elismeri.

A javuló költségvetési egyensúly csak a külső környezetnek köszönhető. Ha ez így lenne, akkor Európa számos országában nagyon jelentős gazdasági bővüléssel számolhatnánk. Nem ez a helyzet. Abban Volner János képviselő úrral és Z. Kárpát Dániel képviselő úrral is egyetértek, hogy hosszabb távon a magyar gazdaság és a magyar költségvetés szempontjából kulcsfontosságú a demográfiai folyamatok kedvező változása. Ez egy olyan pont, ahol a kormány számos intézkedést tett, és amelynek költségvetési lenyomata az önök előtt lévő javaslatban is szerepel. Itt hadd említsem meg, hogy Jobbik-oldalról, illetőleg MSZP-oldalról is elhangzott az,

hogy a családi pótlék és a közvetlen támogatások összege nem növekszik. Tisztelettel azt kérem megint, hogy nézzék meg a benyújtott javaslatban az önálló családpolitikai támogatásokat bemutató fejezetrészt, ahol szerepel, hogy a közvetlen és közvetett támogatásokkal a GDP arányában 4,7 százalékot fordít az állam családtámogatásokra. Ez tartalmazza azon családi kedvezmények összegét is, ahol 2018-ban is érdemi növekedéssel számolunk.

Schmuck Erzsébet képviselő asszony azt mondta, hogy e költségvetés hasonló, mint az előzőek. Egyetértek vele. Abban viszont vitatkozom, hogy ez zsákutca, nem akarom megismételni az adatokat. Azzal pedig maximálisan vitatkoznom kell, sőt ha megengedik, én úgy gondolom, hogy képviselő asszony önmagát cáfolta meg, amikor azt mondta, hogy kik a vesztesei a jövő évi költségvetésitörvény-javaslatnak. Felsorolta a veszteseket: egészségügy, közoktatás, szociális, bölcsődei dolgozók, kulturális dolgozók, hiszen ezeken a területeken nincs béremelés, azt mondta, hogy a közalkalmazottak a vesztesei.

Kérem szépen, az összes területen van béremelés. A központi költségvetési szerveknél foglalkoztatottak létszáma 700 ezer fő, abból 556 ezer főnél valósult meg vagy valósul meg béremelés. Képviselő asszony pont azokat a területeket sorolta föl, ahol nagyarányú béremelés valósult meg. *(Közbeszólás a Jobbik és az MSZP soraiból. - Bangóné Borbély Ildikó: Ezt mondják már el az érintetteknek is!)* Hallom a kiabálásokat. Akkor nagy tisztelettel megkérdem, hogy beszéltek-e egészségügyi ápolókkal, akik 2012-13-ban is kaptak béremelést. 2016. szeptember 1-jétől átlagosan 26,5 százalékos béremelést kaptak, 2017. november 1-jétől 12 százalékos béremelés valósul meg, 2018. november 1-jétől újabb 8 százalékos béremelés, és ez 2019-ben is folytatódik.

Tehát ha a költségvetésitörvény-javaslatnak nem hisznek, ha nekünk nem hisznek, akkor kérdezzék meg ezeket az embereket. *(Bangóné Borbély Ildikó: Meg fogjuk kérdezni.)* Kérdezzék meg, hogy a bruttó bérpapírjukon van-e növekedés vagy nincs növekedés, s azt kérem, hogy ezután értékeljenek. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Nem a bruttóból áll a fizetés.)* Hallom azt is, hogy nem a bruttóból áll. Képviselő úr, a személyi jövedelemadó kulcsa emelkedett ön szerint, vagy emelkedni fog, vagy sem? A bekiabálás mellett akkor hozzászólásában erről is kérem, hogy beszéljen, hogy ön szerint 2017-18-ban a személyi jövedelemadó kulcsa hogyan változik.

Ápolási díj, vesztesek: az ápolási díj mértéke 5 százalékkal növekszik, az egészségkárosodottnál méltányossági rokkantsági nyugdíj megállapítására lesz lehetőség, ha a tisztelt Országgyűlés ezt elfogadja.

A hazai kkv-k a vesztesek, nem támogatja őket a költségvetés, Schmuck Erzsébet képviselő asszony állítása szerint. Én azt kérem, hogy nézzék át az adószabályokat, ahol a kisvállalati adó 16 százalékos kulcsának 2017-től várható 14 százalékos csökkenését követően 2018-ban 13 százalékra tesz javaslatot a kormányzat.

Az utak állapota: az ideai költségvetésitörvényjavaslat módosításával 50 milliárd forint plusz szerepel, és az eredeti 2017-es 10 milliárd forint összeg után 40 milliárd forint szerepel kizárólag útfelújításra - nem autópálya-építésre, útfelújításra - a jövő évi költségvetés tervezetében.

Az egyéni gazdálkodók vesztesek: a kormány szabályváltoztatásai következtében az 1200 hektár felett dolgozó, működő agrárgazdasági cégek közvetlen agrártámogatást fő szabályként nem kapnak, előtérbe kerültek a családi gazdaság támogatásai, tehát azt gondolom, hogy a 2018-as költségvetésben is ezek a kedvező folyamatok érvényesülni tudnak.

Szelényi Zsuzsa képviselő asszony észrevételei kapcsán, hogy nincsenek befektetések, csak uniós pénz, nézzünk egy-két reálgazdasági befektetést: Mercedes, Bosch vagy az Ecseri Kft., hogy egy hazai tulajdonú céget is mondjak. Ezek a befektetések, ezek a beruházások azt mutatják, hogy a privát szférában is, uniós támogatások nélkül is jelentős beruházási aktivitást láthatunk.

A női munkavállalás, a bölcsődei finanszírozás pont olyan területek, ahol a kormány jelentős változásokat javasolt és javasol a 2017-es, illetőleg 2018-as költségvetési módosításban és tervezetben is.

Végül képviselő asszony azt kérte, hogy a költségvetés állapotáról félévente számoljunk be. Azt kell jelentsem a tisztelt Országgyűlés részére, hogy a kormány nem félévente, hanem havonta számol be a központi költségvetés állapotáról, az önkormányzati adatokról negyedévente. Ezek nyilvánosak, mindenki megismerheti, s ebből azt látjuk, hogy az ideai évben az első négy hónap hiánya az elmúlt 16-17 év egyik legalacsonyabb, ha jól emlékszem, második legalacsonyabb hiányát mutatja, párosítva ezt azzal, hogy a gazdaság bővülésére vonatkozó első számok igen kedvezőek.

Én azt gondolom, hogy megvan az a költségvetési és reálgazdasági bázis, amely a 2018-as költségvetési javaslatban szereplő adócsökkentéseknek és kiadásoknak úgy lehet a fedezete, hogy mellette a sokszor emlegetett államadósság-rátát jövő év végéig is csökkenteni tudjuk. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Üdvözlöm önöket! Tisztelt Országgyűlés! Kétperces hozzászólásokkal folytatjuk munkánkat. Elsőként a Jobbik képviselője, Z. Kárpát Dániel képviselő úr kap szót. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A következő napok arról szólnak, hogy „ami a vezérkörből kimaradt” alapon felhozunk olyan gondolatokat, amelyek egyszerűen nem képeznek lenyomatot ebben a költségvetésben. Az első ilyen pontosan a hitelkárosultak, a devizahitelkárosultak helyzete. Talán államtitkár úr is tisztában van azzal, hogy ismét 140 ezer fölött van a bedőlt hitelesek száma. Esetükben a Nemzeti Eszközkezelő a költségvetésforrás-hiány és a bűnelkövető bankok

engedélyének a hiánya miatt sok esetben nem tud segítséget nyújtani. Ha a konkrét példák érdeklik, természetesen ezeket is szívesen megosztom a későbbiekben. Emellett a középosztály vagy exközéposztály jelentős részét nyomorgatják a végrehajtók 33 százalékos letiltásokkal, 50 százalékos letiltással, és adódik a kérdés, hogy ezen honfitársaink számára milyen megoldási programmal rendelkezik Magyarország Kormánya, hiszen látjuk azt, hogy a hiteleiket nehezen nyögők számára még csak-csak nyílik valami diskurzus, tér, de az úgynevezett bedőlt hitelesek, kilakoltatottak, azok számára, akiknek a családját szétverték, már semmifajta lehetőséget nem látunk.

Álláspontom szerint már teljesített követeléseket követelnek ezeken az embereken, a kormányzat úgynevezett rendezése mégis a 165 forinton felvett hitelek esetében is 256 forintos piaci árfolyamon számolta át, váltott, ezzel hozzájárult a középosztály lassú lecsúszásához, sőt egy részének tönkremenéséhez. Bár most elmondhatják nekem majd a kormánypárti képviselők, hogy hány száz milliárd forintot spóroltak meg a beavatkozásaikkal a károsultak számára, én viszont erre azt kell hogy válaszoljam, hogy akkor hány ezer milliárd forinttal foszthatták ki indokolatlanul az érintett pénzintézetek ezen honfitársainkat, hiszen aki 165 forinton vette fel a hitelét, annak számára egyetlen elfogadható megoldást tudunk, hogy ne 256, hanem 165 forinton váltsák át azt.

Tehát a hitelek felvételkor árfolyamon történő forintosítását nem lehet megspórolni, ezeknek az embereknek pedig üzeni kellene a költségvetési tervezetben is *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, ugyanakkor nem találunk számukra megnyugtató megoldásra utaló jeleket. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(13.20)

ELNÖK: Szűcs Lajos képviselő úr, a Fidesz képviselője következik, két percben. Tessék!

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz): Köszönöm a szót. Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár úr jó néhány olyan kérdésre válaszolt, amelyik itt közben engem is szólásra készített, úgy-hogy ezekre nem szeretnék visszatérni.

Mindenesetre az az érzés már nem először lesz úrrá rajtam, amikor ezeket a költségvetési vitákat hallgatom, hogy egy olyan helyzettel állunk szemben, mintha a szomszéd család költségvetésébe próbálnék én beleszólni; ellenzéki képviselőtársaink úgy alkotnak véleményt, és úgy próbálnak beleszólni ebbe a vitába, hogy az előző években egyszer sem segítettek bennünket azzal, hogy ennek a költségvetésnek az elfogadásával segítettek volna a magyar parlament munkáját. *(Banai Péter Benő elhagyja az üléstermet, helyét Lepsényi István foglalja el.)*

Ráadásul azt is elmondhatjuk, hogy azok a mondatok, amiket önök elmondanak, szerencsére

egy dolgot nem érintenek, mégpedig azt nem érintik, hogy ezt a költségvetést végre lehet hajtani, ennek a költségvetésnek a számai megállnak, nem úgy, mint a szocialista időszakban megalkotott költségvetések.

Néhány butaságra is szeretném föl hívni a figyelmet. Tóth Bertalan mondta a direkt kifizetések rendszerét; szeretném őt tájékoztatni, hogy a direkt mezőgazdasági kifizetések nem a költségvetési törvényben szereplő kifizetések, azokat az Unió direkt ezeknek a szervezeteknek és gazdálkodóknak adja.

Ami viszont engem föl háborított, szeretném elmondani, hogy ebben a parlamentben ne hangozzon el olyan mondat még viccesen sem, amit Hadházy Ákos mondott, hogy „a munka szabaddá tesz”. Ez nagyon rosszízű. Én szeretném kérni Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt, hogy kövesse meg majd Hadházy Ákos a parlamentet, ilyen mondat itt ne hangozzon el. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP képviselője következik.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Sajnálom, hogy államtitkár úr már nincs a teremben, pedig neki szerettem volna válaszolni nagy részben, hiszen ő azt mondta, hogy ne állítsuk, hogy a korrupció és az igazságtalanság költségvetése ez. Azt is állította, hogy valószínűleg azon alapszik ez a mondatunk, hogy más gazdaságpolitikai filozófiánk van. Igen, nagyon más. Merthogy mi azt gondoljuk, hogy a szegényebb rétegeket is föl kell zárkóztatni, nekik kellene ma többet adni, és nem a felső tízezernek. Ebben nagyon más a gazdaságpolitikai filozófiánk, ez biztosan így van.

Szűcs képviselőtársamnak szeretném mondani, hogy mi sok esetben szeretnénk volna segíteni önöket módosítóinkkal, hogy egy igazságosabb költségvetést tudjanak önök elfogadni, önök minden egyes alkalommal leseperték ezt az asztalról. Így nagyon nehéz segíteni az önök munkáját, hogy igazságos költségvetést lehessen elfogadni.

Amit szeretnék még elmondani államtitkár úrnak, hogy ő azt mondta, hogy ne állítsuk, hogy egy maffiakormány ül velünk szemben. Én Banai Benő államtitkár úrról el is hiszem, hogy ő egy nagyon becsületes ember, ő a számok világában él, és sokszor nem látja mögötte az embert. Azért mondjuk azt, hogy igazságtalan ez a költségvetés, merthogy azon emberek, akik ma közmunkásként, közfoglalkoztatottként dolgoznak, számos dolgot nem tudnak igénybe venni, például a családi adókedvezményt. Számukra lenne igazán fontos, hogy legyen olyan pluszbevételük, amiből a gyerekeiket normálisan tudják nevelni. Na, pont ezek azok az emberek, akik a legrosszabb helyzetbe sodródtak, pont olyan munkákban, ahol eddig normális minimálbéres fizetést kaptak, kirúgták őket, majd visszavették önök közfoglalkoztatottként, csak azért, hogy a minimálbért

se kelljen nekik kifizetni! Azt gondolom, hogy az igazi igazságtalanság, hogy önök megadóztatták a minimálbért.

Maffiakormány pedig azért, akik önök mögött állnak, azon emberekért, akik ötezer forintért nem hajolnak le, mert abban a másodpercben Mészáros Lőrinc több pénzt keres, mint ötezer forint, ezért ha leejti, ő már nem hajol le érte. Éppen ezért ez a korrupció és az igazságtalanság költségvetése, ezt önök hozták létre. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője következik, két percben.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár úr arról beszélt, hogy rendkívül fontos az egykulcsos személyijövedelemadó-rendszer megőrzése, ez arányos, és hogy mindenkinek megéri dolgozni. Mi számtalanszor elmondtuk, és újra és újra el fogjuk mondani, hogy ez egy rendkívül igazságtalan adórendszer, mert akkor, amikor önök ezt bevezették, a legfelsőknek több mint 500 milliárdot tett a zsebébe, és a legalacsonyabb keresetűektől elvett 100 milliárdot. Akkor, amikor egy társadalom szakad szét, amikor egyre kevesebb a gazdag és egyre több a szegény - s hogy ne érjen az a vád, hogy azt fogják mondani, hogy hoztam a számokat, ez világtendencia is, tehát a világban is és Magyarországon is ezt számos esetben már kimutatták -, egy ilyen esetben a kormánynak olyan eszközökkel kell belenyúlania, amely a társadalom szétszakadását összefűz. Ebből logikailag is következik, de nagyon sok szakértő szerint is, hogy a többkulcsos személyi jövedelemadóra kellene visszaállni, a többkulcsos személyi jövedelemadót kellene újra bevezetni.

Egy másik nagy gond, hogy önök egy általános béremelést nem tudnak megvalósítani. Igaz, a minimálbért emelik, meg néhány kisebb körnek, viszont ezzel a kis- és középvállalkozásokat egyszerűen tönkreteszik. Nem lehet tudni, nem tudjuk, hogy milyen vizsgálatokat végeztek, hogy ennek majd milyen hatása lesz, de elképzelhető, hogy akár több tízezer kis- és középvállalkozás is ebben az évben tönkre fog menni. Egyébként egy általánosabb béremelésre lennének források a költségvetésben, nagyon sok fölösleges, luxusberuházás továbbra is itt szerepel. Elmondtuk számos esetben, a paksi bővítésre nincs szükség, 106 milliárd forintot ezzel meg lehetne spórolni, de ott van a Városliget, a stadionok és a sporttájo is.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Kedves Képviselők! Most az előre bejelentett felszólalók sorához, sőt hadseregéhez térünk vissza. Elsőként Németh Szilárd képviselő úr, a Fidesz képviselője következik. Parancsoljon!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Érde-

kes volt az elmúlt öt és fél óra, és ebből leginkább az ellenzéki hozzászólások mondatják velem azt, hogy olyan, mintha egy időutazásban vettünk volna részt, többszörös időutazásban. Volt, aki egészen az ötvenes évekig visszament, de nekem leginkább a 2001-2002-es időszak jutott eszembe.

Tényleg, ennek a csimborasszója az ötvenes évekbeli Rákosi Mátyás-idézet, a „fizessenek a gazdagok”. '47-ben, még mielőtt a hatalmat sikerült volna országostul, mindenestül zsebre tenni a kommunistáknak, ezt ígérték az embereknek, és valljuk be őszintén, az egyszerű embereknek, akik szegényebben élnek, szegénysorban élnek, nagyon jól hangzik. Ki is mentek az utcára, ott is meghallgatták, aztán megjelent különféle jegyzőkönyvekben, még kiadványban is, egy szép, a Szikra kiadó által megjelent kiadványban, hogy milyen nagyszerű ember ez a Rákosi pajtás. Aztán amikor lehetőséget kapott egy év múlva, amikor bedaráltak mindenkit, ledaráltak a teljes polgári Magyarországot, egyszer csak megérkeztek a padláslesöprők vidéken, megérkeztek azok, akik a beszolgáltatásokat egy kicsit furcsán értelmezték, és aki nem adta oda a hízóját vagy levágta a hízóját, börtönbe zárták, mint a nagyapámat annak idején. A gyárakban pedig kiadták, hogy mindenkinek békekölcsönt kötelező jegyezni abból a fizetésből, amit adtak, ha egyáltalán adtak fizetést, mert persze a sztálinista világban, a rákosista világban meg kellett a sztálinista mozgalomban is mártózni mindenkinek, ingyen kellett dolgozni, vagy ne adj' isten, a kommunista műszakban, és gyakorlatilag egészen mást tettek, mint amit ígértek. Az egész országot, ha úgy tetszik, szőröstül-bőröstül bekapták, megnyúzták, kihúzták az emberek alól a megélhetést.

Ezt nemcsak én mondom, hanem ezt később az egyik padláslesöprésért felelős miniszter is megemlégette, amikor látta, hogy mi zajlik ebben az országban, miniszterelnök lett; Nagy Imréről beszélünk, aki később aztán a forradalom áldozata is lett, mert Kádárék szerették volna végleg eltüntetni az országból.

Egy kép teljesen bevillan, a 2001-2002-es, az első Orbán-kormány időszaka, amikor az ellenzék ugyanígy összekapaszkodott, mint most, persze a prímet ott is a komcsik vitték, és mindenféle alaptalan vádaskodással, mindenféle hazugságokkal megpróbálták lejáratni a kormányt, a kormány minden egyes intézkedését, az akkori kétéves költségvetést, meg mindent, amihez egyébként a Fidesz-kormány vagy Orbán Viktornak köze volt. Elképesztő lözongok jöttek, teljesen felelőtlen és hamis ígéretsekkel üzentek az embereknek, és azt mondták: na, mi ez a teljesítmény? Ennél mi sokkal jobbak leszünk! Ja, és lassan mondták azt is, hogy nem lesz gázáremelés. Aztán ugyanezeknek az embereknek a nyakába ültették egy kis kurfli után, kitéró után Gyurcsány Ferencet, a gázemelésről meg talán annyit, hogy ez 15-ször következett be, és a gáz ára háromszorosára emelkedett, hogy ne beszéljek azokról a devizahitelekről, amit szintén az emberek nyakába sóztak egyébként a bankok segítségével.

Szóval, az a helyzet, hogy szerintem óvatosan kell bánni akkor, amikor az ellenzék, egy ilyen ellenzék, személyükben is gyakorlatilag ugyanazok ugyanazt a metódust, ugyanazt a politikát folytatják, amikor itt a jövő évi költségvetésről vitatkozunk.

(13.30)

Ezért is örültem, hogy Banai Péter államtitkár úr gyakorlatilag egy jó félórás viszonzásában visszanyarította a jelenbe és a józanságba ennek a költségvetésnek a vitáját. Azt gondolom, hogy egyértelműen kimondható, hogy ez a munkából élő embereknek a költségvetése. Nem véletlen ez a meghatározás, hiszen akkor, amikor erről a költségvetésről beszélünk, megnézzük ennek a költségvetésnek az összetételét, megnézzük a hozzárendelt számokat, akkor világossá válik mindenki előtt, hogy ennek a költségvetésnek gyakorlatilag szinte csak nyertese van.

Mindenkinek ott van a lehetőség, hogy persze a saját maga életenergiáját is mozgósítsa, tehát mindenki felel magáért is, de ez a költségvetés ezt a felelősségteljes életet, hogy a saját életében mindenki egyet előre léphessen, ez a költségvetés biztosítja. Biztosítja akkor, amikor a munkaalapú gazdaságról beszél, a foglalkoztatásról beszél, a foglalkoztatás emeléséről, a munkanélküliség még további csökkentéséről, munkahelyteremtésekről, az ehhez kapcsolódó béremelésekről. A béremelések rendszere megállapodáson alapul, mégpedig a gazdasági szereplők megállapodásán, a munkaadók és a munkavállalók hosszú távon állapodtak meg, többek közt a minimálbér és a szakmunkás garantált minimálbér emelésében. Ez benne van ebben az évben a költségvetésben, és benne lesz a 2019. évben is.

Ugyanezt tudjuk elmondani egyébként az életpályaprogramokról, tehát azok is benne vannak, azoknak a fedezete is: a pedagógusok, az egészségügyi dolgozók, a rendvédelmi dolgozók - erről majd még külön is fogok beszélni - bérének a folyamatos emelése, a munkafeltételek folyamatos javítása, illetve a dolgozói létszám emelése. Nyilván ennek egy része kényszer, hiszen amikor a 3 ezer határvadászról döntöttünk, akkor egyértelmű, hogy az illegális migráció, illetve az ennek következtében kialakult helyzet miatt kellett dönteni, de megvan a feltétel. Megvan a feltétele annak, hogy az emberek biztonságban élhessenek, és mondhatnánk tovább.

Az adópolitika teljes szegmense, teljesen mindegy, hogy a munkajövedelmet érintő adópolitikáról, vagy pedig a vállalkozókat érintő adókról beszélünk, ez mind csökkenést mutat, és a 2018. évi központi költségvetés ezt mindenféleképpen támogatja, és azt is szeretném mondani, hogy hosszú távról beszélünk, és nemcsak az aktívokról van szó, hanem a nyugdíjasokról is.

A nyugdíjemelésről azt mondani, hogy az nem valósult meg, 10 százalékos reálnyugdíj-emelkedés prognosztizálható. Azt szoktuk mondani - illetve nem mi mondjuk, hanem ez terjedt el -, hogy vissza-

adta az Orbán-kormány a 13. havi nyugdíjat az embereknek, azt, amit egyébként 2006-ban elvettek az emberektől. A 13. havi nyugdíj ma pénzben kimutatható, vásárlóértékben, a rezsicsökkentés következtében, az alacsony infláció következtében egyértelműen kimutatható. És benne van ebben a költségvetésben, hogy ha az infláció mégis magasabb lenne, mint a tervezett, akkor a nyugdíjmelés ehhez igazodni fog, kiegészítő nyugdíjmelés lesz év végén. És benne van az is, amit nyugdíjprémiumnak szoktak nevezni: hogyha a gazdaság teljesítménye eléri azt, amit a mutatókkal magunk elé célként kitűztünk, akkor nyugdíjprémiumot fog a kormányzat biztosítani a nyugdíjasok részére.

A családtámogatási rendszer is ugyanerről a ténetről szól. Tehát a családok támogatása, a gyermekes családok támogatása megjelenik a családi adókedvezményben, megjelenik az otthontámogatási programban. Melyik az az ország, amelyiknek ilyen otthontámogatási programja van vagy ilyen családi adókedvezménye, mint Magyarországnak? Vagy melyik az az ország, amelyik a családokkal kapcsolatos szociális kiadásokra az ország GDP-jének ennyi százalékát fordítja?

És akkor nem beszéltem arról, itt hallottam az áfát is, hogy micsoda tragikus áfa van. Az áfakörnek az a része, amely most már a családoknak a bevásárlókosarába kerül, tehát a húsfélék, a tej, a tojás, ezeknek mind megy le az ára, pontosan azért, mert ezek sokkal alacsonyabb, 27-ről 5 százalékos áfakörbe kerülnek.

És akkor itt van a legfontosabb, a biztonság kérdése, hogy tudjuk-e garantálni, a költségvetés tudja-e garantálni Magyarország biztonságát, tudja-e garantálni azokat a nemzetközi kötelezettségeinket, amelyek mondjuk, a schengeni szerződésből adódnak, hogy megvédjük a külső határon Európát, Európa kultúráját, Európa biztonságát, meg tudjuk állítani azt az illegális migrációs rohamot egyébként, amely Európát elérte. Itt van nálam egy összesítő táblázat, én csak a dologi kiadásokról beszélek az elmúlt három évben. Március 31-éig 89 milliárd forintot fordított Magyarország csak a határvédelmi feladatok ellátására. Ebben a gyors telepítésű drótakadály, az ideiglenes biztonsági kerítés, a második kerítésnek a megépítése, ezeknek különböző jelzőrendszerekkel való felszerelése, a hő- és infrakamerák, éjjellátó rendszerek, manőverutak megépítése, egyéni védőeszközök, felszerelések beszerzése és a tranzitónak megépítése, a két fontos tranzitóna, amely teljessé tette a jogi és műszaki határzár alkalmazását a magyar határon, ha úgy tetszik, a schengeni külső határon, itt Tompáról és Röszkéről beszélünk.

Tehát ezeknek a feltételeknek a biztosítása eddig 88 milliárd forintba került, de hogyha megnézzük az idei költségvetés táblázatait, akkor jól látható, hogy ebben további összegek vannak ennek a rendszernek a működtetésére. Én csak néhányat mondanék. A tömeges bevándorlás kezeléséhez kapcsolódó kiadás külön soron, 50 milliárd forint plusz, tehát a 2017.

évhez képest 50 milliárd forint pluszt hoz a magyar emberek biztonságának megvédéséhez. De a terrorellenes intézkedések megvalósításához kapcsolódó kiadások, amely szintén nem egy szervezethez kerül, nem egy titkosszolgálathoz vagy a Terrorelhárítási Központhoz, hanem egy olyan, egyébként felülről nyitott kasszához, hogy ha probléma lenne, akkor lehetőséget kap a kormány, hogy a törvény alapján ebbe újabb és újabb pénzeket beletegyen, ez is 1,4 milliárd forintot jelent. De a nemzeti bűnmegelőzési stratégia feladatrendszerének fenntartása vagy a hivatásos életpályával összefüggő kiadások, a rendvédelmi és titkosszolgálati dolgozóknál, ez is több mint 5 milliárd forinttal lett több.

Elhangzott itt a korrupció elleni küzdelem. A Nemzeti Védelmi Szolgálat jóval nagyobb, csaknem 100 millió forinttal több pénzből gazdálkodhat, mint tavaly, és természetesen itt még az Alkotmányvédelmi Hivatalnál, a Terrorelhárítási és Információs Bűnügyi Elemző Központnál is óriási pénzek jelennek meg egyrészt a terrorveszély elhárítására. Ez összefügg egyébként magával az illegális migrációval. Tudjuk, hogy az illegális migráció és a terrorveszély kéz a kézben jár, ha úgy tetszik, ennek számtalan jelét megtapasztalhatták Nyugat-Európában. Számunkra ez intő jel, ezért fontos, hogy ezeket a szervezeteket komoly pénzekkel lássuk el, mert itt a megelőzésen, az információk összegyűjtésén, elemzésén és azok kiközvetítésén van a hangsúly. De egyébként a tranzitónak működését biztosító Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal, illetve ott a határvédelmet ellátó rendőrség, Terrorelhárítási Központ, Alkotmányvédelmi Hivatal, akik a menekültügyi eljárás során szakhatóságként vesznek részt, szintén teljes egészében az általuk meghatározott feladatokra több és több pénz áll rendelkezésre.

Tehát Magyarország Kormánya, hogyha a magyar parlament úgy dönt, akkor jövőre még több pénzt tud fordítani Magyarország biztonságára, és nemcsak Magyarország biztonságára, hanem azokra a feladatokra is - még egyszer szeretném hangsúlyozni -, amelyeket egyébként pont Brüsszélből támadnak leginkább. Pont Brüsszélből támadják azt az intézkedéssorozatot, amit meghoztunk, de mi mégis csak Európát, az európai kultúrát, az európai emberek biztonságát is védjük.

Ezért kérem, hogy gondolkozzanak el, amikor vitatkozunk, akkor gyakorlatilag egy reális szakmai vitát folytassunk itt, a parlamentben a költségvetésről. A számok önmagukért beszélnek, és azért kérem, hogy a magyar biztonságot, az európai biztonságot fenn tudjuk tartani, támogassák, hogy a kormány és a parlament több költségvetési pénzzel támogassa ennek a biztonsági rendszernek az üzemeltetését. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A Belügyminisztérium államtitkára, Konrád Károly képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

(13.40)

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm Németh Szilárd képviselő úr hozzászólását, amely Magyarország, a magyar emberek biztonságát helyezte előtérbe, és valóban, a biztonság, a magyar emberek biztonsága nemzeti ügy. A kormány továbbra is a magyar emberek biztonságát és a határok védelmét tartja az egyik legfontosabb feladatának, ezért a 2018-as költségvetés a munka és a családok mellett a biztonságról is szól. Ez a biztonság költségvetése is, tisztelt Országgyűlés.

Magyarország az Európai Unió országai közül elsőként ismerte fel, hogy a tömeges migráció súlyos nemzetbiztonsági kockázatokat rejt magában. A nemzetbiztonság területén minden eddiginél nagyobb hangsúlyt kap a külföldi partnerszolgálatokkal való együttműködés, a potenciális merénylőkkel kapcsolatos gyors és pontos adatrögzítés és adatcseré, a határokon átívelő rendvédelmi és titkosszolgálati együttműködés lehet a kulcsa a terrorizmus elleni hatékony küzdelemnek.

A 2018-as költségvetés meghatározásakor a kormány továbbra is kiemelt feladatának tekinti a magyar emberek biztonságát, ezért szinte valamennyi rendvédelmi szerv többletforrásra számíthat 2018-ban a 2017-es támogatásokhoz képest. A rendőrség 22 milliárd forint többlettámogatásra, a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal 427 millió forint, a Katasztrófavédelem mintegy 4 milliárd forint, a Terrorelhárítási Információs és Bűnügyi Elemző Központ, a TIBEK 339 millió forint többlettámogatásra számíthat, de a büntetés-végrehajtás is több pénzből gazdálkodhat; összesen a benyújtott költségvetésitörvény-javaslat szerint a büntetés-végrehajtás, amely egyébként a kerítés építésénél, a különböző anyagok gyártásánál és a kivitelezésnél is komoly feladatokat végzett, 22,5 milliárd forint többlettámogatásra számíthat '18-ban a törvényjavaslat elfogadásakor.

A tömeges bevándorlás miatt - úgy, ahogy a képviselő úr is kiemelte a hozzászólásában - 50 milliárd többletkiadással tervezzük, a pénzt elsősorban a már meglévő két tranzit-zóna, a röszkei és a tompai tranzit-zóna működtetésére tervezzük fordítani, továbbá az újonnan felszerelő határvadászok szolgálatba lépését segíti ez az összeg. A kormány döntésének megfelelően 3 ezer új határvadász felvételére, kiképzésére és szolgálatba állítására van szükség annak érdekében, hogy meg tudjuk védeni a déli határt, meg tudjuk védeni a magyar emberek biztonságát. Minden szükséges technikai és személyi feltételt biztosítunk a határvédelemhez, de amennyiben szükség lenne rá, a keret felülről nyitott, és a benyújtott javaslat szerint további forrásokat is tudunk erre a célra fordítani.

Korábban is felhívtam a figyelmet a nemzetbiztonság területén a pontos adatrögzítés és adatcseré

fontosságára. Ezzel kapcsolatban lényeges, hogy a TIBEK részére biztosított 339 millió forintos többlettámogatásból 300 millió forint az utasadat-információs egység tervezett létszám bővítésére szolgál, az utasadat-információs egységek felelnek az utasadatak légi fuvarozóktól történő begyűjtéséért, ezen adatok tárolásáért és kezeléséért.

A biztonságra és a rendvédelemre biztosított többletforrásból az Alkotmányvédelmi Hivatal 286 millió forint összegben részesül, a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat esetében ugyanezen feladatokra 321 millió forint, míg a Nemzeti Védelmi Szolgálat esetében 81,3 millió forint többletet terveztünk. A Terrorelhárítási Központ az idei évhez hasonló, megközelítőleg azonos mértékű támogatásban részesül.

Itt szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy 2018-ban is folytatódik a rendvédelmi életpályaprogram, amelynek az a lényege, hogy a következő 5 százalékos illetményfejlesztésre a rendvédelmi hivatásos állományban a szükséges forrást a javaslat biztosítja, és '18. január 1-jétől további 5 százalékos illetményemelésre lesznek átlagosan jogosultak a rendvédelmi hivatásosok, és akkor a 2015. július 1-jén induló életpályaprogram indulásához képest már 45 százalékos illetményemelésnél tartunk 2018. január 1-jén.

Az Alkotmányvédelmi Hivatal részére 2018-ban is kiemelt feladat a Magyarország nemzetbiztonságát veszélyeztető, Magyarországra jogellenesen belépő, az ország nemzetbiztonságát veszélyeztető személyek tevékenységének felderítése és elhárítása. Emellett - amint azt a heti történések is bizonyítják - egyre nagyobb szükség van a kiberterrorizmus elleni hatékony és eredményes küzdelemre. A Nemzetbiztonsági Szakszolgálat 2018-ban is kiemelt szerepet tölt be a rend- és közbiztonság megerősítése, az állampolgárok védelme, a szervezett bűnözés felszámolása, illetve a nemzetközi és a hazai terrorizmus elleni védelem kapcsán jelentkező feladatok végrehajtása során.

A kormány biztonsági stratégiája alapján megállapítható, hogy a jövő kiemelt belső biztonsági kockázatainak sorában a terrorizmus és a szervezett bűnözés, valamint az extrémizmus jelentik a nemzet- és közbiztonság ellen irányuló fenyegetések súlypontjait, az ezekkel szembeni védelemhez szükséges források a 2018-as költségvetésben rendelkezésre állnak.

Tisztelt Országgyűlés! Azzal kezdtem a hozzászólásomat, hogy a magyar emberek biztonsága, Magyarország biztonsága nemzeti ügy, ezért arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a benyújtott költségvetésitörvény-javaslatot támogassa. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Folytatjuk az előre bejelentett felszólalók sorát. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, MSZP, parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Urak! Tisztelt

Képviselőtársak! Amíg 2010-ben jóléti funkciókra a GDP 31,1 százalékát költötte az állam, addig jövőre csupán a 26,03 százaléka lesz GDP-arányosan - ez 5 százalékkal kevesebb. Ezen belül a társadalombiztosítási és jóléti szolgáltatások funkciócsoportra - ez a szociális területet érinti - 2010-ben 17,51 százalék jutott a GDP arányában, jövőre már csak 13,67 százalék, 4 százalékos csökkenés van itt is. Az egészségügyben 2010-ben 4,5 százalékot költöttek, addig 2018-ban 4,1 százalékot. A kiadások megoszlását nézve amíg 2010-ben a kiadások 61,5 százaléka jutott jóléti funkciókra, addig 2018-ban 54 százalék - 6 százalékos csökkenés van itt is -, ezen belül amíg a társadalombiztosítási és jóléti szolgáltatásokra, ami a szociális területet érinti, 2010-ben 34,6 százalék jutott, addig jövőre már csak 28,5 százalék. Én azt gondolom, hogy lehet a számokat kormányparti oldalról is nézni, és lehet ellenzéki oldalról is, de ezek is valós számok, mint amiket Banai államtitkár úr mondott.

Ha a szociális területet vesszük, Banai államtitkár úr - nincs már itt; tudom, hogy vissza fog jönni - pontosan a családi pótlékot említette, hogy továbbra sem fog a jövő évi költségvetésben szerepelni, hogy emelnék a családi pótlékot. Én tegnap is elmondtam már a megalapozó vitánál, hogy én arra kérném a minisztereket, hogy egyeztessenek már, ne zavarják már össze az embereknek a fejét! Lázár János bejelentette, hogy hét év után végre emelni fogják a családi pótlékot, majd egy hétre rá kiállt Novák Katalin, és azt mondta, hogy nem emelik a családi pótlékot, és most Banai államtitkár úr is megemlítette. Felhívnám a figyelmet, a családi pótlék a gyermeknek a juttatása, minden gyermeknek a juttatása, nem a szülőnek a juttatása. Körülbelül a 40 százalékát elvesztette az utóbbi években reálértéken a családi pótlék. Én azok közé tartozom, és a szocialista képviselők is, akik újra be fogjuk nyújtani ezt a kezdeményezést a költségvetés módosításához, hogy végre reálértéken is, legalább 40 százalékkal, 35-40 százalékkal kellene megemelni, és ténylegesen emelést kellene biztosítani a gyermekeink számára.

De nézzük egy kicsit bővebben a szociális területet! Jövőre már 4,3 százalékos GDP-növekedéssel számol a kormány. Az idei 3,1 százalékos növekedést most módosítják 4,1 százalékra. Ennek ellenére a jóléti funkciókra ismét kevesebb jut az államháztartás konszolidált funkcionális kiadásairól szóló táblázat alapján, az idei 26,59 százalékhoz képest jövőre a GDP arányában 26 százalék jut oktatásra, egészségügyre, nyugdíjkiadásokra, szociális ellátásokra, családtámogatásokra, munkanélküli-ellátásokra, tehát kevesebb, mint a 2017-es költségvetésben. De nemcsak a GDP arányában jut ezekre kevesebb jövőre, hanem az állami kiadások megoszlását tekintve is, miközben azt látjuk, hogy nő az állam működési funkcióit kitevő szolgáltatásokra fordított kiadás.

Itt meg kell említeni, hogy a bürokráciacsökkenés jegyében, amit 2010-ben hirdetett meg a Fidesz-KDNP-kormány, hogy kisebb lesz az állami appará-

tus, kevesebb minisztérium fog működni kevesebb miniszterrel, soha nem látott mértékben, gomba módra szaporodott azóta, 2010 óta az államtitkárok, a helyettes államtitkárok, a miniszteri megbízottak és a miniszterelnök által kinevezett megbízottak száma és az ehhez kapcsolódó költségvetési tételek is.

(13.50)

A konkrét összegeket nézve, az úgynevezett egyéb társadalombiztosítási ellátásokra néhány száz millió forinttal lesz kevesebb, de az egyéb szociális támogatások funkcióra, idetartoznak a segélyek is, már körülbelül 34 milliárd forinttal jut kevesebb nominálisan, azzal együtt, hogy arányaiban több tételnél is csökkentés jelentkezik.

Családi támogatások. A családi pótlék, a gyés, a gyet, az anyasági támogatás összege jövőre már tizedik éve változatlan marad, az előirányzatok összege pedig, feltehetően a csökkenő gyermeklétszám miatt, tovább csökken. Minden évben azt látjuk, hogy a költségvetésbe kevesebb van betervezve családi pótlékra és ezekre a támogatásokra, mert a kormányparti képviselők, és akik készítik a költségvetést, a minisztériumok is tisztában vannak vele, hogy megbukott a családpolitikájuk a gyermekszületésszám kapcsán, ezért szerepel minden évben kevesebb ebben a költségvetési sorban. Kevesebb gyermek születik, és már betervezni is kevesebbet terveznek be évről évre.

A munkához kapcsolódó családi támogatások valóban növekednek. Az első három sor a táblázatban - itt látjuk a családi adókedvezményre szánt növekedést. Több képviselőtársam, ellenzéki társam is elmondta, hogy míg a gazdag családoknál, a nagyon jól kereső családoknál körülbelül 500 milliárd forinttal hagytak többet az elmúlt években, addig a legszegényebb rétegtől körülbelül 100 milliárd forintot vettek el az utóbbi években.

A rokkantsági ellátásoknál látjuk, hogy a rokkantsági ellátásokra jövőre 11,6 milliárd forinttal jut kevesebb, mint az idén. A költségvetést megalapozó salátajavaslatban bevezetik a kivételes rokkantsági ellátást. Ezt tegnap tárgyalta a parlament. Ott is elmondtuk, hogy ezzel ismeri be a kormány, hogy iszonyatos hibát követett el a rokkantsági ellátás megszüntetésével, és ezt próbálja úgymond a választási költségvetéssel egy icipicit korrigálni.

Ugyanez történik a nyugdíjaknál. Nagyon érdekes az, hogy az elmúlt években folyamatosan arról hallottunk a parlamentben, hogy mennyire jó a gazdaság teljesítőképessége, és láss csodát, csak a 2018-as költségvetésben szerepel egy nagyobb nyugdíj-emelés. Tehát jönnek a választások, jó lenne, ha a nyugdíjasok, a családok elfelejtenék ezt a szörnyű hét évet, és újra a Fidesz-KDNP-re szavaznának.

A jövő évi költségvetés azt a címet viseli, hogy: a munkából élők költségvetése. Nehéz eldönteni, hogy ez szimpla cinizmus, vagy csak egy újabb kifejezése annak a társadalomképnek, amelyet a Fidesz képvisel

sel. Magyarország költségvetése ugyanis nem a munkából élők, nem egy csoport, hanem az egész ország költségvetése kellene hogy legyen, tisztelt képviselőtársak. Ha valaki ilyen címmel jelenteti meg a remélhetőleg utolsó költségvetési tervezetét, azzal az alábbi csoportokat rekeszti ki ebből a költségvetésből: a munkanélkülieket, a rokkantakat, a nyugdíjasokat, a gyermekeket, a gyermekeket nevelőket, a tanulókat és a diákokat. Nagyjából 6 millió embert, képviselőtársaim!

A legszegényebbekre továbbra sem költenek, nem gondolnak rájuk. A segélyeknek csak a jövedelmi küszöbét emelik egyes esetekben, de az összegüket nem. Újra elmondom, hogy a családi pótlékot, a gyest, az anyasági támogatást jövőre már tizedik éve változatlan formában hagyják a költségvetésben. A szegénységben élők, a gyermeket nevelők nem részesülnek a gazdasági növekedésből. *(Boldog István közbeszólása.)*

Ha a jövő évi költségvetést tüzetesen megnézzük, és itt elmondanám, képviselőtársaim, és sajnálom, hogy nincs itt Banai államtitkár úr, hogy érdemes volt tegnap egy kicsikét veszekedni itt a parlamentben Heringes képviselőtársammal együtt, mert tudják, szégyen volt az, amit tegnap itt a megalapozó vitánál láttunk. Önök nem ültek itt! Nem voltak itt! És még a saját államtitkárukat sem tisztelték meg annyival, hogy bejöttek volna legalább a parlamentbe. Érdemes volt, mert reggel azt láttuk, hogy legalább bejöttek. Igaz, hogy utána elkezdtek elszállingózni innen. *(Közbeszólás a kormányzó pártok padsoraiból: Bent se voltál!)* És most is csak azt látjuk, kezdtünk itt a képviselőtársammal megijedni, hogy csak az államtitkár urak fogják a meglévő időt kibeszélni. Amikor Banai államtitkár úr felállt, és majd' 30 percet reagált a vezérszónokokra, az az érzésünk támadt, hogy megint nem kívánnak majd olyan mértékben hozzászólni a költségvetéshez, mint ahogy kellene. Vagy azért, mert nem olvasták el, vagy egyszerűen már arra sem méltatják a Házat, hogy egyáltalán hozzászóljanak ehhez. *(Boldog István közbeszólása. - Dr. Szűcs Lajos: Ön meg nem volt itt reggel!)*

Én azt gondolom, hogy most már méltatlan az, ami ebben az országban zajlik. Szerintem nem kell megsértődni az államtitkároknak, amikor mi azt mondjuk, hogy ez választási költségvetés. Választási költségvetés. Azt gondolják, hogy akkor majd az emberek el fogják felejteni ezt a nyolc évet. Nem fogják! 2018-ban le fogják önöket váltani, és nem fognak több költségvetést készíteni ebben a Házban. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Latorcai János képviselő úr, a KDNP képviselője, az Országgyűlés alelnöke következik. Parancsoljon!

DR. LATORCAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Azért én azt szeretném

mondani Bangóné Borbély Ildikó asszonynak, hogy vannak, akik emlékeznek itt a tegnapi napra, hiszen azért voltak, akik a kezdetektől fogva itt voltak. Sőt, én arra is emlékszem, hogy valaki az önök padsorából - meg tudnám mondani a nevét is, de ez most nem érdekes - azzal zárta a napot, hogy majd kíváncsi lesz arra, hogy ma reggel 8 órakor ki fog itt megjelenni. *(Bangóné Borbély Ildikó: Így van.)*

Nos, önök biztosan nem voltak itt, mert ott fent ülve az egyetlen Gúr Nándor jegyzőtől eltekintve senki, de senki itt a fachban nem foglalt helyet. *(Bangóné Borbély Ildikó: Fél kilenckor jöttem, elnök úr!)* Önök valóban nem voltak itt. *(Bangóné Borbély Ildikó: Fél kilenckor jöttem, elnök úr!)* Én egy percig nem vonom kétségbe, hogy nem követték a tévé képernyőjén keresztül... *(Bangóné Borbély Ildikó: 12 óra után fél órát késtem...)* Képviselő Asszony! Én nem szóltam bele, és nem is szokásom beleszólni az ön hozzászólásába. Mindig kicsit mosolyogva követem ezt a folyamatos bekiabálást, ami itt az utóbbi időben - főleg az önök részéről is - most meghatározóvá vált.

De azért a tegnapi napról beszéljünk már néhány szót! Bár nem ezzel akartam elkezdni, és nem erről szerettem volna beszélni, csak szeretném elmondani, mert azért a tegnapi napnak volt egy nagyon csúnya része. Egy nagyon csúnya része, amikor az államtitkár urat emberségében és szakmaiságában támadták meg. *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszólására:)* Igen, úgy hangzott el, hogy ezek hülyeségek, amiket mond. Nem az ön részéről, nem az ön részéről; ön is tudja, hogy kiről van szó. Én úgy gondolom, hogy egy megfelelő intelligenciával, megfelelő alázattal és szakmai tisztességgel előadott államtitkári véleményt így lekezeleni nem lehetett. Nem lehetett, és ez méltatlan volt a magyar parlamenthez, méltatlan volt az emberhez is, mert ő is egy sokkal nagyobb léptékű ember annál, hogy egy ilyen hétköznapi rosszaságba beleessen.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ma a miniszter úr expozéja után mind Domokos László, az Állami Számvevőszék elnöke, mind Kovács Árpád úr, a Költségvetési Tanács elnöke is kiemelte a felszólalásában, hogy a 2018. évi központi költségvetésről szóló törvényjavaslat megalapozott, reális és hozzájárul Magyarország költségvetési stabilitásának a fenntartásához. Úgy vélem, nem kell mélyrehatóan boncolgatnom, hogy milyen fontos üzenet ez egy olyan világban, ahol egy ország gazdaságpolitikai mozgásterét nagymértékben befolyásolják a nagy hitelminősítők besorolásai, a jövőre vonatkozó várakozásai. Szeretnék emlékeztetni a Költségvetési Tanács elnökének azon kijelentésére is, hogy 2010 óta folyamatosan javulnak a tervezhetőség és a kiszámíthatóság feltételei. Ezt az Állami Számvevőszék véleménye is alátámasztotta, hiszen a 2018. évi költségvetésben a törvényjavaslat bevételi előirányzatait teljeskörűen megalapozottnak minősítette.

Szeretném arra is felhívni tisztelt képviselőtársaim figyelmét, hogy ezek azért fontos megállapítá-

sok, mivel a 2018. évi költségvetés, ahogy a miniszter úr az expozéjában fogalmazta, a munkából élők és a családok költségvetése.

(14.00)

A munkából élőké, hiszen azok számára kínál több esélyt, ahogy mondta, akik munkából tartják el magukat és családjukat. 2010-hez képest 700 ezerrel dolgoznak többen hazánkban, de a kormány célja, hogy elérjük a teljes foglalkoztatottságot, hogy az új munkahelyek létrejöttével még többen tudjanak munkába állni, és hogy az adócsökkentésnek köszönhetően nőjenek a magyar bérek, mert valóban van mit nőniük.

Fontos ezért, hogy olyan adópolitikát folytassunk, olyan adópolitikát folytasson a magyar kormány, amelynek eredményeként a cégeknél maradó pénzt béremelésre, fejlesztésekre, új munkahelyek létrehozására fordítják.

Az elmúlt évek gazdaságpolitikai lépései, illetve maga az előttünk lévő költségvetés is a gazdaság kifehérítését is célozza. Ez a magyar vállalkozások és a magyar állampolgárok számára azt az üzenetet közvetíti, hogy a tisztességes munka és a tisztességes verseny országát építsük, ahol a gazdaság szereplőinek nem kell attól tartani, hogy egyesek adóelkerüléssel jogtalan versenyelőnyre tesznek szert.

A tegnapi esti vitában már bemutattuk, hogy az elmúlt években növeltük az adóbeszedés hatékonyságát. Ezt a célt szolgálta az elektronikus pénztárgépek vagy az elektronikus közúti áruforgalom-ellenőrző rendszer, az EKÁER bevezetése, amelyek beváltották a hozzá fűzött reményeket, ahogy hallottuk mind az államtitkár úr, mind az ÁSZ véleményében.

*(Gelencsér Attilát a jegyzői székben
dr. Szűcs Lajos váltja fel.)*

Engedjék meg, hogy a tegnapi vitát követően itt is megemlítssem az Allami Számvevőszék elnöke, Domokos László elnök úr által már többször említett fenntartható fehérités fogalmát, mert ez egy olyan új fogalom, amely érdekes lehet az elkövetkező években is. A kifejezés ugyanis arra utal, hogy az adóbeszedés hatékonyságának növelése semmiképpen nem lehet öncél, hanem eszköz kell hogy legyen arra, hogy az adókulcsok tovább csökkenhessenek, ezáltal erősödhessen a gazdaság, és a kisebb adókulcsoknak, valamint a célzott kedvezményeknek köszönhetően javuljon országunk, a lakosság életszínvonala.

Az új adóbeszedési eszközök mind-mind egybeesnek a fenntartható fehérités célkitűzéseivel, és így hozzájárulnak ahhoz, hogy a jövőben további, a tavalyi bérmegeállapodáshoz hasonló programok születessenek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Évről évre nő a családok támogatására szánt összeg, amelynek eredményeképpen a magyar családok hosszú távon is kiszámíthatóan építhetnek a különböző támogatási

formákra. Ma háromtípusú családtámogatási forma van, és ez a 2018-as költségvetésitörvény-javaslatból is jól kitűnik: részben a pénzbeli - például a gyermekgondozási díj vagy a családi pótlék -, részben az adókedvezmények, részben pedig a szolgáltatási típusú támogatások, ilyen például a bölcsődefejlesztések és az ingyenes tankönyv vagy a gyermekétkeztetés biztosítása.

Kár, hogy kiment Borbély Ildikó képviselő aszszony, mert egyik vitáját szeretném itt folytatni, amikor azt mondta, hogy a szüneti étkeztetésre, illetve a gyermekétkeztetésen belül az intézményi étkeztetésre nem volt megfelelő összeg a költségvetésbe betervezve. Meg szeretném kérdezni, vajon emlékeznek-e még arra, hogy 2006-ban például szüneti étkeztetésre mennyi pénz volt betervezve. Én kigyűjtettem. Nem nehéz, mert összességében egy fillér sem. És ma mennyi van? Ma 6,7 milliárd forint. Én úgy gondolom, hogy ha ezt a növekedést nézzük, akkor páratlan értékű.

De ha megnézzük, hogy intézményi étkeztetésre 2006-ban mennyi volt, mert mindig csak 2010-ig megyünk vissza, még reálértéken, ha összevetjük is, 73 milliárd, azaz háromszoros. Le lehet ellenőrizni, ez 300 százalékos fejlesztés.

Lehet, hogy többre lenne szükség, lehet, hogy sokkal-sokkal többre. Úgy gondolom, mégis ez az összeg jelzésértékű, jelzi azt, hogy a kormány ezeket a területeket rendkívül fontosnak tartja, és a lehetőségekhez képest minden támogatást megadjon.

Jövőre 1900 milliárd forint jut a családok támogatására, amely 2010-hez képest majdnem kétszeres. Jövőre közel egymillió családnak nyújt segítséget a családi adókedvezmény rendszere. Sajnos vannak olyanok, akik ebbe nem tartoznak bele, ezek tények, ezeket el kell ismerni. Csak azt is látni kell, hogy ez nem teljes körű vélemény. Jövőre tovább nő a kétgyermekes családok részére adható kedvezmény. A hétköznapiok nyelvére lefordítva, ez azt jelenti, hogy havi 35 ezer forinttal több pénz marad a családoknál, ami éves szinten 420 ezer forintot jelent. De jövőre tovább emelkedik a háromgyermekes családok adókedvezménye is minden gyerek után.

A két évvel ezelőtt meghirdetett és azóta folyamatosan bővített otthonteremtési programra 2018-ban 226 milliárd forint jut. A lakástámogatásokon belül a legfontosabb támogatási formák közé a 2016 februárjában bevezetett családi otthonteremtési kedvezmény, vagy ismertebb nevén a CSOK, a lakástakarékpénztári támogatás, valamint az adó-visszatérítési támogatás tartoznak. Ennek hatása, ha kismértékben is, de már tavaly is érezhető volt, hiszen tavaly a felépült lakások száma 10 ezer volt, 9994, amely 31 százalékos növekedés az előző évhez képest. A kiadott lakásépítési engedélyek és az új lakások építésére vonatkozó bejelentések száma pedig elérte a 31 559-et, ami a 2015-ös évhez viszonyítva két és félszeres növekedést jelent.

A lakásépítési engedélyek számának gyors emelkedése az építési kedv élénkülését jelzi, azonban

ennek igazi hatása éppen az elmúlt hetek szakmai konferenciájából is következően igazán a jövő évtől lesz majd érzékelhető.

Az utóbbi években folyamatosan csökken az államadósság, az infláció pedig 3 százalék alatt van. Ezek mind-mind hozzájárulnak ahhoz, hogy ingyenes lehet a rászoruló gyerekek közétkeztetése, valamint ingyenes tankönyvhöz is hozzájuthassanak. Az ingyenes gyermekétkeztetésre jövőre 80 milliárd forintot szánunk a költségvetésben, és 2018-tól már az első kilenc évfolyamban ingyen kapják meg a gyerekek a tankönyvet. Ezek után nyugodtan állíthatjuk, hogy helytálló volt miniszter úrnak az a megfogalmazása is, hogy ez a költségvetés valóban a családok költségvetése is.

Tisztelt Országgyűlés! A magyar kormány tavaly a bérek rendszerszintű fejlesztése mellett döntött, és aláírta a munkaadókkal, a munkavállalókkal és a szociális partnerekkel azt a megállapodást, amelynek hatására több lépcsőben emelkednek a keresetek és csökkennek a munkáltatókat terhelő járulékok. Ez a folyamat jövőre is folytatódni fog, s reményeink szerint ennek következtében növekedni fognak a bérek és ezáltal az adó- és járulékbévételek is.

A Költségvetési Tanács elnöke ma úgy fogalmazott, hogy a bérnövekedés maga után vonhatja az import növekedését is, ami viszont növelheti a költségvetésen belül a hiány értékét. Ez azt jelenti, hogy mind a kormánynak, mind a parlamentnek fokozottan oda kell figyelni a magyar termékek népszerűsítésére, a magyar termékek piacának a megvédésére, és különösen arra, hogy a multinacionális kereskedelmi láncok polcain minél több magyar termék megfelelő minőségben és választékban legyen jelen.

(14.10)

Ezek előrebocsátása után még szólnom kell az államadóssághoz kapcsolódó mutatószámokról és a hiánycélról is. Mint azt az ÁSZ véleménye is tartalmazza, a kormány a költségvetés-törvény-javaslatban, összhangban a konvergenciaprogrammal, 2018-ra 4,3 százalékos gazdasági növekedést prognosztizál 2,4 százalékos hiány mellett, miközben a GDP-arányos államadósság-mutató 2018 végére 69,5 százalékra mérséklődik.

Tisztelt Képviselőtársam! Szeretném aláhúzni, hogy az elmúlt tíz év legkisebb és egyben legjobb eredménye lesz ez a 69,5 százalék (Z. Kárpát Dániel közbeszól.), ahogy a Költségvetési Tanács elnöke is megfogalmazta, majd tessék megnézni! Természetesen előtte voltak jobbak, de a 2008-09-es robbanást követően ez lesz a legjobb. Mivel az államadósság csökkentésének fedezetét a gazdasági növekedés és nem a megszorítások jelentik, az ÁSZ véleménye szerint is az államadósság-mutató javuló tendenciája további mozgásteret biztosít a költségvetés számára, az eladósodottsági szint csökkenése pedig megteremti a lehetőséget a gazdaságfejlesztési és más fontos társadalmi célok elérését szolgáló intézkedések

megvalósítására. Mindezek alapján kijelenthető, hogy a költségvetés fenntartható, biztos lábakon áll, ami stabil alapot jelent az elkövetkező évek további fejlődésének, ezért a KDNP annak támogatását kéri a tisztelt Háztól.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. A Jobbik képviselője, Magyar Zoltán képviselő úr következik.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Itt minden évben most már végighallgathatjuk azokat a címkéket, amelyekkel az aktuális költségvetést igyekeznek eladni a közvélemény számára: a stabilitás költségvetése, az elrugaszkodásé, nullás költségvetés, és idén hallhattuk, hogy a munkából élők költségvetése lesz. Volner János és Z. Kárpát Dániel képviselőtársaim már kifejtették a fő számokat, a költségvetés legfontosabb pilléreit már szétszedték, és elmondták a Jobbik álláspontját azzal kapcsolatban, hogy bizony ezek a címkék miért nem fedik teljes mértékben a valóságot.

Hallhattunk itt az önök részéről, kormánypárti képviselőtársaim részéről költségvetési mozgástérről, hogy az lényegesen szélesebb, illetve a GDP-növekedés is a vártnál talán nagyobb mértékű lesz. A valódi kérdés az, hogy ez a magyar emberek szintjére, az átlagemberek szintjére, a különböző ágazatok napi működésére milyen szinten tud lecsorogni, milyen fejlesztések tudnak ebből megvalósulni, amelyek hosszú távon biztosítják azt, hogy minél többen tudjanak minőségi munkahelyekből megélni Magyarországon.

Az a terület, amiről én részletesebben kívánok szólni, legfőképpen a vidéki Magyarországról szól, persze nem arról a 15-20 ezer emberről, akikre folyamatosan hivatkoznak kormánypárti képviselőtársaim, és akik ma nagygazdaként jól megélnék a mezőgazdasági alaptervekenységéből. Nem irigykedünk mi, jobbikosok rájuk, éljenek meg a jövőben is ebből megfelelő minőségben, tartsák el belőle a családjukat, de mi azt szeretnénk, ha a vidék gazdasága nem erről a néhány ezer emberről, hanem arról a 7 millió emberről szólna, aki ma Magyarországon tágabb értelemben véve vidéken élő magyar állampolgárnak számít.

A valódi kérdés számomra az, hogy hozzájuk miként jutnak el ezek a többlet lehetőségek, nem is beszélve az európai uniós forrásokról, amelyeket most nyilvánvalóan, mivel hazai költségvetésről beszélünk, nem is fogok részletesebben elemezni, arra bőven elegendő lesz a jövő hét hétfői vitanap, ahol az LMP kezdeményezésére a vidékgazdaságot majd részletesebben tudjuk elemezni.

Az mindenesetre elmondható, hogy a magyar vidék szereplői és azon belül a mezőgazdaság szereplői közül a kis és közepes családi gazdaságok fejlesztése a kormányzati kommunikációban komoly szint-

re lépett, és gyakorlatilag most már naponta a Földművelésügyi Minisztérium minden egyes közleményében azt hallgathatjuk, hogy az ő fejlesztésük mennyire fontos és mennyire jövőbe mutató, ahhoz képest a gyakorlat éppen az ellenkezőjét mutatja. 2010-et megelőzően a Fidesz még ellenzéki pártként a kampányának egy jelentős részét arra fordította, hogy hangsúlyozza, mennyire vidékbarátabb, vidékgazdaság-barátabb politikát fog folytatni, mint elődei; mondjuk, ezt nem volt nehéz beígérni, hiszen a nullához képest persze minden előrelépés pozitívum, de ezt félretéve azt kell mondanom, hogy éppen a vidéki lakosság érezheti azt, hogy a leginkább cserben lett hagyva.

Ha megnézzük például a költségvetést, amely a 2018. évre vonatkozik, akkor azt láthatjuk, hogy sok olyan területet adnak el vidékfejlesztés címszóval, aminek valójában semmi köze nincs a vidéki magyarokhoz, legfőképpen néhány olyan családhoz, akiket önök nagyon jól ismernek. Láthattuk ezt már egyébként az állami földek tekintetében is, ahol például, ha még nem privatizálták volna ki hazánk maradék állami földkiszámláját, akkor a mostani költségvetés tartalmazhatna néhány milliárd forintot arra vonatkozóan, hogy a közjó szempontjai szerint értelmezhetően miként lehet ezeket a területeket hasznosítani.

Hol van már az ígért szociális földprogram, és ne felejtjük el, hogy a 2010-es évben, amikor a 2011-es költségvetést tárgyaltuk, bizony még erre vonatkozóan voltak utalások, nem beszélve például a demográfiai földprogramról, amiről most szintén érdemes lenne beszélnünk. Néhány milliárd forintot, azt hiszem, megérne az, hogy a hazai előregedő, elnéptelenedő falvakba visszacsábítsuk a fiatalokat, és megoldjuk a lakhatásukat, megoldjuk a megélhetésüket, és erre volt még félmillió hektár állami földterület. Úgyhogy egy évvel ezelőtt, amikor erről beszélgettünk, akkor még volt jogalap erről beszélni, és jó lenne, ha egy olyan költségvetést tárgyalhatnánk, a 2018-as jobbkios választási győzelem után fogunk is tudni majd újra egy olyan költségvetésről beszélgetni, ahol ez konkrét sorokban is, konkrét összegekben is megjelenik.

Örülök, hogy szóba kerültek a magyar termékek, és hogy mennyire fontos lenne az, hogy előtérbe kerüljenek mind a hazai piacon, mind a külföldi piacokon is nagyobb nagyságrendben és nagyobb százalékban megjelenve lehetőséget teremtsenek arra, hogy minél többen tudjanak a magyar vidéken is minőségi munkahelyből minőségi megélhetést biztosítani számukra és a családjuk számára.

Ehhez képest a költségvetésben az Agrármarketing Centrumra és egyáltalán ezzel kapcsolatos bármelyik más minisztériumi költségvetési sorra nem látok jelentős többletösszegeket, és a korábbi évek tapasztalatai alapján elmondhatom, hogy az eddig erre költött forintosok is sokkal inkább egy szűk, kormányközeli érdekkör termékeinek a reklámozását jelentik. A magyar termékek előtérbe helyezése a hazai piacokon nem elképzelhető anélkül, hogy mi-

nőségi magyar termékek legyenek, és ez nem azt jelenti, amit ma önök támogatnak, azaz, hogy a magyar élelmiszer-kibocsátásnak most már az egyharmada egyetlenegy ember nevéhez és egyetlenegy cégcsoporthoz köthető. Ha most saját maguk köréből mesterségesen duzzasztanak is fel hozzá még neveket, mondjuk, Mészáros Lőrincet érdemes megemlíteni, aki 100 milliárd forinttal gazdagodott a tavalyi évi költségvetési vitánkhoz képest, az nem fogja azt eredményezni, hogy ezek a minőségi és elvárt vidéki munkahelyek az élelmiszer-feldolgozó iparon keresztül megjelenjenek. Ha a tendencia így folytatódik, akkor egy év múlva, bármilyen kormány is lesz, arról fogunk beszélgetni, hogy 300 milliárd forinttal gazdagodott Mészáros Lőrinc, és ennek a folyamatra kell szerintem egy költségvetésen keresztül is véget vetni, és véget is lehet vetni, ha ezeket a forrásokat valóban a kis és közepes családi gazdaságok és azok fejlesztésére fordítjuk.

Ijesztő az is, hogy megjelentek az integrátorok most már olyan szinten, hogy az agrárkamartól kiszivárgott dokumentumok szerint ezt akár adófizetői forintokból, költségvetési sorokból is támogatni óhajtják; én ezt is egy nagyon veszélyes iránynak látom. A Jobbiknak nem az a világszemlélete, ami egyébként kirajzolódik jelen vita során is, miszerint egyfajta dél-amerikai modell irányába kellene elindulnia hazánknak, ahol egy nagyon szűk elit kezében összpontosulnak a természeti erőforrások, és mindenki más maximum bérmunkában, modern kori rabszolgakörülmények között tud hozzácsatlakozni ehhez a vidékgazdasághoz.

(14.20)

Ezzel ellentétben jó lenne, ha ezeket a forrásokat sokkal inkább arra fordítanánk, hogy szövetkezeti rendszer épüljön ki Magyarországon. Most megint arról kell beszélnem sajnos, hogy mit nem tartalmaz ez a költségvetés. Nagy örömmel várnánk, és évről évre várjuk - ezt egyébként költségvetési módosító indítvánnyal most is megtettem -, hogy legyen egy olyan sor a hazai költségvetésben, ahol a szövetkezeti rendszereket segítjük elő. Persze, ehhez kell egy tisztes szövetkezeti jogszabály is, de az nyilván nem a mai vitánk tárgya. De az államnak anyagi forrásokkal is elő kell mozdítani ezeknek a működését és megszületését.

Engedjék meg, hogy a szakmai részeken túl a választókörzetemből - ahol indultam és indulni tervezek - néhány gondolatot elmondjak, már csak azért is, mert szorosan kapcsolódik a vidékgazdaság problémájához és hiányosságaihoz, hiszen egy 75 településes nagy, legalábbis településszámban nagy választókerületről van szó. Hívjuk most Rábaköznek, persze néhány más térség is tartozik azért ide.

A csornaiak például nagyon örülnek az elkerülő útnak, de el kell mondani, hogy túl azon, hogy már gyakorlatilag a hetvenes évek vége óta arról vitatkoznak a döntéshozók, hogy mely irányba és mikor

épüljön ez meg, de rendben, ne legyünk rosszindulátúak, örülünk, hogy megépült; de amint lelépünk erről a gyorsforgalmi útról, olyan brutálisan rossz minőségű úthálózat fogadja az ott élőket, ami tényleg a középkori állapotokat idézi, és egyáltalán nem túlzok. Ajánlom a döntéshozók figyelmébe, hogy néha látogassanak el oda is, és nézzék meg, hogy a Rábaköz milyen katasztrofális úthálózattal rendelkezik. Azt talán nem kell részleteznie, hogy ez mennyi mindenre kihatással van. Így vettem a bátorságot és arra vonatkozóan is benyújtottam egy módosító indítványt, hogy ez a térség is egy élhetőbb úthálózattal rendelkezzen.

De érdemes megemlíteni a napelemgyárat is, már csak azért is, mert kíváncsi lennék, hogy államtitkár úr tudnak-e arra válaszolni, hogy még hány olyan bújtatott buktát, hány olyan adófizetői forintnyi pazarlást tartalmaz az idei költségvetés, amit tartalmazott a korábbi is, ugyanis a napelemgyár megépült, de nem hajlandók megmondani, hogy hány milliárd forintból. Folyamatosan írásbeli kérdésekkel bombázom önöket ez ügyben, de állandóan mellébeszélnek és csúsztatnak. Ez a mai napig üresen áll. Szeretném, ha a térségbe fejlesztések érkeznének, de azok lehetőleg ne ilyen kamu fejlesztések legyenek, ahogy ezt a csornaiak megtapasztalhatták.

Engedjenek meg egy mondatot a Kapuvári Húsgyárról is! Egészen elképesztő és cinikus, amit mondott az önök felszámolási biztosa, amikor a kapuváriak szembesítették azzal, hogy szeretnék a környékbeli sertéstartó gazdák tulajdonába juttatni ezt az üzemet, ők anyagilag is és mindenféle biztosítékokkal beszállnának ennek az üzemeltetésébe. Az államnak egy kamatmentes hitellel kutya kötelessége lett volna e mögé a kezdeményezés mögé állni, de a lényeg, hogy amikor ezt felvetették, akkor a felszámolóbiztos azt mondta, hogy nem kell a Kapuvári Húsgyárat megmenteni, olyan közel van Ausztria, nyugodtan ki lehet menni dolgozni. Ez nem hozzáállás! Bízom abban, hogy az utolsó pillanatban még tudunk annyit módosítani a költségvetésen, elfogadva a módosító indítványomat, de ha önöknek ez túlzottan bántja az egójukat, akkor tessék nyugodtan benyújtani egy kormánypártit, mi, jobbkiosok nagy örömmel meg fogjuk azt is szavazni.

Tehát igenis mentsünk meg egy ilyen tradicionális üzemet, és az Európában bevett megoldási javaslattal a környékbeli sertéstartó gazdák tulajdonába juttassuk. Ez az egyetlenegy modell, ami minden piaci nehézséget túlél, hiszen ők érdekeltek lesznek abban, hogy elsősorban a hazai sertés vágására kerüljön sor, és ha olyan jól tudták eladni a termékeiket, hogy kevés volt az alapanyag, akkor utána körül lehet nézni egy tágabb körben is. De mindenképpen ez az a modell, ami szerte Európában működik és sikeres.

Egyetlen mondattal még egy érzékeny területre hadd utaljak! Az a fajta gazdasági modell, amin az önök és az elődeik jártak, azt eredményezte, hazánk ezen északnyugati szegletében számtalan kelet-

magyarországi és dél-magyarországi állampolgár, magyar testvérünk igyekszik boldogulni. Ez sajnos érthető folyamat, hiszen számukra sokszor ez az egyetlen lehetőség. Viszont ez olyan feszültségeket szült már a térségben, amelyeket érdemes lenne kezelni, elsősorban azzal, hogy tisztességes megélhetést biztosítsunk Kelet-Magyarországon és a Dél-Dunántúlon is a magyar állampolgároknak. De tényleg égető a helyzet, mert olyan települések sokasága alakult ki mára Győr-Sopron megyében, ahol ez napi szintű konfliktusokat okoz, sokszor azért, mert eltérő szociokulturális helyzetből érkeznek ezek az emberek, vagy a nálunk már kialakult együttélési normáktól eltérő módon viselkednek.

Ezek komoly problémákat szülnek, és nem hiszem, hogy az a normális gazdaságfejlesztés, hogy a nyugat-magyarországi állampolgárok kimennek Nyugat-Európába dolgozni, az ott maradt meglévő üres munkahelyekre pedig Kelet-Magyarországról elszívjuk az embereket. Ez sem nekik nem jó, akik kénytelenek otthagyni a megteremtett családi házukat, egzisztenciájukat és Nyugat-Magyarországra költözni, sem számunkra nem jó, akik majd a gyermekeinkkel és unokáinkkal csak Skype-on fogjuk tudni tartani a kapcsolatot. Nagyobb hangsúlyt kellene ezekre a problémákra is fektetni. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Czomba Sándor képviselő úr, a Fidesz képviselője a következő felszólaló. Tessék!

DR. CZOMBA SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A foglalkoztatással kapcsolatban a költségvetés egyik legfontosabb, ha nem a legfontosabb tétele az, hogy a következő évi költségvetés a teljes foglalkoztatáshoz vezető úton egy következő nagyon fontos lépést tegyen meg. Nézzük meg, hogy ezzel kapcsolatban honnan indultunk, hol vagyunk és hová tartunk! Szerintem érdemes, hiszen a választások előtt ez az utolsó olyan költségvetés, ahol érdemes egy vonalat húzni és megnézni, mert szerintem nincs olyan ember Magyarországon, akit ne érdekelne ebből a szempontból az, hogy a kormány ezen a területen különösen sikeres volt. Szerintem ennek nagyban köszönhető a '14-es választás és reményeim szerint a '18-as választás sikere is.

De honnan indultunk? 2010 magasságában a foglalkoztatás tekintetében ott tartottunk, hogy 3 millió 750 ezer körül volt a foglalkoztatotti létszám. 2010-12 között egy nullaszázalékos GDP-növekedés mellett kellett a magyar kormánynek egy nagyon fontos döntést hoznia: segílyt adunk több százezer embernek, vagy megpróbáljuk a segélyezési rendszerből kiemelve őket átmenetileg állami segítséggel, a közfoglalkoztatási rendszeren keresztül munkához juttatni, és amikor elérkezik az idő, hogy a versenyszféra magához tér, akkor a közfoglalkoztatást ennek arányában csökkentve segíteni az elsődleges munka-

erőpiacra. Azért mondom ezt, mert nagyon lényeges kettéválasztani ezt az időszakot a 2010-12 közötti, illetve a 2013 utáni időszakra, mert 2013 után a versenyszféra bővülésével a kihívás már nem az volt, hogy a közfoglalkoztatás mértékét hogyan kellene növelni, hanem az, hogy hogyan tudjuk átsegíteni az embereket. Amikor teljes foglalkoztatásról beszélünk, akkor szeretném jelezni, hogy vannak olyan régiói Magyarországnak, ahol ez már egyébként évek óta megvalósult. Ahol 3,5 százalék alatt van a munkanélküliségi ráta, ott gyakorlatilag nyugodtan mondhatjuk, hogy teljes foglalkoztatásról beszélünk. Győr környéke réges-régen ebben az állapotban van, de általában a Nyugat-Dunántúl, a Dél-Alföld, a dél-dunántúli rész, valamint az észak-magyarországi, észak-alföldi rész az, ahol ettől, főleg egy-egy kisebb település vagy kisebb régió tekintetében komolyabb elmaradás van. A 4,4 százalékos munkanélküliségi ráta úgy jön ki, hogy van, ahol 11, van ahol meg 1,8 százalék. Nyilván nem mondom ezzel újat, csak ez a feladatainkat vagy a szükséges lépéseket, intézkedéseket is determinálja.

A Jobbik képviselője, Z. Kárpát Dániel megint elmondta azt, hogy csak kozmetikázunk a számadatokkal, mert ő osztott-szorított és a végén kijött, hogy ebből a 700 ezerből gyakorlatilag 100 ezer sincs, aki ténylegesen új munkahelyhez jutott. Akkor megpróbálok még egyszer nekifutni ennek a dolognak, nem terhelve számadatokkal a tisztelt jelenlévőket. Az állításom a következő: 2010-hez képest 2017-ben a legutolsó adatsor alapján 700 ezer foglalkoztatotti létszámbővülés van. Ez a KSH adata. A KSH 1992 óta semmilyen módszertanban nem változtatott. Nem is nagyon teheti meg, mert ezek általában nemzetközi sztenderdek alapján vannak rögzítve.

Elhangzott a diákmunka. Szeretném jelezni, tisztelt képviselőtársaim, hogy a diákmunkát 1993-ban is, akkor még nem, mert nem volt, de később is látta, meg most is látja a statisztika. Semmiféle különbség nincs, nem az van, hogy 130 ezer diákmunkás egyszer csak megjelent a statisztikában és kijavította a helyzetet. Nem, nem így van, a diákmunkát korábban is látta. A külföldi munkavállalás tekintetében az a helyzet, hogy azt látja, akik egy éven belül mozognak. Az egy éven belüli mozgás tekintetében 50 ezerről - most egyszerű számokat próbálok mondani - 90-110 ezer közé állt be az elmúlt években ez a létszám.

(14.30)

Szeretném hozzátenni, hogy 2011-ben nyitott a német és osztrák munkaerőpiac. Tehát ha valaki esetleg a duplázásra azt mondja, hogy mi is történhetett itt, hát az történt, ami a magyarok számára egyébként fontos munkaerőpiaci szempontból, hogy ott egy növekmény van. De azt látjuk, hogy egyébként az elmúlt fél-egy évben ez a létszám nagyjából stagnál. Tehát itt van egy 50 ezres növekmény.

A közfoglalkoztatás tekintetében nagyságrendileg 2009 előtt olyan 70-80 ezer volt a közfoglal-

koztatotti létszám, most, a csúcson 240 ezer. Vonjuk ki a két számot egymásból; az állításunk tehát az, hogy a 700 ezer munkahelyből, amit a KSH lát, 480 ezer a versenyszférában valósult meg. Na, ezekkel a számokkal tessenek aztán vitatkozni! De nem szeretnék ebbe belemenni, mert lehet, hogy azok, akik esetleg képesek bennünket hallani, hallgatni, máris elvesztették a fonalat. Úgyhogy azt javaslom képviselőtársaimnak, hogy legalább azt ismerjék el, hogy valóban ezen a területen sikerült eredményeket elérni az elmúlt években.

A bérekkel kapcsolatban szeretném jelezni, hogy nagyon fontos a bérek növekedése, a bérek emelése. De olyan mértékben kell a béreket emelni, növelni, ahogyan azt a gazdaság teljesítőképessége lehetővé teszi. Láttuk az előző, szocialista kormányzás ideje alatt, hogy hitelből próbáltak növekedni. Meg is lett az eredménye. Ugye, 2010-re igen súlyos helyzetbe került a magyar gazdaság és a magyar állam. Nem szeretnénk, ha még egyszer ez a helyzet előállna.

Az persze egy másik kérdés, és itt a kormánzatnak szeretném fölhívni a figyelmét arra, hogy a jelentős mértékű minimálbér-emelésnek, az idei évinek és a következő évinek is nyilvánvalóan sok minden egyéb mellett fehérítő hatása van számos területen, ami jó és egészséges. Ugyanakkor elképzelhető, hogy mondjuk, egy kistelepülésen lehet olyan vegyesbolt, hogy nagyon egyszerűen fogalmazzak, amelyik magánkézben van, és nincs mozgáster, nincs olyan mértékű mozgáster, hogy a minimálbér-növekedést képes legyen kitermelni. Ott érdemes esetleg ezeket a folyamatokat figyelve, a jogos és elvárható kéréseket figyelembe véve szem előtt tartani, hogy ne nagyon maradjon még a legkisebb település sem bolt nélkül, ha egyébként az ott élők szeretnének ezzel a szolgáltatással élni.

Ugye, manapság az új kihívás a munkaerőhiány. Szerintem bármelyik képviselőtársam nyugodtan tudna a saját területéről mondani, a saját falujából, városából, településéről példákat mondani, hogy mennyire nagy a gond. Egyes szektorok, ágazatok tekintetében óriási a baj, de ez nem csak az elmúlt egy-két évben, máshol pedig most jelent meg elsődlegesen. Ugye, nyilván sok minden baj van, de az egyik legnagyobb baj, hogy a munkaerő nem ott van jelen, meg nem olyan tudással és képzettséggel van jelen, ahol egyébként a munkaerőigény jelentkezik. A magyar munkaerő mobilitása meg a nullához közelít.

Na, akkor egy komoly házi feladat van föladvá költségvetési és munkaerőpiaci szempontból is, hogy hogyan lehet ezt a dolgot kezelni. Ráadásul még cifrázza a helyzetet, hogy most egy kicsit hazabeszéljek, Vásárosnaményban nem tudok úgy bemenni zöldségeshez, vegyesboltba, vendéglátóhelyre, akárhová, ahol ne mondaná azt a tulajdonos, hogy munkaerőt keresek. Jelentem, nincs. 3200 regisztrált álláskereső van manapság bent a regiszterben, és azt mondja, hogy nem talállok, mert egyébként négy papírja van, csak két számot nem tud összeadni. Megint bezárom, mert ez nem a költségvetési vita, csak a magyar való-

ság, és a magyar valósággal kapcsolatban, ha válaszokat szeretnénk találni, akkor ezeket a problémákat kezelniük kell; nekünk muszáj.

Életkori problémák: jelen pillanatban a 20 és 45 vagy inkább 50 éves korosztályban a foglalkoztatási ráta Magyarországon 80 százalék fölött van a férfiaknál, és 70 százalék fölött van a nők esetében is. Na, itt már olyan sok keresnivalónk nincs, mert gyakorlatilag, aki tud vagy akar dolgozni, és főleg olyan térségben, ahol az elsődleges munkaerőpiac jelen van, ott ez nem komoly probléma. A 25 év alattiak esetében ugyan óriásit javult a helyzet, mert 2010-ben a 30 százalékot nyaldosta a munkanélküliségi ráta, most meg 11 százalék. Tehát hatalmas javulás van, de ez a 11 százalék a 4 százalékhoz képest még mindig magas. A 25 év alattiaknak nem a közfoglalkoztatásban kell megtalálniuk a munkalehetőségüket, mert abból nagy baj származik, ha ők ott kereskednek bármilyen módon.

Az 55 év felettiek esetében hasonló probléma van. Ott is javult a helyzet 2010-hez képest számottevően, a munkanélküliségi ráta, de tudjuk azt nagyon jól, hogy ha valaki 55 év felett egy hátrányos helyzetű térségben munkanélkülivé válik, az esélytelenek nyugalmával van jelen, mert mozdulni nem tud, házat nem tud eladni s a többi. Tehát nagyon fontosak a meglévő munkahelyek. A munkahelyvédelmi akció erre összpontosít, hogy még csak eszébe se jusson senki munkáltatónak, hogy azokat bocsássa el, akik ebben a védett korban vannak. Illetve a nők foglalkoztatása még az, ahol potenciális lehetőség van.

A közfoglalkoztatás helyét, szerepét szeretném, tisztelt képviselőtársaim, két mondattal megvilágítani. Ugye, 340 milliárd forint volt az idei évi költségvetés, jövőre 225 milliárd van tervezve a költségvetésbe. Ez egy drasztikus csökkenésnek mutatkozik. Szeretném fölhívni a figyelmét mindenkinek, hogy a tényleges felhasználás 270 milliárd forint környéki. Ehhez képest a 225 milliárd 40-45 milliárd forint eltérést jelent. Ha valaki azt kérdezi, hogy ebből a közfoglalkoztatási rendszert lehet-e működtetni, akkor az én véleményem az, hogy lehet. És azok az emberek, akik egyébként nem találnak más módon munkalehetőséget, mert olyan térségben vannak, olyan területen, olyan végzettséggel, nekik meg kell továbbra is teremteni a lehetőséget arra, hogy ne a segélyezési rendszerben, hanem a közfoglalkoztatásban vegyenek részt.

Magyarul, lesz közfoglalkoztatás, biztos, hogy egy lépésben nem lehet drasztikusan olyan mértékben csökkenteni, mert ezek az emberek azonnal visszaszűnyednek a segélyezésbe, amit nagyon nem szeretnénk. De ösztönözni kell a vállalkozásokat is, a munkavállalókat is arra, hogy kilépjenek ebből a rendszerből, a közfoglalkoztatásból, és a versenyszférában találjanak munkát. És erre látok is jó példákat a költségvetésben, ez feltétlenül fontos. Lehet, hogy még ott is a palettát érdemes lenne majd az igényeknek megfelelően bővíteni. Ugye, az előbb említettem,

a 25 év alattiakat semmiképpen sem célszerű közfoglalkoztatás keretében foglalkoztatni. Ifjúsági garanciaprogram néven indult egy program, ami több tízezer, akár százezres nagyságrendben képes lesz 25 év alattiaknak az elsődleges munkaerőpiacra jutását segíteni képzéssel, átképzéssel, szolgáltatással, bármilyen módon. Azt gondolom, ez fontos dolog, és látom a költségvetésben, hogy több tíz milliárdos nagyságrendben van erre forrásigény. Ezt jó lenne felülről nyitottként kezelni, most megint csak halkan mondom, hogy ha esetleg az igény nagyobb, akkor legyen. De azt gondolom, hogy ez a keret egyébként nagyságrendileg elegendő erre a célra.

A demográfiai helyzettel kapcsolatban is sok minden elhangzott most; az egyik legnagyobb gondunk. Amikor még nem itt, hanem máshol ültem, akkor is ezt mondtam, a kormány nevében is. Az egyik legsúlyosabb probléma a demográfiai helyzet. 2050-re 8,5 millió alá esik az országhatáron belüli létszámunk, ha egyébként ezt a tendenciát, ami 30-40-50 éve, akár ilyen nagyságrendű évet tudok mondani... - óriási probléma. Nemcsak a nyugdíjrendszer szempontjából, nemcsak a fiatalok miatt, hanem mindenféle szempontból ez a legnagyobb kihívás a mindenkori kormány számára, amelyik ezután bármikor is jön a következő néhány tíz esztendőben. A legnagyobb probléma!

Ráadásul itt az intézkedések hatásai nem azonnal jelentkeznek, hanem később, a megszületett gyermekek számában, a halálozási arányok csökkenésében s a többi. Ez egy sziszifuszi, nagyon nehéz feladat, nagyon nehéz munka, de hogy ebben látványosan kell lépniük és nagyon gyorsan, az egészen biztos. Örömmel hallom, hogy a magyar kormány a zászló tetejére a demográfiai helyzet javítását tette, még az eddigieknél is hangsúlyosabban. Azt gondolom, hogy ezen a területen lehet is, szükséges is eredményeket elérni.

Végezetül egy mondat erejéig arra szeretnék még kitérni, az előbb mondtam Vásárosnaményt, ez Szabolcs-Szatmár-Bereg legkeletibb csücske környékén van: a magyar átlagkereset jelen pillanatban nettóban közel 200 ezer forint. Ez Budapesten 240 ezer forint környékén van, Szabolcsban 118 ezer forint. De ha kivesszem a jobb helyzetben lévő nagyobb városokat, akkor ez bőven 100 ezer forint alá jön. Javult a helyzet magunkhoz képest, sokat javult, de óriási eltérések vannak az országon belül. Az előbb egy jobbikos képviselőtársam is jelezte, és ebben egyetérttek én is, hogy nem az a megoldás, fontos dolog az, ami a költségvetésben benne van, szükséges is, munkásszállók építése, a lakhatási problémák kezelése, a mobilitás elősegítése, de szerintem nem célszerű modern kori fekete vonatokat indítani, hanem azokat a lehetőségeket kell megteremteni, hogy ahol a munkaerő ott van, oda vigyük a munkahelyeket.

Ez egy, tudom, hogy borzasztó nehéz feladat; ugye, a szabad vállalkozási zónák ötletével nem véletlenül 2011 óta ismerkedünk, és azt mondom, hogy a jogszabályi környezet kész van vagy majdnem kész

van, de szerintem itt még van teendő. Tehát szükséges lenne ezekben a térségekben, a leghátrányosabb helyzetű térségekben az eddigi költségvetési forrásokon felül is, és nemcsak költségvetési, hanem egyéb eszközökkel is segíteni az ott élőket, mert szerintem a végső megoldást ez fogja adni.

(14.40)

Egyébként összességében azt gondolom, hogy a '18-as költségvetésben jelen lévő számok és összegek alkalmasak arra, hogy a problémák egy jelentős részét kezeljék. Arra pedig, amire itt felhívtam a figyelmet, ez pedig nem a következő költségvetésre vonatkozik csak, hanem a következő évek költségvetéseiben folyamatosan meg kell jelennie ahhoz, hogy eredményeket tudjunk elérni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője következik. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Abból a szempontból fogok a költségvetésről beszélni, hogy az mennyiben képes csökkenteni a jövedelmi egyenlőtlenségeket, a szakadékot szegények és gazdagok között, és mit tesz a nehéz helyzetben lévők felemeléséért, a társadalmi igazságosságért.

Ma Magyarországon egy olyan igazságtalan társadalmi szerkezet alakult ki, ahol gyakorlatilag csak a társadalom felső 10-20, de leginkább a felső 10 százaléka mondhatja el magáról, hogy jó anyagi helyzetben van, nem egyik hónapról a másikra él, és vannak megtakarításai. Az emberek háromnegyede nek okozna gondot egy váratlan kiadás, kétharmaduknak egy egyhetes utazásra sem telne.

A KSH adatai azt mutatják, hogy az elmúlt években nem alakult ki egy olyan erős középosztály, amit a Fidesz ígért, sőt ellenkezőleg: a kormány jómódúakat célzó társadalmopolitikája odavezetett, hogy az alsó középosztály egy része lesüllyedt a szegénységbe, és csökkent a középrétegbe tartozók száma is. Nőtt a szakadék, a gazdagok gazdagabbak, a szegények szegényebbek lettek. A társadalom egyre inkább szétszakad maroknyi gazdagra és a fizetésükből kijönni nem vagy alig tudók többmillió tömegére.

A napokban látott napvilágot a Policy Agenda jelentése a tavalyi létminimumadatokról. E szerint 2016-ban a lakosság 36 százalékának jövedelme nem érte el az egy főre számított 88 619 forintos létminimumot. Ez megközelítőleg 3,5 millió embert jelent. Tavaly és idén sem, azaz a Fidesz kormányzásának hetedik évében sem érte el a minimálbér a létminimum összegét. Tavaly nettó 74 ezer forint volt, idén 85 ezer. A közmunkabér még ennél is kevesebb, 52 ezer forint. Egymillió ember számára jelenti ez a biztos dolgozói szegénységet, amikor hiába dolgoznak, munkával nem tudják biztosítani családjuk

megélhetését. Szégyen, hogy a minimálbér csak a Fidesz kormányzásának 8. évében fogja elérni a létminimumot. Azt a létminimumot, ami nevetségesen alacsony.

De hadd idézzek egy további adatot: ezt a KSH közölte a napokban, és 2016-ra vonatkozóan tartalmazza az átlag magyar fogyasztási adatokat. Ez is megdöbbentő képet fest a jövedelmi helyzetről. Az átlag magyar havi 77 100 forintot költ, ennek 26,5 százalékát élelmiszerre. Azaz, mindössze napi 670 forintot költ élelmiszerekre, de sokan még ennél is kevesebbet fogyasztanak. Hát, azt kérdezem, hogy ebből hogyan tudnának a kormánypárti politikusok megélni, vagyis hogy napi 670 forintot költeni élelmiszerre. Ez rettentően kevés.

Ezek az adatok jobban mutatják az emberek valós jövedelmi helyzetét, mint például a kormány által sokat mondott átlagbér adatai. Az átlagbér adatok nagyon sok mindent eltakarnak, legfőképpen a valós képet. Az átlag mögött ugyanis nagy a szóródás, és az olyan béremelések is felfelé húzzák az átlagot, mint például a jegybanki vezetők meg nem érdemelt két és félszeres fizetésemelése vagy a szociális dolgozók bérpótléka, ami semmit sem változtat azon, hogy ők dolgoznak a legrosszabb bérekért az országban.

Az átlagbér elfedi azt is, milyen ordító különbségek vannak az egyes országrészek között, mennyire szakadt ketté az ország. Utánanéztam annak a KSH oldalán, hogy az ország legkeletibb megyéjében, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, ami köztudomásúlag az egyik legszegényebb megye Magyarországon, milyenek a bérek. Azt találtam, hogy tavaly a havi átlag nettó 118 ezer forint volt, az országos átlag kétharmada, míg a budapesti bérektől több mint 100 ezer nettóval volt lemaradva, a fővárosi bérek közel felét tették ki. Azt is megnéztem, hogy ez hogy változott 2010 óta, és azt láttam, hogy míg a szabolcsi bérek mindössze 12 százalékkal nőttek, addig a budapestiek több mint háromszoros ütemben, 39 százalékkal. A különbség tehát ahelyett, hogy csökkent volna, csak tovább nőtt. Tehát ez is mutatja azt, államtitkár úr, hogy a szakadás gyorsul.

Az alacsony bérekben persze nagy szerepet játszik a közmunka, ami éhbért fizet. Szabolcsban és Borsodban dolgozik a közmunkások több mint harmada. A Szabolcsban meghirdetett új állások 99 százaléka támogatott munkahely, vagyis nagyrészt közmunka. A közmunka dominálta megyék ördögi körbe kerülnek, nincsenek munkalehetőségek, csak a közmunka, ezért nincs fizetőképés kereslet, alig van fogyasztás, és a vállalkozások elsorvadnak. Ezek a megyék ennek a nagyon rossz kormányzati koncepciónak az áldozatai, ami nem ad kitörési lehetőséget a szegénység ördögi köréből. Nem véletlen, hogy Szabolcs megye azon észak-alföldi régióhoz tartozik, ami a 276 európai uniós régió közül nemcsak hogy benne van az utolsó húsz legszegényebb régióban, de hátulról a 9., vagyis a legelmaradottabb román, bolgár régiók szintjén van. Egy főre jutó GDP-je az uniós átlag 43 százalékát teszi ki. Ezek olyan adatok,

amik nélkül nem lehet teljes képet kapni akkor, ha csak a kormányzati sikerpropagandát hallgatjuk az átlagbéradataokról. Az átlag nagyon sok mindent eltakar.

Azt gondolom, hogy a jövő évi költségvetés nem a sokak költségvetése lesz a kevesek helyett. Nem lesz a szegénységből való kitörés, a társadalmi különbségek csökkentésének a költségvetése. A kormány folytatja azt a társadalmat szétszakító társadalompolitikát, ami keveseknek juttat sokat és sokaknak keveset. Fennmarad az igazságtalan adórendszer, ami több százszázalékos vesztést okoz évente az alacsony keresetűek zsebéből, és ad azoknak, akiknek amúgy is van.

Fennmarad a szegényellenes szociálpolitika, ami az ígéret ellenére az út szélén hagyja a magukról gondoskodni nem tudó embereket, és fennmarad a családok megkülönböztetésén alapuló családpolitika is, ami a legtöbbet a kormányzati családmodellbe illő, sokgyerekes, felső középosztálybeli családoknak juttat, és cserben hagyja a szegénységben élő családokat.

Mint az adótörvények vitájában is elmondtuk, az LMP szerint az igazságos közteherviselés alapvető feltétele egy többkulcsos jövedelemadó. A mi rendszerünkben a többkulcsos adó és munkavállalói járuléksökkentés mellett a nettó minimálbér 33 ezer forinttal emelkedne jövőre, a kormány által előirányzott 7 ezer forint helyett. Az átlag környékén keresők 38 ezer forinttal vihetnének többet haza, a kétszeres átlagbért keresők pedig 31 ezer forinttal. Érzékelhető a különbség. A havi egymillió forint fölött keresőknek emelkedne csak az adója. Az alacsony keresetűek béremelésére a közszerében emellett 300 milliárdot költenénk el a kormány 65 milliárdjával szemben, amit béremelésre szán. Amíg nem volt itt államtitkár úr, volt egy kétpercesem, ott elmondtam, hogy talá-lunk a költségvetésben bizony olyan beruházásokat, amiből nyugodtan át lehetne a pénzt ide csoportosítani: Városliget, Paks, stadionok bőven-bőven fedeznék ezt az igényt.

Mint említettem folytatódik a kormány szegényellenes társadalompolitikája, „segély helyett munkát” címszó alatt, csak éppen megélhetést adó munkát nem biztosít hozzá a kormány. Az LMP szerint a szegénységből valóban munkával lehetne kitörni, csak hogy olyan munkával, ami valós megélhetést is ad, és nem a segély és a közmunka körforgásában tartja az embereket. A kormány az elmúlt hét évben több ezer milliárdot költött közmunkára, miközben nem segítette képzésekkel a munkaerőpiacra való kijutást, és éhbéren dolgoztatta az embereket.

(14.50)

Ezt előbb-utóbb be kellene látnia a kormánynak is, hogy az az 52 ezer forint gyakorlatilag az éhbérral azonos. A közmunka forrásai ugyan most 100 milliárdal csökkennek, de ennek csak egyharmadát, 29 milliárdot csoportosít át a kormány képzésekre

ahelyett, hogy minden felszabaduló forrást képzési és munkaerőpiaci programokra fordítana.

Az LMP a közmunka forrásaiból 40 milliárd forintot biztosítana foglalkoztatási és képzési támogatásokra és plusz 20 milliárdot felnőttképzésre. Emellett munkahelyteremtési programot indítana az alacsony képzettségűek számára is a munkaerő-intenzív iparágakban, mint az építőipar vagy a mezőgazdaság. Zöldgazdaság-fejlesztési programunk keretében több tízezer munkahelyet teremtenénk szer-te az országban energiahatékonysági beruházásokkal, energiatakarékos állami bérlakások építésével és szociális földprogrammal.

Ha a kormány egyszerűen csak csökkenti a közmunka forrásait 100 milliárddal, és mellette nem ad más segítséget, nem teremt munkahelyet a hátrányos helyzetű térségekben, úgy látjuk, annak beláthatatlan következményei lesznek. A segélyösszeg ugyanis továbbra is befagyasztható marad, 22 800 forint lesz jövőre is. 22 800 forintból egyszerűen semmit nem lehet csinálni, csak éhen halni. Kérdés, hogy azokon a helyeken vagy azon megyékben, ahol az emberek évek óta közmunkában dolgoznak, hogy fognak tudni megélni ebből az összegből, mit fognak vele csinálni. Vagy azt tervezik, hogy a közmunkát majd az ország keleti részében tartják fenn még évekig? Akkor biztosak lehetünk benne, hogy még nagyobb lesz a keleti ország-rész leszakadása, az itt élők elszegényedése. De tragikus következményekkel jár az is, ha a minimálnyugdíj összegét jövőre tizedik éve változtatlanul hagyják 28 500 forinton. Márpedig nagyon úgy tűnik, hogy önöknek ez a szándéka.

A nyugdíjminimum is a Fidesz egyik nyugdíj-századának lett az áldozata. Azt ígérte a kormány, hogy megőrzik a nyugdíjak értékét, ehhez képest a nyugdíjminimum egyetlen forinttal sem nőtt. Tehát ez ékesen bizonyítja, hogy nem őrizték meg a reálértékét. Milyen életet élhetnek a legszegényebb nyugdíjas emberek, akik 28 500 forintos nyugdíjat kapnak? Mi javasoltuk az összeg 50 ezer forintra emelését, és ezt a Nép-jóléti bizottság mindenféle szív-fájdalom nélkül leszavazta, de ezt újra és újra be fogjuk nyújtani. Ahogy javasolni fogjuk az ápolási díj emelését is.

Az ápolási díj alapösszege 1600 forinttal nő jövőre. Mi szeretnénk, ha a fogyatékos gyermeküket vagy más hozzátartozójukat otthon ápolók megkapnák a minimálbért a munkájukért. Őket ma a kiemelt ápolási díj 50 ezer forintos összege szegénységre ítéli, miközben az államtól vállalnak át feladatot és látnak el napi 24 órában. A bentlakásos intézmények egy főre eső normatívája egyébként is 93 ezer forint körül van, a minimálbér jövőre 92 ezer forintra emelkedik. Azt gondoljuk ugyanakkor, hogy a gyermekotthonok támogatását, a gyermekvédelmi intézményrendszer forrásait is növelni kell, mert a kormány itt sem pótolta vissza az elmúlt évek megszorításait. Mi 40 milliárd forinttal növelnénk a forrásokat, és a szociális dolgozók bérét is emelnénk. Ezekben az intézményekben ugyanis jelenleg sem a

tárgyi, sem a személyi feltételek nem adottak a gyermekek megfelelő ellátásához, ugyanis nincs elég szakember. A szociális dolgozók béremelésére 30 milliárd forintot fordítanánk.

A családpolitikai lépések nem segítik a társadalmi rétegek leszakadásának megakadályozását, a kormány családtámogatási filozófiája szerint azokat a családokat kell segíteni, azoknak kell juttatni, akik igazából nincsenek rászorulva. Erről szól a sokgyerekes dolgozók családi adókedvezménye vagy a jövőre még 226 milliárdosra duzzadó CSOK-program. Eközben a családi pótlék jövőre tizedik éve lesz befagyasztva, ahogy a gyes is. A központi lakásfenntartási támogatást megszüntették, és továbbra sem lesz állami bérlakásprogram. Az egyszülős családok, akik a gyermekes családok közül a legnagyobb arányban szegények, 62 százalékuk él szegénységben vagy társadalmi kirekesztettségben, továbbra sem számíthatnak segítségre. Marad a mindössze 1500 forinttal magasabb családi pótlék.

Az LMP nem tesz különbséget első- és másodrendű családok között, nekünk minden család ugyanolyan fontos, és mivel a kormány torz családpolitikája miatt még mindig kétszeres a szegénység a gyermekes családokban, javasoljuk a szegénység csökkentésében kiemelt szerepet játszó családi pótlék emelését. A családi pótléket 30 százalékkal megemelnénk, mármint az LMP, az egyszülős családok esetében ennél nagyobb mértékben. Forrást biztosítanánk a gyes 30 százalékos emelésére és arra is, hogy a gyaszaladosoknak alanyi jogon járó kedvezmények megillessék az egyszülős családokat is. Emellett visszaállítanánk a jövedelmi rászorultsághoz kötött lakásfenntartási támogatást, és állami bérlakásprogramot indítanánk.

Mindezeket be fogjuk nyújtani módosító javaslatként, és nagyon reméljük, hogy a kormány támogatni fogja őket. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Banai Péter Benő államtitkár úr jelentkezett szövegre. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Felzárkózás, illetőleg területi különbségek kérdése merült fel több hozzászólásban. Erről beszélt Schmuck Erzsébet képviselő asszony, korábban területi különbségeket illetően Czomba Sándor képviselő úr is és Magyar Zoltán képviselő úr is. Engedjék meg, hogy röviden arról a kérdéstről szóljak, hogy a felzárkózás milyen aspektusban értelmezhető, és mit tesz, mit tett a kormány annak érdekében, hogy a felzárkózás megvalósuljon.

Legalább három különböző szintjét tudom meghatározni a felzárkózásnak. Az első a gazdaság egészének teljesítménye, ahol azt gondolom, meghatározó, hogy a magyar gazdaság bővülése 2013 óta és az előttünk lévő 2018-as költségvetésitörvény-javas-

lat szerint 2018-ban is az európai uniós átlagot meghaladhatja. Mindenféle felzárkózási kérdésnek, azt gondolom, ez az első pontja. Ha az ország gazdasági teljesítménye növekszik, és egyébként az reálkonvergenciát mutat az Európai Unió átlagához, akkor nyílik esély arra, hogy az országon belül a különböző felzárkózási kérdésekkel foglalkozzunk.

A második kérdés, ahol vitatkoznom kell Schmuck Erzsébet képviselő asszonnyal, a társadalmi különbségek, a szegényebb vagy hátrányosabb helyzetű rétegek felzárkózása. Az a vélemény hangzott el, hogy igazságtalan a költségvetés, sokaknak oszt keveset és keveseknek oszt sokat, a társadalmi különbségeket növeli. Én ezt egyáltalán nem látom sem a 2018-as költségvetésitörvény-javaslatban, sem a 2017-es költségvetés számaiban, az ahhoz kapcsolódó adószabályokban, sem például a 2016-os számokban.

Miről beszélünk? A társadalmi különbségek növelése akkor lenne értelmezhető, ha a kormány olyan adószabályokat javasolt volna vagy olyan támogatáspolitikát alkalmazna, amely a képviselő asszony által említett különbségeket növeli. Én ennek pont az ellenkezőjét látom. Egyrészt az adórendszert illetően van egy arányos egykulcsos adórendszer, és a bérek tekintetében pedig az idei évben, illetőleg jövőre a már sokat említett minimálbér- és szakmunkásbér-minimum-emelés olyan mértékű, amelyet 1990 óta nem láttunk. Az egész kiadási, és ha úgy tetszik, munkát érintő gazdaságpolitikai szabályrendszerben, intézkedésekben azt látom, hogy igen, jobban megéri segély helyett dolgozni, ha más munkalehetőség nincsen, akkor legalább közmunkában részt venni, és közmunkából pedig jobban megéri az elsődleges munkaerőpiacon munkát vállalni.

Ez a lépcsőzetes szabályozási és finanszírozási rendszer, azt gondolom, azt a lehetőséget biztosítja, hogy a legleszakadottabb helyzetű csoportok, társadalmi rétegek előtt a felzárkózás lehetősége megnyíljon, hiszen segély helyett nagyobb jövedelmet biztosít a közmunka, és közmunka helyett nagyobb lehetőséget, nagyobb bérbeli, fizetési lehetőséget biztosít az elsődleges munkaerőpiacon.

Ezen túl Schmuck Erzsébet képviselő asszony figyelmét engedje meg, hogy felhívjam arra is, hogy ha az ön által kiemelt legkisebb jövedelmű társadalmi csoportok fogyasztási szerkezetét nézzük, akkor azt emeljem ki, hogy mind az áfacsökkentések az alapvető élelmiszerek tekintetében - tej, tojás, sertés, baromfi vagy jövő évtől a hal -, tehát az a lényeg, hogy az alapvető élelmiszerek áfacsökkentése, mind a rezsicsökkentés az ön által említett társadalmi csoportok tekintetében nagyobb aránnyal látszik, nagyobb arányt képvisel a fogyasztói kosárban.

(15.00)

Tehát ezek a kormányzati intézkedések pont azt segítették, hogy a hátrányosabb helyzetű társadalmi rétegek életminősége javuljon.

Ami pedig a felzárkózásnak a harmadik aspektusát, a területi különbségeket illeti, kétségtelen tény, hogy az országban jelentős különbségek vannak, akár - ahogy Czomba Sándor képviselő úr említette - a foglalkoztatási adatokban, gondolok itt a munkanélküliségre vagy gondolok itt a bruttó bérekre, akár a beruházások és a magánforrásból működtetett vállalkozások lehetőségeit illetően. Mit tud tenni a kormány ezen területi különbségek orvoslása érdekében?

Azt gondolom, az egyik kiemelendő teendő a jogszabályi környezet olyan meghatározása, amely a személyi és területi felzárkózást biztosító beruházásokat, új munkahelyeket azokba a régiókba, azokba a térségekbe irányítja, ahol rosszabb a helyzet. Az állami támogatási szabályok, azok a szabályok, amelyek meghatározzák, hogy egy vállalkozás mennyi állami forrást kaphat akár direkt támogatás, akár adókedvezmény formájában, abba az irányba hatnak, hogy jobban megérje például Szabolcsban új beruházást végrehajtani, mint Vas megyében, hiszen ha valaki Szabolcsban hajtja végre a beruházását, akkor nagyobb állami támogatást kap, mint például Vas megyében. Ez egy alapvető szabályozási eszköz, és természetesen a szabályozás mellett arra törekszik a kormányzati intézményrendszer, hogy a beruházásokat az említett szabályok szerinti direkt támogatásokkal ezekbe a térségekbe irányítsa.

Czomba Sándor képviselő úr említette a szabad vállalkozási zónákat. Itt is van speciális szabályozás. Azzal egyetértek, hogy érdemes áttekinteni ezt a szabályrendszert, hogy tudunk-e még finomítani. De az üzenet, a lényeg, amit mondani szeretnék, az az, hogy most is vannak olyan intézkedések, most is vannak olyan jogszabályok és olyan konkrét tettek, amelyek a területi különbségek mérséklése irányába hatnak.

A területi különbségeknél az infrastruktúra-fejlesztést is ki kell emeljem, hiszen egy beruházó akkor hajt végre például Szabolcsban beruházást, hogyha az infrastruktúra kiépítettsége is jó. A jövő évi költségvetésben az útépitésre, az útfelújításokra szolgáló források ezt a célt is szolgálják, a kormány célja az, hogy minden megyeszékhely gyorsforgalmi úthálózattal legyen elérhető. Ezen cél elérése érdekében is fogalmaz meg jelentős, 100 milliárdos nagyságrendű tételket a jövő évi költségvetésjavaslat. Azt gondolom, ez is egy lépés annak érdekében, hogy a területi különbségeket mérsékelni tudjunk.

*(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Azt gondolom tehát, hogy ha felzárkózásról beszélünk, akkor a kétségtelenül előttünk álló feladatok, problémák mellett a változások irányát is figyeljük. Ebből az aspektusból, a statikus szemlélet mellett a dinamikus aspektusból nézve, azt gondolom, a Schmuck Erzsébet képviselő asszony által említett

folyamatok kedvezőek, és az ország egészének felzárkózása, az országon belül az egyes társadalmi csoportok felzárkózása, illetőleg az országon belül a legkevésbé fejlett vagy leszakadottabb területek felzárkózása szempontjából, azt gondolom, hogy sok olyan elemet tartalmaz a jövő évi költségvetésjavaslat, amely az eddigi folyamatokat viszi tovább.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Rögtön reagálni szeretnék államtitkár úrnak a megjegyzéseire. Tulajdonképpen, amikor egy költségvetésről vitatkozunk, akkor nem másról vitatkozunk, mint egy ország, egy kormány társadalom- és gazdaságpolitikájáról. Gondolom, hogy ebben egyetértünk.

Őn azzal kezdte, hogy a gazdaság az elmúlt években nőtt, nagyon nagyot teljesített, és hogy minden jó lesz. Csakhogy nézzük meg a részleteket, tehát ne a makroszámokat - önök mindig makroadatokkal jönnek -, hanem azt kell megnézni, hogy mi van mögötte, mi van a gazdasági teljesítmény mögött. Elsősorban az van, hogy a világgazdasági helyzet kedvező tendenciát mutatott, és jól megy a világban, és mi rá tudunk ülni erre a hullámra. Ezt mutatja, hogy Magyarországon itt vannak a külföldi multinacionális vállalatoknak a leányvállalatai, kiszolgáltatták az országot az autóiparnak. Rettentően függünk a világgazdasági helyzettől. Ha a világgazdasági helyzet változik, mi is csúszni fogunk lefelé. Ez az egyik tétel.

Mi a másik tétel? Az európai uniós források. Önök például arra nem gondolnak, hogy ha jövőre szétszórják, felhasználják az összes európai uniós forrást, mi fog 2019-ben, 2020-ban, 2021-ben történni ezzel az országgal? Megtapsztaltuk az év elején, amikor valamennyi ideig nem jöttek az európai uniós források, a GDP-növekedés így lefelé csúszott.

Mi a harmadik nagy tétel? Az, hogy elmennek Magyarországról a fiatalok meg az idősebbek is külföldre dolgozni, és hazaküldik a pénzt. Na, ha ezt a hármat összetesszük, én nem nagyon dicsekednék azzal, hogy rettentően jól teljesít az ország, és szuper stabil a gazdaságunk. Ez nem így van. Nagyon labilis lábakon állunk. Ez az egyik fele.

A gazdaság is egyébként teljesen szétszakadt. A nagyon kevés multinak önök bezzeg folyamatosan kedveznek. Most csak hogy utaljak arra, megengedhető ma Magyarországon, hogy az Audinak a kérésére *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* egy rabszolgatörvényt nyújtsonak be. Folytatni fogom majd később. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kétperces felszólalásra megadom a szót Banai Péter Benő államtitkár úrnak..., bocsánat, nem két percre, hanem megadom a szót Banai Péter Benő államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Képviselő asszony észrevételei kapcsán azzal vitatkoznom kell, hogy a gazdasági teljesítmény mögött kizárólag a kedvező nemzetközi folyamatok vagy az európai uniós források és a külföldiek forráshazautalása áll.

Megint azt kell mondanom, hogy ha ez lenne a helyzet, akkor Görögországnak szárnyalnia kellene. Vajon a görög teljesítményre nem bír befolyással az, hogy az Európai Unióban mi történik? Vajon Görögország nem sokkal régebb óta nettó kedvezményezettje az európai uniós támogatásoknak? Vajon Görögországból nem mentek el munkavállalók Nyugatra?

Tehát az az állításom, hogy az ön által említett tényezők természetesen befolyással bírnak a gazdaság bővülésére, és a gazdaságpolitika minősége az, ami véleményem szerint alapvetően meghatározza a gazdaság bővülését.

Az uniós támogatásoknál hadd említsem meg azt, hogy az uniós ciklusok jellegéből fakadóan 2015-höz képest 2016-ban a reálgazdaságban megjelenő ténylegesen felhasznált uniós forrásoknak a száma a GDP több százalékpontjával csökkent. Ha csak az uniós források határoznák meg a gazdaság bővülését, akkor 2016-ban gazdasági visszaesésnek kellett volna történnie, ehelyett 2 százalékos gazdasági bővülés volt. Tehát ezt mindenkinek a figyelmébe ajánlom.

És amikor társadalmi felzárkózásról beszélünk, igenis, ezekből a makroadatokból kell kiindulnunk, mert ha van gazdasági növekedés, és az párosul a foglalkoztatottak számának bővülésével, és az párosul a reálbérek növekedésével, akkor a költségvetésben rendelkezésre állnak azok a források, amelyekből például a területi különbségek mérséklését szolgáló beruházásokat tudjuk finanszírozni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a kétperces felszólalásokat. Megadom a szót Teleki László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Czomba Sándor készítetett arra, hogy néhány gondolatot mondjak. Ő azt mondta, hogy az átképzésekre nem biztos, hogy elég lesz az a forrás, ami a költségvetésben bent van. Én nyugodtan meg merem kockáztatni azt, hogy biztosan nem lesz elég az a forrás, mert önök a regionális átképző központok után a Türr Istvánt is megszüntették, és nem lehet látni, hogy például a felnőttszakképzés és a

különböző átképzések hogyan realizálódnak. És az a félelmem, hogy azt a forrást, amit egyébként lehet a költségvetésben látni, azt nem arra fogják felhasználni, hogy azok, akik a közfoglalkoztatási csapdában vannak, ki tudjanak törni különböző átképzésekkel, képzésekkel és felnőttszakképzéssel, hanem pont ellenkezőleg: a vállalkozókat fogják megint újra támogatni, nem pedig azokat, akik olyan csapdába kerültek, amelyből ki kellene törniük.

Említette azt is Czomba volt államtitkár úr, képviselőtársunk, hogy a közfoglalkoztatás egy fontos eszköz ahhoz, hogy ne segélyt kapjanak azok, akik ezt a munkaformát választják vagy éppen megkapják. Én nem látom azt, hogy ebből a helyzetből ki tudnának törni ezzel a költségvetéssel, sőt azt látom, hogy befagyasztják a közfoglalkoztatottakat abba a csapdába, abba a foglalkoztatási csapdába, amelyben vannak. Ha nem most állnak sorba segélyért, akkor egy vagy két éven belül mindenképpen oda fognak kerülni.

Tehát nem látom azt a koncepciót a költségvetésben, hogy ki akarnák vezetni abból a csapdából az embereket, akik már egy-két éve vagy kár öt éve is benne vannak ebben a csapdában, hogy a közfoglalkoztatás adjon más lehetőséget is, másmilyen foglalkoztatási lehetőséget, amely az elsődleges versenypiacra el tudja őket vezetni.

(15.10)

Tehát, államtitkár úr, én azt szeretném kérni és javasolni, hogy a költségvetésben próbáljanak meg olyan sorokat is beilleszteni, amelyek a közfoglalkoztatási csapdát megszüntetik, és nem csak ez az egy alternatíva lesz, ami egyébként jó, de nem kellő ahhoz, hogy ki tudjanak menni ebből a csapdából. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, most megadom a szót Vinnai Győző képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt elmondanám a hozzászólásomat, csak egyetlen reakció arra, amit az államtitkár úr mondott, mert messzemenően egyetértek azzal - Szabolcs megyei képviselő, egyéni országgyűlési képviselő vagyok, Nyíregyháza és környéke, illetve Nyugat-Szabolcs -, hogy a beruházásokat támogatni kell, akár hazai vállalkozások megerősítéséről van szó, akár külföldi nagyvállalatokról, és nemcsak azzal, hogy állami támogatást adunk, hanem, ahogy említette, infrastrukturális fejlesztéssel is. Például a Lego-beruházás Nyíregyházára telepedett, és mindenféle infrastrukturális beruházást elvégeztünk előtte, ez a nyugati elkerülő út, amely az autópályától a Lego-gyárig megy, és így a Duplo termékét 99 szá-

zalékban Nyíregyházán, illetve Magyarországon gyártja. De emellett - és erről szeretnék majd szólni - a szakképzés átalakításával is szükség van arra, hogy a szakképzett munkaerő ott is rendelkezésre álljon, ahol a területi egyenlőtlenségek vagy a hátrányos helyzet megvan, hiszen egyetérték Czomba Sándorral, hogy a munkaerő-mobilitáson van még mit javítani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mit üzen a 2018-as költségvetés a magyar embereknek? Én úgy tudnám röviden összefoglalni, hogy megéri dolgozni, megéri gyermeket vállalni, megéri áldozni a biztonságra, és itt a biztonság alatt a közbiztonság mellett a határbiztonságot is értem, és természetesen a gazdaságpolitikai intézkedésekben a létbiztonság erősítését is, hiszen a 2018-as költségvetés stabil lábakon áll, és a munkából élő emberek költségvetése lesz. Többen elmondták már, hogy segélyalapú társadalom helyett munkaalapú társadalom kell, és én azt szoktam mondani nagyon egyszerűen, ahogy az emberek fogalmazznak a választókerületemben: ha munka van, minden van, ha munka nincs, semmi sincs; és ezek az adatok, amelyek akár a foglalkoztatottság bővülését, akár a munkanélküliség csökkentését jelentik. *(Gógös Zoltán közbeszól.)*

Gondolja el, képviselőtársam - jobbikos képviselőtársamnak mondom -, hogy Szabolcs-Szatmár-Bereg megyének 8-10 évvel ezelőtt voltak olyan térései, ahol 20-25-30 százalékos volt a munkanélküliség *(Gógös Zoltán: Most meg 70! - Dr. Lukács László György közbeszól. - Gógös Zoltán: Most meg 70!)*, most Nyíregyházán és környékén 4 százalék körül van, az országos átlagnál, és például az önkormányzatok mintavárosaként említett Tiszavasváriban 11 százalékos a munkanélküliség, amit soknak tartunk, dolgozni kell rajta, de természetesen ehhez együttműködésre van szükség. Tehát a foglalkoztatottság, amiről többen beszéltek, 2010 óta 700 ezer új munkahely jött létre, és ebből mintegy félmillió a versenyszférában, az elsődleges munkaerőpiacon, hiszen körülbelül 200 ezer közfoglalkoztatottról beszélhetünk. Hadd mondjam el azt, hogy Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében tavaly, 2016-ban 34 500 ember volt, aki a közfoglalkoztatásban talált munkát, tehát munkából éltek meg, nem segínyt kaptak, de természetesen azt is tudjuk, hogy ez egy átmeneti rendszer, és egyre több embernek kell visszatalálnia az elsődleges munkaerőpiacra.

Szerintem a teljes foglalkoztatottságot hivatott elősegíteni az is, ami a béremeléseknek vagy a béremelési programoknak köszönhető, hiszen a kormány a közszférában tudja emelni a béreket - itt a pedagóguséletpálya-modellről, a rendvédelmi dolgozókról, a közigazgatásban dolgozók béremeléséről beszélünk, vagy az ápolónőkéről a szociális területen, tehát hosszú a lista -, viszont piaci területen a járulékcsökkentés az alapja a béremelésnek, és az a megállapodás, az a hatéves megállapodás, amely adócsökkentéssel és járulékcsökkentéssel segíti elő, hogy a magyar vállalkozók vagy éppen a nem magyar vállalatok

2018-ban is emeljék a minimálbért. Az idei 15 százalék után 8 százalékkal fog nőni jövőre a minimálbér, a szakmunkás-minimálbér pedig az idei 25 százalék után 12 százalékkal fog nőni jövőre, és elmondom önöknek, hogy az 180 ezer forint lesz, ami 2010 óta éppen a duplája, tehát 2010-ben éppen a fele volt ennek. Ez azt mutatja tehát, hogy a magyar gazdaságpolitika működik, vagy a magyar gazdasági modell működik, ahogy a nemzetgazdasági miniszter úr mondta tegnap, ha jól emlékszem, hogy köszönjük szépen, a magyar gazdaság, köszöni szépen, jól van. Ez a 4,1 százalékos első negyedévi növekedés - én megnéztem a statisztikákat - az egyik legmagasabb mostanában, de 2013-tól csak két olyan negyedév volt, amikor 2 százalék alatt, 1,3 és 1,6 százalékkal bővült negyedéves bontásban a magyar gazdaság. Ez a gazdaság tehát töretlenül növekszik.

Az első cél tehát a munkaalapú társadalom, a foglalkoztatottság növelése, a munkanélküliség csökkentése, ami béremelési programokkal is erősítendő. Zárójelben jegyzem meg, hogy én emlékszem arra, hogy az első polgári kormány idején, 1999-ben a duplájára emelték a minimálbért, 19 500 forintról 40 ezer forintra, majd utána rá, még szintén az első polgári kormány idején 40 ezerről 50 ezerre. És amikor polgári kormány van, akkor egy jelentős emelése van a minimálbérnek, illetve a szakmunkás-minimálbérnek, ahogy most is látjuk, amikor a szocialisták voltak hatalmon, akkor néhány ezer forintos vagy néhány százalékos emelés ha volt.

A második cél véleményem szerint a családok támogatása, hiszen a munka megbecsülése tarthatja fenn a társadalmat, amelynek az alapját a családok adják, ehhez pedig társulnia kell a biztonságnak. A családi adózás működik Magyarországon, sőt Európában is egyedülálló modell, mintegy egymillió család veszi igénybe - több mint 3 millió ember - a családi adókedvezményt, és ma még ez nem hangzott el, de 35 ezer forintra nő havonta a kétgyermekesek adókedvezménye 2018-ban. De hogyha a lakhatást nézem, az otthonteremtési programot nézem, akkor a költségvetésben 226 milliárd forint áll rendelkezésre a fiatalok vagy éppen már nem fiatalok otthonteremtési programjára. És természetesen a nyugdíjasokról se feledkezzünk el, 2018-ban a költségvetési tervek szerint 3 százalékos lesz a nyugdíjemelések.

A harmadik cél az ország biztonságának az erősítése, a határok védelme, a külső biztonság, a belső közbiztonság megerősítése. 514 milliárd forintot költünk vagy költhetünk jövőre a költségvetési számok szerint közbiztonságra, ez 19 százalékkal - 19 százalékkal! - több forrás, mint az idén.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi ennek a háttere? Véleményem szerint stabil, erősödő gazdaság, a gazdasági növekedés immár a hatodik esztendeje tart, és a költségvetési számok szerint jövőre 4,3 százalékos lesz a GDP-növekedés 2,4 százalékos hiány mellett és 3 százalékos infláció mellett.

Engedjék meg nekem, hogy egy kicsit szóljak az oktatásról, mert a demográfiai kérdések mellett,

amelyek nagyon fontosak, a családtámogatás, a gazdasági mutatók mellett az oktatást is nagyon fontos területnek tartom, a közoktatást, a felsőoktatást és a szakképzés átalakítását. Itt elsősorban majd a szakképzésről beszélnek, hiszen a munkaerőhiány - ahogy Czomba Sándortól is hallottuk - valahol fellép, nem találnak megfelelő munkaerőt, és éppen ezért a képzésnek, az ott, az azon a területen történő képzésnek nagyon fontos szerepe van. Jövőre 80 milliárddal, mintegy 81 milliárd forinttal többet költhetünk oktatásra, 5 százalékkal többet, mint az idén, és egy gyors fejszámolás után megállapítható, hogy több mint 1600 milliárd forintot fordítunk oktatásra az elemi iskolától az egyetemig, illetve a szakképző intézményekig.

(15.20)

A másik az uniós források kérdése. Jelentős uniós forrásokat is bevonhatunk iskolafejlesztésekre, különösen elmaradott térségek iskolafejlesztésére. Itt az EFOP-os pályázati programra utalnék. A 952 milliárd forint egy része oktatásfejlesztésre, infrastrukturális fejlesztésre megy. A költségvetés fedezetet nyújt a béremelési programok folytatására. Folytatódik a felsőoktatásban dolgozók bérének emelése 5 százalékkal, és lezárul a pedagógus-életpályamodell. Itt a minősítések miatt kell pluszforrást hozzátenni a pedagógus I. kategóriából a pedagógus II.-be vagy éppen a mestertanárból a kutatótanárba; tehát ez a négy fokozat, amely a minősítéseket jelenti.

Tisztelt Képviselőtársaim! Akkor röviden a szakképzés eddigi átalakításáról és néhány költségvetési vonzatáról. A magyar gazdaság gyors ütemben fejlődik. A világ technológiai élvonalába tartozó nagyvállalatok már jelen vannak Magyarországon. A további fejlődés azonban nem képzelhető el egy magasabb színvonalú, széles társadalmi réteg számára lehetőségeket nyújtó szakképzési rendszer nélkül. Jól képzett és megbízható, a modern termelésbe bevonható szakképzett munkaerőre van szükség.

2010 óta kiemelt figyelmet fordít erre a kormány, és ennek látható eredményei vannak. Ha megengedik, akkor ezeket az eredményeket röviden, távirati stílusban felsorolnám. Gyakorlatorientált lett a képzés, a duális képzés kiterjesztése, a vállalatok, vállalkozások serkentése a duális képzésbe való bekapcsolódásba, hogy megtanulják a szakmát. Komplex lett a vizsga, egy átfogó komplex vizsga lett. Huszonegy évről huszonöt évre nőtt a nappali rendszerű képzésbe bevonhatók száma. A második szakképesítés megszerzése ingyenessé vált; ezzel a lehetőséggel több mint húszezren éltek tavaly, és úgy gondoljuk, hogy ez nőni fog.

Átalakultak az intézmények, új típusú intézmények jöttek létre. A szakközépiskolák szakgimnáziumokká, a szakiskolák szakközépiskolákká alakultak. Kialakult egy négy plusz egyes, illetve három plusz kettes modell. Négy év alatt a szakképzettséget és érettségit meg lehet szerezni a szakgimnáziumban,

plusz egy évvel a technikai minősítést. Technikusokból is hiány van, csak zárójelben jegyzem meg. A másik pedig: három év alatt szakképzettséget lehet szerezni, plusz két év alatt érettségit.

Hiány-szakképesítések ösztönzése ösztöndíjrendszerrel. Erre is külön költségvetési tétel van, és folyik az Országos Képzési Jegyzék felülvizsgálata a kamara koordinálásával.

Tisztelt Ház! Három-négy számot szeretnék elmondani, ami a Nemzetgazdasági Minisztérium fejezetében található, hiszen a szakképző intézmények 70 százaléka a Nemzetgazdasági Minisztérium fenntartásában, a szakképzési centrumok koordinálásával történik, az agrárszakképzés a Földművelésügyi Minisztériumhoz tartozik, és emellett vannak egyházi és magán szakképző intézmények is, tehát ez népszerű forma, hiszen „csak” 205 ezren jelentkeztek szakgimnáziumba. Ez egy népszerű forma; majdnem annyian, néhány ezer eltéréssel, mint az általános gimnáziumba, és 105 ezren tanulnak szakközépiskolában. Ez bővíthető véleményem szerint.

143 milliárd forint támogatási előirányzat szerepel a szakképző intézmények fenntartására a szakképzési centrumok keretén belül, és 145 milliárd a kiadás, amely 2 milliárdos hiányt mutat, de ez a 2 milliárd nem hiány, mert ez az intézmények saját bevétele.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon röviden elmondanám, a felnőttképzés finanszírozása is megtalálható a költségvetési tervezetben. Nagyon lényeges, hiszen szeretnénk a felnőttoktatási tevékenységet is megváltoztatni, és ez egy felülről, a kormány engedélyével egy felülről nyitott fejezet, amely nagyon fontos ezen a területen.

Kettő dolgot szeretnék még az összegzés előtt megemlíteni. Az egyik, hogy az ingyenes tankönyvelés kiterjed a 9. évfolyamra, tehát kiterjed az első osztályra középfokon, a szakközépiskolákban, a szakgimnáziumokban és a gimnáziumokban. Jövőre az állam támogatja az első sikeres nyelvvizsgát, illetve az első emelt szintű, idegen nyelvből tett érettségi megszerzését. Ennek többletköltsége benne van a költségvetési tervezetben. Támogatja a kormány az első vezetői engedély megszerzését, és támogatja a tanterem-, tornaterem-, tanuszoda-építési programot, amely 6 milliárd forinttal szerepel a költségvetési tervezetben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összegezve: az oktatásról, a szakképzésről szeretném mondani, és tudom, hogy a Nemzetgazdasági Minisztériumban újabb munkálatok folynak, hogy hogyan lehet még megújítani a szakképzési rendszert, hogyan lehet továbbfinomítani, és várjuk azt a tartalomfejlesztést, amely talán jövőre megvalósul. Összegezve, az oktatás megerősítése a cél, több forrást kapnak, a biztos működése az iskoláknak, infrastrukturális fejlesztések, uniós források bevonásával, tartalmi fejlesztések, amelyek tulajdonképpen egy korszerű, modern ismeretanyagot adnak, és a hátrányos helyzetű társadalmi csoportok felzárkóztatása is fontos cél. Ingyenes tankönyv és

étkeztetés kibővítése, és egy béremelési program, amelyet az életpályamodell tartalmaz.

Úgyhogy az oktatás segíti azokat a gazdasági folyamatokat, foglalkoztatottsági mutatókat, amelyeket a 2018-as költségvetés kitűz célként. Kérem ellenzéki képviselőtársaimat is, hogy ha erőt vesznek magukon, akkor támogassák ezt a költségvetést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gógös Zoltán képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm elnök úr, a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Azzal szeretném kezdeni, hogy államtitkár úr most, ahogy eddig is szokott, aktív részese a vitának, és ez rendben van. Ugyanis tegnap itt a kollégái egész nap hallgattak, mint tehénlepény a fűben. Tehát senki nem szólt vissza, hogy miről beszélünk, sem az adó kapcsán, sem az egyéb törvények kapcsán, és ez nem jó. Ez akkor jó, hogy ha valami elhangzik, akkor arra kapunk választ. Most is lesz majd néhány kérdésem. Biztos, hogy megpróbál választ adni.

Arra szeretnék először is kitérni, hogy itt a minimálbért többen emlegették, Vinnai Győző is, hogy nem emelkedett meg emelkedett, de azért szeretnék valamit mondani. A 2010-es reálértéket ebben az évben értük el nettóban. Tehát itt állandóan mindenki óriási bruttó béremelésekről beszél, ami persze még bruttóban is messze nincs ott, ahol a környező országok bérei, most már lassan Romániában is magasabb lesz, de azzal együtt ezek az eddigi emelések igazából az államnak hoztak hatalmas bevételt, mert a vállalkozások fizetik a rengeteg különböző járulékot meg adót, meg a minimálbéresek is fizetik az szja-t. Abból nem kell kiindulni, hogy az utolsó Fidesz-kormány-évben mennyi volt, mert utána nem volt adó. Ezt mindig elfelejtik, amikor erről beszélgetünk, és továbbra is állítjuk, hogy ez egy perverz adórendszer, ami a tetején ad, alul meg elvesz.

A másik, hogy az is szóba került itt a vitában, hogy milyen dinamikus növekszik a gazdaság. Kettő évben részben az agrárium tevékenységének volt köszönhető. Volt két nagyon-nagyon jó év. Azt tudni kell, hogy 50 évben nem nagyon fordult elő, hogy két olyan időjárási környezet legyen, mint ami 2015-ben és '16-ban. Ez természetesen megjelenik az ország teljesítményében is, de hozzáteszem, hogy ez az év nem olyan.

Tehát mondom is államtitkár úrnak, hogy ha ebbe ugyanazt kalkulálták a mezőgazdaság kapcsán, mint eddig, akkor fölékalkuláltak, mert nem lesz olyan jó év. Tehát az már tuti, hogy az őszi kalászosokban nem, a kukoricát még nem tudjuk, még bármi történhet, de az tuti, hogy idén rekordév nem lesz, ami mondjuk, nagyjából 2 százalékos növekedést eredményezne a teljes összterméknél, és ráadásul egy nagyon alacsony termelésiár-bázisértéken

vagyunk, ami a termelőknek azért rossz, mert eddig a magasabb termés kompenzálta, de most nem nagyon fogja.

Azt is szeretném mondani, hogy szanaszét szedték az igazgatást, a kifizető ügynökséget is. Tehát most már ebben a költségvetésben például a kifizető ügynökségnek, mint az MVH-nak, nincs önálló sora. Eddig legalább tudtuk, hogy körülbelül mégis mennyi pénz van ott, meg hogy milyen erőforrással számolhatunk, amikor az európai uniós támogatások igénybevételéről van szó, de ez most nincs így.

(15.30)

Most három minisztérium felügyeli valamilyen, számunkra teljesen felfoghatatlan megosztás szerint. De én már jeleztem Lázár miniszter úrnak, és adott is rá választ, hogy nem volt még arra példa, hogy május végén százmilliárdos kifizetési hiány legyen. Tehát amikor tavaly megtervezték ugyanilyenkor 2016-ban a költségvetést, az ideit, akkor abban elég komoly közvetlen támogatás-kifizetés volt. Nem tudjuk, mi lesz ezzel. De még egyszer mondom, példa nélküli, hogy százmilliárdos nagyságrendű pénz nincs kifizetve május végén. Az, hogy erről a termelők hallgatnak, nyilván nem azt jelenti, hogy örülnek. Mindenkinek ajánlom figyelmébe az Agroinform fórumrovatát, 1300-1400 bejegyzés van. És hiába mondta azt nekem Lázár miniszter úr, hogy a területalapú támogatások 90 százaléka ki van fizetve, csak azt nem tette hozzá, hogy az alaptámogatás, ami mellel csak a 60 százaléka a teljes támogatásnak, a 40 százaléknál, egyéb feltételhez kötött támogatás még a Holdban van, amit azért most már lassan ideje lenne odaadni, mert nem mindenki áll olyan jól anyagilag, hogy ezt elviselje.

A másik, hogy nyilván minden költségvetést annyira lehet komolyan venni, amennyi megvalósul belőle. Én most nem látom a '17-es módosításban, hogy visszavették volna az európai uniós kifizetéseket, én most kifejezetten a pályázatokra gondolok, de az kizárt dolog, hogy ebben az évben 360 milliárdnyi európai uniós pályázati kifizetés legyen. Ugyanis elbírálva három pályázat van az ezerből. Ha figyelembe veszem azokat az időket, hogy közbeszerzést kell kiírni, az idén nemhogy kifizetés nem lesz, beruházás se indul.

Érdekes is, hogy jövőre ez most már 250 milliárdra van tervezve, és nem tudom, hogy ez a nagy lekötés majd hogy lesz '18-ban, de egy biztos, hogy a mezőgazdaságot érintően meg az agrártámogatásokat érintően sehogy. Ez nagy baj, mert mindenki erre várt, mindenki szerette volna ezeket a forrásokat minél hamarabb fölhasználni.

Én ilyenkor csak azt tudom mondani, hogy óriási probléma van az intézményrendszerben. Miután ennek az egyik szeletét az államtitkár úrék felügyelik, az a Kincstár, nagyon-nagyon sürgősen üljenek le, beszéljenek egymással, hogy hol a baj, mert most pontosan senki nem érti, hogy az ellenőrzési oldal-

ágon van a baj, ami a kormányhivatalhoz tartozik, vagy a pályázati bírálatnál, ami szintén köztisztviselői feladatkörként van elkönyvelve, vagy magánál a kifizető ügynökségnél, ami konkrétan a Kincstár. Tehát ezeket a dolgokat szerintem nagyon-nagyon sürgősen tisztázni kell, mert ez így nem maradhat.

Ha jól tudom, harmadszor fogom elmondani ugyanazt, hogy a kormány saját magát se veszi komolyan, mert hoztak egy olyan kormányhatározatot, hogy minden évben megfelelő összeggel emelik a nemzeti támogatási sort, és ezért felelős Fazekas Sándor és Varga Mihály. Hát, ez most sem sikerült. Tehát akkor vissza kellene vonni azt a kormányrendeletet, államtitkár úr. Ugye, itt egy fix összeg meg van határozva, hogy mennyivel kell növelni, ami a piacizavar-kezelésnek szinte az egyetlen forrása. Akkor vagy be kellene tartani, vagy nem behozni, mert ennek így semmi értelme.

Egyébként csak megjegyzem, egy sorért dicséret érdemel majd a kormányzat, ami az uniós pénzeket illeti. A technikai segítségnyújtás sor szinte 100 százalékban kifizetésre került. Ez az a sor, amit magára költ a kormány, mert ebből finanszírozza az apparátust. Ez 100 százalékban ki van fizetve. Tehát ezért van valamennyi kifizetés, meg az agrár-környezetgazdálkodás van kifizetve, egyébként semmi más. Úgyhogy ez is egy vicces kategória, hogy miközben nem működik a rendszer, azért a TS jó alapon el van költve. Tehát át kellene gondolni ezt az átszervezést. Ezt föltétlenül el akartam mondani.

A másik. Itt többször szóba került az alapvető élelmiszerek áfájának csökkentése. Államtitkár úrnak is mondom, mert valószínűleg akkor még nem volt itt, mert később érkezett a délutáni vitára, hogy itt a tejet emlegetik. A tejfogyasztásnak a 6 százaléka kerül bele ebbe a rendszerbe, államtitkár úr, ugyanis az emberek jelentős része UHT-tejet fogyaszt. Önnek is mondom, és remélem, majdcsak elér egyszer a miniszterelnökhöz is meg Lázár úrhoz is, nincs benne tartósítószer, államtitkár úr. Valaki azt a hülyeséget találta ki, hogy azért nem csökkentik az UHT áfáját, mert abban tartósítószer van. Tegnap is elmondtam, hogy hatrétegű dobozban van, és ultrapasztorózott környezetben, semmiféle tartósítószer nincs az UHT-tejben. De a lakosság nyilván azért, mert azt nem kell hűteni, és nem mindenkinek van hűtője, ezt veszi, és ömlik ránk a 110 forintos szlovák tej, nyilván áfamentesen, államtitkár úr. Ezt is elmondtam tegnap Tállai úrnak, hogy az EKÁER-t nagyjából oda lehet tenni, ahova való, ugyanis pont azt nem fogja meg, amit meg kellene, az ilyen típusú direkt importot. Áfa nélküli, mert nincs 115 forintos tej Szlovákiában sem, szeretném mondani. Ez csak azért van, mert háromszor visszaigénylik róla az áfát. Valaki meg, nyilván azért, mert magas szinten is benne vannak, mert nem tudok másra gondolni, nem tesz semmit, hogy ezt így megakadályozzák. Ez az egyik.

A másik. Szabolcsi képviselőtársaimnak mondom, hogy itt kellene tobolniuk, hogy a zöldség,

gyümölcs kerüljön bele ebbe a körbe. Megöli a magyar termelőket az importzöldség, -gyümölcs, a 45 forintos szlovák vírusos krumpli, majd két hét múlva a 600 forintos eper, amiről azt se tudjuk, hogy hol terem meg, milyen vegyszermaradványokkal van tele, mert a Nébihnél leépítés van, nem létszámbővítés. Tehát ezekre oda kellene figyelni, és forrásokat kellene biztosítani. És egy csapásra abban a pillanatban nem lehetne áfával játszani a zöldség-gyümölcsnél. 60 százaléka kifehéredne, ezzel meg mindenki jól járna, mert azért egyet ne felejtessenek el, aki áfát csal, annak bért is csalnia kell, ugyanis nem tudja hivatalossá tenni a bevételeit, ha feketén értékesít. Onnantól kezdve nem fizet hivatalosan bért sem, és nemhogy minimálbért, semmilyen bért sem, maximum zsebbe valamit az éhbérért dolgozó embereknek.

Tehát én azt gondolom, hogy nagyon sok itt a tennivaló, és a költségvetés számai akkor lesznek igazak, ha ez a rendszer akkor is fenntartható marad, ha már nincsenek uniós források.

Itt elhangzott, hogy 2020 után várható az átalakítása ezeknek a rendszereknek, biztos, hogy az agrártámogatási rendszer is mozogni fog, és a közösségépítés lesz leginkább a finanszírozható. Erre már most lassan készülni kellene. De egy biztos, hogy ezzel az intézményrendszerrel, amit most csináltak, nem védem az MVH-t, nem egy normálisan működő rendszer volt, azt senki nem vitatja, de attól, hogy most még három részre szedték, csak rosszabb lett. Úgyhogy, államtitkár úr, nézzék meg, hogy mi a baj ebben a rendszerben, ezt már többször jeleztem különböző parlamenti meg informális műfajokban is, de nem tartható, hogy júniusban még százmilliárdnyi kifizetetlen közvetlen támogatás van, amikor lassan aratni kellene, és nem tudom, miből vesznek majd a termelőink gázolajat.

Úgyhogy továbbra is állítjuk, hogy ez a költségvetés nem az átlag- és nem a kisembert segíti, inkább megint a spekulánsokat és az ügyeskedőket. Látjuk, hogy ki mennyi uniós támogatást kap itt a megszerzett földek után.

Azért még egy dologra fölhívnám a figyelmét, államtitkár úr. Ezt a költségvetést megint javítja 70 milliárdnyi államtermőföld-értékesítésből származó bevétel, ami mondjuk, a '17-es, idei realizálás, de ez úgy jön be az államkasszába, hogy azt senki nem ellenőrizte, hogy e mögött mi van, cigarettacsempészet van, dohány-, egyéb csempészet, szesz-csempészet, mi van. Mert senki nem nézi meg, hogy arra, amiből vették a földet a vásárlók, honnan szereztek a pénzt. Ezt ajánlom a figyelmébe, ugyanis nem lehet bejelentést tenni vagyonosodási vizsgálatot illetően. Itt milliárdos tételek jöttek elő a párnahából, államtitkár úr, milliárdok. Nem ötmillió meg tízmillió a kisembertől, mert az teljesen rendben van, hogy van megtakarítása. De van olyan család, amely 2 milliárdért vett földet, 2 milliárdért, nem hitelből, cashben! Úgyhogy ezt ajánlom a figyelmükbe, hogy ha még próbálnak rendet tenni, legalább a nepperektől szedjék már vissza, ne ne-

künk kelljen majd jövőre mindent megcsinálni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Vejkey Imre képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport. Képviselő úr, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr a kormány nevében a jogszabályi előírásoknak megfelelően 2017. május 2-án benyújtotta a hazánk 2018. évi központi költségvetéséről szóló T/15381. számú törvényjavaslatot a Magyar Országgyűlésnek, egyidejűleg közvetlenül átadva azt Kövér László elnök úr részére.

A 2018. évi költségvetésitörvény-javaslat a 2017. évi költségvetésitörvény-javaslat felépítésével megegyező szerkezetben mutatja be a 2018. évi költségvetési előirányzatokat, azokat hazai működési, illetve felhalmozási és uniós fejlesztési kiadásokra és bevételekre bontva, ezáltal biztosítva a költségvetési előirányzatok átláthatóságát, valamint az előző évi költségvetéssel való összehasonlíthatóságot.

A kormány a 2018. évi költségvetésitörvény-javaslatban - összhangban a konvergenciaprogrammal - 2018. évre 4,3 százalékos GDP-arányos gazdasági növekedést határozott meg. Ez a gazdasági növekedés lehetővé teszi, hogy jövőre még több pénz maradjon a magyar embereknél.

(15.40)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A 2018-as költségvetés a magyar családokat érintően újabb adócsökkentéseket, béremeléseket és családpolitikai intézkedéseket tartalmaz. Tovább nő a kétgyermekes családok adókedvezménye, a béremelésekkel nő a családok jövedelme, több jut ingyenes gyermekétkeztetésre és ingyenes tankönyvellátásra, nő a gyed összegének maximuma is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Most nézzük akkor tételesen a számszaki adatokat! Jövő januártól havi 35 ezer forinttal nő a kétgyermekes családok adókedvezménye, a következő évben pedig havi 40 ezer forinttal, ezzel négy év alatt megduplázódik az adókedvezmény összege. Jövőre is kedvezményt kapnak az első házások, a havi 5 ezer forintos kedvezmény *(Dr. Szakács László: Havi vagy egyszeri?)* két évig pedig mindenképpen jár, függetlenül attól, hogy közben megszületik-e a család első, várva várt gyermeke vagy sem.

A minimálbér emelésével a gyed összegének maximuma is nő, így jövőre bruttó 193 200 forint lesz, ez csaknem kétszerese a 2010. évi összegnek. A kormány döntött arról, hogy a következő tanévben az első hat évfolyam helyett már az első kilenc évfo-

lyamban ingyentankönyv-ellátást biztosítunk a diákoknak.

Az ingyenes gyermekétkeztetési program összege jövőre 5 milliárd forinttal nő, ezzel a 2010-es kormányváltás óta csaknem háromszorosára, 79,3 milliárd forintra nő a gyermekétkeztetés támogatása. A szünidei gyermekétkeztetésre pedig külön 7 milliárd forint áll majd rendelkezésre.

A családbarát költségvetéssel azt kívánjuk üzeni, hogy Magyarországon érdemes gyermeket vállalni és gyermeket nevelni. A jövő évi költségvetésben az ideinél 140 milliárd forinttal több, összesen 1900 milliárd forint jut a gyermekeket nevelő családok támogatására.

A 2018-as összeg csaknem kétszerese annak, amit 2010-ben szántak a családoknak. A családokra szánt jövő évi pénz GDP-arányosan Európában pedig az egyik legjobb adat, 4,7 százalék, csaknem harmadával haladja meg a 2010-es arányt. Jövőre a pénzügyi támogatások 30 milliárd forinttal, 640 milliárd forintra emelkednek. A különböző szolgáltatásokra pedig a 2010. évihez képest több mint kétszeresét fordítjuk, így annak összege meghaladja majd a 400 milliárd forintot.

Bölcsődei ellátásra jövőre az idei két és félszeresét fordítjuk, összesen csaknem 37 milliárd forintot. A cél az, hogy az anyáknak lehetőséget biztosítsunk arra, hogy gyermeknevelés mellett munkát is tudjanak vállalni.

A „Nők 40” program keretében jövőre 26 milliárd forinttal több jut majd, összesen 260 milliárd forint. Az első ingyenes sikeres nyelvvizsgára 2,6 milliárd forintot biztosítunk, de ha több forrásra lesz szükség, akkor ezt az összeget növeljük. Az Erzsébet-programra jövőre 4,4 milliárd forint áll majd rendelkezésre. A zánkai és a fonyódligeti táborok fejlesztésére pedig további 8,5 milliárd forint.

Újdonság, hogy a külföldön születő, magyar állampolgárságú gyermekek szülei, függetlenül attól, hol élnek, ugyanúgy megkapják az egyszeri 64 ezer forintos anyasági támogatást, mintha Magyarországon élnének.

Mindezek mellett növekedik a magyar családok által érvényesíthető családi kedvezmények mértéke is. 2018-ban gyermekenként 17,5 ezer forinttal emelkedik a havonta igénybe vehető adókedvezmény összege, az otthonteremtési program állami támogatása pedig folytatódik. 2018-ban 226 milliárd forintot biztosítunk erre a célra. A nyugdíjasok pedig 3 százalék nyugdíjmelésben és előreláthatólag nyugdíjprémiumban is részesülni fognak.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mit mutatnak ezek a számok? Azt, hogy a Fidesz-KDNP a demográfiai problémát, vagyis a kevés gyermek problémájának történelmi feladatát belső tartalékok mozgósításával próbálja megoldani, nem pedig a migránsok betelepítésével, mint ahogy azt Brüsszelből októrajni akarják. Akármit is találnak ki Brüsszelben, sosem fogjuk migránsokkal megoldani. Nem fogjuk feladni értékeinket, még ha éppen ma, 2017. május 17-én egy

újabb összehangolt nemzetközi támadást akarnak is indítani Brüsszelből ellenünk.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tudniuk kell, hogy a liberálbolszevista körök (*Gógös Zoltán: Ezt komolyan gondoljátok? És a pápához mit szólsz?*) ma éppen arra készültek az Európai Parlamentben, hogy újra ártsanak nekünk. Most éppen a 7. büntetőcikkely Magyarország vonatkozásában történő megszavazására szervezkednek, ami szavazati jogunk elvonásával és az EU-s támogatások felfüggesztésével is járhat.

Hogy miért mozdult hazánkra az egész liberálbolszevista hálózat? Mert nem hagytuk, hogy Brüsszelből egyre nagyobb nyomás alá helyezték Magyarországot. Mert nem hagytuk, hogy mások döntsenek helyettünk az energiaárakról, az adókról (*Dr. Szakács László: Akkor olcsóbban kellene adni!*), a felsőoktatás szabályozásáról (*Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.*), a munkahelyteremtés támogatásáról vagy éppen arról, hogy kikkel éljünk együtt saját hazánkban. Mert úgy gondoljuk, hogy a magyar emberekben, szemben a nyugat-európaiakkal, van még elég életerő ahhoz, hogy a negatív demográfiai folyamatokat a migránsok bevonása nélkül megfordítsuk. Mert kimondtuk, hogy egyetlen egyetem, így a CEU sem állhat a magyar törvények felett, még akkor sem, ha azt Soros György alapította. (*Gógös Zoltán: Az a baj, hogy nem ezt mondtátok!*) Mert nem hagytuk, hogy a Soros and Co. által finanszírozott szervezetek a független szakértő álca mögé bújhassanak, ezzel megtevéstve a magyar és nemzetközi közvéleményt. (*Gógös Zoltán: Mindenki hülye!*) Mert kimondtuk, hogy ellenfeleinket sok minden érdekli, csak éppen a magyarság és a kereszténység sorsa nem. (*Heringes Anita: Ez nem igaz!*) Mert kimondtuk, hogy ők a destrukció rohamcsapata. (*Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.*) Mert kimondtuk, hogy vége a világliberalizmusnak, és egy új világrend alapjait kell lerakni (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Orbánizmus!*) az istentelen fogyasztói társadalom helyén.

(*Földi László elfoglalja helyét a jegyzői székben.*)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A 2018. évi költségvetés a családok támogatásán túl a biztonságunk és védelmünk fenntartásáról is szól. Vagyis arról, hogy nem kell túrnunk a megszállásunkat, fojtogatásunkat, mert ha idejében nem kapjuk ki magunkat a bennünket szorongató ujjak közül, akkor mind elpusztulunk. Elpusztulunk, mert a liberálbolszevisták szemében az európai egyesült államok nem cél, hanem eszköz. Eszköz ahhoz, hogy felszámolják az őshonos európai nemzeteket és magát a kereszténységet Európában. Az ő szemükben Magyarország nem haza, hanem csak egy ország, amit, ha kell, elárulnak a saját hatalmuk egyengetése érdekében. (*Dr. Szakács László: Elnök Úr! Van ennek még bármi köze a költségvetéshez?*), éppúgy, mint 1919-ben, amelynek egyenes következménye hazánk tör-

ténelmi területe kétharmadának elvesztése lett. Most pedig a megmaradt egyharmad részre ácsingóznak.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nekünk azért nem akarnak lapot osztani Brüsszelben, mert mi a rend, a jog és a béke világát építjük, ők pedig mindazt jelenítik meg, ami ezzel ellentétes. Amióta Magyarország saját útját járja, azóta a magyar gazdaság a vártnál is jobban erősödik. 2017 első negyedében 4,1 százalékkal bővült a gazdaság teljesítménye, eközben nőtt a foglalkoztatás, csökkent az államadósság, és hetedik éve alacsony a költségvetési hiány.

(15.50)

A gazdasági növekedésnek köszönhetően tudjuk csökkenteni az adókat és emelni a béreket. Brüsszel hatalmi törekvései azonban mindezeket az eredményeket veszélyeztetik. Ne engedjük, hogy veszélyeztessék elért eredményeinket, ne engedjük, hogy Brüsszel diktáljon.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindez azt jelenti, hogy most is küzdünk, de vannak már komoly eredményeink, és elmondhatjuk a legfontosabbat, hogy Magyarországot újra visszafoglaltuk. Visszafoglaltuk a jog, a rend, a béke, a nemzeti eszme és a keresztény normák zászlaja alatt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A 2018. évi költségvetés biztonságot, stabilitást és kiszámíthatóságot jelent úgy a magyar családok, mint a Magyarországon működő vállalkozások számára. Magyarország tehát erősödik, és a jövőben is erősödni fog, míg a Fidesz-KDNP-kormányzat van, mindinkább. Ezt már a világ pénzügyi urai sem tudják elhallgatni, sőt kénytelenek a magyarok eredményeit elismerni és befektetésre ajánlani a magyar állampapírokat.

Tisztelt Honfitársaim! Számíthatnak ránk, mert mi eddig is és a jövőben is mindent megtettünk és meg fogunk tenni annak érdekében, hogy fennmaradjon a gyorsuló gazdasági növekedés, a bérek növekedése és a csökkenő munkanélküliség, sőt mindez úgy, hogy közben a magyar emberek és családok biztonságára fókuszálunk, mert a munkát, a családot, a biztonságot tartjuk a legfőbb társadalmi értékeknek.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A kereszténydemokraták mindezek alapján támogatják a Magyarország 2018. évi központi költségvetéséről szóló T/15381. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Egyed Zsolt képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetési tervezetet tanulmányozva egy hatalmas nagy úr fedezhető fel ebben a költségvetésben. Mint elkötelezett állatvédő úgy gondolom, hogy hangot

kell adnom itt, a tisztelt Házban azoknak a százezreknek, akiknek ez napi tevékenysége és akiknek szívügye az, hogy az állatvédelem olyan nyugat-európai szintre kerüljön Magyarországon, amilyen elvárható egy normális társadalomtól.

Nyugodtan mondhatom, hogy most már szinte heti szinten nyújtom be a javaslataimat ezekkel kapcsolatban. Sajnálatos módon a kormánypártok ezeket rendre nem támogatják, elutasítják. Mivel most a költségvetés vitája van, nem is szeretnék belemenni a Btk.-s és egyéb dolgokba. Viszont ami szorosan idetartozik, és úgy gondolom, hogy az egész állatvédelemnek és az egész helyzetnek az alfája és ómegája, ami Magyarországon van, az nem más, mint az általunk már olyan sokszor hangoztatott országos ivartalanítási akció, amire már nyújtottam be javaslatot többször is, illetve rendelkezünk egy komoly tervvel. Hogy számszerűsítsem ezt a tényt, amiről most beszélek: gyakorlatilag egy egymilliárd forintos összegből ez a probléma kezelhető lenne Magyarországon, ugyanis ez körülbelül százezer kóbor állat ivartalanítására lenne elegendő, illetve olyan állatok ivartalanítására is, amelyek háznál tartózkodnak, de fennáll a veszélye annak, hogy szaporodni fognak.

De továbbmegyek: ha önök a törvényeket hajlandók lennének megfelelően szabályozni és teret adnának annak, ami az állatvédő társadalomnak egy hatalmas nagy kérése a mindenkori kormányzat felé, az nem más, mint hogy a nem tenyésztésre szánt állatokat kötelező legyen ivartalanítani. Én azt mondom, hogy ha az állam beszállna csak a felével, a gazdát meg arra köteleznék, hogy a másik felével beszálljon ebbe, akkor ez a helyzet meg is oldódna Magyarországon, erről a problémáról többet nem kéne beszélnünk.

De tovább szeretnék menni ebben a témában egy kicsit, ugyanis a helyzet sokkal bonyolultabb, mint ahogy elsőre látszik, hiszen gyakorlatilag most az állam finanszírozza azokat az idejémtúlt gypmesteri telepeket, amik gyakorlatilag egy mészárszéknek tekinthetők, mert amelyik állat oda bekerül, az jó eséllyel el van pusztítva. Ezt a több mint százéves rendszert nyilvánvalóan nem lehet sokáig fenntartani, és én úgy gondolom, hogy a XXI. században nem is ildomos. Mi azt szeretnénk mindenképpen, és arra kérjük önöket is, hogy azt támogassák, hogy ezeket a gypmesteri telepeket szüntessék meg. S mivel már nyugodtan mondhatom, hogy országosan kiépült egy olyan állatmenhely-hálózat, amit civil szervezetek, alapítványok működtetnek, úgy gondolom, hogy az államnak inkább ezt a részét kéne finanszírozni. Ez sokkal emberibb és elfogadhatóbb megoldás, mint ez a százéves rendszer.

Arról is fontos beszélni, ahhoz, hogy mindez megvalósuljon, nemcsak törvényjavaslatokról kell itt beszélnünk, hanem arról is beszélnünk kell, hogy ténylegesen a döntéshozók akár miniszteri, államtitkári szinten is egyszer végre-valahára hallgassák meg azokat a civil szervezeteket, azoknak az egyesületeknek, alapítványoknak a képviselőit, akik el tudnák

mondani azt érdemben, hogy mi lenne az elvégzendő feladat, és ehhez milyen forrásokra lenne szükségük. Higgyék el, tisztelt képviselőtársaim, itt most Magyarország 2018-as költségvetésének a vitájában ezek az összegek, amiről beszélünk, cseppek a tengerben. Nem szeretnék most demagóg lenni, de azt mondom, ha húszmilliárdok vannak stadionokra, akkor ilyen egy-két milliárd forintos összegeknek, amiből gyakorlatilag egy országos problémát meg lehet oldani, nem hiszem, hogy vita tárgyát kellene képezniük itt, a Magyar Országgyűlésben.

Továbbá nagyon fontosnak tartom azt is, hogy a már előbb említett civil állatvédő szervezeteket, ha nem is pénzzel, de legalább pályázatokkal támogatná a magyar állam. Ez egyébként egy felmerülő kérdés is az ő részükről, hogy ha meg tudnának nyitni olyan pályázatokat, hogy tudnának gépjárműre pályázni, vagy bármilyen olyan eszközre, ami a segítségükre lehetne, higgyék el, ez akkora segítség lenne nekik, hogy gyakorlatilag ezzel a munkájukat sokkal könnyebbé és hatékonyabbá lehetne tenni. Itt szeretnék egy nagyon fontos dolgot elmondani. Ezek a szervezetek azon kívül, hogy egy nagyon dicséretes és nagyon megsüvegezendő tevékenységet folytatnak, ne felejtjük el, tisztelt képviselőtársaim, hogy közfeladatot is ellátnak, hiszen összegyűjtik azokat a kóbor állatokat a városokban, falvakban, erdőkben, mezőkön, amelyek akár emberre veszélyesek is lehetnének. Tehát van egy ilyen aspektusa is ennek a kérdésnek, hogy nagyon hasznos közfeladatot látnak el. Nem azt akarom mondani, hogy ingyen, hanem gyakorlatilag még néha küzdve a hatóságokkal, folyamatosan falakba ütközve, de viszi őket a lelkiismeretük, és végzik ezeket a feladatokat.

Arra szeretném kérni tisztelt kormánypárti képviselőtársaimat és minden képviselőtársamat, hogy azt a néhány, talán száz módosító javaslatot, amit a költségvetéshez benyújtottam (*Boldog István: Jelentéktelen!*), legyenek szívesek és... Jól mondja tisztelt képviselőtársam, hogy jelentéktelen, hiszen az előbb pont arra céloztam, hogy egy stadion építéséhez képest tényleg jelentéktelen összegekről van szó. Úgy gondolom, ha egy jóérezésű ember cseppet is fontosnak tartja ezt a kérdést, az mindenképpen odaáll e mellé a kérdés mellé, hiszen ez mindannyiunk közös ügye. S azt is le kell szögezni, hogy ez egyébként hosszú távon, de már középtávon is megtakarítást jelentene, hiszen ha meglenne a pénz például az ivartalanítási akcióra, és minimálisan meg lennének támogatva ezek a civil szervezetek, onnantól kezdve a probléma nem generálná újra magát, nem lenne nem kívánt szaporulat, és nem kellene sintértelepeket fenntartani, ami hosszú távon iszonyatos pénzeket emészt fel. Én úgy gondolom, hogy ez hosszú távon megtakarítást jelentene.

S ami még a szakmának egy hatalmas nagy kihívás, és úgy gondolom, hogy oda tényleg be kéne akár törvényileg avatkozni, és ami mögött egy hatalmas nagy feketeüzet van, egy hatalmas nagy adót nem fizető szürkegazdaságot működtet, azok a szaporítók.

Most szándékosan nem tenyésztőről beszélek, mert a tenyésztő egy teljesen más téma. A szaporító az, aki gyakorlatilag gyártja a kiskutyákat, kismacskákat, és bedobozolva viszik Olaszországba, Németországba, Svájcba, és hatalmas nagy összegekért adják el ezeket az állatokat.

(16.00)

Ha most belemennék jobban ebbe a témába, lenne rá idő, képviselőtársaim rájönnének, hogy elképesztő összegek fordulnak meg kézen-közön, egyetlenegy ember kezében akár egy évben. Nyilvánvaló mindenki számára, hogy ezek az emberek, akik ilyen tevékenységet folytatnak, nem fizetnek egy forint adót sem a magyar állam felé.

Végül szeretnék érinteni egy olyan témát, ami a szűkebb pátriámat érinti, és amire, úgy gondolom, mindenképpen megoldást kell találni itt, a tisztelt Házban. Meg kell rá találni az összeget, mert például, ha valaki jár Sajószentpéter, Kazincbarcika felé, most megkockáztatom azt, hogy Sajószentpéteren van az egyetlenegy olyan körforgalom az országban, aminek két kijárata van, tehát egyen be lehet menni, meg lehet ugyanott menni egyenesen tovább - ez egyedülálló. De félretéve a viccet, tényleg óriási probléma a 26-os út elkerülő szakaszának hiánya, mivel gyakorlatilag egy autós, egy kamionos, egy teherkocsi, ha el akar jutni, mondjuk, Miskolcra Ózdra, az keresztül megy Sajószentpéteren, keresztül megy Kazincbarcikán, keresztül megy Putnokon és még számos falun, mert más úton nem tud menni. Na most, megkerestek már engem is, és gondolom, Borsod megyei fideszes képviselőtársaimat is többen megkeresték ezzel a problémával. Én voltam a jó múltkorában Sajószentpéteren két ingatlanban, elképesztő, hogy hogyan néznek ki a lakóházak belülről. Szét vannak repedezve a falak. De nem kell rajta csodálkozni, amikor éjjelnappal kamionok mennek a háztól öt méterre. Tehát úgy gondolom, erre mindenképpen megoldást kell találni, mert ott az ottani emberek élete gyakorlatilag élehetetlen, másrészt pedig az ingatlanjaik értéke a nullához közelít, és eladhatatlan. Ebben is kérnék önöktől egy közös gondolkodást, hogy ez mihamarabb megvalósuljon, mert ez emberek tízezreinek, ha nem százezreinek az életét könnyítené meg, illetve a cégeknek, a fuvarozóknak a helyzetét is nagymértékben megkönnyítené, ha egy normális elkerülő út megépülne, és azon tudnának közlekedni azon a vonalon. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, ennyit szerettem volna hozzátenni a költségvetés vitájához. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Pócs János képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai nap

tanulása a költségvetés tárgyalása kapcsán, hogy mit jelent kiállni Magyarországot, mit jelent kiállni a költségvetésért. Mert lássuk be, hogy itt a parlamentben az ellenzéki képviselők, Brüsszelben a brüsszeli támadók támadásai a költségvetésünkkel párhuzamban állnak. Adódik a kérdés, a színpad mögött mi is az igazság. Miért támadják a képviselők a költségvetést, és miért támadják Brüsszelben Orbán Viktor miniszterelnököt? Mert önök is tudják, Brüsszelben is tudják, a magyar miniszterelnök legnagyobb erénye a hitelesség; a hitelesség a költségvetés kapcsán, hogy többet adtunk, minden téren többet adtunk, mint amennyit bárki remélt volna.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor önök ma azt fogalmazták meg, hogy kampányköltségvetés, akkor önök is elismerik, hogy sokkal többet adunk, mint amit hittünk, mint amit reméltünk. Tesszük ezt azért, mert a magyar gazdaság stabil lábakon áll. A kormány megmutatta, milyen az IMF nélküli élet, mit jelent a munkahelyteremtés, a gazdaságpolitika, a béremelés, az adócsökkentés, mit jelent a devizamentő csomag, mit jelent a migránskérdés, a megélhetés, a biztonság. Ezek mind arról szólnak, tisztelt képviselőtársaim, hogy a kormány többet adott, és többet fog adni a következő évben, mint amit reméltünk. Ezért támadják önök Orbán Viktor miniszterelnököt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ugyanakkor emlékezzünk: nem támadták Gyurcsány Ferencet, amikor elvett egyhavi fizetést, amikor elvett egyhavi nyugdíjat, amikor bevezette a vizitdíjat, a gyógyszerfelírási díjat, amikor lefeküdt az IMF-nek, amikor eladósította a családokat. Akkor Brüsszel és a jelenlegi ellenzéki pártok azt mondták, hogy ez igen, ez egy reform-miniszterelnök. Brüsszelben elismerték az ő munkáját, és szurkoltak neki.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez az emlékezés legyen tanulság mindannyiunk számára, hogy ami rossz a magyar embereknek, az jó a magyar ellenzéknek és jó Brüsszelnek. Ami jó a magyar embereknek, az rossz a magyar ellenzéknek és rossz Brüsszelnek. Erről szól a mai költségvetési vita is. Emlékezzünk vissza, képviselőtársaim, bankadó, multiadó, közüzemi díjak, rezsicsökkentés, adó- és áfa-csökkentések, béremelések folyamata - ezek az Orbán-kormány döntései, ezek ezermilliárdokat hagytak ott az emberek zsebében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Miről szól a 2018-as költségvetés, néhány alappillért kiemelve. 2010 óta visszafizettük az IMF-től és az Európai Uniótól felvett kölcsönt. Folyamatosan csökkentjük az államadósság mértékét. A 2018-as költségvetésben 4,3 százalékos gazdasági növekedés fog megvalósulni, 2,4 százalékos a hiány, 3 százalékos infláció mellett többek között a nyugdíjak értéke is emelkedni fog. Folytatódik a minimálbér-emelés, az idei 15 százalék után 2018-ban további 8 százalékkal nő a minimálbér. A szakmunkás-minimálbér az idei 25 százalék után 2018-ban újabb 12 százalékkal emelkedik. Így 2010-hez képest az megduplázódik.

2018-ban folytatódnak a béremelési programok a közsférában. Az egészségügyre 180 milliárd forinttal több jut, mint az előző évben. A mentősök béremelésére 2016 és 2019 között összesen 60 százalékkal több jut, 39,7 milliárd áll erre rendelkezésre. 81 milliárd forinttal többet fordítunk az oktatásra. A 2018-as költségvetésben is megfelelő pénzügyi háttérrel biztosítunk a határvédelemre. 2017-hez képest 25 százalékkal, 100 milliárd forinttal több forrás, összesen 514 milliárd forint jut a közbiztonságra. Szinte valamennyi rendvédelmi szerv többletforrásra számíthat a jövő évben az ideihez képest. A rendőrség 22 milliárd forint, a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal 727 milliárd forint, a katasztrófavédelem mintegy 4 milliárd forint, a Terrorrelhárítási Központ 339 milliárd forint, a tömeges bevándorlás miatt 50 milliárd forinttal többet tervez a BM. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezekre önök azt mondják, hogy kampányköltségvetés. Mi pedig azt mondjuk, hogy az emberek jobb megélhetéséről, az emberek jobb és még nagyobb biztonságáról szól a következő évi költségvetés.

Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetés garancia arra, hogy folytatódnak az adócsökkentési programok. Jelentősen csökken a kisvállalati adó, az egészségügyi hozzájárulás mértéke. Az internet áfája 18 százalékról 5 százalékra csökken jövőre. Folytatódik az áfacsökkentés, a sertés, a tej áfáját követően a hal áfája 27 százalékról 5 százalékra csökken. És fájdalmas volt tegnap itt, a tisztelt Házban végighallgatni, amikor az ellenzéki képviselők kicsúfolták, hogy mit jelent az éttermi szolgáltatások áfacsökkentése. *(Gógös Zoltán: Semmit.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Gógös képviselő Úr! A semmitől, tudja, sokkal többet jelent, mert itt egy gazdasági program van letéve. Minden ember zsebében több marad. És talán nem bűn az, ha a családok megengedhetik maguknak, hogy elmehetnek étterembe. *(Gógös Zoltán: Nem engedhetik meg, ez a baj.)* És amikor elmennek a családok az étterembe, akkor kevesebb áfát fognak fizetni. És tudja, akik az étteremben dolgoznak, akik mosogatnak, akik főznek, azoknak több marad a zsebében. Erre önök, igen, erre önök most elmondták, ez önöknek semmit nem jelent.

2017-hez viszonyítva 40 milliárd forinttal több fog jutni az útfelújításokra. Ezekre is azt mondják önök, hogy mindez semmi? A „Modern városok” program fejlesztésére pedig 150 milliárd forint jut. A jövő évi illetményemeléssel együtt 167 ezer forint jut a pedagógusoknak, 40 százalékkal fog emelkedni az illetményemeléssel együtt a fizetésük. A rendvédelemben 58 ezer embert érint az életpályamodell, amelynek eredményeképpen 45 százalékkal emelkednek a fizetések. A honvédelemben 18 ezer embert érintő 40 százalékos béremelésről beszélünk. Az állami tisztviselői életpályamodell esetében 30 százalékkal emelkednek a bérek, az egészségügyben végrehajtott béremelések pedig 95 ezer embert érintenek.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jövő évi költségvetés a foglalkoztatás, a családtámogatás, a biztonság költségvetése lesz mindannyiunk számára.

(16.10)

Ismétlem: csökken a termékek áfája, csökkennek az adók, folyamatosan nőnek a bérek. Nyugodtan kijelenthetjük, hogy a jövő évi költségvetéssel mindenki jól fog járni. Ez nem jó önöknek, ellenzéki képviselőknek, és ez nem jó Brüsszelnek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor arról beszélünk, hogy vajon Brüsszel miért szeretné meghatározni a magyarországi adórendszert, miért szeretne belefolytani az adóba, önök folyamatosan a külföldi munkavállalókról beszélnek, ugyanakkor nem ismerik el, hogy a külföldi munkaadók folyamatosan Magyarországra jönnek. Ha hagyánánk, hogy ebbe Brüsszel belefolyjon, akkor például a társasági nyereségadó 19 százalékról nem csökkenhetett volna Magyarországon 9 százalékra, ami Németországban 15 százalék. Ha önökre lenne bízva, és ha Brüsszelre hallgatnánk, akkor ezek a cégek visszamennének Németországba, ott fejlesztenék a német gazdaságot. Többek között erről is szól a brüsszeli támadás.

Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetés vitája és a brüsszeli támadás arról szól, hogy önök konkurenciának tekintik Magyarországot, konkurenciának tekintik a kormányprogramot. Annak tekinti Brüsszel is, mert nem vagyunk rászorulva az IMF-re, nem vagyunk rászorulva a bankárookra, nem vagyunk rászorulva a hitelekre, ezért is kell félni a magyaroktól, másrészt meg azért is félnek, mert attól tartanak, hogy minden más ország is elkezdheti követni a magyar példát.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor arról beszélünk, hogy meg kell védeni a költségvetést, meg kell védeni Magyarországot, meg kell védeni a közös sikereinket, akkor önöktől kell megvédeni. Meg kell védeni a magyar költségvetést attól, amit önök óriásplakáton hirdetnek, amikor az ellenzék óriásplakáton hirdeti, hogy visszavesszük, aztán mindenki vegye magára, hogy vajon mit vesznek vissza. Az IMF-hiteleket? A családi adókedvezményt? A fizetésemelést? Az adócsökkentést? Vagy az áfacsökkentést? Gondolom, a meghitelezett kampányt valamiből vissza kell venni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ennyi kitekintés után kérem, engedjék meg, hogy rátérjek, hogy a mezőgazdaságban mit jelentenek azok a számok, amelyek fontosak az ágazatban dolgozók számára. A korábbi évekhez hasonlóan stabil a nemzeti támogatások rendszere. Egyes sorokon jelentősen emelkednek a hazai forrásból finanszírozott támogatások forrásösszegei. Az állattenyésztési feladatok támogatására 1,3 milliárd forint jut. A sertésstratégiára kifizetett célokra 1,1 milliárd forint jut. Az állattenyésztés, a zöldség-, a gyümölcsstermesztés, valamint a vetőmag-előállítás kiemelt támogatására a kormányhatározatnak megfelelően közel 80 milliárd forint áll rendelkezésre. A program keretén belül a nemzeti támogatásokra 26 milliárd forint jut, ám emelkedik az állatjóléti támogatások összege. Kiemelt figyelem jut

az egészségügyi intézkedések támogatására. 105 millió forinttal emelkedik a nemzeti méhészeti program hozzáférhető támogatásainak összege. Mindezek mellett a tanyafejlesztési programot is folytatjuk 1,2 milliárdos összeggel. Meg kell említeni, hogy emelt összeggel folytatódik az „Igyál tejet!” program, az iskolagyümölcs-program, így összesen közel 7 milliárd forintot fordítunk több mint 550 ezer gyermek ellátására. Több támogatási sornál is az EU által engedélyezett maximumig növeltük a gazdálkodók számára adható támogatási keretösszeget.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, elég nyilvánvaló, a kormánynak továbbra is kiemelt célja, hogy növekedjen az agrárágazat szereplőinek, azon belül is különösen a nagy hozzáadott értéket képviselő, vidéki foglalkoztatás szempontjából meghatározó ágazat jövedelemtermelő versenyképessége és ezáltal javuljon a vidék népességmegtartó ereje.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kérem, engedjék meg, hogy hozzászólásomat a magam részéről egy bibliai idézettel zárjam! Tekintettel arra, hogy a vitában folyamatos az olykor demagóg megközelítés, hogy miért fontos, miért pont erre, mennyivel fontosabb volna másra a költségvetési forrásokat fordítani, kérem, engedjék meg, hogy véleményem szerint a pontosan idevágó János evangéliumából idézzek korabeli szóhasználatával! „Mária azért elővévén egy font igazi, drága nárdusból való kenetet, megkené Jézus lábait, megtörle annak lábait a saját hajával; a ház pedig megtelék a kenet illatával. / Monda azért egy az ő tanítványai közül, Iskáriótes Júdás, Simonnak a fia, a ki őt elárula vala: / Miért nem adták el ezt a kenetet háromszáz dénáron, és miért nem adták a szegényeknek? / Ezt pedig nem azért mondá, mert valaha neki a szegényekkel volna gondja, hanem mivelhogy tolvaj vala, és nála vala az erszény, és amit abba tesznek vala, azt ő elcsené. / Monda ezért Jézus: Hagyj békét néki; az én temetésem idejére tartogatta ő ezt. / Mert szegények mindenkor vannak veletek, én pedig nem mindenkor vagyok veletek.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezen idézet jegyében szeretnék tisztelettel és főhajtással tartozni mindenkinek, aki a magyar gazdaság részéről hozzájárult ahhoz a stabil költségvetéshez, amelynek köszönhetően meggyőződésem szerint minden ember jobban fog járni a következő évben. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Teljesen a hatása alá kerültem az előző felszólalónak. Szegények mindig vannak veletek, de én nem mindig vagyok veletek? Remélem, a képviselő úr majd tud reagálni kétpercesben *(Pócs János: Idézet volt!)*. Idézet volt a Bibliából, János evangéliumából, jól

ismerem, köszönöm, teológus végzettségem van. Végül kire gondolt itt, aki mindig velünk van? Ez egészen rejtélyes. *(Gőgös Zoltán: A pápára biztos nem!)* Talán a kormányzatukat úgy tekintik, mint a Messiást, hogy ő az, aki mindig velünk van? Mégis miről beszélt? Teljesen el vagyok képedve, hogy ekkora hivatástudata van. Vagy talán önmagára gondolt, Pócs János képviselő úr, hogy ő nem mindig van velünk? Remélem, majd erre választ kapunk, mert egészen megdöbbentő.

Rátérnék a felszólalásomra. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Államtitkár Úr! Az oktatásról szeretnék beszélni főként és arról, hogy milyen víziót látunk mi magunk előtt, és ehhez képest milyen vízió felé tart a jelenlegi kormányzat, és hogy ez költségvetési oldalról miként néz ki. Olyan vízió van a Lehet Más a Politikában, ahol a társadalomban és a gazdaságban olyan nagy fenntartható fejlődés van jelen, és dinamikusan növekszik a tudás. Teret adunk az innovációnak és a kreatitásnak, egy olyan országot akarunk, ahol mindenki számára lehetőséget adunk képességei kibontakoztatásának, álmai valóra váltásának. Olyan országot akarunk, ahol kizárólag az egyén képességeitől és szorgalmától függ, hogy mi lesz vele, legalábbis ez nyom legtöbbit a latba.

Az LMP által kívánt oktatási rendszerben nem számít az, hogy ki hova jár iskolába, mert az iskola kompenzálja az otthonról hozott hátrányokat. Nem számítanak a családi körülmények, a szülők anyagi helyzete, nem számít, hogy ki honnan jön, akár egy budai elitkerületből vagy egy borsodi kisfaluból. Tudjuk azt, hogy jelenleg Magyarországon sajnos a legnagyobb az arány abban, hogy mennyire továbbviszi az otthonról hozottat, ráadásul még továbbrontja az iskola ahelyett, hogy ezt kompenzálná, csökkentené.

Az LMP oktatási rendszerében mindenkinek egyforma esélye van továbbtanulni, bejutni egyetemre, főiskolára, nem számít, hogy ki melyik középiskolából jelentkezik oda. Nálunk egy szakiskola is dobantót jelenthet a felsőoktatásba, nem zárja el a továbbtanulás útját, mert ugyanúgy megadja a szükséges alpműveltséget, készségeket, nyelvtudást, mint egy gimnázium, legalábbis megadja ennek lehetőségét, ha valaki ezt az utat választja.

Az LMP szerint a gazdasági fejlődés, a munkahelybővülés egyik legfőbb forrása a felsőoktatásból kikerülő fiatalok minőségi tudása, felkészültsége és lendülete. Tudomásul kell venni, hogy Magyarország belátható időn belül nem fog világszínvonalú felsőoktatási rendszerekhez felzárkózni, viszont arra képesek vagyunk, hogy a magyar felsőoktatás nemzetközileg látható és európai szinten versenyképes legyen, ne csak egy-két ágazata. Csak így állítható meg a fiatalok elvándorlása is. Az iskola nem a kormányt, hanem a jövőt kell hogy szolgálja, úgy is kell ezt kezelni.

Röviden összefoglalva: így néz ki ez a vízió, amit az LMP az oktatásról gondol. Mi ebből a szempontból vizsgáljuk a jövő évi költségvetési tervet is, valamint fogalmazzuk meg hozzá módosító javaslatokat

is. Egyvalamit szeretnék leszögezni: az oktatás drága, a jó oktatás pedig még drágább, de ha valamire, akkor erre nem szabad sajnálni a pénzt.

(16.20)

Minden oktatásra költött forint többszörösen megtérül, minden oktatásra fordított forint az egyéni és a társadalmi felemelkedést szolgálja. A Fidesz-KDNP egy másik víziót képvisel, egy olyan munkalapú társadalomban hisz, ahol a bérek tudatos alacsony tartásával akarnak versenyképessé tenni egy országot; egy olyan víziót képviselnek, ahol a miniszterelnök itt a parlamentben a tudásalapú társadalom úgy képzeli el, hogy fehér köpenyben szaladgálnak a magyar emberek; ennek tanúbizonyosságát tette.

A Fidesz-KDNP nem a magas hozzáadott értékkel, a magas szintű tudással és minőséggel akarja az országot jobbra tenni, hanem egy lebutított szinten akarják szemléletmódot tartani, ahol az olcsó és kiszolgált munkaező idecsalogatja a külföldi multikat, valamint kielégíti a haverok, oligarchák igényeit. Egy „összeszerelőüzem-Magyarországot” építenek, ahová nem kell tudás, nem kell továbbtanulás. Ezt a célt szolgálja a szakképzés lebutítása, a gimnáziumokba bekerülés korlátozása, a kistéleplések felső tagozatainak bezárása, az egész oktatási rendszer magára hagyása. Kevesebb tudás, alacsonyabb fizetések - ez az, amit a Fidesz kínál Magyarországnak.

Ha megnézzük az oktatási területet a jövő évi költségvetési tervezetben, talán az a legjobb kifejezés rá, hogy magára hagyás. Nincs már remény arra, hogy a Fidesz-KDNP alatt bármikor is fordulat következne be, vagy végre komolyan vennék a humán erőforrásokat - ahogy nevezik -, komolyan vennék azt, hogy a legjobb befektetés a tudás, az oktatás. Magára hagyták az iskolákat, a pedagógusokat és a szülőket, ahogy a diákokat is. A 2010 utáni években több száz milliárd forintot vontak ki az ágazatból, amely forrásoknak azóta csak egy részét pótolták vissza. Jó lesz így is, gondolja Orbán Viktor, elég, ha az oktatásra alig költünk valamit. Nagyon jól alátámasztja ezt a szemléletet az is, hogy miként kezelik a minisztériumi struktúrában, el van rejtve, hogy miként kezelik a parlament bizottságaiban, el van rejtve az oktatás.

Elég ez a kevés összeg arra, hogy ne dőljön össze a rendszer, ki tudják fizetni a gázszámlát, legyen fénymásolópapír az iskolában, a többi nem számít. Nem számít, hogy a XXI. században a tudás tesz minket versenyképessé, nem kell rá sokat költeni. Persze most már adjunk egy kis pluszt, legalább látszólag rá lehessen fogni, el lehessen mondani azt, hogy bővülnek az oktatás forrásai, de nem kell komoly beruházás és forrásbővítés, nem kell megerősíteni az iskolákat, nem kell több pénzt adni a pedagógusoknak, egyetemi oktatóknak, a háttérintézmények dolgozóinak s a többi munkatársnak, mert nem a tudás és annak bővítése a lényeg Orbán Viktor víziójában.

Hozzá kell tennem azt, hogy azért is zsákutca mindez, mert nagyon jól tudjuk, hogy milyen társadalom felé, milyen gazdaság és milyen technológia felé haladunk, és nagyon jól tudjuk, hogy az, amire mi építeni szeretnénk, pontosabban, amire önök szeretnének építeni szemléletmódot, az a modell a szakmunkások képzése, a lehető legkevesebb szakmaváltozási lehetőség felkínálása. Fontos ez a szám: Nyugat-Európában egy szakmunkás élete során hat-szor képezi át magát, erre Magyarországon nagyon szűk a lehetőség, mindössze egy alkalom, akkor is korhatárhoz van ez kötve, hogy ezt megtegyék.

Tudjuk azt, hogy egy olyan jövő felé tartunk, ahol bizony egyre több területet átvesz ma a technológia, a robotizáció, és gyakorlatilag, aki ma szakmunkásnak beiratkozik, az tudja, hogy néhány évig fogja tudni legfeljebb a szakmáját folytatni, addig, amíg el nem megy ez a multinacionális cég egy olcsóbb munkaezőt kínáló helyre. Nyilván azért nem mennek el mostanában, mert már a keleti országokban is, Kínában is utoléri a minimálbérek a magyar minimálbéreket. Bocsnat, pontosítok: a kínai átlagbér éri utol a magyar minimálbért, sőt meg is haladja már több mint 10 százalékkal.

Nézzük, hogy a számok nyelvén mit jelent ez. 2010-16 között az oktatási ágazat teljes költségvetése 2,88 százalékkal nőtt, ez 45 milliárd forint pluszt jelent hat év alatt, de úgy, hogy a 2010 utáni években még masszívan mínuszban voltunk, csak az utóbbi egy-két évben jelent meg egy csekély többlet. Mindez hat év alatt az inflációval számolva 12 százalékos reálérték-veszteséget jelent, továbbá komoly GDP-arányos csökkenést jelent. Ha megnézzük, hogy mennyit növekedett ez alatt a hat év alatt Magyarország GDP-je, akkor ebből is ki tudjuk számítani azt, hogy bizony az oktatásra egyre kevesebb pénz jut, nemcsak az inflációval számolva, hanem a GDP-arányos lemaradással is. Pontosabban érte ez alatt azt, vagy konkrétan egy példával: a torta növekszik, de a szelet marad ugyanakkora, illetve nyilván reálértéken csökken. Az oktatásra fordított összeg az összes kiadáson belül egyre kisebb tortaszélet, és a pénzromlás miatt az értéke jelentősen csökken. Nem hiába ment csódba a KLIK és mentek utcára a tanárok a roppant nehéz, sokak számára elviselhetetlen körülmények miatt.

Tavaly valóban hozzáadtak körülbelül 190 milliárd forintot a terület finanszírozásához, azonban úgy látszik, ez csak egyszeri stabilizációt szolgált, nem pedig a tartós forrásbővítés elindítását. Az adatokat a Magyar Államkincstár kimutatásából, valamint a költségvetési tervezetekből vettük, amiket most elmondtam. Az oktatási terület teljes költségvetése így 1900 milliárd forintba ugrott, ami lehet, hogy a korábbi évekhez képest magasabb összeg, de GDP-arányosan alacsonyabb kiadást jelent a 2013-2015 közti szinthez képest. És itt térnék rá a jövő évi előirányzatra, amely 1988 milliárd forintot jelöl meg, vagyis csupán 88 milliárd forinttal nőne az oktatás teljes költségvetése. Ennél még Mészáros Lőrinc

vagyona is gyorsabban gyarapodik egy év alatt, sőt nemhogy gyorsabban, mert ugye tudjuk azt, hogy ez a vagyon egy év alatt a hatszorosára növekedett, hanem az a durva, hogy még többel is. 88 milliárddal nő az oktatás, Mészáros Lőrinc vagyona 100 milliárd forinttal növekedett. Tehát Mészáros Lőrinc többet keres annál, mint amennyivel az oktatás forrásai nőnek, ez jól mutatja az arányokat, jól mutatja a hangsúlyokat, jól mutatja, hogy mi a fontos ennek a kormányzatnak. Úgy látszik, hogy Orbán Viktornak fontosabb, hogy Mészáros Lőrinc gazdagodását szolgálja busás kormányzati megrendelésekkel, mint hogy az oktatásnak pénzt adjon. A haverok hizlalása fontosabb, mint a pedagógusok, egyetemi oktatók megbecsülése.

Az oktatás kiadásai messze nem tartanak lépést az összes többi kiadás bővülésével vagy a GDP tervezett növekedésével sem, így a teljes elosztható tortán belül az oktatási torta szelete újra csökkenni fog. Idén minden költségvetési 100 forintból 10 forint és 40 fillér, amit oktatásra költünk, jövőre csupán 10 forint és 30 fillér, a GDP-arányos kiadás pedig újra 5 százalék alá zuhan, 4,93 százalékra a tervezet szerint. Mondani sem kell, hogy ez mélyen alatta van az uniós 6 százalékos oktatási célkitűzésnek. Ha valakitől elmaradásunk van, akkor az elmaradásunk csak még nagyobb lesz akkor, amikor továbbra is keveset költünk. Ha ezt be akarjuk majd hozni valaha, valamikor, akkor bizony erre hatványozottabban nagyobb összeget kell majd költeni. Az elmaradást csak akkor lehet behozni, ha éveken át jelentősen többet költünk oktatásra, mint az uniós átlagköltség. Tehát nemhogy alatta kell hogy legyünk, nemhogy utol kell érjünk, hanem a sokéves lemaradást behozandó, jelentősen többet kellene fordítani rá. Annyit kellene költenünk, mint azok, akik a legjobbak, akik a legtöbbet költik az oktatásra, ha egyszer mi is a legjobbak közé akarunk kerülni, másként nem lehet a hátrányokat ledolgozni. Ha ugyanannyit költünk, mint eddig, akkor minden marad így: aki most rosszabb iskolába jár, az továbbra is rosszabb iskolába fog járni, aki egyetemre szeretne menni, de nem készíti fel erre az iskolája, azt a jövőben sem fogja. Persze nem minden csak pénz kérdése, de alacsonyabb finanszírozásból nem lehet csodát tenni. A jobb oktatás több pénzbe kerül.

(16.30)

Az LMP több és jobb oktatást szeretne. Ezért is fogalmaztuk meg azt a fontos célt, hogy az oktatásra minden körülmények között jelentős összeget kell fordítani. Mi minden költségvetési 100 forintból 15-20 forintot oktatásra költenénk. Jelenleg 10 forintot költünk erre, 10 forint 30 fillért. Ezt másfél-kétszeresére kellene növelni, nyilván ezt lépcsőzetesen, túl hirtelen ezt nem szabad. Csak így van esélyünk felzárkózni az Unióhoz, csak így tudunk minden fiatal számára lehetőséget biztosítani, hogy mindenkiből az legyen, amire a képességei és a szorgal-

ma feljogosítja. Csak így lehet a hátráltató tényezőket orvosolni, csak így lehetnek jók az iskolák a falvakban, olyan jók, mint a fővárosban.

Nézzük meg azt is, hogy mire fordítaná a többletkiadást az LMP, amire égető szükség lenne az oktatásban. Ezeket természetesen módosító javaslatok formájában is megfogalmaztuk és benyújtjuk. Beszéljünk először a béremelésekről! Az oktatás területén a pedagógusok kaptak valamekkora béremelést, a többiek nem. A többiek valódi béremelésnek nem nevezhető, tűzoltó jellegű emelést kaptak csupán, de sokan még ilyenből sem részesültek. Mérheterlen igazságtalanság, egyenlőtlenség jelzi az oktatási-nevelési területnek a béreit adott óvodán, iskolán, egyetemen belül is.

Először is, a pedagógusbérek kapcsán hiába a szeptemberi emelések, az eredeti ígéretet adják oda 2013-2017 között részletekben. Komoly gondok vannak a pályakezdők fizetésével. Egyszerűen nonszensz, hogy egy pályakezdő pedagógus bére csupán körülbelül 15-25 ezer forinttal magasabb a szakmunkás-bérminimumnál és jelentősen elmarad a diplomás pályakezdők átlagbérértől. Mindenki azt akarja, hogy a gyereket a legjobb pedagógusok tanítsák. De hogyan lehet így a pályára vonzani és a pályán tartani a legjobb pedagógusokat? Hogy lehet rábírní így a fiatalokat, hogy a pedagóguspályát válasszák?

Mikor beszélünk végre őszintén ezekről a problémákról? Hogyan fogják így kezelni a tanárhiányt? Tíz éven belül a pedagógusok 40 százaléka nyugdíjba megy. Az LMP korrigálná a pedagóguséletpályamodellt, kiemelt bérezést adva a pályakezdő pedagógusoknak.

A kormány mostohán bánik és lenézi a pedagógusok munkáját segítő munkatársakat: pedagógiai asszisztensek, dajkák, iskolatitkárok, laboránsok, könyvtárosok, informatikusok, még hosszan sorolhatnám, az ő keresetük megalázóan alacsony összeg, nem tudják eltartani a családjukat, a közalkalmazotti bértábla totális összezsúszása miatt a kétharmaduk a bérminimumnak megfelelő összeget keres csupán, illetve idén kaptak átlagosan 6-7 ezer forintnak megfelelő kiegészítést, 2008 óta először. Ez semmire sem elegendő. Az LMP azonnal egy 30 százalékos béremeléssel indítana, majd folyamatosan emelné az ő fizetésüket is. A pedagógusok munkáját segítő munkatársak nélkül nincs minőségi oktatás, nevelés, ezért őket is meg kell fizetni, magasan a minimálbér fölött.

Ugyanez igaz a különböző háttérintézményekben dolgozó, oktatással, neveléssel nem pedagógus munkakörben foglalkozó munkatársakra nézve is. Nézzünk egy példát! A Fidesz-KDNP-kormány még az előző ciklusban hozta létre az agórákat. Ezek olyan fontos intézmények, amelyek főleg a megyei jogú városokban jöttek létre, és tudományos központként XXI. századi művelődési házakként működnek. Ezek jó ötletek voltak. Programokat szerveznek, tudományos ismeretterjesztést végeznek, fiataloknak és idősebbeknek egyaránt megnyitják a tudás kapuit. A Fidesz-KDNP-kormány mégis meg-

feledkezett az itt dolgozó munkatársokról. Többnyire pedagógus végzettségű emberekről beszélünk, akik viszont kimaradtak a pedagóguséletpálya-modellből, kimaradtak a béremelésből. Nem egy esetben a szakmunkás-minimálbér összegét, a 107 ezer forintot sem éri el a keresetük. Továbbra is megfedkeznek a kormány róluk, és megalázó helyzetben tartja őket, annak ellenére, hogy számos alkalommal itt, a Parlament falai közt is szót emeltünk az érdekükben.

Elkeseredett leveleket kapunk az itt dolgozó munkatársaktól, akik olyan brutális helyzetről számolnak be, hogy jövőre előállhat, hogy a teljes agórában dolgozó személyzet bérminimumot fog keresni, bruttó 180 ezer forintot; az is, aki 40 éves munkaviszonnal, kiemelt minősítéssel, rendkívül jó tanári életpályával, rengeteg sikeres tanítvánnyal rendelkezik, és az is, aki egy pályakezdő, 18 éves takarító az intézményben. Nem becsüljük le az utóbbi munkáját sem, de elképesztő igazságtalanság és aránytalanság ez. A tudást meg kell fizetni. Az LMP jelentősen emelné az agórákban dolgozó pedagógusok fizetését is.

Ha az oktatásban béreket emelünk, mindenki bérét emelni kell, nem maradhat ki senki. Ha nem ezt teszik, akkor semmi más nem csinálnak, mint amit általában a politikájukban is, hogy feszültséget teremtenek az emberek között. Feszültséget teremtenek a munkaközösségekben, feszültséget teremtenek a közösségekben. Ez a feszültség bizonyára jó ellenségkép, ami eltereli másokról a figyelmet, de a társadalomnak a bomlasztása ez, és óriási bűn.

Nem szeretnénk megfedkezni a felsőoktatásban dolgozó oktatókról és kutatókról sem. Tipikus példája a tűzoltó jellegű béremelésnek, ami velük történt. Nem kaptak valódi fizetésemelést több mint tíz éve. A legjobbak elhagyják a pályát, a fiatalok pedig nem akarnak oktatónak, kutatónak menni, mert a piaci cégek rögtön elszippantják őket. Csak a leginkább elkötelezettek maradnak a pályán, ezen a helyzeten minél hamarabb változtatni kell, a beígért 15+5+5 százalékos, három év alatti béremelés vajmi keveset javít a helyzetükön. Igazságtalannak és aránytalannak tartjuk, hogy Palkovics László államtitkár osztályvezetői többet keresnek, mint egy egyetemi adjunktus vagy docens.

Miért nem igazítják a minisztériumi fizetésekhez az oktatók bérét? Nem ez lenne az igazságos? Az LMP kiemelten megfizetné az egyetemeken, főiskolákon dolgozó oktatókat és kutatókat. Folyamatos, kiszámítható életpályamodell kellene számukra is biztosítani. A fiatal kutatókat külön programmal támogatnánk, az MTA e célú forrásait jelentősen megnövelnénk.

Az LMP számos módosító javaslat keretein belül foglalkozik a béremelésen túli területekkel is. Visszadnánk a közoktatás elvont forrásait. A pedagógusbér-emelésen túl alig kap pluszforrást a terület, márpedig éves szinten 200 milliárd forint hiányzik a normális működéshez. Láttuk, hogyan ment csődbe a KLIK nemrégén.

Visszapótolnánk a vidéki felsőoktatás forrásait. A vidéki főiskolák különösen fontosak az LMP számára, hiszen egy főiskola megállíthatja a fiatalok elvándorlását, a település és térsége gazdasági motorjává, tudományos, kulturális központjává teheti. A főiskola a vidék bástyája, ha megfelelő fejlesztési forrásokat kap. Mi ezeket, a felsőoktatás forrásait itt is másfél-kétszeresére emelnénk középtávon.

Eltörölnénk a tandíjat a felsőoktatásban. De nem feledkeznénk meg a szakképzés rendbetételéről sem. Ennek fontos költségvetési igénye van, hiszen négyről három évre csökkentették a képzési évek számát, valamint kivonták a közismereti tárgyakat az oktatásból. A szakképzésre kiemelten igaz, hogy több és minőségibb képzésre van szükség, és ez pénzbe kerül. Az országos felnőttképzési program keretében mindenkinek, kortól és képzettségtől függetlenül biztosítanánk a lehetőséget a szakmaválasztásra, új szakma megtanulására.

Kiemelten figyelni kell a hátrányos helyzetű területekre, elindítanánk a kiemelt oktatási körzetek programot, amelynek keretében a kistérségben tanító pedagógusoknak megemelt bérpótlékot biztosítanánk. Az ő munkájukat a jelenleginél sokkal nagyobb többletjuttatással kell elismerni, hiszen akik a legnehezebb körülmények között dolgoznak és eredményes munkát végeznek, azok kell hogy többet kereszenek, ez így igazságos. Idekapcsolódik a korai fejlesztő- és gyógypedagógus-hálózat kialakítása és bővítése. A Fidesz-KDNP megoldása, hogy ha nincs elég gyógypedagógus, akkor enyhítsünk a foglalkoztatási kritériumokon, lehessen az is gyógypedagógus, aki eddig nem volt az.

A kormány csúnyán magára hagyta a tanodákat, ezen változtatni kell. Az LMP fel akarja számolni a szegregációt, először fel kell mérni a szegregációt.

(16.40)

Nemzeti erdeiiskola-programot (*Az elnök csenget.*) indítanánk - és a kultúra területéről a következő részben beszélék majd. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Banai Péter Benő államtitkár úrnak. Őné a szó, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István képviselő úr első mondatával, amely arról szólt, hogy az egyén érvényesülését az oktatási rendszer alapvetően meghatározza, egyetértek, viszont ezt követően a helyzetértékelésével és a helyzetértékelésből fakadó teendővel már nem. A képviselő úr azt mondta, hogy az oktatási rendszer magára hagyott, forráskivonások voltak, és ez méltatlan állapotokat teremt az oktatási rendszerben. Ha megengedik, ott kezdem, hogy mi az, amiben egyetértünk.

Egyetértünk abban, hogy mind az egyén szempontjából, mind egy gazdaság szempontjából fontos az, hogy a személyek jól képzettek legyenek, hiszen az egyén érvényesülésének az alapja és egy jól működő gazdaságnak is az az alapja, hogy megfelelő képzettséggel bíró munkaerő álljon rendelkezésre. Éppen ebből az alaphelyzetből kiindulva én azt látom, hogy a kormányzat az egyéni érvényesülés lehetőségét és a gazdaság számára szükséges képzett munkaerő rendelkezésre állását szem előtt tartva hajtott végre módosításokat.

Ott kezdődnek az intézkedések, hogy a kötelező óvodai részvétel bevezetésre került. Ez az első lépcső, és örülök, hogy a képviselő úr is egyetért ennek a pozitív részével, legalábbis úgy látom a reakciójából. Az óvoda után a második lépcső a közoktatás. Ahhoz, hogy egyenlő esélyeket teremtsünk a közoktatásban, ahhoz az kellett, hogy a különböző területeken lévő, különböző anyagi helyzetű önkormányzatok fenntartásában lévő közoktatási intézmények egységes rendszerbe kerüljenek - ez volt a Klebelsberg Központ -, amely tehát azt biztosítja, hogy akár a Rózsa-dombon beszélünk közoktatásról, akár egy Szabolcs megyei faluban beszélünk oktatásról, a fenntartó anyagi háttérben lévő esetleges különbség ne okozzon különbséget a képzések színvonalában, hiszen hogyha állami fenntartás van, akkor biztosítottak az egyenlő esélyek.

A köznevelés területén az elmúlt években sokat beszéltünk arról, hogy az intézményrendszer átalakításával, a szakképzési rendszer megújításával, a duális képzéssel már nemcsak az oktatási rendszer különböző elemei kerültek előtérbe, hanem a majdani munkavállalás lehetőségét legjobban biztosító képzések is. És mehetek tovább, a felsőoktatás területén a felsőoktatási rendszer átalakítása, a reálgazdaság igényeihez való igazítás, azt gondolom, ismét egy olyan intézkedéssorozat volt, amely azt célozza, hogy ne csak egyetemet végezhesenek emberek, hanem akik elhagyják az oktatási rendszert, utána olyan munkát találjanak, ahol a képzettségüknek megfelelő fizetésben részesülhetnek. Én tehát azt gondolom, hogy az oktatási rendszer átalakítása pont abba az irányba hatott, hogy mind az egyének szempontjából az érvényesülés lehetőségét biztosítsuk, mind az ország gazdaságának a szempontjából a pozitív változás lehetőségét biztosítsuk.

A képviselő úr azt mondta, hogy forráskivonás volt a rendszerből, majd, ha megengedi, én úgy érzem, hogy részben ezen megállapítást is cáfolva azért elmondta, hogy mind a közoktatásban, mind a felsőoktatásban béremelés valósult meg. A közoktatásnál öt lépcsőben 2013 és 2017 között valósult meg érdemi béremelés, nemcsak a pedagógusoknál, hanem a nevelő-oktató munkát segítő munkavállalóknál is megvalósult béremelés. A képviselő úr említette, hogy a felsőoktatás területén is három lépcsőben valósult meg béremelés - én ezt nem tartom esetlegesnek, hanem egy tervezett, a bejelentéskori ütem szerinti béremelésnek tartom, aminek a harmadik

lábát, a harmadik 5 százalékpontos emelést a 2018-as költségvetés-törvény-javaslatban látjuk. '16-ban valósult meg egy 15 százalékos béremelés, majd '17-ben egy 5 százalékos, és '18-ban egy újabb 5 százalékpontos béremelés valósul meg, hogyha a tisztelt Országgyűlés a kormány javaslatát elfogadja. Azt már csak zárójelben jegyzem meg, hogy kamatos kamattal számolva ez nem 25 százalékos, hanem azt meghaladó béremelés.

Nemcsak az oktatási rendszerben dolgozók bére emelkedik, emelkedett, hanem az intézményrendszer finanszírozása is. Így tehát, megmondom őszintén, nehéz értelmezni a „forráskivonás” szót. A képviselő úr említette, hogy a tavalyi évben több mint 100 milliárd forint került be pluszban az intézményrendszer működtetésére a költségvetésbe a béremelések felett. Ez tovább fut a 2018-as költségvetés-törvény-javaslatban is, és ezen túl értelmezendők azok a többletek, amelyek 2017-ről '18-ra, ahogy a képviselő úr említette, 80 milliárd forint feletti oktatási kiadást jelentenek. Tehát két ág is van az intézményrendszer működtetését illetően és a béreket illetően, ahol növekednek a kiadások. És hogyha a korábbi éveket nézzük, akkor megint a költségvetési zárszámadási adatokból kiindulva én nem látom azt a forráskivonást, amelyet újból és újból hallok az ellenzék részéről.

Egy dolog van, amire a képviselő úr azért felhívta a figyelmet, nevezetesen, hogy a torta növekszik. Ez, hogy a torta növekszik, azt jelenti, hogy a gazdaság bővül, és ha megengedi a képviselő úr, ez az állítás, ami azért azt mutatja, hogy a magyar gazdaság folyamatosan bővül, véleményem szerint ellentmondásban van a képviselő úr azon állításával, amely szerint a gazdaságpolitika az olcsó, kiszolgáltatott munkaerőre épít, ez nem egy fenntartható gazdaságpolitika. Ha nem lenne fenntartható a gazdaságpolitika, akkor nem beszélhetnénk arról, hogy milyen GDP-bővülésekkel kalkulálhatunk, nemcsak mi, hanem - mindig elmondom - a hazai és a nemzetközi szervezetek is.

Ezzel át is térnék a gazdasági vonalra. Még egy kapocs: ingyenessé vált a második szakképzés megszerezése, ez is egy új lépés, ami, azt gondolom, abba az irányba hat, amit egyébként a képviselő úr is fontosnak tart. De a lényeg: itt volt egy fontos állítás a gazdaságpolitikai modellt illetően, nevezetesen, a képviselő úr azt mondta, hogy az oktatási rendszert is magára hagyja az állam, nem cél, hogy képzett munkaerő álljon rendelkezésre, és egyébként olcsó, kiszolgáltatott munkaerővel képzeli el a kormány az ország működését. Képviselő úr, hogyha ez így lenne, akkor a kormány nem kezdeményezte volna azt a megállapodást, amellyel egyetértettek a munkáltatók és a munkavállalók oldalának képviselői, amely azt tartalmazza, hogy 1990 után a legjelentősebb minimálbér-, illetőleg szakmunkásminimálbér-emelkedés valósulhat meg. Sokszor elmondtuk: az idei év januárjától a minimálbér 15 százalékkal, a szakmunkás-bérminimum vagy -minimálbér 25 százalékkal

növekszik, ezt 2018-ban 8, illetőleg 12 százalékos emelkedés követi a minimálbér, illetőleg a szakmunkás-minimálbér tekintetében. Ismétlem: hogyha a kormány célja az lenne, hogy olcsó munkaerő álljon rendelkezésre, akkor nem javasolta volna ezeket az intézkedéseket, és nem eszerint készítette volna el a jövő évi költségvetésjavaslatot.

Az az irány, azt gondolom, fontos, hogy a béremelés mellett a termelékenységet is javítanunk kell. Tehát az a munkaerő, amely jelenleg a magyar gazdaság bővülésének a támasza, nemcsak a foglalkoztatottságot illetően mutat egy emelkedő számot, tehát nemcsak a foglalkoztatottak száma növekszik, hanem a reálbérek is növekedtek, a tavalyi évben ez a gazdaság bővülését többszörösen meghaladó emelkedés volt, és természetesen amellett, hogy a munkaerőnek a foglalkoztatotti létszáma növekszik, és a reálbérek is növekednek, fontos, hogy ez a munkaerő termelékenységét illetően is javuljon. Azt gondolom, ez a minimálbér és szakmunkás-bérminimum egy lehetőség arra, hogy minél termelékenyebb, minél hatékonyabb munka valósuljon meg Magyarországon, és a béremelések mellett, igen, a termelékenység, a hatékonyság bővülés irányában is kell tegyünk lépéseket. Az állam a támogatási rendszerét eszerint is alakította át.

Hogyha a tisztelt országgyűlési képviselők megnézik az állami támogatásokat, akkor nagyon sok esetben azt látják, hogy az állami támogatás nyújtásának feltétele nem vagy már nemcsak kizárólag a munkaerő létszámának a növelése, hanem a termelékenység javítása. Igen, most már számos esetben azzal kell szembesülnünk, hogy nincsen elegendő képzett munkaerő, és ezért cél az, hogy a meglévő munkaerővel nagyobb termelékenységet, nagyobb kibocsátást érjünk el. Ehhez igazítottuk az állami támogatás rendszerét, és ez a rendszer tükröződik a jövő évi költségvetésjavaslatban is.

Ismétlem tehát: azzal a megállapítással, hogy mind az egyén, mind a gazdaság szempontjából alapvető fontosságú a képzett ember, a képzett munkaerő rendelkezésre állása, egyetértek, ennek érdekében a kormány számos intézkedést tett mind az oktatási rendszer, mind a gazdaságpolitika egyéb intézkedései tekintetében, és ezek a lépések tükröződnek a jövő évi költségvetésjavaslatban. Ezért hogyha fontosnak tartjuk azt, hogy képzett munkaerő álljon rendelkezésre, képzett személyek álljanak rendelkezésre a magyar gazdaság számára 2018-ban is, akkor én jó szívvel ajánlom támogatni a benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(16.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Vejkey Imre képviselőtársam felszólalása indított arra, hogy reagáljak erre. Azt hiszem, hogy az édesapám valami ilyesmiről mesélt, amikor azt mondta, hogy az ötvenes években május 1-jén hasonló beszédeket kellett végighallgatni. Én azt hittem, hogy a múlt heti mentelmi bizottsági ülésen az a stílus, ami jobban hasonlított, mondjuk, egy kolhozpárttitkáréra, az egy ilyen egyszeri félresiklás volt, de úgy látszik, hogy nem. Tisztelt Képviselőtársam! Ezt egy kolhoz párttitkára is talán '72-ben még megengedte magának, de '73-ban már nem. Én ebben teljesen biztos vagyok. *(Boldog István: Abban a pártban ülsz!)* Vagy esetleg megkezdődött a listaállítás meg a jelöltállítás a Fideszben, és egy ilyen túlbuzgó bizonyítási vágy van.

Szerintem a római császároktól napjainkig mindenki az egységes Európának a létrejöttében gondolkozott, ha történelmi léptékben is gondolkozik. De mielőtt kommunista, liberálbolshevik... - zárójelbe teszem, hogy ezzel egyébként ön nagyon sok nem jó emlékezetű magyar politikusnak a nyomdokába lépett, például mondjuk, Csurka Istvánéba, akik behozták ezt a fogalmat Magyarországra. *(Boldog István közbeszólása.)* Az ő nyomdokaiba lépett. Azért olvasson Robert Schumant! Mire jött létre az Európai Unió? Miről beszélt ő 1950. május 9-én? Hol van itt rend, jog és béke? Hol van itt prosperitás? Visszafoglalták Magyarországot? Megmondom, kik: Mészáros Lőrinc, Garancia István, Spéder Zoltán, Simicska Lajos, a MET mögött álló tulajdonosok, a letelepedési kötvényeket áruló cégek tulajdonosai.

Hát, tisztelt hölgyeim és uraim, nem mi tanítottuk a Gólemet járni, azok önök voltak! *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Azok önök voltak, ezt magyarázzák meg majd! *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Pócs János képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Mivel Ikotity István azt kérte, hogy reagáljak néhány kérdésére, megteszem. Mindenekelőtt, tisztelt képviselő úr, végtelenül szomorúnak tartom, hogyha ön teológiai végzettséggel rendelkezik, és ön volt az a képviselő, aki a legjobban ágált a nagypénteki szabadnap ellen. Úgy gondolom, hogy otthon ezért nagyon kell magát szégyellnie. *(Ikotity István folyamatosan közbeszól.)* Ahogy azért is, tisztelt képviselő úr, hogy szomorú, hogy egy teológiai végzettséggel gúnyosan röhög egy szó szerinti bibliai idézeten. Persze, ha kérdései vannak, akkor megválaszolom. *(Ikotity István folyamatosan közbeszól.)* - Az elnök csenget. Az egyik kérdésére a válasz, hogy kire gondoltam, amikor a szegényekre hivatkozom. Tisztelt Képviselő Úr! Az idézet párhuzamában *(Ikotity István közbeszól.)* - Az elnök csenget. Júdásra gondoltam, arra a Júdásra gondoltam - akik

meglopták a szegényeket, és közben a szegényekre hivatkoztak. Ilyen volt Simon Gábor, aki a szegényektől ellopott százmilliókkal a zsebében úgy toborozott éhségmenetre. Ő volt az egyik Júdás.

Az Evangélium második üzenete reagálás arra a demagógiára, amit egész nap hallhattunk, hogy ne erre vagy ne arra fordítsuk a költségvetést, hanem Júdás szerint arra, amit majd később ők, önök ellophatnak, tekintve a 300 dináros hasonlatra. *(Ikotity István közbeszól.)*

Tisztelt Képviselő Úr! A harmadik üzenet az ön kérdésére, hogy kit értettem én az idézet párhuzamában Jézusnak. Elmondom önnek. Azokat, akiket önök ma itt bántottak. Akikről szól a béremelés, akikről szól az adócsökkentés, az egészségügyben dolgozó orvosok, a mentősök, a rendőrök, a tanárok, a katonák, az állami tisztviselők, a gazdák, a gazdálkodók, a vállalkozók. *(Ikotity István, miközben távozik az ülésteremből: Szánalmas vagy!)* Erről szólt a költségvetés, amiről önök azt mondták, hogy ne nekik adjuk, hanem valaki másnak. *(Gógös Zoltán közbeszólása.)* Erről szólt a bibliai idézet, kedves Gógös képviselő úr, szerintem nem kellett volna kigúnyolni, főleg azoknak, akik teli vannak júdásokkal. *(Zaj, közbeszólások az MSZP soraiból, köztük Gógös Zoltán: Szégyellj magad!)* Mert egyszer már voltak a szegények pártján, és ők lopták meg a szegényeket. *(Gógös Zoltán: Miket beszélsz, te majom?)* Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Gógös képviselő úr, megvan a lehetősége, hogy gombot nyomjon. *(Gógös Zoltán: Erre az ökörségre?)* Nyugodtan szólaljon fel! Folytatjuk a munkánkat. Tisztelt Országgyűlés! *(Zaj mindkét oldalon. - Gógös Zoltán Pócs János felé: Menjél haza, a dinnyéket nézd meg, többre méssz.)* Tisztelt Országgyűlés! Gógös képviselő úr! Köszönöm.

VEJKEY IMRE képviselő úrnak adom meg a szót, KDNP, kettőperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Érintettség címén nyomtam kétperces gombot. *(Közbeszólás az MSZP soraiból.)* Az MSZP-s képviselőtársunk először is Schumant idézte. *(Dr. Szakács László: Nem. Hivatkoztam, nem idéztem.)* Ugye, az alapító atyák, Schuman, Adenauer, De Gasperi, ha megnézzük, hogy milyen megfontolásból és milyen ideológiai alapon hozták létre a Szén- és Acélipari Közösséget, ami aztán Európai Unióvá fejlődött, akkor azt kell mondanunk, hogy keresztény alapon hozták létre. A keresztény értékek alapján hozták létre, és ez szötte át minden egyes intézkedését. Hogy mi lett a keresztény alapú Szén- és Acélipari Közösségből, az Európai Unió elődjéből, azt pedig önök érték el tulajdonképpen. *(Gógös Zoltán: De a pénzük kell, ugye?)* És az, hogy az ember kénytelen liberálbolsevistáknak minősíteni

azokat, akik azok, arról nem én tehetek, hanem ők tehetnek, akik ilyen magatartást tanúsítanak.

A másik pedig: a Mentelmi bizottság ülését hívta föl, hogy rendkívül furcsának találta, ami a Mentelmi bizottságon történt. Én vagyok a Mentelmi bizottság elnöke, tehát nyilvánvaló, hogy ott voltam az ülésen, és én vezettem az ülést. *(Gógös Zoltán: Az ítéletet olvastad fel.)* Az országgyűlési törvény vonatkozó rendelkezései alapján, amikor a fegyelmi eljárások folynak, meg kell hallgatni a fegyelmivel érintett képviselőket. Ezt történt a fegyelmi bizottság ülésén. *(Gógös Zoltán: Te meg felolvastad az ítéletet.)* Elmondhatták, kiegészíthették a fellebbezésükben, a jogorvoslati kérelmükben előadottakat. Ez megtörtént. Tehát nem is értem, hogy mi a problémájuk azzal, hogy a jogszabályban biztosított jogukkal élhettek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban. - Közbeszólások az MSZP soraiból, köztük Gógös Zoltán: A jogszabály diktátum. Olvasd vissza!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselőtársaim, azt gondolom, hogy ha elkezdünk ordítani egymással, annak jó vége nincs. Mindenkinek megvan a lehetősége gombot nyomni és kultúremler módjára válaszolni. Köszönöm szépen megértésüket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatjuk munkánkat. Mivel további kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, megadom a szót Riz Gábor képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoporthoz.

RIZ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Remélem, hogy nem fogok kiváltani teológiai típusú vitát a mondandómmal, és talán a bekiabálás is kevesebb lesz, mert egy olyan ágazatról szeretnék néhány gondolatot megosztani önökkel, amely most már egy ideje egyre meghatározóbb a magyar gazdaság tekintetében: turizmus, idegenforgalom.

Az elmúlt időszakban jól látható, hogy Magyarország hogyan került fókuszába az idelátogató külföldieknek, és hogyan alakult a belföldi turizmus az évek során egyre emelkedőbb mutatókkal, hogyan járul hozzá a hazai GDP alakulásához: jelen pillanatban meghaladja a 10 százalékot az ebből származó bevétel.

'17-ben már a korábbiakhoz képest is rendkívüli források álltak rendelkezésre, a '18-as költségvetés pedig tovább szeretné erősíteni ezt az ágazatot. Jól látható, hogy már nemcsak Budapest, hanem a Budapesten túli kiemelt desztinációk mellett azok a vidéki kistéleplések, városok is egyre frekvenciabakká válnak és egyre inkább célpontjaivá válnak a belföldi turizmusnak, amelyek korábban talán nem fogadtak ennyi vendéget. *(Folyamatos zaj az MSZP soraiban.)*

Úgy gondolom, hogy egy másik fontos aspektusa is van a területnek, hogy beért az a politika, amelyet a magyar kormány évek óta folytatott. Segíti a családokat adókedvezményrel, segíti rezsicsökkentéssel,

és segíti számtalan olyan eszközzel, amellyel föl lehet pörgetni a belföldi turizmust, a szállások igénybevételét, a vendéglátás igénybevételét, és segített hozzájárulni mindahhoz, ami a hazai látnivalók, attrakciók körét bővíti.

Egypár nagyon fontos mutatót szeretnék önöknek elmondani, ami talán egy kicsit előrevezeti, hogy miért fontos ez a kiemelt terület, és miért kiemelt terület a költségvetésünkben. *(Folyamatos zaj az MSZP soraiban.)*

(17.00)

Elnök úr, a szocialista képviselőtársaim majd a szemináriumot vagy kint folytatás, vagy fejezzék be, mert engem bizony zavar. Lehet, hogy önt nem.

A 2007-13-as uniós költségvetési időszakban mintegy 1239 turisztikai projekt több mint 336 milliárd forint támogatást nyert el, amely - vonzásaival együtt - közel 500 milliárd forintot mozgatott meg hazai turisztikai típusú befektetési körben.

A 2020-ig tartó ciklusban összesen több mint 500 milliárd forint csak a hazai és az ezt kiegészítő uniós forrás, amely nyilván ettől lényegesen magasabb összeget fog majd végeredményként hozni hazai turisztikai fejlesztésekben két területen. Az egyik elsősorban a turisztikai feladatok ellátása, a másik pedig az attrakciók, illetve a beruházások bővítése.

Három olyan kiemelt terület van, amellyel a kormány külön is foglalkozik részben uniós, részben pedig hazai forrásból kiegészítve. Az egyik ilyen a balatoni program, amely 365 milliárd forintos uniós és hazai forrással együtt szeretne egy nagyot lépni előre, tovább erősíteni mindazon vonzerejét, ami már eddig is közkedvelté tette. Közel 570 projekt indul el a Balatonnál 17 milliárd forintból, amely több helyszínen európai színvonalú attrakciókat, szálláshelyeket, vendéglátóhelyeket segít fejleszteni.

A másik ilyen fontos terület a Sopron-Fertő turisztikai térségben rendelkezésre álló mintegy 60 milliárd forint, amelyből mintegy 39 milliárd magyar költségvetési, a többi pedig uniós forrásból megvalósuló, a soproni Várkerületet, a Lővéreket és a Fertő tó partját megerősítő fejlesztés.

101 milliárd forintot kap Tokaj-Hegyalja, a Felső-Tisza és a Nyírség turisztikai együttműködése, amelynek közel fele hazai forrás. Ilyenből épülhet meg Sátoraljaújhelyen a világ leghosszabb, mintegy 700 méter hosszú üveghídja a Szárhegy és a Várhegy között, és ebből fog megújulni Tokaj belvárosa, a kisvárdai vár és a Várfürdő is.

A kormány a magyar turizmus fejlesztését több lábon képzelem el az uniós források mellett is. A lábak a következők. Az egyik a turisztikai célú programok, amelyek az éves költségvetés függvényében közvetlenül is finanszírozza a Magyar Turisztikai Ügynökségen keresztül a projektek, programok megvalósítását. A másik ilyen forrás az idegenforgalmi adó, amely ugyan helyspecifikus, hiszen a területi önkormányza-

tok vagy a helyi önkormányzatok maguk állapíthatják meg, de hozzájárul a költségvetési bevételével azokhoz az attrakcióbővítésekhez vagy pedig szálláshelyek és vendéglátóhelyek bővítéséhez, amelyek abban a körben kiemelten fontosak.

De ugyanolyan lényeges harmadik lábként a „Modern városok” programja, amely a megyei jogú városokat igyekszik fejleszteni, többek között turisztikai vonatkozásban is, elsősorban az attrakciók, de emellett pedig azoknak a beruházásoknak a segítségével, amelyek az infrastruktúrát, illetve azt a kört teszik teljesebbé, ami a komfortérzetét javítja az odalátogatóknak.

A turisztikai célú irányzatban 2010-ben még mintegy 7,6 milliárd forint volt, amelyet a költségvetés közvetlenül biztosított. 2017-ben az eddiginél jóval nagyobb volt, hiszen a hazaiból 10,9 milliárd forintot tett ki, amelyhez további 10 milliárd forint volt, amelyet külső forrásból támogatott meg.

2018-ban a turisztikai célú irányzat és a hozzákapcsolódó turisztikai fejlesztési célú irányzat tovább fog növekedni, mintegy 12 milliárd forintot kiegészítve 25 milliárd forinttal, így ez a csomag együtt áll majd rendelkezésre a jövő évben a turizmus szereplői számára részben közvetlen, részben pedig közvetett úton.

Segíti a turizmus fejlődését az adójogszabályok valamelyes módosulása, amely a turizmusfejlesztési hozzájárulás mértékét 4 százalékban állapítja meg, ennek pedig a forrása az étkezéshelyi vendéglátásban, az étel és a helyben készített, nem alkoholtartalmú ital forgalmából származó bevételekből kerül ki. A hozzájárulásból származó bevétel a központi költségvetés bevétele, amelynek megfelelő összeget a külön jogszabályban meghatározott turizmusfejlesztési feladatokra kell fordítani a központi költségvetés turisztikai célú irányzata útján. Az idegenforgalmi adó kiegészítése, illetve kivétele, mint mondtam, helyspecifikus, de ez 2017-ben azt jelentette, hogy minden 1 forint bevétel mellé ugyanennyit tett hozzá a kormányzat, és ez '17-ben mintegy 10,5 milliárd forint bevételt jelentett.

A „Modern városok” program a harmadik alláb, amiről említést tettünk. Ez 2336 milliárd forintot biztosít az érintett települések számára. Ebből mintegy 135 milliárd forint lesz az a fejlesztési érték, amelyet a turizmus területén szeretnének majd a jövő időszakban befektetni a „Modern városok” programja résztvevői. A hazai forrás ki fogja egészíteni az uniós forrásokat, természetesen a jogcímnek való megfelelés figyelembevételével.

A kormányzat nem titkolt célja, hogy a turizmus versenyképességének további növelésével igyekszik hozzájárulni a területi kiegyenlítődéshez, hiszen a halmozottan hátrányos helyzetű térségek, amennyiben rendelkeznek turisztikai attrakcióval, vagy olyan környezettel, amely önmagában természeti szépség, vonzerő, látnivaló, be tudnak kapcsolódni most már abba a nagy országos körforgásba, amely egyre inkább teljessé válik Magyarországon területén.

Márciusban jelentek meg azok a támogatások, amelyek a balatoni strandok minőségi, családbarát fejlesztését célozták meg mintegy 1,8 milliárd forinttal, amelyből 55 önkormányzati strand fog megújulni a közeljövőben.

Említést szeretnék még tenni arról, hogy a korábbi időszakban, addig, míg a támogatásokat ez a terület egy jogcímről, a regionális operatív programoktól kapta, a jövő időben, tehát az ebben a tervezési időszakban négy operatív program segítségével fogja majd megvalósítani, a gazdasági és az innovációt segítő operatív programból, a vidékfejlesztésből, a területi operatív programból és a „Versenyképes Közép-Magyarország” program segítségével, azokkal a dedikált forrásokkal, amelyek erre a területre rendelkezésre állnak. A 2014 februárjában elfogadott operatív programok alapján ez körülbelül 304 milliárd forintnyi uniós forrás, amely a különféle OP-kban rendelkezésre áll.

Egy kicsit szeretnék a szűkebb hazámba is eljutni, Borsod-Abaúj-Zemplén megyébe, annál inkább, mert a 2007-13-as lezárt időszaknak egyik fontos eredménye volt, hogy a legtöbb támogatást, mintegy 33 milliárd forintot Borsod-Abaúj-Zemplén megye kapta. Ez után következett Hajdú-Bihar, majd azt követte Baranya megye, közel ilyen nagyságrenddel, ami igazolja azt, hogy az ország egyik olyan területéről vagy több olyan területéről beszélünk, ahol a hátrányok leküzdéséhez bizony az idegenforgalom járul hozzá. Hozzájárult ez Ózd esetében is, szülővárosomhoz, ahol közel 5 milliárd forintot fejlesztést valósított meg az elmúlt időszakban részben az állam, az állam háttérintézménye és Ózd városa is, ahol két, kohászati szempontból már sajnos halálra ítélt épületet - amelyek ipartörténeti besorolást kaptak és örökségvédelem besorolást a kormányzat szerint - sikerült helyrehozni és a Magyar Nemzeti Digitális Archívum segítségével kulturális és informatikai tartalommal megtölteni. Így be tudott kapcsolódni a térségünk, Ózd városa is abba a bükk-ággteleki nemzeti parki nagy körforgásba, amelyből talán majd a jövőben egyenlőbb létszámban tudja a város is kivenni a maga részét, hiszen egyik nem titkolt szándéka a térségieknek, hogy azokkal a természeti adottságokkal és most már egyre inkább meglévő turisztikai attrakciókkal igyekezzenek fölvenni a lépést az ország azon részeivel, amelyek korábban léptek, illetve amelyek kiemelt desztinációk.

A költségvetés a területet, mint említettem, kiemelten támogatja, éppen ezért javasolom önöknek elfogadásra a költségvetésnek már csak ezen tetelei miatt is. A többieknek meg azt kívánom, hogy azon mérsékelt hangnemben, amit ez a téma is kiváltott, próbálják meg folytatni a polémiaát.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormányparti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Nagyon sok minden van, ami elhangzott a vitában, és érdemes rá reagálni, hiszen tényleg úgy gondoljuk, hogy ez a költségvetés az igazságtalanságnak és a korrupciónak a költségvetése, de ami a vitában elhangzott, ez bennünket valójában ebben megerősített.

Hallottuk ma azt, hogy az Európai Unió fogja majd az energiaárakat megállapítani. Az a bajom, hogy az a képviselőtársunk, aki ezt mondta, ezt valójában hiszi, pedig nem így van, egyszerűen téved. Van Magyarországon egy energiahivatal. Az a vita a kormány és Brüsszel között, illetve az Európai Unió irányítása között, hogy határozatban vagy rendeletben kell-e ezt megállapítani. Egyébként a fideszes vezérszónokok között is van vita ebben a kérdésben, hiszen egy év különbséggel a fideszes vezérszónok azt mondta, hogy nem támadja Brüsszel a magyar rezsicsökkentés eredményeit, majd egy évvel később azt mondták, hogy de, támadja, és ezért kell újra rendeleti úton megállapítani a szabott áras energia árát. Ez arról szól, hogy meg lehet-e támadni rendes bíróságon vagy nem lehet megtámadni rendes bíróságon.

(17.10)

Erre csak azért térek ki, mert ha egy képviselő bármilyen kenetteljes hangon egyébként ilyeneket mond a tisztelt Házban, akkor itt arról van szó, hogy ő nem tudja, hogy miről beszél egészen egyszerűen. Hallottuk azt is, hogy a bankadó, amely sújtotta az országot, illetve természetesen az ország lakosait, az adófizetőket.

Hölgyek, Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Ma nincs bankadó? Be van tervezve a költségvetésbe. Tudják, hogy hogyan lehet a bankadó alól mentességet kapni? Úgy, ha támogatják a látványsportokat, ki tudjuk találni, a futballt kell majd valószínűleg támogatni a bankoknak. Akkor majd a bankadó alól mentesülhetnek, leírhatják ezt a bankadó alapjánál. Ez egy igazságtalanság. Úgy gondoljuk, hogy nem egy látványsportot kellene támogatni, hanem mondjuk, a magyar gazdaság motorjait kellene beindítani, és mi majd úgy teszünk igazságot, hogy azt mondjuk, hogy akkor lehet majd leírni a bankadó alapjánál ezeket az összegeket, ha a hitelkihelyezést erősíti majd egy bank, nem pedig látványsportokat támogat.

Hallottuk, hogy stabilak az alapok, jelentős a gazdasági növekedés, a nemzetközi hitelminősítők befektetésre ajánlják, ilyen szépen mondták, hogy nem minősítették egyébként fel Magyarországot. Azt is hallottuk innen a pulpitusról, vezérszónoki körben, hogy végre hitelek nélkül sikerül finanszírozni a magyar költségvetést, aztán egy kicsit szűkült, hogy IMF-hitel nélkül.

Mondom, milyen hitelünk van. Orosz hitelünk már van, kínai majd lesz. Ezt olvastuk, hogy a Selyemútba beszáll majd Magyarország is. valószínűleg

érdemes egyébként egy 7 ezer éves birodalom hosszú távú terveibe 2-2,5 ezer évre befektetnie Magyarországnak is, mert különben nem döntene másképpen a kormány, hacsak nem a korrupciót látnák benne, hogy megint jó sok pénzt el lehet költeni, aztán a végén még majd Mészáros Lőrinc lesz az, aki végrehajtja majd ezeket a munkákat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt is kell mondjam, hogy eddig 400-500 milliárd forintnyi letelepedési kötvényt azért sikerült kiárúsítani, méghozzá olyan cégek árusították ezeket, amelyekkel a magyar állam nem lehetne kapcsolatban, mert offshore cégek, a többségük offshore cég. Ez azt jelenti, hogy nem tudunk róluk semmit; egy dolgot tudunk róluk biztosan: azt az egy dolgot, hogy nem Magyarországon adóznak. Ők lefölozték ennek a hasznát. Az egyötödét ennek az üzletnek elvitték. *(Dr. Józsa István: Az egészséget!)*

A sajtó számításai szerint 100-130 milliárd forintot, ami a magyaroké is lehetett volna, ezek a cégek lefölozték, a maradékot pedig majd nekünk el kell kezdeni visszafizetni, méghozzá jövő januárban, mert '13 januárjában kezdte el eladni Magyarország a letelepedési kötvényeket, az ötéves letelepedési kötvényeket.

Számталanszor mondjuk el, hogy egy költségvetés minden egyes alkalommal egy világos értékválasztás, ha sokkal érthetőbben akarok fogalmazni: ahova megy a pénz, az a fontos a kormánynak. Ha ez most is így van, akkor úgy gondolom, hogy ez majd magyarázatra fog szorulni a következőkben, mert ha veszek egy szűkebb metszetet, ami az egészségügy, aztán majd veszek egy szélesebb metszetet, ami az EMMI költségvetése, akkor látni fogjuk, hogy az „emberminisztérium” valójában egy eléggé igazságtalan költségvetést rakott össze. Aztán, hogy ebben majd mennyi lesz a korrupció, a későbbiekben majd kiderül nyilvánvalóan, de először nézzük az egészségügyet!

Hallottuk, és megmondom őszintén, még örülünk is a bejelentésnek, a Magyar Kórházszövetség XXIX. kongresszusán elmondta államtitkár úr, hogy mintegy 150-200 milliárd forinttal fog nőni az egészségügyi költségvetés. Viszont most azt látjuk, hogy a 2017-eshez mérten ez egy 102 milliárdos többlet, és azt is látni kell, hogy ezzel ugyan önkormányzatok nem adnak több pénzt az egészségügyre, hanem most azt az alulfinanszírozottságot, amivel minden évben találkozunk, előre betervezik a költségvetésbe. Eddig minden egyes évben az történt, hogy az év végére az egészségügyi szektor felhalmozott 100-110, néha ennél is több milliárd forint adósságot. Tudják, tisztelt képviselőtársaim, az azt jelenti, hogy a magyar egészségügyet önkormányzatokkal finanszíroztatták, a magyar vállalkozóknak, kkv-knak tartoztak. Beszállítói tartozások voltak ezek. Ezek nagyon kicsi százaléka volt egyébként állami szektorba való tartozás. Ezt egyébként a MÁK kimutatása is alátámasztja. A tartozás, az adósságállomány 78 százaléka az EMMI során szerepelt.

Na, most megtalálták a kanálban a mélyedést, és ezt a 100 milliárd forintot, minekutána nem tudnak változtatni a rendszeren, ezt a 100 milliárd forintot betervezték. A mi álláspontunk az egyébként, hogy ennél sokkal többet kellene, mert ettől még nem lesz vonzóbb sem az egészségügyi pálya, sem pedig az, hogy az emberek a közfinanszírozásból finanszírozott egészségügyet válasszák, mert aki ma megteheti, az ma nem megy el a közfinanszírozott egészségügybe, pontosan az ott található, ott tapasztalható dolgok miatt. Azt látjuk, hogy mondjuk, amíg van olyan, hogy egy magyarországi kórházban olyan ágy van, aminek az alja furnérlemezből van, nem pedig normális ágyon fekszik a beteg, addig szerintünk egyetlen presztízsbetűhöz sem lenne szabad elindítani. Kutatók mérései alapján tudjuk azt, hogy 2014-ben 40 százalék, 2017-ben 60 százalékhoz közelít azoknak a magyar lakosoknak a száma, akik a magánegészségügybe mennek inkább, mint a közfinanszírozásból finanszírozott egészségügybe, egészen egyszerűen a minőség ennek az oka.

Azt látjuk, hogy önkormányzatok azt mondják, hogy több pénzt adnak az egészségügyre, de a fekvőbeteg-ellátás forrása ebből nem fog nőni, az 2,2 milliárddal csökkenni fog. Ezt el fogják osztani a többletfejlesztések forrására, járó- és fekvőbeteg-ellátásban, nagy értékű gyógyszer-finanszírozás többletére, ami 5 milliárd forint, speciális finanszírozási feladatok többletére, ami 5 milliárd forint, és összesen még 12 milliárd forint fejlesztést is látunk. Tehát valójában itt a fekvőbeteg-ellátásnál sem feltétlenül lesz több pénz.

Amit mi mindig felhozunk ebben a kérdésben, az az Országos Mentőszolgálat kérdése. Mi azt látjuk, hogy nem megfelelően vannak ők megbecsülve, és legalábbis ha lehetne hinni a kormánynak és nem lenne már sokkal több tapasztalatunk, mint amennyi illúzió maradt, ha azt a fajta béremelést, amit önkormányzatok most bevezetnek, azt végre is hajtánák, akkor azt kellene lássuk, hogy ez egy 180 milliárd forintos többlet lenne a 2019-es évben. Úgy gondolom, hogy erre nem lesznek meg a lehetőségek, tehát akkor legalábbis kétséges, hogy önkormányzatok ezt tényleg végig is akarják-e majd vinni annál a 7800 mentősnél, akik 1 millió 100 ezer beteget látnak el, köztük 45 ezer gyermeket. Tehát ezt érdemes lenne komolyan venni, nem pedig a holnapnak élni és csinálni egy igazságtalan, de legalább a választásokon jól hangzó költségvetést ebben a tekintetben.

Nézzük az Emberi Erőforrások Minisztériumát, mert úgy gondolom, hogy ez az egyik legfontosabb kérdés, hogy el tudjuk dönteni, hogy mi a fontos a kormánynak, és mi az, ami nem fontos a kormánynak. Van egy fejezeti része, a támogatások része az EMMI-nek, ahol látjuk, hogy hogyan támogat olyan nem költségvetési szervezeteket, amelyek néha jobb gazdái egy-egy ügynek, mint maga az állam. És ezt egyébként helyesen fel is ismeri és támogat bizonyos szervezeteket a magyar állam.

Mondanék egy-két számot: a Magyar Rákellenes Liga 30 millió forintot fog kapni, ha a tervezetet el-

fogadják. A Magyar Gyermekekönkológiai Hálózat 20 millió forintot fog kapni, tudják, ők azok, akik a rák-beteg gyerekekkel foglalkoznak. Az ILCO-szövetség - ugyancsak egy betegségecsoport szövetsége - 30 millió forintot, a Rákbetegek Országos Szövetsége 20 milliót, a Siketek és Nagyothallók Országos Szövetsége 186 milliót. Hogy nagyobbakat is mondjak: a mozgáskorlátozottak összes egyesülete az egész országban 181 millió forintot, a Vöröskereszt pedig 100 millió forintot fog kapni. És most önök is látni fogják, hogy nem ez a fontos ennek a kormánynak.

Ugyanebben a fejezetben a sportfejlesztési koncepciók megvalósításával összefüggő feladatok támogatása 12 milliárd 279 millió 400 ezer forint. Ugyanebben a fejezetben 6 budapesti futballklub működési támogatása 3 milliárd 440 millió forint; hadd idézzem föl mellé a Magyar Rákellenes Liga 30 millió forintját. 3,4 milliárd forint!

(17.20)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az országos sportági szakszövetségek akadémiai kialakítása - jelentsen ez bármit, mert azért szenvedtek akkor is, amikor az indokolást ebben meg kellett írni - 7 milliárd forintot fog kapni. Ide is idézem mellé a Rákbetegek Országos Szövetségének a 20 milliárd forintját (*sic!*).

Úgy gondoljuk, hogy ezen az értékválasztáson kell változtatni, mert ez igazságtalan a magyarokkal. Mi úgy teszünk igazságot, hogy az egészségügyre fordítandó források összegét 265 milliárd forinttal megemelnénk. Ezt a javaslatot benyújtottuk, és bízunk benne, hogy önök nem az igazságtalanság és a korrupció mellett teszik le a voksukat, hanem fogják támogatni a mi javaslatunkat. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Banai Péter Benő államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Az előző hozzászólásban képviselő úr azt mondta, hogy a költségvetés értékválasztást is tükröz. Ezzel maximálisan egyetértek. A jövő évi költségvetés fókuszában a munka, a család és a biztonság áll. Azt gondolom, hogy ez az értékválasztás nemcsak a 2018-as költségvetésben érhető tetten, hanem az előző években is, ezért beszélhetünk arról, hogy ma sokkal többen dolgoznak, mint néhány évvel ezelőtt, ezért beszélhetünk arról, hogy a reáljövedelmek érdemben növekedtek minden megyében, minden területen, ezért beszélhetünk arról, hogy a családok támogatása nemzetközi összehasonlításban kimagaslóan magas, ezért beszélhetünk arról, hogy a jövő évi költségvetésben kizárólag a családi kedvezmények 300 milliárd forintnál nagyobb összeget érnek el, és ezért beszélhetünk arról, hogy a munka és a család

mellett a biztonság is kiemelt szerepet kap a jövő évi költségvetésitörvény-javaslatban.

Önök azt mondják, hogy ez a javaslat az igazságtalanság és a korrupció költségvetése, csak konkrét intézkedésekkel, konkrét számokkal ezt nem tudják alátámasztani. Képviselő úr, korábban volt szó a korrupcióról. Amikor a 4-es metró kapcsán előkerült ügyekről beszélünk, akkor tudom értelmezni a korrupciót és a költségvetés kapcsolatát, hiszen ha a vizsgálatok lezáródnak és visszafizetést kell teljesíteni Brüsszel felé, akkor minden egyes visszafizetés a költségvetés egyenlegét befolyásolja. De hangsúlyozom, azok a jelzők, amelyeket önök a költségvetés kapcsán említenek, a költségvetési javaslatban, az adóintézkedésekben véleményem szerint nem tetten érhetők.

Szakács képviselő úr említett több olyan tételt, ahol véleménye szerint vitathatók a kormányzati állítások. Az egyik ilyen kérdés az volt, hogy a hatósági árak ügyében, a rezsicsökkentés ügyében, az energetikai árak ügyében van-e vitánk az Európai Bizottsággal vagy sem. Igen, a hatósági árak megállapításának a kérdéskörében vitában vagyunk az Európai Bizottsággal. A kormány ki akar tartani amellet, hogy az alacsony rezsiszintet megőrizze.

Itt van előttem egy statisztika, amely egyértelműen mutatja, hogy 2010-hez képest az euró/kilowattóra mértékegységben kifejezett árak hogyan alakultak. 2010-ben Magyarországon 0,17 volt az euró/kilowattóra ár, ez 0,11-re ment le; hangsúlyozom 0,17-ről 0,11-re. Most az eurózónában 0,22 ez a szint, Csehországban 0,14, Németországban körülbelül 0,3, Franciaországban 0,17, Romániában megközelítőleg 0,13, Szlovákiában 0,14. Nem akarom a tisztelt Országgyűlést a számokkal untatni, az az állításom, hogy az a rezsicsökkentés, amelyben vitánk van az Európai Bizottsággal, azt eredményezte, hogy most jóval olcsóbbak az energiaárak, nemcsak a 2010-es évhez képest, hanem nemzetközi összehasonlításban is.

Azt gondolom, hogy ezek az alacsony árak is kellettek ahhoz, hogy a lakosság fogyasztóereje növekedni tudjon, és az a gazdasági növekedés, amit az elmúlt években láttunk, és amire építünk 2018-ban is, megmaradjon. Ezért fontos tehát, hogy a gazdasági növekedés és a költségvetés számai tekintetében ennek a gazdaságpolitikának az egyik eleme az, hogy a rezsicsökkentés megmaradjon 2018-ban is.

A hitelek kapcsán csak arra hívom fel a képviselő úr figyelmét, hogy véleményem szerint érdemi különbség van egy IMF- vagy egy európai bizottsági hitel és adott esetben egy paksi beruházáshoz kapcsolódó orosz hitel között. Miért, képviselő úr? Azért, mert Magyarország az IMF-től úgynevezett partnerszájként kapott hitelt. Ezt nemcsak úgymond kamatok mellett kapta az ország, hanem komoly feltételek mellett.

Ugyanígy az Európai Bizottságtól felvett hitel szintén feltételekhez kötött hitel volt, vagyis a gazdaságpolitika mozgástere jelentősen korlátozva volt az említett szervezetek által. Nem volt szuverén gazda-

ságpolitika. Mindenki, aki ismeri ezeket a hiteleket és tudja, hogy milyen feltételek mellett kapják meg az adott országok, tudja, hogy a megállapodásban nemcsak a kamatláb szerepel, nemcsak a fizetendő összeg szerepel, hanem az is, hogy milyen gazdaságpolitikai intézkedéseket vár el a hitelnyújtó. Ilyen szempontból a korábbi hitelek és a mostani piaci jellegű finanszírozás között érdemi különbség van, a piaci finanszírozásnál a befektető mindössze a befektetéséért hozamot vár el. Itt az az örömdetes dolog, hogy az a hozamkörnyezet, amivel most számolhatunk, jóval kedvezőbb, mint volt több évvel ezelőtt. Az állam nettó GDP-arányos kamatkiadásai bőven 3 százalék alatt vannak, míg bőven 4 százalék fölött volt ez öt-hat évvel ezelőtt.

A letelepedési kötvényt is említette a képviselő úr. Én azt pozitív dolognak tartom, hogy ma olyan helyzetben van a magyar államháztartás és a magyar gazdaság, hogy ki lehet vezetni a letelepedési kötvényt, amely egyébként olyan finanszírozási mód volt, amivel több európai uniós ország is élt, de hangsúlyozom, ma már erre a finanszírozási technikára nincs szükség.

Ami a 2018-as költségvetésjavaslat EMMI-fejezetét és azon belül az egészségügyi területet illeti: a képviselő úr által említett számokkal azért lehet vitatkozni. Ha jól írtam fel, képviselő úr azt említette, hogy fejlesztésre 12 milliárd forint szerepel. Egyedül az „Egészséges Budapest” program keretében 26 milliárd forint többlet szerepel a jövő évi költségvetésjavaslatban a 2017. évi eredeti számhoz képest, és ezenkívül vannak további beruházási tételek.

Az egészségügyről sok szó volt. Én mindig azt javaslom, hogy a benyújtott törvényjavaslat részletes számait tekintsük át, és ezt hasonlítsuk össze a 2017-es és az előző évek számaival. Én ebben azt látom, hogy az egészségügyi kiadások növekednek, és azt látom, hogy nemcsak a bérek emelkednek, hanem az intézményrendszer finanszírozására rendelkezésre álló források is.

Abban a képviselő úrral egyetérték, hogy természetesen van még feladatunk, én nem mondom azt, hogy minden tökéletes és minden jól működik. Ez kétségtelen. De az az állításom, hogy a gazdaság teljesítőképességének arányában pluszforrások álltak rendelkezésre, hozzáteszem, béremelésre már 2012-ben és 2013-ban, és nemzetközi összehasonlításban az egy főre jutó egészségügyi közkiadások sokkal jobban alakultak, mint akár Olaszország vagy más déli országok kiadása. Konkrétumokat is hadd említsek, ha a béreket említette: a szakápolók bérfelértése a 2012-13-as intézkedéseken túl 2016. szeptember 1-jétől átlagosan 26,5 százalékos szinten valósult meg, 2017. november 1-jétől újabb 12 százalékos emelés valósul meg, 2018. november 1-jétől a betervezett javaslat szerint 8 százalék, majd 2019. november 1-jétől újabb 8 százalék.

A szakorvosok és gyógyszerészek alapbére 2016. szeptember 1-jétől bruttó 107 ezer forinttal bővült, és

2017. november 1-jétől további bruttó 100 ezer forinttal.

Ami pedig a mentősöket illeti: látunk új eszközbeszerzési forrásokat is a jövő évi költségvetésben, és ezen túl a mentőknél dolgozóakra az imént említett béremelések vonatkoznak, sőt ezt fejeli meg a benyújtott törvényjavaslat értelmében egy további 10 százalékpontos emelés. Tehát a mentőknél dolgozó orvosok és szakápolók is részesülnek a béremelésekből.

Mindezek alapján javaslom, hogy a 2018-as költségvetési javaslatot talán más színben is értékelni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Firtl Mátyás képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

(17.30)

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm államtitkár úrnak, hogy az előttem szóló Szakács képviselő úrnak tételesen válaszolt, de egy gondolatot csak az ő szemszögükből is megemlítenék. Amikor a hiteleket összehasonlította, államtitkár úr utalt már rá. Hát, jókedvükben vették el a 13. havit? Nem! Azért, mert az IMF ezt megkövetelte. Egy politikai pártnak az a legfőbb célja, hogy adhasson. Nekik el kellett venni, mert igen, ilyen feltételrendszerekkel kaptak hiteleket. Ennyit a hitelfelvételi különbségről, de mélyebben ezzel a kérdéssel már nem szeretnék foglalkozni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2018. évi költségvetés-tervezetről előjáróban fontosnak tartom megjegyezni, az a tény, hogy immár harmadik alkalommal nyújtja be a kormány még a nyári szünet előtti elfogadásra az elkövetkező év költségvetésére vonatkozó javaslatát, jelzi a kormányzati felelősséget annak az átfogó folyamatnak a tervezésében, irányításában, amelyben alapvető fontosságú, hogy időben, hatékonyan tervezhetőek legyenek az állam bevételei, teljes összhangban többek között a szociális ellátás, az egészségügyi ellátás, a kultúra, az oktatás, a honvédelem, a rend- és jogbiztonság kiadásaival, hogy egyszerre legyen biztosított a működés és a fejlődés.

Ugyanakkor a tervezhető és kiszámítható gazdasági környezet elengedhetetlenül fontos a gazdaság szereplőinek, a magyar munkaadók jelentős hányadát kitevő vállalkozói szférának, de a nagy rendszerek működtetőinek, az önkormányzatoknak is és természetesen minden magyar családnak. A költségvetésnek a tavaszi ülészakán történő betervezése és elfogadása alapja és egyben következménye is a 2010 óta sikeres gazdaságpolitika, versenyképességi és foglalkoztatási eredményesség, ami azt igazolja, hogy jó úton halad az ország akkor, amikor a gazdasági mutatók folyamatos javulása mellett a munkanélküliség jelenleg Magyarországon az egyik legalacsonyabb európai szinten.

Ezen az időbeli fontos elemén túl a jövő évi költségvetést, az előző Orbán-kormányok által benyújtottakhoz hasonlóan, a kiszámíthatóság és a stabilitás jellemzi, azzal együtt, hogy zajlanak a fejlesztések, miközben folyamatosan csökken az államadósság. Általánosságban az is kijelenthető, hogy 2018-ban minden ágazatnak, az egészségügynek, a szociális területnek, az oktatásnak, a kultúrának, a sportra, a családokra, a biztonságra több pénz jut, mint az előző években.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ebben a vitában elhangzott már, de ismételt fontos hangsúlyozni, hogy a 2018-as büdzsé a munkából élő emberek költségvetése. A segélyalapú társadalom helyett a munkaalapú társadalom megerősítése egy olyan alapvető szemléletváltást hozott, amely érdemben járult hozzá a gazdaság megerősödéséhez. Ez azért fontos, mert a gazdaság a fejlődés motorja, ami megteremti a többi ágazat számára szükséges forrásokat.

Tény, hogy stabil és erősödik a gazdaság. A 2018-as költségvetéshez egy stabil gazdaság jelenti az erős alapot, a magyar gazdaság 2018-ban már hat éve nő folyamatosan, töretlenül, a gazdasági növekedés az uniós átlagot is meghaladja. *(Dr. Józsa István: Kivéve 2012-t.)*

Emellett megőriztük az államháztartás stabilitását, folytatódik az államadósság csökkenése. 2018-ban 4,3 százalékos gazdasági növekedés lesz, mint már elhangzott, 2,4 százalékos hiánycél mellett valósulhat meg, és természetesen az inflációt is látjuk, amit 3 százalékra becsülünk.

A 2018-as költségvetés egyik legfontosabb erőssége, hogy 2017-hez viszonyítva, tisztelt Szakács képviselő úr, 180 milliárd forinttal jut több az egészségügyre, az oktatásra 81 milliárd forinttal jut több, az otthonteremtési programra 15 milliárd forinttal jut több. Sőt, az útfejlesztésekre, egyszerű közútfejlesztésekre, nem autópálya-fejlesztésekre is 30 milliárd forinttal jut több. Ezt azért kellett elmondanom, az ismétlés a tudás anyja, hogy azért tudják, hogy ezek a számok szerepelnek a költségvetésben.

Sikeres gazdaságpolitikánk ad lehetőséget arra, hogy 2018-ban folytatódjon a minimálbér és a szakmunkás-minimálbér emelése, és nőhessen a két gyermek után járó családi adókedvezmény, 5 százalékra csökkenjen az éttermi szolgáltatások áfája, az internet és a halhús áfája. A munkát terhelő adók is csökkennek, és meg fogjuk közelíteni a teljes foglalkoztatottságot.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2018 költségvetésével újabb határozott lépést teszünk a teljes foglalkoztatottság elérése felé. A már említett munkaközpontú szemléletmód hatványozottan eléri célját abban, hogy értelmet, célt, önbecsülést ad az egyéneknek, példát a közösségnek, megteremti és erősíti a közösségi felelősségvállalást és a közteherviselés felelősségtudatát, ugyanakkor a gazdasági területre is hatást gyakorol, a foglalkoztatási mutatókat is javítja, miközben általában kedvezően befolyásolja az adó- és bérlpolitikát.

Meghozták az eredményeket a magyar emberek érdekét szem előtt tartó közös erőfeszítések a gazdaságélénkítés terén. 2010-hez képest, mint már elhangzott, és ez is tény, 700 ezerrel többen dolgoznak, ezek döntő többsége piaci álláshely. Szeretnénk elérni a teljes foglalkoztatottságot. A munkahelyteremtés mellett azt is fontosnak tartjuk, hogy minden magyar embernek megérje dolgozni. Ezért 2018-ban folytatódna a béremelési programok a közszférában, a piaci szférában a munkát terhelő adók újabb csökkenése teszi lehetővé a bérek további növekedését.

Folytatódik a minimálbér-emelés, mint már elhangzott, de muszáj még egyszer hangsúlyozni, 15 százalékos emelés után '18-ban további 8 százalékkal nő a minimálbér. A szakmunkás-minimálbér az idei 25 százalékos emelés után '18-ban újabb 12 százalékkal emelkedik. Ezért jelenthetjük ki, hogy a 2018-as költségvetés a munkából élő emberek költségvetése, a munka költségvetése, ami megteremti annak lehetőségét, hogy minden magyar ember léphessen egyet előre.

Tisztelt Ház! Üzenetértékű, hogy a költségvetés-törvény-javaslat főbb szakpolitikai intézkedései között nevesítetten szerepel az áfacsökkentés folytatása, a családok támogatásának erősítése, az otthonhoz jutás támogatása, a munkát vállalók támogatása, a foglalkoztatottság erősítése, a nyugdíjak értékállóságának védelme, az életpálya- és béremelési programok folytatása, az adócsökkentés és külön is a vállalkozók adóterheinek csökkentése, a növekvő, stabil államháztartás, a fenntartható gazdasági növekedés mellett a hazai költségvetési forrásokból megvalósuló beruházások támogatása, az uniós források hatékony felhasználása, továbbá a rendvédelem és a közbiztonság további megerősítése; nevesítetten szerepel a költségvetésben, tisztelt képviselőtársaim.

Tisztelt Ház! Magyarország erősödik, ami erős közösségeket jelent, és további családok számára nyújtandó támogatásokat jelent. Tehát továbbra is a család az első. A kormány célja, hogy Magyarország családbarát ország legyen, ezért döntött az Európában egyedülálló családi adózás bevezetéséről, ami már közel 1 millió családnak nyújt segítséget. Jövő januártól, mint már szintén elhangzott, 35 ezer forintra nő a kétgyermekes családok adókedvezménye.

Jövőre kedvezményt kapnak változatlanul az első házások, minimálbér emelésével a gyed összegének maximuma nő, így jövőre bruttó 193 200 forint lesz, és ez csaknem kétszerese a 2010-esnek. A kormány döntött arról, hogy ingyenes tankönyvellátást biztosít a közoktatásban részt vevőknek. Az ingyenes gyermekétkeztetési program összege jövőre 5 milliárd forinttal nő, a 2017-eshez viszonyítva 79,3 milliárd forintra nő. További 7 milliárd forint áll rendelkezésre a szünidei gyermekétkeztetésre. A családbarát költségvetéssel a kormány azt kívánja üzenni, Magyarországon érdemes gyereket vállalni.

A jövő évi költségvetésben az ideinél 140 milliárddal több, összesen 1900 milliárd forint jut a gyermeket nevelő családok támogatására. A 2018-as

összeg csaknem kétszerese annak, amit 2010-ben szántak a családoknak. A bölcsődei ellátásra az idei két és félszeresét fordítjuk, összesen 37 milliárd forintot. A cél, hogy az anyáknak lehetőséget biztosítsunk arra, hogy a gyermeknevelés mellett munkát is tudjanak vállalni.

A „Nők 40” programra jövőre 26 milliárd forinttal jut több, összesen 260 milliárd forint. Az első ingyenes nyelvizsga megszerzésére is 2,6 milliárd forintot fordítunk. Az Erzsébet-program jövőre 4,4 milliárd forintot kap. Folytatjuk az otthonteremtési programot. Az otthonteremtésre, mint már a bevezetőben is mondtam, több forrás, 226 milliárd forint áll majd rendelkezésre.

(17.40)

Tisztelt Ház! 2018-ban szintén az infláció mértékével megegyező nyugdíjemelést valósít meg a kormány, amit 3 százalékosnak prognosztizálunk. De természetesen, mint már az is elhangzott, és ilyen se volt még, további gazdasági növekedés függvényében külön kormányzati intézkedésre is sor kerülhet. A családok gazdálkodását ezeken túl 2018-ban újabb adócsökkentések is segítik, mint már elhangzott, az éttermi étkezés, az internet vagy a hal áfája.

A Fidesz-KDNP 2018-ra továbbra is az adócsökkentések politikáját választotta. Azzal együtt, hogy az adók csökkennek, nő a gazdaság és nőnek a fizetések. Az adócsökkentések ez az alapja, és a jövőben is ezeket az adócsökkentéseket fogjuk folytatni. A 2018-as költségvetés arra is garancia, hogy végigvisszük az eddig meghirdetett életpályamodelleket. Az életpályamodellek 2018. évi folytatása mintegy 556 ezer embert érint, akiknek összességében 30-40-45-50 százalékkal emelkedik a bére, ami összességében 906 milliárd forintot tesz ki.

A pedagógusok béréről itt sokszor volt már szó, de tovább emelkednek a pedagógusok bérei, a költségvetés fedezetet nyújt valamennyi, már végrehajtott intézkedés továbbviteléhez is, így a pedagóguséletpályára és a kapcsolódó bérintézkedésekre, a járási és megyei kormányhivatalok munkatársainak állami tisztviselői életpályájára, és a már végrehajtott egészségügyi, szociális, kulturális bérintézkedésekre.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2018-as költségvetésben a kormány határozottan kiáll a magyar emberek mellett, ahogyan megvédi mindazokat az eredményeket, amelyek a közjót szolgálják. Már említettem, de fontos, hogy hangsúlyozzam, és itt a vitában is elhangzott, hogy az egészségügyben dolgozók többlépcsős béremelése folytatódik. A jövő évi költségvetés is jóval magasabb összeget biztosít a kórházak, az alapellátás és az egészségügy számára. A szociális ágazatban dolgozó, de egészségügyi végzettséggel rendelkező munkatársak a jövő évtől az egészségügyi bértábla alá tartoznak majd, így a bérük szintén magasabb lesz. Ez is több mint 3 ezer embert érint.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mint a parlament Honvédelmi és rendészeti bizottságának alelnöke el

kell mondjam, hogy a jövő évi büdzsé a magyar emberek biztonságának költségvetése is, amely megerősített biztonságunkat szolgálja. A hazánkat veszélyeztető migrációs nyomással, a terrorfenyegetettséggel szemben maradéktalanul megvédjük a magyar emberek biztonságát és jogait, a családokat, ezért az ellenőrizetlen migrációval szembeni fellépésre, ennek megakadályozására, az ország határainak védelmére, a rendvédelemre és a közbiztonságra, az ezzel összefüggő védelmi feladatokra a szükséges forrásokat biztosítjuk a költségvetésben.

Így 2017-hez képest 25 százalékkal, 100 milliárddal több forrás, összesen 514 milliárd forint jut a közbiztonságra. Folytatódik a katonák és a rendvédelmi dolgozók életpályamodell szerinti fizetésemelése. 2019-re feléval emelkedik a katonák illetménye. A Honvédelmi Minisztérium költségvetése a fenti célokat szolgálja, ennek megfelelően jelentősen bővülni fog, mintegy 73 milliárd forinttal, amit szintén leginkább a honvédelem legfőbb értékeként a honvédelemben részt vevők bérfelállítására szeretnénk szánni, illetve szánjuk.

Természetesen a munkakörülmények javítása fontos, és a haderőfejlesztés mellett további források jutnak a laktanyák és a felszerelés fejlesztésére is. A tízéves haderőfejlesztési program célja, hogy erős és látható legyen a Magyar Honvédség a régióban, amelynek 2010 előtt számos képességét leépítették.

A „Zrínyi 2026” program eredményeként a magyar haderő megfelel majd a NATO azon elvárásának, hogy a GDP legalább 2 százalékát honvédelemre fordítsák. Külön forrást biztosít a költségvetés a hadisírok gondozására, a civil szervezetek ezzel kapcsolatos tevékenységének a támogatására, a Honvédelmi Sportszövetség megerősítésére. (Dr. Józsa István: Az jó!) A tömeges bevándorlással kapcsolatos kiadások külön soron jelennek meg a 2018-as költségvetésben, míg a honvédelem területén működő civil szervezetek és érdekképviseleti szervezetek is mind megnövekedett forrásból gazdálkodhatnak a jövőben. Természetesen több jut dologi kiadásra, személyi juttatásra a honvédelem költségvetésében.

Valamennyi rendvédelmi szerv többletforrásra számíthat jövőre az ideihez képest. A rendőrség 22 milliárd forint többlettámogatásra, a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal 427 millió forint, a katasztrófavédelem mintegy 4 milliárd, a Terrorelhárítási Információs és Bűnügyi Elemző Központ 339 millió többlettámogatásra számíthat, és természetesen a büntetés-végrehajtás is több pénzből gazdálkodhat.

A tömeges bevándorlás miatt 50 milliárd többletkiadással tervez a Belügyminisztérium. A pénzt elsősorban a már meglévő két - Tompán, illetve Röszkén felállított - tranzit-zóna működtetésére fordítjuk, továbbá az újonnan felszerelő határvadászok szolgálatba lépését segíti ez az összeg. Egyébként minden szükséges technikai, személyi feltételt biztosítunk a határvédelemhez.

A rendőrségnél 22 milliárd forintos többletforrás áll rendelkezésre az életpályamodell folytatásá-

hoz. 2019-re itt is megvalósul az 50 százalékos bér-emelés, amivel segítjük azt, hogy a rendőrök, valamint a honvédcsaládok életszínvonala is emelkedjen. A védelmi költségvetés 427,3 milliárd forint lesz, ami 73,6 milliárd forintos többletet jelent. Magyarország biztonságának tovább erősítése elképzelhetetlen anélkül, hogy a Magyar Honvédséget ne erősítsük, és a jövő évi költségvetés ezt biztosítja.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2018. évi költségvetés maradéktalanul biztosítja megfogalmazott céljaink elérését, egy folyamatosan erősödő gazdaság stabil hátterét, azt, hogy minden területnek több jusson az elkövetkező évben, azzal a céllal, hogy a családoknak kiszámítható és nyugodt élete legyen, hogy erősödhesse, előbbre léphessenek, hogy közösségeink és hazánk eddigi eredményeit a jövőben is megtarthassa és gyarapíthassa.

Ezért, tisztelt képviselőtársaim, a 2018. évi költségvetés-tervezetet elfogadásra ajánlom minden egyes képviselőtársamnak, és a Kereszténydemokrata Néppárt nevében is ezt tudom kérni önöktől. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az egészségügy fejezeteivel, magával az egészségüggyel és a 2018. évi költségvetésitörvénytervezetnek az ezt érintő részével kívánok foglalkozni. Talán akkor vagyunk helyesen eljárók, és akkor látjuk helyesen magának az egészségügynek a problémáját, ha azt dinamikájában nézzük, hiszen maga a törvényjavaslat, maga a költségvetés tervezete egy pillanatfelvételt mutat arról, hogy milyen tervek vannak, milyen problémákat kell megoldani, és erre milyen források állnak rendelkezésre. De sokkal fontosabb, ha ezt egyrészt egy nemzetközi, másrészt egy hazai trendbe, egy dinamikus közegbe illesztjük bele.

Itt a közkiadásokról kell beszéljünk, hiszen maga a költségvetés mindig annak a közkiadási oldalát jelenti. Tehát a nemzetközi trendek azt mutatják, hogy egy folyamatosan előregedő társadalomban, egy technológiai nyomás mellett egy állandó lépéstartásra van kényszerítve valamennyi kormányzat, és nemcsak a fejlett államok, de a nálunk sokkal fejletlenebb államok is egy állandó nyomás alatt vannak, hiszen lépést kell tartani magával a technológiai fejlődéssel.

Ha ezt ugyanúgy hazai kontextusba beültetjük, akkor látható, hogy egy távolabbi kitekintésnél egy 2010-et megelőző, de akár a rendszerváltozástól számított időszakot is figyelő kitekintéssel megállapítható, hogy a magyar egészségügy lényegében ebben a forrásigényességben, technologiaigényességben mindig futott a szekér után, és próbálta utolérni

a technológiának, illetve a közkiadások emelkedő mértékének a szekerét.

(17.50)

Több-kevesebb siker övezte az útját különböző kormányoknak, viszont jól látni, hogy a gazdasági világválság ebben egy nagy megtorpanást eredményezett, és az egészségügy nemcsak a szocialista kormányzás alatt, hanem a gazdasági világválságból kilábaló polgári kormány alatt is háttérbe szorult azoknál a területeknél, ahova tartani kívánták a lépést.

Nagyon egyszerű megnézni az OECD-statisztikákat. Mindenhol egyébként visszalépés volt a közkiadásokban, és mindenhol egy visszavágás volt, egy megszorító politika érvényesült az egészségügyi ellátórendszerben. Ez alól talán Magyarország sem volt kivétel. Itt értünk el arra a szintre, hogy a 2010-es években, 2010-11-12-ben egy, az európai és a környező országok szintjén is nagyon alacsony nemzetiössztermék-arányos ráfordítással találta meg Magyarországot. A számok eltérnek, de abban megállapodhatunk, hogy 4,9 százalék az a reális szám, a GDP-nek kevéssel az 5 százalék alatt maradó számösszege, amely a közkiadásokat takarta. Ez egyébként egy viszonylag alacsony szám, éppen ezért érdemes a dinamikáját vizsgálni az elmúlt éveknek. Bár ellenzéki politikusok ritkán szokták azt mondani, de látszik elmozdulás pozitív értelemben, nemcsak nominálisan, hanem reálértékben is az egészségügyi ráfordításokban.

Ha az ember egy kicsit önző, büszkélkedő vagy dicsekvő szeretne lenni, akkor azt kell mondani, hogy az ellenzék hangját hallották meg. Bízom benne, hogy nem az ellenzék hangját, hanem a szakma egyöntetű véleményét hallotta meg a kormány azzal, amikor fokozatosan fordította saját tekintetét az egészségügy felé, és az egészségügyi közkiadások emelése mellett döntött. Természetesen a jelenlegi helyzet ahhoz hasonlít, talán a vizes vb nyelvére lefordítva könnyebben érthető, hogy ha a magyar egészségügyet úszónak tekintjük, akkor megtanulta a bukófordulót, és már tisztességesen ugrik fejest, azonban a Hosszú Katinka által diktált tempótól nagyon-nagyon messze van. Nagyon sok fejlesztés, nagyon sok pluszforrás és figyelem szükséges ahhoz, hogy egyáltalán egy európai átlagra vagy egy jó színvonalra fel lehessen hozni a magyar ellátást. Minden pénzügyi mutató, eredményességi mutató, bármilyen olyan mutató, amellyel az OECD nemcsak a közkiadásokat, hanem az egészségügy teljesítményét, az ellátórendszer teljesítményét tudja mérni... - mindenben óriási lemaradást kell behozni. Nem azt mondom, hogy ez a jelenlegi kormány sara.

A jelenlegi kormánynak talán ebben ott van átgondolnivalója, hogy mikor és hogyan fogott hozzá, hogy a meglévő bajokat orvosolja, ugyanis eltelt hét év a kormányzásból, egymás utáni megszakítatlan kormányzásból, és talán a hatodik év végére jutot-

tunk oda, hogy a kormány érdemben elkezdett foglalkozni azzal, hogy az egészségügyben valamit tenni kell. Talán lehet, hogy a választási ciklusoknak gyakrabban kellene bekövetkezniük, és akkor minden kormány és minden politikai erő arra lenne rákényszerítve, hogy az egészségüghöz folyamatosan hozzájáruljon és több forrást szánjon rá. Nem tudom, melyik lenne az előnyösebb, ha mindig egy egészségügyi vénával gondolkoznának vagy hamarabb lennének mindig a választások, mert talán ez lehetne az, amivel több forrás juthatna az egészségügynek.

A fő kérdés az, hogy miért kellett hét évig várni arra, a dolgozóknak miért kellett hét évig várnia, az alrendszernek arra 2010 után, hogy egy érdemi fejlődés útjára léphessen az egészségügy, amelynek lesznek buktatói. Biztos vagyok benne, hogy az egészségügyi béremelés, ami nem életpályamodell, és ez az első kritika, mert életpályamodellre lenne szükség, hogy az „Egészséges Budapest” program elköltött pénzei remélhetőleg nem korrupcióval lesznek érintettek. Ez is egy buktató lehet, hiszen óriási pénzekről, óriási infrastrukturális beruházásról van szó, és bármilyen nemzetközi mértékadó szervezet megkérdez az ember arról, akkor azt fogják mondani, hogy az építkezési beruházások a korrupcióval a legjobban érintettek. Ezek a jövőben eldöntendő kérdések.

A kormány jelenlegi intézkedéseire azt lehet mondani, hogy az irány talán mutat arrafelé, amerre ki lehetne jutni az alagútból. Nagyon reméljük, hogy a tempó kellően gyors lesz, és ennél még gyorsabb tempóra is van szükség, és nagyon reméljük, hogy az alagút végén a fény nem a közeledő vonatot jelenti, hanem a kijutás lehetőségét.

Ami a jelenlegi költségvetés sorainak a kritikája lesz, az, hogy talán nincs benne - és talán államtitkár úr meg tud cáfolni, ha mégis benne van -, az a kórházi adósságállományi sor, amivel minden észszerű embernek számolnia kell. Ugyanis ez összefügg a finanszírozási díjakkal, azzal, hogy mennyit bocsátunk az egészségügyi ellátórendszer egyes szereplőinek, legyen szó az alapellátásban dolgozó háziorvosokról, legyen szó a háziorvosi ügyeletről, a járóbeteg-szakrendelő pontértékéről vagy a fekvőbeteg-ellátásban erre szolgáló finanszírozási díjról.

Nem látszódik sem a kórházi adósság felszámolásának a módja, pont a finanszírozási díj emelésével, de nem látszódik az sem, hogy a kormány előre tervez arra, hogy ebbe a rendszerbe ismételtlen a jelenlegi finanszírozási színvonal mellett önteni kell bele majd megint a pénzt, hiszen ezek a kórházi adósságok annak ellenére, hogy próbáltak strukturális kiigazításokat, finanszírozási kiigazításokat véghez vinni, megmaradtak, halmozódnak, nőnek, és továbbra is egy olyan jelenség, ami, úgy tűnik, nem tűnik el. Jó gazda gondosságával valahol számolni kell vele, és egy adóssági sornak benn kellene ebben lennie.

Ami a finanszírozási díjakat jelenti, ebben sem látok emelést. Nagyon szívesen látnám, hogy a házi-

orvosi ügyeleti ellátásnak, azt hiszem, 32 forintos normadíját meg lehetne emelni, és egyébként erre van jobbikos módosító javaslat. Ha megtetszett, akkor szívesen vesszük, ha támogatják. Például meg lehetne emelni egy 5 milliárd forinttal egy olyan színvonalra, amivel a háziorvosi ügyeleti ellátó szolgáltatók tisztességgel el tudnák látni a munkájukat, orvost is találnának, és az ellátás is biztosított lenne. Szintén nem egy óriási összeg.

A finanszírozási díj emelkedésénél, kérem, államtitkár úr, ne mondja el azt az EMMI és Ónodi-Szűcs államtitkár úr által hangoztatott véleményt, ez egyébként valójában emelkedett, hiszen ha ebbe belenormáljuk a fizetésemeléseket, akkor a finanszírozási díj most nem 180 ezer forint, hanem ennek most már 200 ezer forintos díját lehet számolni. Nem azt szeretnénk látni, hogy a béremelést normáljuk bele, hanem mindazt, ami a kórházi tevékenység ellátásához szükséges, és a finanszírozási díj ezt akarja, annak az emelkedését szeretnénk látni. A bér egy teljesen más kérdés. Éppen ezért is lett volna helyes megközelítés, hogy egy életpályamodellt vezetnek be az egészségügybe, mert akkor ezt az öszszemosódást megakadályozta volna.

Nagyon fontos az is, hogy szintén nem tudtunk eltávolodni a forrásoldali, tehát a bevételek rendbetételétől. A magyar egészségügynek ahogy én látom a finanszírozását, a hozzájárulásból finanszírozott egészségügy áttért egy adókból finanszírozott egészségügyre, ami az adókból, az államnak a központi adójukból finanszírozott rendszerként egy óriási kitettsége van az állam mindenkori gazdasági teljesítményének, a gazdasági szereplők teljesítésének. (Sic!) Így újra kellene valahol gondolni azt, hogy a hozzájárulás, illetve az adó aránya miként helyes, és miként biztosítható az egészségügy hosszú távú gazdálkodása. A nemzetközi módszertan ebben mégiscsak a hozzájárulás alapú közfinanszírozott egészségügyet vagy túlnyomó részben a hozzájárulás alapút veszi irányadónak. Ami szintén hiányzik benne, az a gyógyszer-támogatások magasabb szintű emelése. A Jobbiknak egy határozott elképzelése van, ami arról szól, hogy a gyógyszer-támogatások keretében nem életkor, nem egyszerűen nyugdíjas státusszal kell szelektálni és meghatározni a különbségeket, hanem úgy kell támogatni a magyar állampolgárokat a gyógyszerköltségeikben, hogy ez igazodjon az ő egészségi állapotukhoz. Ennek pedig egyetlen jó fokmérője van, azokat a krónikus betegeket, illetve azokat, akik gyermekeket, kisgyermekeket nevelnek, őket kell valamilyen módon a gyógyszer-támogatásban kedvezményezett pozícióba hozni, hiszen tőlük várható az, hogy a gyógyszerfelhasználásuk, a gyógyszerköltségeik vagy állandóak, vagy növekvő mennyiségűek lesznek, éppen ezért segítségre inkább ők szorulnak abban, hogy az állam helyettük terhet viseljen. Ez a trend Magyarországon szintén ellentétes a nemzetközi trendekkel.

Fontosnak tartom megjegyezni, hogy a Jobbik javasolja azt is, hogy a civil szervezetek, amelyek

rendkívül sokat visznek a vállukon az egészségügy állami funkcióinak az átvállalásában vagy a kiegészítésében, kapjanak hangsúlyosabb lehetőséget azzal, hogy növeljük a költségvetési támogatásukat. Lényegében 20 millió forintos tételekről beszélünk, elenyésző költségvetési tételekről, ami viszont ezeknek a civil szervezeteknek nagyon fontos támogatás. Az asszisztált reprodukció a szokásos, amely mellett mindig kiállunk, volt benne emelés. A lakosság és egyöntetűen a társadalom sokkal nagyobb emelést, nagyon keretet szeretne biztosítani arra, hogy a vágyott gyermekek végre megszülethessenek.

Az „Egészséges Budapest” tervvel kapcsolatosan indítványoztuk, hogy például a Jahn Ferenc Kórháznak, amely nagyon nehéz helyzetben van, legyen egy pluszlehetősége az előrelépésének és egy plusz támogatási összeget kaphasson. De amiről talán nem esett szó, és ezt zárójelben a vége felé mégis el lehet mondani, hogy túl azon, hogy arról beszélünk, hogy a finanszírozását hogy lehet megoldani az egészségügynek, honnan lehet pluszforrást bevonni, honnan lehet esetleg a kiadási tételeket csökkenteni, nagyon fontos, hogy nem beszélünk arról, és talán nem is biztos, hogy a költségvetési vita terepe ez, hogy milyen strukturális átalakításokat lehet végrehajtani a rendszerben, hiszen a rendszer a jelenlegi formájában nagyon sok helyen pazarol.

(18.00)

Nagyon sok helyen háromszor-négyszer hatékonyabban tudna dolgozni, sokkal hatékonyabban tudna működni. Így ezek az átalakítások, strukturális átalakítások elengedhetetlenek lennének ahhoz, hogy helyes finanszírozási következtetéseket vonjunk le. Tehát jelenleg úgy néz ki a rendszer, hogy öntjük, öntjük, öntjük azt a pénzt, ami kell, sokkal többet kellene, de közben nem nézzük azt, hogy ahová tesszük, ott valójában jó hatékonysággal kerül-e felhasználásra.

A kormány még mindig adós abban, hogy áttekintse ezt, és engedjék meg az önök kritikájának, én ezt már több helyen elmondtam szakmai berkekben is, hogy én Orbán Viktor első, vagy most második és harmadik kormányának ott láttam az igazi komoly hibáját az egészségüggyel szemben, hogy önök minden társadalmi felhatalmazást megkaptak ahhoz, hogy az egészségügyben, amelyben most már 27 éve várat magára a rendszerváltás, tehát ebben az egészségügyben önöknek minden társadalmi felhatalmazásuk megvolt ahhoz, hogy helyes irányba változtassanak. Megvolt a politikai, megvolt a közjogi felhatalmazásuk, úgy gondolom, hogy megvolt hozzá a kellő szakértelem.

Önök ezeket a módosítási lehetőségeket elmulasztották, és most ott állunk, hogy elképzelhető, hogy nem lesz olyan társadalmi felhatalmazás, amellyel majd lehet érdemben javítani ezen a rendszeren, és ez viszont évtizedekre fogja meghatározni

az egészségügyünk rendszerét. Korlátok közé, kényszerpályára fogja fordítani, és az lesz, hogy egy ilyen költségvetési vitában legfeljebb 1-2 milliárdról vagy 10-20 milliárdokról fogunk beszélni, és nem arról, hogy hatékonyan szerveztük volna meg, nem arról, hogy egyébként egy finanszírozható és hosszú távon fenntartható és költséghatékony egészségügyet építettünk-e.

Tehát a kritika ennek szól, a kritika annak szól, hogy ennél egy jóval nagyobb tempót lehetett volna diktálni, sokkal hamarabb kellett volna ébredni abban, hogy az egészségügyben rendet tegyünk. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatjuk munkánkat, tájékoztatom önöket, hogy Harrach Péter frakcióvezető úr arról tájékoztattott, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja a mai napon a vitában a frakció további időkeretéről a Fidesz képviselőcsoportja javára lemond. Kérem a munkatársakat, hogy az időkeretet a bejelentésnek megfelelően módosítsák. Köszönöm figyelmüket.

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Vécsey László képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

VÉCSEY LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Varga Mihály miniszter úr a költségvetés bemutatásakor és a 2018-as költségvetés tárgyalásának kezdetekor ma reggeli expozéjában is úgy fogalmazott, hogy a magyar gazdaság köszöni szépen, jól van. És joggal fogalmazott így miniszter úr, hiszen a 2018-as költségvetés kapcsán már elmondhatjuk, hogy hatodik éve növekedő pályán van, és ennek a gazdaság jóllétének köszönhetően tervezhetünk 4,3 százalékos gazdasági növekedéssel, tervezhetünk 3 százalékos inflációval, és elmondhatjuk immár másodízben, hogy nullás költségvetést tudunk tervezni, tehát az állam annyit költ, amennyi a bevétele.

A gazdaság illetően állapota alapozza meg azt, hogy kijelenthetjük, hogy 2018 a munkából élők költségvetése lesz. Ismét elmondhatjuk, mint már többedik költségvetés alkalmával, hogy minden magyar ember a saját életében is tehet egy lépést előre. Komolyan és higgadtan eltervezhetjük azt, hogy a teljes foglalkoztatottságot célba vesszük, amihez már nagyon közel vagyunk. További családtámogatásokat biztosítunk, és nem utolsósorban erősíteni tudjuk az ország biztonságát is.

(Az ülés vezetését dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke veszi át.)

A gazdaság állapota, ami lehetővé teszi ezt a költségvetést. Azt is lehetővé teszi, hogy higgadtan, nyugodtan tudjunk tervezni a társadalmi újraelosztás egyéb fontos területein is, így például az igazgatás

területén is. Én a hozzászólásomban ennek egy szeletéről szeretnék beszélni.

2010 előtt gyakran hallottuk a szocialista és szabad demokrata kormány képviselőitől, hogy az állam csak rossz gazda lehet. A kormányváltást követően úgy gondoltuk, hogy bebizonyítjuk, hogy az állam nemcsak hogy jó gazda, hanem valódi és minőségi szolgáltató is lehet. Az állampolgárok mindennapjaiban lépten-nyomon találkozunk a közigazgatással, legyen szó személyi okmányok igényléséről vagy akár engedélyezési eljárásról. A hétköznapi ügyintézés azonban, ha nem gördülékeny, akkor nagyon könnyen megkeserítheti az életünket.

A közigazgatásban, ahogy egyéb más területen is, szinte az alapokról kellett felépítenünk egy jól működő rendszert. Az államigazgatásban a megyei és fővárosi hivatalok felállításával ma már megfelelő regionális szakértelem koncentrálódik, míg a járási hivatalok újraesztésével, valamint a kormányablakok megnyitásával közelebb vittük a közigazgatást az emberekhez.

Tisztelt Ház! Hozzászólásomban éppen ezért leginkább a fővárosi és megyei kormányhivatalok működésének biztosítására szeretnék kitérni, amely előirányzatok a 2018. évi központi költségvetésről szóló törvényjavaslat fejezeti indoklásának a XI., Miniszterelnökség című fejezetében, a „fővárosi, megyei kormányhivatalok és járási kormányhivatalok” cím alatt található.

Magyarország Alaptörvénye 17. cikkének (3) bekezdése értelmében a kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve a fővárosi és megyei kormányhivatal. Ahogyan említettem, 2010-ben a kormány egyik kiemelt célkitűzése volt a közigazgatás átalakítása, hatékonyságának növelése, az eddigieknél szervezettebben, ellenőrzöttebben és költség-takarékosabban, ha úgy tetszik, költséghatékonyabban működő területi államigazgatás megteremtése. Következésképpen létrejött a gondosan kidolgozott és részletesen előkészített intézkedéssor, a Magyar Zoltán közigazgatás-fejlesztési program. Véleményem szerint határozottan állíthatom, hogy beváltotta a hozzá fűzött reményeket, hiszen Magyarország újkori történelmében aligha található olyan közigazgatás-fejlesztési program, amely egy ciklus alatt végig a kormányzat ágazataira vonatkozó fejlesztési tevékenységének vezérvonalát szolgálta, ráadásul már egy ciklus alatt is látható eredményeket hozott.

Az Országgyűlés a jó állam kialakítása keretében a területi államigazgatási szervezetrendszer működésének egységesebbé és hatékonyabbá tétele, ezáltal a területi államigazgatási feladatellátás fejlődésének elősegítése, valamint az ügyfélcentrikus területi államigazgatás megvalósítása okán megalkotta a 2010. évi CXXXVI. törvényt a fővárosi és megyei kormányhivatalokról. Ezzel összefüggésben a szolgáltató állam megteremtése érdekében elfogadásra került 2015 decemberében az 1958/2015-ös kormányhatározat a központi hivatalok és a költségvetési szervi formában működő központi minisztériumi háttérin-

tézmények felülvizsgálatáról, valamint az ehhez tartozó hatáskör-racionalizálásról szóló határozat a kormányhivatalok megerősítésével összefüggésben.

Az említett kormányhatározat rendelkezett a központi államigazgatási szervezetrendszer átalakításáról, vagyis az átalakítási folyamat keretében megszüntetendő központi költségvetési szervekről és minisztériumi háttérintézményekről. Az érintett szervek jelentős része jogutódlással szűnt meg, az érintett szervezetek megszűnésének egyik része az irányító minisztériumba történő beolvadással, más részük más szervbe beolvadással vagy összeolvadással valósult meg. Mindezek mellett számos esetben egyéb feladatok ellátását, egyes feladatok ellátását az általános jogutódtól eltérő más szervek veszik át.

Tisztelt Ház! Nyomatékosítanám tehát, hogy a kormányhivatalok feladatköre jelentősen bővült. Ez örömteli mindenképpen az igazgatáshoz forduló polgárok számára. Ehhez kapcsolódóan döntően a már megkötött fejezetek közötti megállapodások hatása - tartós bázisba épülő módon - a 2018. évi költségvetés tervezése keretében érvényesítésre került.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2017-es költségvetéssel történő összehasonlítás során még a következőket szeretném, mintegy záró eszmefuttatásként megjegyezni.

A személyi juttatások már a 2017-es évben növekedésnek indulhattak, az Országgyűlés ugyanis május 24-én szavazta meg a fővárosi és megyei kormányhivatalok állami tisztviselői és ügykezelői szolgálati jogviszonyának szabályozására vonatkozó törvényt, amelynek célja, hogy átalakítsa a közigazgatás rendszerét előmenetel és illetmény tekintetében, hogy ezáltal létrejöjjön egy állami tisztviselői kar.

(18.10)

Ennek megfelelően az első intézkedés, hogy 2016. július 1-jével a járási hivatalok dolgozói tekintetében bevezetésre került az egységesített illetmény megállapítása az állami tisztviselőkről szóló 2016. évi LII. törvény alapján. A jogszabály azt is előírja, hogy öt éven belül minden vezetőnek kormányzati szakirányú továbbképzésen kell részt vennie, és minden dolgozó közigazgatási képzésben részesül, a képzéseket pedig a Nemzeti Közsolgálati Egyetem dolgozza ki és tartja. Meggyőződésem, hogy a szakmai képzettséget és tapasztalatot, valamint a teljesítményt megbecsülő rugalmas illetményrendszer került kialakításra, ez az illetményrendszer fokozatosan kerül bevezetésre a kormányzati tisztviselők körében. A tervezetben szereplő költségvetési kiadások biztosítják a kiemelt feladatnak számító szociális és gyámhivatali feladatok ellátását, az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági eljárások és ellenőrzések lefolytatásához szükséges forrásokat és például az anyakönyvi ügyhátralék feldolgozásához szükséges pénzeszközöket is.

A számokat összehasonlítva jól látható, hogy az előző években komoly infrastrukturális fejlesztések

valósultak meg, amelyek eredményeképpen egy modern, XXI. századi közigazgatás kezd kialakulni Magyarországon. A fővárosi, megyei és járási kormányhivatalok több mint 36 ezer embert foglalkoztatnak, az állami tisztviselői életpályamodell pedig, úgy gondolom, méltányosabb elismerést biztosít azoknak, akik a köz szolgálatában képzelik el jövőjüket. A képzett és megbecsült szakembergárda, a megfelelően racionalizált feladat- és ügykörelosztás, a modern infrastrukturális és informatikai háttér az általunk elképzelt és megalkotott jó állam jellemzői.

Végezetül a 2018-as költségvetéssel kapcsolatban összességében megállapíthatjuk, hogy a fővárosi és megyei kormányhivatalok Magyarország központi költségvetésében alapvető részt alkotnak, amely a törvény által meghatározott feladataik ellátásához szükséges előirányzatokat tartalmazza, így jó színvonalú működésük a jövőben is biztosított. Az elhangzottakra tekintettel kérem a tisztelt Házat, tisztelt képviselőtársaimat, hogy a jövő évi költségvetésről szóló törvényt szíveskedjenek szavazataikkal támogatni. Köszönöm a figyelmüket. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP képviselője következik. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Ház! Én már elmondtam a mai nap folyamán, de úgy érzem, hogy akkor igazságos, ha még egyszer elismétlem, amit az államtitkár úr is megerősített, hogy nagyon más a mi és a Fidesz-KDNP-kormány gazdaságpolitikai filozófiája. Mert mi tényleg azt látjuk, hogy a 2018-as központi költségvetés igazán az igazságtalanság költségvetése, hiszen csak egy látható: hogy a kistafirungozott haveroknak ettől a költségvetéstől, ezen intézkedésektől, amelyeket ez tartalmaz, csak a felsőbb rétegeknek lesz jobb, őket szolgálja ki, az ő érdekeiket.

A jelen törvényjavaslat nem tartalmaz nagy nővumokat, hanem inkább a már korábban, a 2016. és '17. években megkezdett elképzeléseket folytatja némi korrekcióval; persze ezekre a módosításokra nagy szükség volt, hiszen önök is rájöttek, hogy ezek a rendszerek így nem működőképesek. A törvényjavaslat nem célozza a szegény és rossz életkörülmények között élők helyzetének javítását, jobbítását, azokat az út szélén hagyja; akik valamilyen oknál fogva nem tudnak vagy nem képesek dolgozni, azok helyzete egyre csak romlik.

Ez ismét egy olyan költségvetés, amely nem a valós és teljesült számokon, mutatókon alapszik. A 2018. évi központi költségvetés benyújtásával szinte egy időben módosítjuk - a tegnapi napon vitattuk - a 2017. évi költségvetést.

És miért mondom azt, hogy a szegényeknek és azon embereknek, akik nem tudnak dolgozni, pedig szeretnének, csak egyszerűen az élethelyzetük, fizikai

állapotuk nem engedi meg, hogy dolgozzanak, hogy ez a költségvetés nem nekik ad többet. Ezt azért mondom, mert ezt önök is nagyon jól tudják, hogy őket az út szélén hagyták, azon embereket, akiknek vagy nem volt végzettsége, nem volt szakképzettsége, vagy a szakképzetségükkel nem tudtak egy helyen elhelyezkedni, vagy esetleg el is tudtak helyezkedni, sok esetben, például tűzoltóságokon bebizonyítottuk mi is bíróságon, hogy az ott lévő takarítónőket kirúgták, majd közfoglalkoztatottként visszavették kevesebb bérért, olyan bérért, amiből már végül nem lehet megélni.

És ami a vidéki lakosság számára a legkeményebb élethelyzeteket hozza, hogy akit közfoglalkoztatottnak felvesznek, három hónapig végigmegegy a képzési soron, végre kap egy konyhai kisegítői végzettséget, el tud kezdeni dolgozni a falusi kiskonyhában, az óvoda mellett, segíteni a gyerekek étkeztetését, azt három hónap után elbocsátják, majd pedig 22 800 forintért maradhat otthon. Tehát ez nem megoldás arra, hogy legyen teljes foglalkoztatottság, mert cserélgetjük az embereket ugyanazokon a helyeken, kiképezzük ugyanarra a pozícióra, és még ha bevált volna is, akkor sincs lehetőség arra, hogy az önkormányzat meghagyja magának dolgozóként, és normális fizetést tudjon nyújtani neki, amiből mondjuk, meg tud élni.

Én már számtalan esetben elmondtam itt a Parlament falai között is, hogy amit Czomba Sándor volt államtitkár úr mondott, hogy nettó 200 ezres átlagkereset van Magyarországon, azt vidéken, az ember körülnéz, aztán nem látja, nagyon nem látja, mert tényleg ilyen 110-120 ezer nettókat visznek haza emberek, abból meg azért nagyon-nagyon nehéz ma még vidéken is megélni, ahol az ember azért megtermel magának nagyon sok mindent.

De nézzünk egy budapesti fiataalt, aki mondjuk, vidékiként felkerül Budapestre dolgozni, végre kikerült az egyetemről, és itt ereje teljében próbálna megélni Budapesten. Ma egy pályakezdő fiatal diplomával, ha nem keres 210-230 ezer forint nettót, akkor konkrétan nem tud megélni. Ez csak azért van, mert annyira magasan vannak az ingatlanárak, a rezsiköltség és a megélhetés, hogy ezeknek a fiataloknak ma nincs lehetőségük itthon, a fővárosunkban megélni. Innentől kezdve ez a fiatal fogja magát, és elmegy külföldre felszolgálónak vagy bármilyen munkát elvégezni, mert abból a fizetésből ott meg tud élni.

Ezért tartom ezt az igazságtalanság költségvetésének. És Czomba Sándorral ritkán szoktam egyetérteni, de azt gondolom, hogy a demográfiai kérdések Magyarországon nagyon-nagyon fontos kérdések. Amikor minden hatodik magyar gyerek külföldön születik pont ezért, mert fiatalként hiába szeretne normális fizetést kapni, hiába szeretne megélni ebben az országban, nem tud, mert vagy az van, hogy beköltözik egy albérletbe, egy szobába többedmagával, ahol sem családot alapítani, sem normálisan életet kezdeni nem lehet, vagy elhagyja az országot.

Jelen pillanatban a legtöbb esetben ezek a lehetőségei a mai fiataloknak, ami, azt gondolom, igazságtalan a jövő nemzedékével, igazságtalan azokkal a fiatalokkal, akikre építeni szeretnénk ezt az országot. És ha büszkék vagyunk arra, hogy magyarok vagyunk, és büszkék vagyunk arra, hogy ebben az országban élünk, akkor ezek azok a fiatalok, akiket kötelességünk lenne megtartani, és lehetőségeket adni nekik.

És tényleg az a baj, amit az egyik Paks mellett lévő faluban élő frissdiplomás mondott nekem, hogy: hát, Anita, egy gyereket nevelek egyedül, a legnagyobb problémám, hogy én ma 22 800 forintot kapok, mert éppen nem tudtam elhelyezkedni, majd pedig egyébként az adóhivataltól megkapom a papírt, hogy családi adókedvezményre 85 ezer forintot visszaigényelhetnék, csak a 22 800-ból ugye nem lehet. Ez igazságtalan. Pont azok az emberek nem kapják meg a családi adókedvezményt, akiknek tényleg szükségük lenne rá. És persze beszélhetünk arról, hogy három év alatt 30 százalékos béremelést adunk az állami vállalatoknál, csak ha az úgy csapódik le, mint ahogy most számos esetben lecsapódott, hogy azt mondják a minimálbéren bejelentett embereknek, hogy ebben az évben ti nem kapjátok meg a 10 százalékos béremelést, mert a minimálbéremeléssel már megkaptátok, az megint az igazságtalanság része. Mert a minimálbér-emelés nem a 10 százalékos béremelés az állami vállalatoknál. Éppen ezért mondom, hogy sok szempontból pont azon emberekkel igazságtalan ez a jövő évi költségvetés, és az ez évi is, akiknek igazán szükségük lenne ezekre a pénzekre.

Akkor nézzünk pár számot és nézzünk pár tény! 2018-ban - önök írják a javaslatban - tovább folytatódhatnak a közszolgálati dolgozók megbecsülése érdekében tett intézkedések. Ez számos esetben igaz - viszont mi van az önkormányzati dolgozókkal és az Országgyűlés Hivatala dolgozóival? Ők azok, akiknek az illetményalapja hét éve nem növekedett. Ezek azok az emberek, akik ma segítik a bizottsági üléseken a mi munkánkat, és megteremtik a hátteret, hogy az Országgyűlés tudjon működni.

(18.20)

Ezek azok az emberek, akik nem kapnak illetményemelést, innentől kezdve nekik nem nő a béruk. Akkor ne mondjuk azt, hogy a közszolgálati dolgozók jobban meg vannak becsülve, mert pont, akik minket segítenek, na, ők nincsenek igazán megbecsülve!

A mentősökről már ne is beszéljünk! Azt gondolom, hogy nagyon sok embernek - vidékiesen szólna - azért a bicska kinyílt a zsebében, amikor Balog miniszter úr egy luxusbisztróba vitte a mentősöket reggelizni. 3500 forintért lehetett volna reggelit vásárolni ott abban a bisztróban, majd pedig bejelenti, hogy mégsem akkora a mentőtiszték béremelése, mint amit megígértek nekik, merthogy a költségve-

tésben azt látjuk, hogy 10 százalék, ehhez képest a mentőtisztéknek 170-220 ezer forintos, a mentőápolóknak pedig 80-110 ezer forintos béremelést ígért még pont a miniszter úr. Hát, nem tudom, azzal a reggelivel szerintem nem lehetett lekenyerezni őket, ők azért még mindig várják, hogy ne 10 százalékos legyen az ő béremelésük.

Azt gondolom, számos olyan dolog van, amihez még önöknek át kéne gondolni és hozzá kéne nyúlni ahhoz, hogy tényleg ez a magyar emberek költségvetése legyen, ne a haveroké, a barátoké, azoké, akiknek az elmúlt négy évben megteremtették a lehetőséget. Ha csak belegondolnak abba a ténybe, amit most már számos esetben elmondtam itt a Parlament falai között, hogy Mészáros Lőrincnek nem éri meg ötezer forintért lehajolni, ha leejti az utcán a pénzt, mert az alatt az idő alatt, amíg ő lehajol és fölveszi, pont többet keres, azt gondolom, az a magyar lakosság számára egy olyan tény, amit nem is akar érteni, mert ha belegondol mélyebben, akkor nem hiszi el, hogy ebben az országban marad fiatalként. Sok olyan eset van, amikor már tényleg azt érzi az ember, hogy csak azokkal kívánnak foglalkozni a következő évben is, akiket eddig kiszolgáltak és kistafíringoztak: Mészáros Lőrincsel, az állás nélküli Habony Árpáddal, akinek hivatalos állása és fizetése nincsen, mégis jobban él, mint a magyar lakosság 99,5 százaléka.

Azt gondolom, hogy nagyon-nagyon sok becsületes ember dolgozik az önök kormányában, csak azt nem tudom, hogy a becsületük meddig tart, mert ha ezt kiszolgálja ez a költségvetés és a következő évi kormányzásuk is ezeknek az embereknek a gazdagodását, akkor nagyon nehéz lesz vidékre hazamenni és a lakosság szemébe nézni, és azt mondani, hogy Magyarország jobban teljesít, mert azon fiatalnak, aki ma a fizetéséből nem tud megélni, és a jövő évben sem lesz olyan fizetése, amiből meg tud élni, amiből családot tud alapítani, jövőt tud tervezni, annak a fiatalnak önök nem lesznek a kormánya 2018-tól. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Simon Róbert képviselő úr, a Fidesz képviselője következik. Parancsoljon!

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Két olyan fontos ágazatról szeretnék viszonylag röviden szólni, amelyről még talán kevesebb információ hangzott el a költségvetés vonatkozásában, az egyik a kulturális ágazat, a másik pedig a sport. Miért is teszem ezt? Két dolog miatt: egyrészt azért, mert a Kulturális bizottság tagja vagyok, a másik pedig, azért, mert egy olyan városnak, Győrnek vagyok az országgyűlési képviselője, egészen pontosan az egyik országgyűlési képviselője, hiszen Kara Ákos úr személyében a másik képviselő is itt van köztünk, amely város mind a két területen erős, hiszen a kulturális élet rendkívül sokszínű, a sport pedig rendkívül eredményes és hagyományos Győrben.

A betervezett költségvetés-tervezet kiemelt ágazatként tekint a sport támogatására, amelynek keretében a versenysport eredményességének javítását célzó kormányzati intézkedések mellett hangsúlyossá válik a sport társadalmi bázisának szélesítése is. A 2018-as költségvetés egyik többletforrással támogatott tétele az úgynevezett kiemelt sportágak sportágfejlesztési feladatai, amelyek a 2013-ban kialakított sportági fejlesztési koncepcióba illeszkednek, amikor a 2020-ig ütemezett költségvetési források biztosításáról döntött a kormány.

A kiemelt sportágak fejlesztésénél is érvényesül azon törekvés, hogy egységes, átfogó stratégia mentén lássák el a szövetségek a feladataikat. Ezen sportágak a fejlesztésükhöz 2018-ban 500 millió forint többlettámogatást kapnak. A kiemelt sportágak, csak emlékeztetőül: asztalitenisz, atlétika, birkózás, evezés, dzsúdó, kajak-kenu, kerékpár, korcsolya, ökölvívás, öttusa, röplabda, sportlövészet, tenisz, torna, úszás, vívás. Tehát összességében 16 sportágról beszélünk. Komoly eredménynek tartjuk azt, hogy 2013-hoz képest az elmúlt négy évben a kiemelt sportágak tekintetében az igazolt sportolók száma 65 százalékkal, az edzői létszám 17 százalékkal, a tagszervezeti szám pedig közel 7 százalékkal lett magasabb.

A korábbi évekhez hasonlóan továbbra is prioritást élvez a kiemelt hazai és nemzetközi rendezési sportesemények támogatása, amely megjelenik a 2018-as költségvetési tervezetben is. Érthető módon fontos feladatként jelenik meg a 2018. évi téli olimpiára és a paralimpiára való felkészülés állami háttérének biztosítása. Mindannyian azt szeretnénk, hogy hazánk minél több nagy nemzetközi sporteseménynek adhasson otthont, hiszen ezen versenyek jótékony hatása kimutatható, mert sportrendezvényeink jó hírnevünket viszik a világba, idevonzzák a sportolókat és a sportkedvelő turistákat, munkahelyeket teremtenek és felpörgetik a sportgazdaságot is. 2018-ban eddig 51 nemzetközi verseny rendezési jogát nyertük el, és a regisztrációs határidő még nem járt le. A 2016-17-es évekhez hasonlóan körülbelül nagyságrendileg 80 eseménnyel számolhatunk országos szinten.

A kormány döntésével összhangban a sportolók által használt táplálékkiegészítőknek a tiltott teljesítményfokozás szempontjából történő vizsgálatára alkalmas Nemzeti Sport-táplálkozástudományi Intézet kialakítására 2017. évi költségvetésből a sport szakterület működési feladatainak ellátására 100 millió forint forrást biztosított. Az intézmény további fejlesztésére, illetve fenntartására a 2018-as költségvetés tervezete pluszforrást biztosít. Az intézet a magyar sport versenyképessége szempontjából kulcsfontosságú lehet, hiszen a sport-táplálkozástudomány és az étrend-kiegészítők napjainkban a legális teljesítményfokozás eszközeivé váltak.

Az állam fontos területként tekint az utánpótlás-nevelés sportjára is, ahol a szakmai munka feltételeit új szervezeti keretek között és feladatellátási rendszerben biztosítja. Az egységes utánpótlás-nevelési rend-

szer lényege az, hogy a tehetséges fiatalokat eljuttatja a versenysportig és az élsporig, a versenysportból kieső fiatalokat pedig az állandó sportolási lehetőségek, úgymint a diák- és hallgatói sport felé irányítja. Célja: a sportági alapok szélesítése érdekében 6-tól 14-15 éves korig minél több gyermek bevonása a rendszeres testedzésbe, valamint az, hogy kiválasztási bázist nyújtson a versenysport számára.

A sporteredmények, sportszakmai tevékenység anyagi elismerése keretében magasabb költségvetési forrást biztosít a 2018-as költségvetés a „nemzet sportolója” címmel járó járadék, az olimpiai járadék, a Gerevich Aladár-sportösztöndj, az Ezüstgerely művészeti pályázat, valamint az idős sportolók szociális támogatására. Ennek oka az, hogy az országunknak dicsőséget hozó sportolók olimpiai, paralimpiai életjáradékát mindig az előző évi havi bruttó átlagkeresetből számolják, és már most látható, hogy jövőre ismét nőni fog ennek a költségigénye, amelyre a betervezett pluszösszeg szolgál fedezetként.

A kormányzat célja, hogy a felnőtt lakosság minél szélesebb rétegeit is bevonja a mozgás világába, hiszen a sportban gazdag életmódnak rendkívül sok pozitív hozadéka van, a javuló egészségügyi mutatóktól a gazdasági versenyképesség fokozásáig, ennek legjobb módja a szabadidősport-programok és azok színtereinek kialakítása. A szabadidősportnak minden magyar ember számára elérhető sportolási lehetőséget kell kínálnia az ország bármely pontján kortól, nemtől, anyagi háttértől függetlenül. A szabadidősport-programok, illetve az egészségjavítást célzó rendszeres sporttevékenységek, így a természetben végezhető sporttevékenységek, a természetjárás támogatása, az egészséges, mozgásban gazdag életmód népszerűsítése miatt fontos és támogatandó terület.

Végül, de nem utolsósorban a jövő évben is hangsúlyos lesz a fogyatékos személyek, valamint a hátrányos helyzetű társadalmi rétegek sportjának segítése. Az érintett 6500 versenyengedéllyel rendelkező sportoló számára a fogyatékosok sportjának nemzetközi eseményeire történő felkészüléshez és részvételi költségeihez is többletforrást biztosít a 2018. évi költségvetés.

(18.30)

Néhány gondolatot még a kulturális ágazat kapcsán. A szimfonikus zenekarok támogatásával kezdeném. A magyarországi zenei együttesek magas művészi színvonalú munkájuknak köszönhetően nemzetközi szinten is népszerűsítik a hazai zenei képzést és a magyar zeneszerzőket. Hangversenyeikkel minden korosztályt igyekeznek megszólítani, jelentős eredményeket érnek el a fiatal korosztályok zeneszerzetének kialakításában.

A kormányzat az előadó-művészeti törvény által biztosított, évenként meghatározott támogatással elsősorban a „nemzeti” kategóriába sorolt szim-

fonikus zenekarok esetében az elvárt feladatellátás mértékéhez kívánja igazítani a támogatásokat.

A zenei élet területén is indokolt a bérfejlesztés, amelynek az a célja, hogy a zenekarokban dolgozó művészek bére azonos szintre emelkedjen a zenepedagógusok bérével.

A zenekarokat 2018-tól 1,2 milliárd forint többlettámogatás segíti a színvonalas működésükben.

És talán még egy gondolat a művészeti együttesekkel kapcsolatban. A 2016. év végén érvénybe lépett, az egyes civil és egyéb szervezetek forrasszükségletének biztosításáról szóló kormányhatározat 1,5 milliárd forint támogatási forrást biztosít a művészeti együttesek számára. Így lesz ez 2018-ban is.

Fontos megemlíteni a vidéki színházak támogatásának emelését is. A vidéki nemzeti színházak által végzett szakmai munka a magyar kulturális élet szempontjából meghatározó jelentőségű. A vidéki nemzeti színházak - köztük egyébként a Győri Nemzeti Színház - nemcsak a székhelyet adó város, hanem a régió szellemi központjai is, támogatásuk emelésével hozzájárulunk a magyar nemzeti kulturális identitás és a hagyományok őrzésének az erősítéséhez, erősödéséhez. A támogatások 110 millió forintos emelése hozzájárul a vidéki városok és vonzáskörzetük színházi, zenei szolgáltatásai színvonalának emeléséhez is, amely segíti a főváros és vidék között fennálló kulturális egyenlőtlenségek csökkentését.

A harmadik elem a kiemelt vagy közösségi nemzetközi és hazai kulturális fesztiválok és események támogatása. Itt az előző, azaz a jelenlegi, tehát a 2017-es évhez képest 250 millió forintos költségvetésiforrás-emelésre kerül sor. A helyi kultúra, a hagyományok felébresztése és továbbvitele a társadalmi-gazdasági fejlődés fontos forrása, a kulturális területen keletkezett értékek hosszú távon az országban maradnak.

Az elmúlt évtizedekben a fesztiválturizmus nagyon erős önálló trendként jelent meg a világ turisztikai piacán. Ezért már a 2016. évi költségvetésben új előirányzatként jelent meg a kiemelt vagy közösségi nemzetközi és hazai kulturális fesztiválok, események támogatására fordítható forrás, amit a szakma nagy meglepedéssel fogadott. Fontos, hogy az állampolgárok a lakóhelyükön minél nagyobb számban részesüljenek kulturális élményekben. E cél elérésében nagy szerepe van a fesztiváloknak, amelyek azon kívül, hogy egy-egy település, város, régió ismertségét, vonzerejét erősítik, a helyieknek önbecsülést és büszkeséget szereznek. Mint említettem, a 2017-es évhez képest, amely 500 millió forint volt, a keretösszeg 2018-ban 750 millió forinttal emelkedik.

Negyedik elemként említeném meg a kulturális alapellátás biztosítását, amely tulajdonképpen a vidék felzárkóztatásának jegyében zajlik. A helyi kulturális értékek különösen alkalmasak arra, hogy megerősítsék az adott közösségeket, elsősorban a közösségi élmények újrafelfedezése és a helyi tudás átörökítése útján. A kulturális alapellátás stratégiai céljainak megvalósítása érdekében a 2015. évtől kez-

dődően 8,7 milliárd forint állt rendelkezésre a települések könyvtári ellátásának és közösségi művelődésének támogatására. A stabil forrásnövekedés eredményeként sor került a támogatási rendszer átalakítására: az egy településre jutó támogatás minimális összegét 1,2 millió forintban határozták meg, amelynek révén Magyarország közel kettőezer településén javult a könyvtári és közművelődési szolgáltatások színvonala.

Stratégiai jelentőségű eredmény, hogy a 2018. évtől kezdődően a közgyűjteményi és közművelődési feladatellátás önkormányzati támogatásának keretösszege további 2,4 milliárd forinttal emelkedik.

Végül, de nem utolsósorban néhány gondolat a kulturális beruházásokról. A kulturális ágazat fejlesztési programja és tervei - beleértve a már kormánydöntéssel rendelkező, folyamatban lévő beruházásokat és a döntés-előkészítés fázisában lévő terveket - kiterjednek az országos feladatkörű, kiemelt nemzeti intézményekre és a vidéki kulturális intézményekre egyaránt.

Az országos jelentőségű projektek közül megemlítem a Magyar Állami Operaház rekonstrukcióját és a Városliget teljes megújítására irányuló Liget Budapest projektet.

Egyedülálló kezdeményezésként a kulturális ágazat kiemelt feladata a Városliget épített és természeti környezetének fejlesztésére kiterjedő Liget Budapest projekt megvalósítása, amely program keretében megújulnak a kulturális intézményhálózat emblematikus intézményei, így például az Új Nemzeti Galéria, a Néprajzi Múzeum, a Szépművészeti Múzeum, a Magyar Műszaki és Közlekedési Múzeum, vagy teljesen új intézmények jönnek létre, mint a Magyar Zene Háza vagy a Városligeti Színház. Itt a 2018. évi támogatás 39,9 milliárd forint, ami 7,3 milliárd forintos többletforrást jelent az említett projekt megvalósításához, valamint az Országos Múzeumi Raktározási és Restaurálási Központ, a komáromi Csillag erőd, az Olof Palme ház rekonstrukciójának befejezéséhez és a Néprajzi Múzeum új épülete kivitelezésének megkezdéséhez.

Végül a Magyar Állami Operaház Andrassy úti épületének felújításáról. Az Operaház Magyarország egyetlen nagy létszámú, kimondottan operákra, balettokra tervezett színházi létesítménye, amelynek központja több mint 130 éve az Ybl Miklós által épített Andrassy úti palota. Az épület a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű műemlékek körébe tartozik. A műemléki rekonstrukciója és teljes felújítása elkerülhetetlen, amelynek támogatásáról a kormány már 2015-ben döntött. A rekonstrukció eredményeként 2018 májusára az Operaház korszerű, méltó és biztonságos körülmények között működhet. A Magyar Állami Operaház Andrassy úti épületének felújítására 2018-ban 15,7 milliárd forint áll rendelkezésre, ami 8,7 milliárd forinttal több, mint a 2017. évi, azaz az ez évi támogatás.

Természetesen hosszan sorolhatnánk még a többletforrásokat a sport- és a kulturális ágazat terü-

letén, mindezek alapján a magam részéről elfogadásra javaslom a költségvetési tervezetet, hiszen addig nem nevezhetjük azt költségvetésnek, amíg elfogadásra nem kerül, csak tervezetnek. Bízom abban, hogy nemcsak a kormánypártok képviselői, hanem az ellenzék közül is minél többen támogatni fogják igen szavazatukkal az előterjesztést. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője a következő. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt egyre kókadtabb, de rendületlenül kitartó Képviselőtársaim, illetve Államtitkár Urak! Három területről kívánok beszélni a mai vita során: az első a munkavállalók helyzete, a második a közlekedésfejlesztés, a harmadik pedig a vidék, a vidékkel kapcsolatos fejlesztések, illetve az ezzel ezer szállal kapcsolatos integráció kérdésköre lesz.

Itt az elmúlt napokban, de akárcsak a mai napot is ha nézzük, kormánypárti oldalról nagyon sokszor eldicsekedtek azzal, hogy a 2018-as költségvetés a munkából élők költségvetése lesz. Azért ehhez tegyük hozzá azt, hogy már 2015-ben is egy kétkeresős, kétgyermekes családnak a minimális megélhetéshez szükséges összege 255 ezer forint volt, ennyi kellett a létminimumhoz. Márpedig két minimálbérrel, megemelt adókedvezménnyel, illetve családi pótlékkal együtt sem fogja ez 2018-ban elérni a 255 ezer forintos szintet, hanem bizony 10 ezerrel alatta marad.

A garantált bérminimumot kapó, tehát szakképzettséget követelő munkahelyeket betöltő szülők esetén pedig ez az összeg, ami mondjuk, befolyik így a családi kasszába, szintén csak alulról fogja súrolni egyébként a pusztá vegetálásnál egy kicsivel többet jelentő társadalmi minimumot. Azt hiszem, hogy ez messze nincs rendben.

Ha a térségbeli államokkal, mondjuk, a tőlünk fényesebbé elhúzó többi V4-állammal vetjük össze ezeket a számokat, akkor bizony-bizony be kell vallani, hogy van még mit ledolgozni, sőt ez a hátrány egyre inkább csak nő.

Egyébként nincs min csodálkozni, hiszen béremelés ide vagy oda, de az a fundamentalista, neoliberális dogma, ami szerint itt a fő tőkevonzó képességet nem jelenti más, mint az alacsony bérek és a munkavállalói jogok csorbítása, bizony mind a mai napig él és virágzik. Ebben az országban a hatalmon lévő politikai elit fő feladata nem más, mint hogy a transznacionális vállalatok globális értékláncainak alján az alacsony hozzáadott értékű munkahelyeken robotoló bennszülötteket féken tartásuk, és ennek a feladatnak egyébként önkönként jól meg is felelnek.

Ennek szellemében a multik és saját oligarcháik által foglyul ejtett állam tipikus működését modellezve a munkaerőpiaci rugalmasság álcája alatt gyengítették meg például a szakszervezeti jogszabványokat.

Pedig a profit nem valamiféle meritokratikus, tehát érdemelvű folyamat révén kerül felosztásra a tőketulajdonosok és a dolgozók között. Nem így van, nyers béralku dönt, mondhatni, hogy az erősebb kutya.

(18.40)

Európa szegényháza maradtunk, lemaradásunk pedig, ahogy mondtam előbb, egyre csak nő, és ebben nagy szerep jutott a szakszervezeti mozgalom szétverésének, meggyengítésének. Míg 2001-ben még 20 százalék körül mozgott a hazai szakszervezeti lefedettség aránya, ez mára 9 százalékra csökkent, szemben az Európa szerencsésebb felére jellemző kétharmaddal. És míg a kollektív szerződéssel érintett munkavállalók aránya Skandináviában 80, addig nálunk csak 25 százalék.

Leépítették ezzel párhuzamosan a munkaügyi ellenőrzés rendszerét is, nem csoda, hogy az elmúlt években 17 ezerről 23 ezer fölé nőtt a bejelentett munkahelyi balesetek száma, és akkor csak a bejelentett balesetekről beszélünk. Sajnos nyomát nem látjuk annak, hogy érdemi változtatásokat kívánnának eszközölni annak érdekében, hogy mindennek véget vessenek. A társadalmi, politikai szabályozás ilyen fokú gyengesége nélkül a tőke logika azt fogja diktálni, hogy az egyenlőtlenségek egyre inkább növekedjenek Magyarországon is, az elszegényedés a nyugati államokhoz képest egyre inkább nőjön.

A roncsársadalmi létbe kényszerített munkavállalók - mert bizony nem olyan fényesek ezek a számok a vidéki Magyarországon, mint ahogy önök föl szokták vázolni, hogy mennyit visz haza, mondjuk, egy átlag magyar munkavállaló -, ezek a munkavállalók képtelenek élni még ezekkel a korlátozott jogokkal is.

Legfeljebb a lábukkal szavaznak, tehát kivándorolnak, ha megunják, ha elégük van abból, ami itt folyik. Vagy pedig tanult tehetetlenségbe süppedve túrik a nyomorult sorsukat, aminek bizony kormánypárti oldalon jó néhányan örülnek.

Számos költségvetési módosító javaslatunk mellett a létrehozandó szakszervezeti fórumnak juttatott állami támogatás talán elmozdulást jelenthetne a normálisabb viszonyok felé. Mit jelentene ez? Életet kell ugyanis lehelni a leépült ágazati párbeszéd-bizottságokba, de ehhez költségvetési források is szükségeltetnek.

Nagyon szépen kérem államtitkár urat, hogy félremagyarázás ne legyen. Nem a szereplőket kell finanszírozni, nem arról van szó, hogy a Gaskó-félék egy újabb sokmillió kakukkos órát kirakhassanak a csili-vili szakszervezeti irodájuk falára. *(Derűltség a Jobbik és az MSZP soraiban.)* Nem, ilyenről szó nincsen. Viszont az is elfogadhatatlan, hogy a magyar állam csupán évi 4 milliárd forintot szánjon a munkavállalói érdekképviseletre. Ez abszurd. Ebből most már egy kilométernyi vasút sem jönne ki a Budapest-Belgrád vonal hazai szakaszán.

A párbeszéd-intézményrendszer, magát az infrastruktúrát, a szakértőket kellene finanszírozni, akik például a KSH helyett kiszámolják, hogy mégis mekkora a létminimum. Költségvetési forrásokkal megtámogatott jogkört kellene kapniuk, hogy a munkaügyi ellenőrzési szerepet betölthessék vagy jobban betölthessék, mint ahogy az most, napjainkban funkcionál. De szükség lenne arra is, hogy állami feladatokat vállaljanak fel az aktív átképzés, a dolgozói kompetenciafejlesztés és az egyéni mentálás terepén. Ez pedig mind-mind forrást igényelne. Egyébként nem olyan óriási összegeket, tehát ha a kormány komolyan gondolja azt, hogy a jövő évi a munkából élők költségvetése lesz, akkor nagyon szépen kérjük, hogy ezekre figyeljenek oda, és támogassák ezeket a módosító javaslatokat.

Néhány szó a közlekedésfejlesztésről, hiszen kétféle fejlett közlekedés nélkül nem létezik versenyképes gazdaság, és ha ellehetetlenül a közlekedés, az a vidék halálát jelenti. Márpedig számunkra itt a Jobbik frakciójában fontos lenne a vidéki térségek népességmegtartó erejének növelése. Ennek ellenére továbbra sem látjuk a teljes hálózat 40 százalékát alkotó vasúti mellékvonalak távlati koncepciójának meglétét, annak költségvetési megalapozottságát az előttünk fekvő javaslatban. Nyilván egyébként nem a MÁV felelőssége mindez, hanem olyan közlekedéspolitikai, területfejlesztési feladat, amiről legalább a jövő évi költségvetésben jó lenne valamit olvasnunk.

Ahol pedig nemcsak a további lerohadás megállítására sem elegendő, úgynevezett anyagmentes karbantartást látjuk, hanem a kohéziós alapokból tényleg megépül valami, ott, bocsánat, hogy előítéletes vagyok, de az elmúlt évek gyakorlatának megfelelően jövőre is feltételezhető lesz a pofátlan túlárazás és a haveroknak való pénzosztogatás. Teszik mindezt úgy, hogy a nemzeti közlekedési stratégia részeként kidolgozott országos vasútfejlesztési koncepció egyértelművé teszi, hogy az operatív programok sokszorosán felüljegyztettek. Mit jelent ez magyarra lefordítva? Nincs egyetlen elherdálni való fillér sem. Hiszen még az európai törzshálózatba illeszkedő hazai fővonalak rekonstrukciós forrásigénye is eléri vagy elérné a 3200 milliárd forintot. Így pedig, szívesen fejlesztesseket leszámítva, szó sem lesz annak a közlekedéspolitikai célnak a megvalósulásáról, hogy az egész országot átfogó, az egyéni közlekedéssel versenyképes, kiszámítható, rugalmas közösségi közlekedés jöjjön létre Magyarországon.

Lehet ugyan szép célszámokat költségvetésbe írni, támogatjuk is a transzparens infrastrukturális beruházásokat, de ennek van egy-két komoly feltétele. Se az uniós, se a nemzeti forrásokat ne nézzék személyes ajándékpénznek a gázszelvényből lett fideszes oligarchák és egyéb kis gömböcök, oberstrómanfűhrek. *(Derültség.)*

A hatalmon lévők pedig ne tartsák a markukat a politikának visszaosztandó sarcért, koncert. Akkor talán olcsóbban is épülhetnek új utak, vasutak, több

is létrejöhet akkor. Nagyobb megalapozottságot várunk el a nagy közlekedési projektek során, hiszen amíg a Budapest-Pécs menetidő az elmúlt években két és fél órától majdnem három órára romlott, addig volt olyan vonal, ahol bizonyára egyáltalán nem túlárazott kivitelezés során 10 milliárd forintot szórtak ki minden egyes percnyi menetidőjavulásra - agyrém! -, hozzáteszem, hogy felelősök nélkül.

A hasznosságot messze meghaladó mértékben sokba kerülő tétellel is találkozhatunk a költségvetésben. Nem mehetünk el szó nélkül a Budapest-Belgrád vasút hazai szakaszát érintő anomáliák mellett. Az önök által ideszánt pénzeket módosító javaslatomban szépen el is térítettem, noha esélyét nem látom annak, hogy önszántukból belátnak ennek a már ezer milliárd forintnyi végösszeget közelítő projektnek a totális örültségét. Hatalmas kínai hitelből, a teljes hazai vasútrendszerre fordított éves pénzmenyiség háromszorosából korszerűsíténe egy alig 160 kilométeres részt. Hozzáteszem egyébként, hogy a hazai teljes vasútrendszer több mint 7000 kilométernyi vonalból áll. Tehát akkor tessék aránypárokat fölállítani, azokban gondolkodni, hogy milyen iszonyatos aránytalanságról van itt szó.

A magyar emberekkel fizettetnék meg a kínai gazdasági térfoglalás árát, brutális mértékben eladó-sítva a költségvetést. Hatástanulmányt pedig még mindig nem láthattunk, hiszen azt voltak szívesek titkosítani. Az egész olybá tűnik, mintha Szijjártó Péter nem is magyar külgazdasági, hanem Kína gyaratügyi minisztere lenne, aki valami olyasmibe rángatja a bennszülötteket, amiből azok egész biztos, hogy jól nem tudnak majd kijönni. Gigantikus hitelből korszerűsíténe egyetlen vonalat, hogy azt majd külföldi vasúttársaságok használhassák.

A szocialisták annak idején kivonultak a vasúti áruszállításból. Önöknek meg, ahogy látjuk, eszük ágában sincs egyfajta vasúti revízió formájában visszavásárolni az osztrákoktól a MÁV Cargo legalább egy részét. Pedig ha valóban akkora üzlet a kínaiaknak való vasútépítés, ha valóban olyan óriási lesz a forgalom ezen a 150-es vonalon, akkor talán érdemes lenne ezen is elgondolkodni. Látom, államtitkár úr jegyzetel. Azért azt hadd áruljam el, hogy írásbeli kérdést intéztem az ön minisztériumához, amiben azt firtattam, hogy hajlandó-e a magyar állam visszavásárolni a MÁV Cargo bizonyos hányadát. Kerek perccel egy másfél soros válaszban ezt elutasították. Nem értjük egyébként, hogy miért. Ha ekkora volumenű lesz itt a forgalomnövekedés, akkor a legjobb üzletről mondanak le. Nincs itt egy kis koherenciazavar? Szerintünk egyébként van.

(18.50)

Aztán azt is meg kellene vizsgálni, azon is el kellene gondolkodni, hogy a közlekedési költségvetésben a környezetvédelem 2010 óta gyakorlatilag miért

ismeretlen fogalom. Van ott ugyan kicsi tétel, átborásztam én magam is, de ez messze nem elegendő.

A telített közutak állagromlásának megállítására, ha csak a lyukas hordóba való újabb és újabb pénztöltögetés nem számít annak, se megoldási javaslatuk, se költségvetési forrásuk. Mire gondolok, egészen konkrétan? Amellett, hogy a közúti szállítás a gazdasági fejlődés egyik motorja, a haszna mellett mindenféle nem szándékolt, de mindenképpen velejáró költséget, úgynevezett negatív externáliát termel: balesetek, torlódások, levegőszennyezés. Nehéz tehergépjárművek esetén ez 900 milliárd forint éves viszonylatban Magyarországon, ebből egy csaknem 400 milliárdos tételt az infrastrukturális költségek, az amortizációk képeznek, és ennek majdnem feléért a rajtunk keresztüláramló külföldi tranzitforgalom a felelős. Nemes egyszerűséggel tönkreteszik az utakat. Egyértelmű tehát, hogy a szűkös források mellett - mert a felmerülő igényekhez képest a költségvetésben nevesített majdnem 400 milliárd forintnyi hazai forrás, amit útépitésre, útjavításra és útfenntartásra szánnak, nem tekinthető mégsem a bőség szarujának - prioritás kellene hogy legyen az utak állagmegóvásának a kérdése. Éppen ezért szeretnénk, ha támogatnák azt a költségvetési módosító javaslatunkat, amelyik az intermodális áruszállítást, a kamionok és konténerek olcsóbb vasúti szállítását segítené elő.

Egyébként hadd említsem meg, hogy sokszor milyen farizeus mód viselkednek; tényleg csak egy példát rá. Huhogtak eleget a jobbikos vezetésű Ózdon megvalósuló bizonyos beruházások miatt, de akkor egy szavuk sem volt, amikor a Közbeszerzési Döntőbizottság elbukatta a Közgép és az olasz Itinera közös pályázatát, amelyik olasz cég egyébként az ottani autópályák egy jelentős részét kezeli, tehát van tapasztalata az ilyesmiben. Ők benyújtottak egy pályázatot az M4-es autópálya egyik szakaszának megépítésére, ezt elutasították, mondván, hogy az túl olcsó, győzzön tehát a csaknem 50 százalékkal, azaz 25 milliárddal drágább ajánlat, pláne, ha az a miniszterelnök új kedvencének a haverjáé. Ha itt tudták két kézzel szórni a pénzt, akkor talán majd támogatják azt a módosító indítványomat is, ami a dél-somogyi települések mellékúthálózatának a kibővítését szolgálja, illetve válaszolnak arra is, hogy mi lesz a kamionáradat miatt tönkretett, de a Dél-Dunántúl számára létfontosságú 6-os főút Barcs és Pécs közötti szakaszának kiszélesítésével, felújításával.

Végezetül pedig a vidékről. A szépülő kormányzati statisztikák mögött a társadalmi valóság nagyon ronda lehet, persze ezzel a vidék fölött helikopterrel átrepülő vagy a kényelmes birtokközpontjukban pöfeszkedő, viszont a vagyonynyilatkozatukból pofátlan módon 300 millió forintot kihagyó és azt egy „na és”-sel elintéző kormánypárti politikus nem nagyon szembesülhet, márpedig az Unió 23 régiója közül a hét hazaiból négy ott van a 20 legszegényebb uniós régió között. A leszakadás egyre nő, hiszen a 19 megyéből tíznek a GDP-je nem éri el az EU-s szint 50

százalékát sem, Nógrád megyéé pedig csak 29 százalékos.

A tartós szegénység különösen Magyarország aprófalvas vidékeire, így szűkebb pátriámra, a Dél-Dunántúlra is koncentrálódik. Itt társadalmi mobilitás inkább csak lefelé lehetséges, mert ki kell jelenteni, hogy a modernizációs átalakulás beragadt. Pedig Magyarországon a XXI. század legfontosabb kérdése az együttélés, az integráció ügye lesz. Csakhogy a gettósodás egyes vidékeken, például az egyre mélyebbre zuhanó Csereháton olyan fokú, hogy az már a közeljövő társadalmi nyugalma fenyegeti. Bő évezred alatt felhalmozott fizikai javaink és szellemi értékeink lehetnek az enyészeté, ha az illetékesek nem hallják meg a vészharangokat, csak aztán nehogy a magyar államiségért szóljon majd a lélekharang.

Az ország jelentős részén a kistelepülések népességmegtartó ereje döbbenetesen alacsony, a normális életben reménykedő mobil fiatalok elvándorolnak, az előregedés, az etnikai átrendeződés megállíthatatlan folyamatnak tűnik. A választókerületben, ahol élek, a csurgói és a barcsi járás például még a rossz országos halálozási mutatóknak is a másfélszeresét produkálja. Márpedig adott régió lakosságának struktúrája visszahat a régió társadalmi és gazdasági szerkezetére. És ha az integráció sikertelen és a népesedési csapda ajtaja rázáródik egy-egy régióra, aztán az egész országra, akkor az ezzel járó mellékhatások destabilizálni fogják a társadalmat.

Nos, ez a fenyegetően „komor ló” perspektíva az, ami jó lenne, ha a vidékfejlesztésre jövőre betervezett 250 milliárd forint fölött a gyakorlatban is diszponálók kezét majd vezérelné. Megint csak elő- és azt is lehetne mondani, hogy utóóítéletes vagyok inkább, ha rávilágítok, az még nem jelenti a vidék megmentését, ha az összeg pusztán nagyságára - egyébként eléggé relatív ez a nagyság - hivatkoznak majd önök. A vidékre szánt pénzek pofátlan ellopásáról Voldemort nagyúr meg az Azkabanba való dél-békési cimborái bizony nagyon sokat mesélhetnének egy antikorrupciós ügyészségen. Nagyon sajnálom, hogy nincsenek itt az érintettek.

Nagyon fontos lesz tehát ezeknek a forrásoknak a leghatékonyabb, a közjót, nem pedig a magánzsebeket gyarapító elköltése. Ha nem rendelkeznek ötletekkel, akkor kiváló képviselőtársam, Magyar Zoltán számos módosító indítványából, amelyek a vidékkel, az agráriummal kapcsolatosak, meríthetnek akár majd ötleteket is, ő megadja akkor a know-how-t.

Látni kell, és a vidék népessége kapcsán különösen kiviláglik, hogy a lakosság egy demográfiailag növekvő és egy demográfiailag csökkenő, zsugorodó populációból tevődik össze, amelyeknek a népesedés által okozott teljesen különböző gondokkal kell megbirkóznia. Drasztikus társadalmi és gazdasági következményekkel kell szembenézni, amelyek megingathatják a szociális és politikai rendszereket is. Amikor az önszegregáló kívülállás kultúrájában élők körében megfigyelhető társadalmi dezintegrációs folyamatok

és a népességrobbanás olyan veszélyes robbanóeleget alkot, ami súlyos nemzetbiztonsági kockázatot rejt magában, amikor legalább 135 ezer veszélyeztetett gyermek él hazánkban, viszont 2300 településen csak heti egy-két nap érhető el gyermekjóléti szakember, akkor a családtervezés, a tudatos gyermekvállalás, a szemléletformálás nem lehetnek tabusított fogalmak.

Igaza volt a borsodi vajdának, amikor azt mondta, hogy a gyermek nem állat, hanem felelősség, és igaza volt Forgács Istvánnak is, aki azt mondta, hogy iskola nélkül fiatalon sokat a nyomorba szülni nem kulturális jog és erény, s hozzáteszem, nyilván az anyaság és a gyermekvállalás szent dolog. Nagyon jó lenne, ha erről mindenki így gondolkodna. Éppen ezért mondjuk azt, és indítványozzuk is, hozzáteszem, a költségvetési módosító javaslatainkban, hogy amikor tényleg nincs remény, amikor a gyermek megmentéséről van szó, amikor ki kell emelni abból a közezből, ahonnan nincs jövő, ahonnan nincs felemelkedés, akkor igenis szükség lenne a bentlakásos iskolák megteremtésére és azok költségvetési finanszírozására.

Már hallom is a vádat, hogy mi gonosz módon el akarjuk szakítani a gyermekeket a szüleiktől. Szó nincs ilyesmiről! Hozzáteszem, a Jobbikban is azt gondoljuk, hogy a korai prevenció a legjobb dolog. Igen, be kell vonni a szülőket, be kell vonni az egész családot a szemléletformálásba, ezért is szeretnénk azt, ha olyan feladatokra, mint például a nagyon tiszteletre méltó és misszióknak fölfogható „Biztos kezdet” gyermekházak programjára jutna a jövő évi költségvetésben némileg több forrás, hiszen azt gondolom, és ezzel talán kormánypárti képviselőtársaim is egyetértenek, hogy az általam előbb elmondottak alátámasztják azt, hogy jóval nagyobb volumenre lenne szükség, nem csak 2600 ember bevonására ezekbe a nagyon pozitív, nagyon előremutató programokba, hiszen a jövőnk a tét. Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Simon Miklós képviselő úr, a Fidesz képviselője következik. Tessék!

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt évek politikai és társadalmi kihívásai rávilágítottak arra, hogy az egyes nemzeteknek újra kell gondolniuk a globalizációról alkotott nézőpontjukat. A szűnni nem akaró migrációs nyomás, a terrorfenyegetettség megköveteli, hogy a korábbiaknál lényegesen nagyobb hangsúlyt fektessünk a költségvetésben is a rendvédelemre és a közbiztonságra.

(19.00)

Az Európai Unió vívmányai, az uniós és ezzel együtt természetesen a magyar állampolgárok jogai nem kerülhetnek veszélybe, ahogy a lehetőségeik

sem. Magyarország gazdasági helyzete évről évre erősödik, így a honvédelemre is több pénz jut. A Magyar Honvédség katonái minden évben szinte erőn felül teljesítenek, bizonyították, hogy ha szükséges, több száz kilométer hosszan biztonsági határázárrel tudják lezárni rövid időn belül a magyar zöldhatárt. A magyar-szerb határszakaszon a határázár megépítése, a migrációs hullám megfékezése a katonák segítségével történt.

A Magyar Honvédség a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet kezelésében a kezdetektől aktívan és nagy erővel vesz részt. Jelenleg alapvető feladatuk a rendőri munka támogatása, így garantálva hazánk biztonságát. A szakmai hozzáértésüket, pontosságukat, lelkiismeretességüket és elkötelezettségüket a nemzetközi közösség tagjai eddig minden misszióban nagyra értékelték, és sokra becsülik őket a világ számos válságövezetében.

A költségvetési források tekintetében 2018-ra jelentős mértékben, 73,6 milliárd forinttal bővül a honvédelmi fejezet támogatási főösszege. Ez az előző évi előirányzatokhoz képest közel 21 százalékos mértékű forrásbővülést jelent. Így a fejezet 2018. évi kiadási főösszege a becsült GDP 1,06 százalékát teszi ki. Ez a mutató azért is fontos, mert a védelmi kiadások növekedését a NATO 2014 szeptemberében megtartott walesi csúcsertekezletén a miniszterelnök úr bejelentette. Magyarország folytatja a védelmi kiadásainak a NATO-átlaghoz történő közelítését. Így jövőre is megtörténik egy lépés.

A Magyar Honvédség meghatározott feladatai közé tartozik a szövetségi és nemzetközi szerződésekből eredő egyéb katonai kötelezettségek is. Különösen fontos a közös védelmi, békefenntartó és humanitárius feladatok teljesítése, valamint a közreműködés az arra kijelölt és felkészített erővel a nemzetközi terrorizmus elleni harc katonai feladatainak ellátásában.

A 2018. évi költségvetésjavaslat szerint a XIII. Honvédelmi Minisztérium fejezet támogatási főösszege 392 milliárd 824 millió forintban, kiadási főösszege pedig 427 milliárd 337,8 millió forintban kerül meghatározásra. A Honvédelmi Minisztérium fejezet 2018. évi költségvetési javaslata fedezetet biztosít az állami alkalmazottak megbecsülésének elismeréseként meghirdetett életpályák keretében megvalósuló illetmény- és bérfejlesztésekre is, a katonai életpályamodell folytatásaként a katonák vonatkozásában megvalósuló 2018. évi 5 százalékos mértékű illetményfejlesztésre, továbbá a közalkalmazottak honvédelmi pótlékának 2018. évi kiadásaira is. Az új katonai életpálya kidolgozása révén a katonai hivatás a valódi katonai pálya egészét áthidaló karrierré válhat, megerősítve ezáltal a Magyar Honvédség megtartóerejét is.

A jelentős keretbővülésnek köszönhetően 2018-ban tervezetten 94,6 milliárd forint fordítható fejlesztési feladatokra. Ez az összes tervezett kiadás 22 százaléka. Ez az arány megfelel a NATO walesi csúcsertekezletén elfogadott céloknak, és kellő alapot

biztosít a megkezdett fejlesztések folytatásához, illetve a jövőbeni fejlesztések elindításához is. A költségvetés megteremti a fedezetet a korábbi években megkezdett fejlesztési programok folytatásához és a tárca által 2017-ben megkezdett „Zrínyi 2026” honvédelmi és haderőfejlesztési program megvalósításának 2018. évi üteméhez.

A honvédelmi törvény megfogalmazza, hogy a haza védelme nemzeti ügy. Ennek az alapelvnek megfelelően a „Zrínyi 2026” program megvalósításának egyik fontos elemét képezi a társadalmi támogatottság, a civil állampolgárok megszólítása. Kiemelt prioritás a széles körű társadalmi megbecsülés és elismerés kivívása mellett a honvédség és a társadalom kapcsolatrendszerének erősítése. Jelentősebb programelemként jelenik meg többek között az önkéntes területi tartalékos rendszer fenntartása és bővítése, továbbá a honvédség és a társadalom kapcsolatának erősítése.

Az önkéntességen alapuló tartalékos rendszer fenntarthatósága és bővíthetősége érdekében nyitni kell a fiatalok, illetve olyan társadalmi csoportok irányába, akik magukénak érzik a haza védelmének ügyét. Elkötelezettek és szeretnék, ha részt tudnának vállalni ebben a feladatban. A megújuló tartalékos rendszer szélesebb bázisra történő helyezésének, a honvédség és a társadalom kapcsolata erősítésének egyik eszköze a Honvédelmi Sportszövetség és a civil szervezetek támogatása.

A Honvédelmi Sportszövetséget az Országgyűlés a Honvédelmi Sportszövetségről szóló 2016. évi CXXXII. törvénnyel hozta létre, meghatározva a honvédelmi nevelés programjaiban való közreműködés, a honvédelmi sportok által a honvédelmi tudás megszerzése érdekében végrehajtásra kerülő feladatait. A Honvédelmi Sportszövetség tevékenységével kiegészítheti és megalapozhatja az önkéntes tartalékos rendszerbe való belépést, a haza védelmében részt venni kívánó fiatalok képzését és felkészítését.

Magyarország függetlenségének, a nemzeti értékek és a magyar állampolgárok védelmének, biztonságának garantálása megköveteli a honvédség modernizációját, képességeinek fejlesztését. Ezért értelemszerűen a „Zrínyi 2026” program másik hangsúlyos eleme a honvédség alaprendeltetéséből adódó képességek fenntartása és kialakítása, illetve ezen képességeken túl a NATO részére végrehajtott, illetve felajánlott képességek biztosítása. A 2018. évi költségvetés számol a légi, légvédelmi, a földi szállítási képességek fejlesztésével, tervezésre került a katonák felszereléséhez és a különleges műveleti képesség fejlesztéséhez szükséges kiadások fedezete is.

2018-ban laktanyafejlesztési koncepció kezdődik a katonák élet- és munkafeltételeinek javítása érdekében. A laktanyafejlesztési koncepció célja elsődlegesen a személyi állomány élet- és munkakörülményeinek javítása, a katonai objektumok, lakhatást biztosító, továbbá a kiképzési, élelmezési, egészségügyi és logisztikai ellátást biztosító épületek felújítása.

(19.10)

A 2018. évi költségvetés megteremtheti a korábbi években megkezdett fejlesztési programok, fejlesztések folytatását. A költségvetési javaslat tartalmazza a Gripen-bérllet kiadásait, a harcászati URH-rádiók beszerzését, gépjárműbeszerzési programokat; a légierő fejlesztése keretében a Magyar Honvédség Pápa Bázisrepülőtér fejlesztési munkáit és a 2017-ben megkezdett helikoptermodernizációs programok folytatását is.

A nemzetközi feladatok 2018. évi kiadásai hazánk korábbi művelleti felajánlásait szem előtt tartva a NATO- és az EU-műveletek tervezett 2018. évi változásainak, illetve az ehhez igazodó magyar szerepvállalásnak a figyelembevételével a jelenleg rendelkezésre álló információk és alapadatok alapján kerültek kialakításra. A következő évi költségvetési javaslat számolt az Iszlám Állam elnevezésű terror-szervezet elleni szerepvállalással, az afganisztáni műveletekben a NATO katonai műveleteinek intenzitásához igazodó arányos részvételhez szükséges kiadásai, és biztosítja a forrásokat a balkáni, afrikai jelenlét fenntartására is.

A törvényjavaslat a nemzetközi szerepvállalásból adódó feladatok végrehajtása, valamint a NATO felé vállalt haderőfejlesztési célkitűzések érdekében átcsoportosítási jogot biztosít a honvédelmi miniszter részére a fejezet előirányzatai között. A NATO- és az EU-felajánlás alapján kialakításra kerülő készletű aleggységek alkalmazásának kiadásaira javított előirányzat a kormány jóváhagyásával túlléphető, amely elősegítheti a nemzetközi szerepvállalásunk megvalósítását is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A biztonsági környezetünk romlása miatt szükség van a védelmi költségvetés növelésére, amit az ország évről évre erősödő gazdasága biztosít. Mivel ennek megfelelően készült el a költségvetés, kérem, hogy szavazatukkal támogassák a költségvetés-törvény-javaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Kara Ákos államtitkár úr jelentkezett szólásra először. Parancsoljon!

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2018-as költségvetés a munkából élők költségvetése, és azt gondolom, hogy fontos, hogy minden pillanatában, még ha véleménykülönbség is van, de korrekten tudjunk a különböző témákhoz közelíteni, ezért muszáj a nemrégiben a jobbikos képviselőtársamtól elhangzott néhány felvetésre reagálni; egész pontosan a kormányzati álláspontot világossá tenni, hogy mi is van a magyar költségvetésben, amely Magyarország érdekében, a magyar családok érdekében született, illetve javasoljuk.

Itt egy korai választási kampánynak vagyunk a szemtanúi, ahogy az utcai plakátok jobbikos hangos zaja beszüremkedett az Országgyűlésbe, és azt gondolom, hogy fontos így a közlekedéssel, a vasútfejlesztéssel, illetve egyáltalán a vidékfejlesztéssel kapcsolatban is néhány fontos szempontot mondani.

Azt gondolom, hogy többször elmondtuk, de most akkor a 2018-as költségvetés tervezetének parlamenti vitája során is fontos rögzíteni, hogy kormányzati szempontból kiemelt cél a megyei jogú városok elérhetőségének, megfelelő jó elérhetőségének biztosítása, javítása. Azt gondolom, hogy ez nyilván nemcsak a megyei jogú városoknak a közlekedését, az ott élő emberek sorsát, jövőjét, mindennapjait segíti, hanem összességében az ottani vidéki térségek, tehát végeredményben a teljes magyar vidéki településszerkezet, a vidéki településen élők életének, életminőségének a javulását is jelenti.

A 2018-as költségvetésben világosan lehet látni, hogy az uniós források mellett egyre jelentősebb mértékben ebben szerepet kap a hazai forrásoknak is a bevonása. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon jelentős eredmény, és egy fontos kormányzati cél az elkövetkezendő esztendőben. Tehát folytatódnak a megkezdett jelentős vasútfejlesztések, és jelentős útberuházások is folytatódnak fognak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Természetesen, ahogy korábban elhangzott, magam is nagy értéknek tekintem, fontos előrelépésnek tekintem a kellő fedezettel bíró megfelelő béremelést, a béremeléseknek az érintettekhez történő eljuttatását. Úgy gondolom, hogy érdemes és kell arról beszélni, hogy a 2018-as esztendő a közlekedésben dolgozók, az ott állami tulajdonú gazdasági társaságokban dolgozó munkavállalók számára ugyanúgy előrelépést jelent, mint ahogy az egészségügy és az oktatás területén is azt korábban tettük. Azt gondolom, hogy fontos előrelépése és közös sikere az elmúlt esztendők kormányzásának azok a béremelési lehetőségek, amelyeknek a fedezete rendelkezésre áll a 2018-as esztendőben. Ezt tartalmazza a költségvetés tervezete. Ezért is kérem képviselőtársaimat, hogy majd amikor szavazunk, döntünk ennek a törvénytervezetnek a sorsáról, akkor támogassák a kormányzati béremelési szándékokat az állami tulajdonú társaságok esetében is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2018. évi költségvetési tervezet tartalmazza azt a korábban elhatározott kormányzati szándékot, amely ebben az évben kezdi meg egy 100 milliárdos útfelújítási program, egész Magyarország területére kiterjedő útfelújítási program finanszírozását.

Ebben az esztendőben 60 milliárd forint, illetve a következő esztendőben 40 milliárd forint áll rendelkezésre. Magyarország minden megyéjében jelentős útszakaszokat fogunk felújítani, jelentős útszakaszok fognak megújulni. Azt gondolom, hogy ilyen értelemben az elmúlt esztendőben azt a kormányzati célkitűzést folytatni tudjuk, illetve a következő esztendőben még nagyobb tempóban tudjuk folytatni, mint ahogy azt korábban tettük.

Jelzem önöknek, hogy az úgynevezett területi operatív programok szintén tartalmaznak uniós és hazai forrásokkal különböző olyan, a vidék számára szükséges útfelújítási szándékokat, amelyekről, azt gondolom, hogy a helyi közösségek döntöttek, és a helyi közösségek képviselői, hitem és meggyőződésem szerint jól tudták képviselni azt, és a kormányzat is nyilván partner ebben.

Azt gondolom, hogy összességében a vidékfejlesztés - mint ahogy elhangzott, és fontos korrekten, tárgyyszerűen erről beszélni -, az elmúlt esztendőben a kormányzásunk során mindig arra törekedtünk, hogy azok a vidéki régiók, azok a vidéki térségek részesüljenek nagyobb arányban a különböző fejlesztési programokból, így az úgynevezett területi operatív programokból, ahol az uniós finanszírozás mellett ott van a hazai kormányzati finanszírozás is, amelyek hátrányos helyzetűek valamilyen szempontból, ahol szeretnénk gyorsítani a felzárkózást.

A területi operatív programok pont ezt biztosítják a vidékfejlesztés tekintetében, pont ennek a háttérét teremtik meg, és tudhatják képviselőtársaim, hogy az elmúlt esztendőben a helyi közösségekkel közösen, a kormányzati szándékoknak megfelelően közösen tudtuk kialakítani ennek a tartalmát, közösen alakították ki a helyi közösségek ennek a tartalmát. Ezeknek a programoknak a folyamatos elindítása, megindítása, azt gondolom, hogy összességében azt a célt valósítja meg, amely a helyi értékörző, értéktartó tevékenységet tudja segíteni elsősorban a gazdaságfejlesztésben keresztül.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azért kérem önöktől én is, hogy fogadják majd el, szavazzák meg, biztosítsák támogatásukról a 2018. évi költségvetési tervezet, hiszen így fogjuk tudni befejezni a 100 milliárdos útfelújítási programot a 2018-as 40 milliárd forinttal, és így tudjuk folytatni azokat a megindított vasútfejlesztési és közútfejlesztési egyéb programokat, amelyekre, azt gondolom, nagy szükség van Magyarországon. Köszönöm szépen a figyelmüket. Köszönöm, elnök úr, a szót. *(Taps a kormánypartí padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A kormány nevében Vargha Tamás államtitkár úr jelentkezett. Parancsoljon!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen Simon Miklós képviselőtársam és az előtte felszólt képviselőtársaim felszólalásait is, hiszen úgy látom, hogy ők is jól látják, érzik, érzékelik és el is ismerik azt a munkát, azt a szolgálatot, amit a Magyar Honvédség katonái végeznek egyrészt a magyar határ védelmében, és azt a szolgálatot is, amit a laktanyákban végeznek.

Köszönöm szépen, hogy látják és elismerik azt az erőfeszítést, amit a kormány tesz, hogy gondoskodjon a katonákról. Az ellenzéki padsorokból hallhattunk megjegyzést, hogy ezt vagy azt a részt a fel-

szólásban már korábban hallottuk. Engedjék meg, hogy én ne értek egyet ezzel a véleménnyel, és azt hangsúlyozzam, hogy igenis fontos, hogy akár többször is elhangzottak nagyon fontos részei ennek a költségvetésnek a honvédelmi fejezet tekintetében.

(19.20)

Hiszen valóban azt gondolom, hogy ez a 2018-as költségvetés, ami a munkából élők költségvetése, és a munka és a család mellett a harmadik fontos pillére a biztonság, egy fordulópont lehet a honvédelmi költségvetések történetében, hiszen nagyon messziről és nagyon mélyről indultunk. Ha visszaemlékszünk, 2000-2010 között csak fogyott, nemcsak a Magyar Honvédség, hanem leépültek képességei is, haditechnikai eszközei is eltűntek, aztán a gazdasági válság leküzdésével volt az ország elfoglalva, és most, hogy mindannyiunk, a magyar emberek erőfeszítésének eredményeképpen a magyar gazdaság jobban teljesít, van lehetőség arra, hogy előrelépjünk a honvédelmi költségvetés területén is. Hiszen 2015 után érzékelhettük, hogy a biztonsági környezet megváltozása miatt lépéseket kell tennünk. Ez egy sokkal egészségesebb szerkezetű honvédelmi költségvetés, ahogy a képviselő úr említette, a költségvetés 20 százaléka a fejlesztésekre fordítható, mintegy 30-33 százaléka a működésre és a többi a személyi kiadásokra, illetményekre, ami nagyon fontos része, hiszen a legfőbb érték az ember, a katoná, a honvéd, és az első Orbán-kormány 1998-2002 közötti honvédelmi illetményemelése után itt a következő, és 2019. január 1-jére a bázishoz képest 50 százalékkal többet fognak keresni a katonák.

Ne becsüljük le azt az 1,06 százalékat sem - amely GDP-arányos szám azt mutatja, hogy a GDP hány százalékát költi Magyarország honvédelemre -, hiszen a NATO által előírt, vágyott 2 százalékat csak öt ország éri el, és a derékhad 1-1,2 százalék közelében áll. Tehát ebben sem vagyunk lemaradva. Nekünk határozott programunk van a 2016-os kormányhatározat alapján, hogy igenis megyünk előre, és minden évben a kormányhatározat döntésének megfelelően emelkedni fog a honvédelmi költségvetés, amelyet természetesen a Honvédelmi Minisztérium és a Magyar Honvédség felelősen fog fejleszteni, illetményfejlesztésre, az élet- és munkakörülmények, a szolgálati körülmények javítására fordítani, mint ahogy azt képviselőtársaimtól hallottuk.

Fontos a 2018. évi költségvetés és fontos benne a honvédelmi fejezet, és arra kérem képviselőtársaimat, hogy a határozathozatalkor támogassák a költségvetést. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Horváth Imre képviselő úr megtapasztalhatta, hogy sok probléma mellett micsoda óriási előnyökkel jár kormánytagnak lenni, mert az előbb kap szót, mint egy

képviselő. Így köszönöm szépen a türelmét a képviselő úrnak. Parancsoljon!

HORVÁTH IMRE (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Urak! Megelőzött államtitkár úr, de néhány vonatkozásban a teljesség igénye nélkül én is a HM költségvetéséhez szeretnék néhány gondolatot fűzni.

Említette államtitkár úr, több képviselőtársam is, hogy milyen nagy dolog ez a 0,1 százalékos GDP-emelkedés, ugyan azt gondolom, hogy ez elvárás volt, tehát ezzel különösebben dicsekedni nem kellene, már rég meg kellett volna valósítani ennek a GDP-nek ennél nagyobb százalékán történő emelését.

Ha ennek megfelelően nézzük, akkor a kiadási főösszeg 73,5 milliárd forinttal emelkedik. Nem akarom felsorolni itt a rovatokból a számokat, de ha megnézzük a laktanyák helyzetét, megnézzük a haditechnika helyzetét, állapotát, akkor bizony-bizony itt még jóval többel, tízmilliárd forintokkal is lehetne növelni ezt a főösszeget. Azt is látni kell, hogy ennek az emelésnek a jelentős részét elviszi „a tömeges bevándorlás kezeléséhez kapcsolódó kiadások” címet viselő új fejezeti előirányzat. Ez 25 milliárd forintos tétel. Jelentősen új tétel a fejezeti kezelésű előirányzatok között a felálló Honvéd Sportszövetség részére biztosítandó 1 milliárd 100 millió forint is.

2016-ban is eltért egymástól a közszolgálati illetményalap és a honvédelmi illetményalap. Míg a közszolgálati illetményalapot 2008 óta - tíz éve - változatlanul, 38 650 forintban állapítja meg a költségvetési javaslat, addig a honvédelmi illetményalap 1490 forinttal 43 110 forintra emelkedik.

A létszámról néhány gondolatot. A 2018. évi létszámot 26 750 főre tervezték. Ez az idei évhez képest jelentős, 1020 fős növekedést jelent. Ennek érdekes a fejezeti indoklása, ami úgy szól, hogy a Magyar Honvédség részletes bontású létszámáról szóló 35/2013-as OGY-határozatban engedélyezett létszámhoz való ütemezett közelítés. Ez egy érdekes indoklás. A személyi kiadások előirányzott összegében 17 milliárd forinttal emelkedik, ami az előző pontban jelzett létszámemeléssel és a katonai életpálya alapján biztosított illetményemelésből adódik.

Negatívumként vetem fel, hogy a közalkalmazotti bértábla 10 év után továbbra is változatlan maradt, ami a Honvédség közalkalmazottjait is hátrányosan érinti. A közalkalmazotti bértábla szerinti legalacsonyabb illetmény változatlanul 69 ezer forint. A HM-fejezet költségvetését jelentős mértékben nem közvetlenül a Magyar Honvédségre fordítható források adják, hanem egyéb működési célú támogatások és kiadások.

Figyelemmel arra, hogy a tömeges bevándorlás kezeléséhez kapcsolódó kiadások beépülnek a HM-fejezet költségvetésébe, továbbá a katonák folytatódó illetményemelésére és az Irakban bővíteni tervezett misszióra, látható, hogy a 73 milliárd forintos pluszforrásból jelentős haditechnikai fejlesztést feltehetően 2018-ban sem tervez a kormány. A 2010-es kor-

mányváltás óta semmilyen jelentős haditechnikai modernizáció nem történt, miközben a fejlesztések amortizációja minden évben egyre nagyobb mértékben romlik, és ez egyébként aláássa a honvédség hadrafoghatóságát.

Megemlítem még, hogy a HM már lassan hagyományt csinál abból, hogy a különböző programokat fantáziánevvel látja el. Volt régebben a Hadik honvédelmi szakpolitikai program, jelenleg a költségvetés új varázsszava a „Zrínyi 2026” program. Erre egyébként a korábbi évekhez képest viszonylag jelentős, 39 milliárd forintot irányoz elő a költségvetés. Ugyanakkor kifejezetten homályos, hogy tulajdonképpen mit takar ez az elnevezés.

A 2018-as költségvetésben is megtalálhatók a futó fejlesztési programok, gépjárműbeszerzési program, harcászati URH-rádiók beszerzése, Mistral fegyverrendszer és a többi fedezete, továbbá az előző évhez hasonlóan szerepel benne az MH pápai bázisrepülőter fejlesztése, amire több mint 5 millió forintot irányoz elő a költségvetés.

Laktanyafejlesztési koncepció végrehajtására 9 milliárd forintot irányoz elő a költségvetés. A fejezeti kezelésű előirányzatok között az idei évhez hasonlóan 2015-ben is kiemelt előirányzatként szerepelt a Magyar Futball Akadémia Alapítvány 50 millió forintos támogatása. Ugyanakkor továbbra is változatlan összegben szerepel az MH Szociálpolitikai Köz-alapítvány előirányzata 63 millió forintos összegben.

(19.30)

Én tudom azt, hogy a honvédség állománya nagyon kiemelt feladatokat hajt végre, fizikálisan, szellemileg igénybe vett állomány, ez látszik a mostani helyzetből is. Államtitkár úr, megemlíteném, hogy foglalkozni kellene a szolgálati nyugdíj bevezetésének az ügyével. Ez egy nagyon fontos kérdés lenne, hogy ez a nagy fizikai leterheltséget igénylő állomány 60 éves korára elkopik, hogy valamit ebben azért lépni kellene. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most mindjárt léphet is az államtitkár úr, merthogy ő jelentkezett szólásra: Vargha Tamás államtitkár úr, a kormány nevében.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igen, ezt a számháborút, a 0,1 százalék és hány százaléka a GDP-nek a költségvetés, vívjuk, de azt gondolom, hogy nem érdemes, ha a GDP növekszik - márpedig növekszik, és azt látjuk, hogy egészen kiemelkedő mértékben -, akkor a 0,1 százalék is magasabb. Szeretném még egyszer hangsúlyozni, képviselő úr, hogy a NATO 28 tagországa közül nem vagyunk lemaradva, és tudtuk a költségvetésünket szinten tartani akkor, amikor az országok többsége kénytelen volt a gazdasági válság miatt csökkenteni.

De hogyha azt firtatja képviselő úr, hogy milyen lépést kellett volna már korábban meglépni, és mit kellett volna tenni és mennyit kellett volna emelni, akkor szeretném emlékeztetni arra, hogy a 2002-2010 közötti gazdaságpolitika következtében jutott oda az ország 2010-ben, hogy a csőd szélén állt, és más irányokba kellett elindulni, hogy a gazdaságot stabilizálja a kormány, lehetőség legyen a növekedésre, és ma elérjünk oda, hogy a honvédelmi költségvetést is növelni tudjuk.

És hogy miért nincsenek haditechnikai eszközök, miért ilyen az állapotuk és miért ilyen állapotban vannak a laktanyák, az pedig annak a hibás doktrínának köszönhető, amit 2002-2006 között Juhász Ferenc szocialista honvédelmi miniszter alkotott meg, aki azt mondta, hogy nincs szükség szinte semmilyen komolyan vehető magyar honvédségre, kizárólag a művelési missziós képességekre van szükség, és ezért ma komoly képességek nincsenek a Magyar Honvédségben. A tudás is lassan már nincs, és az eszközök sincsenek meg *(Mesterházy Attila: Hat éve mit csináltak?)*, ezért kell a „Zrínyi 2026” program keretében ezeket a képességeket visszaállítani, erre a költségvetésre és erre a költségvetési növekedésre alapozva. *(Mesterházy Attila: Hat év után?)*

A létszámvitát is mindig megnyitjuk; igen, van egy engedélyezett létszám, van egy költségvetési létszám és van egy tényleges létszám. A tényleges létszámot csak akkor lehet növelni, csak akkor lehet betölteni a beosztásokat, hogyha azok a beosztások megvannak és betölthetők *(Mesterházy Attila: Nincs rá pénz?)*, nem lehet egy honvédségen keresztül, ami egy hierarchikus szervezet, nem lehet az egyik beosztást kivenni, mondjuk, a harcokcsiból, és áttenni valahová máshová, mert ha a harcokcsiból kivesszünk egy vagy két beosztást, akkor a harcokcsi működésképtelen lesz. Tehát ezért ez a hármas tagozódás.

És hogy megtartsuk és az állományt bővíthesük, azért igenis nagyon sokat tettünk. Az illetményemelés, a legénységi állomány tekintetében a tavaly miniszter úr döntése által bevezetett munkaerőpiaci pótlék, amely az idei évben beépült a legénységi állománykategória illetményébe, én azt gondolom, hogy ezzel és ezekkel a lépésekkel, ami minden év január 1-jén, 2018. és 2019. január 1-jén 5 százalék emelést jelent, igyekszünk vonzóvá és megtartó erejűvé tenni az itt szolgálóknak a munkahelyét.

A szolgálati járandóság és nyugdíj kérdésében azt gondolom, hogy az, amit megteremtettünk, egy igazságos rendszer. Igazságosabb, mint a korábbi volt. Tettünk azért is, hogy azok a katonák, akik egészségkárosodást szenvednek, tovább szolgálhasanak, vagy ha nem tudnak, mert az egészségkárosodásuk olyan mértékű, akkor megkapják a járandóságukat, és a katonáknak így is, még ebben a rendszerben is van öt évvel korábban lehetőségük a szolgálattól abbahagyni, hogyha a helyzet úgy kívánja. Ha nem, akkor pedig igyekszünk a közszolgálat más területén lehetőséget biztosítani nekik.

Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Demeter Zoltán képviselő úr, a Fidesz képviselője következik. Tessék!

DEMETER ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Már többször elhangzott a mai napon, hogy a 2018-as költségvetés a munkából élőknek a költségvetése. Igen, szeretnénk elérni, hogy minden magyar ember érezze azt, hogy van értelme, van gyümölcse a munkájának, és természetesen érezze a haladást mind a saját, mind pedig családja életében.

Ezért tűztük ki célul a teljes foglalkoztatottság elérését, ezért adtunk a családoknak évről évre kedvezményeket, és erősítjük tovább az országnak a határvédelmét, biztonságát. És mindez azért lehetséges, mert a kormányváltás után Magyarország költségvetése stabilizálódott, és így Magyarország gazdaságilag is erősödött.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg nekem, hogy az Igazságügyi bizottság tagjaként a bizottság feladatkörébe tartozó egyházügyekről is szóljak a költségvetéssel kapcsolatban.

Szeretném idézni először is az Alaptörvény VII. cikkének (4) bekezdését, amely rögzíti: „Az állami és a vallási közösségek a közösségi célok elérése érdekében együttműködhetnek. Az együttműködésről a vallási közösség kérelme alapján az Országgyűlés dönt. Az együttműködésben részt vevő vallási közösségek bevett egyházakként működnek. A bevett egyházaknak a közösségi célok elérését szolgáló feladatokban való részvételükre tekintettel az állam sajátos jogosultságokat biztosít.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Az, hogy az állam és az Országgyűlés mennyire komolyan gondolja mindezt, ezt az együttműködést egy közelmúltban elfogadott törvényjavaslat is biztosítja, amely a Magyarországi Református Egyház tulajdonába adta a geszti Tiszakastélyt. Tettük ezt azért több mint kétharmaddal, mert úgy gondoltuk, hogy az épületnek a református egyház lesz a legjobb gazdája, kulturális, oktatási és hitéleti célra használva, a közjót szolgálva.

Jelenleg is folyamatban van egy olyan eljárás vagy egy olyan javaslat, amely többek között a Konsztantinápolyi Egyetemes Patriarchátus Magyarországi Ortodox Exarchátusának biztosítana ingatlant, de mondhatjuk úgy is, hogy otthont, mégpedig azért, hogy méltó körülmények között végezhesék magyarországi tevékenységüket.

Az állami és a vallási közösségek együttműködés iránti elkötelezettségét bizonyítja a benyújtott költségvetésről szóló törvényjavaslat. Az egyházi célú központi költségvetési hozzájárulások közül szeretném kiemelni a hittanoktatás támogatását. Az egyházügyi törvény alapján az egyházi jogi személy az állam, a helyi önkormányzat vagy a nemzetiségi önkormányzat által fenntartott nevelési, oktatási intézményben és az állam vagy az országos nemzetiségi

önkormányzat által fenntartott felsőoktatási intézményben törvényben meghatározott módon hitéleti oktatást szervezhet, és a hitéleti oktatás költségeit törvény, illetve a bevett egyházzal kötött megállapodás alapján az állam biztosítja.

(19.40)

A fakultatív hitoktatás az óvodában az óvodai foglalkozásoktól elkülönítve, az óvodai életrendet figyelembe véve, a nyitvatartási időn belül, de nevelési időnek nem minősülő időkeretben történik, az iskolákban a kötelező tanórai foglalkozások rendjéhez, a kollégiumban pedig a kollégiumi foglalkozások rendjéhez illeszkedően szervezhető. Meggyőződésem, hogy a jövő nemzedékek erkölcsi, etikai és lehetőség szerint hitelvi nevelése nagyban befolyásolja Magyarországnak a sorsát. Éppen ezért nagyon fontosnak tartom, hogy a költségvetés mind a kötelező, mind a fakultatív hittanoktatáshoz az igények szerint megfelelő költségvetési forrást biztosítson.

Tisztelt Képviselőtársaim! A vallási közösségek megkerülhetetlen oktatási és köznevelési feladatellátásán túl szeretnék szólni az egyházaknak a nemzetmegtartó szerepéről is. A költségvetés ugyanis fedezetet biztosít az 5 ezer lakosnál kisebb településeken szolgálatot teljesítő egyházi személyek jövedelemplétkára. A jövedelemplétká a hitéleti támogatási célon túl hozzájárul a kistépelülések megtartóerejének a megőrzéséhez.

A 2018-as költségvetés fedezetet biztosít továbbá a külhoni szórványtelepülések gyülekezeteiben magyar nyelven szolgálatot teljesítő egyházi személyek támogatására, valamint a nemzetmegtartó tevékenységük kiegészítő támogatására. A határon túli magyar gyülekezetben magyar nyelven szolgálatot teljesítő egyházi személyek támogatása a hitéleti támogatási célon túl hozzájárul a határon túli magyarság asszimilációjának csökkentéséhez és a szórványban élő magyarság megőrzéséhez.

Az előzőeken túl a határon túli egyházi intézmények fejlesztésének, támogatás-előirányzatának alapvető feladata a hosszú távú nemzetpolitikai stratégiai célok megvalósításához való hozzájárulás a hitélet területén, amelyhez e forrásból megvalósuló tevékenységek egyik kiindulópontként szolgálhatnak a továbbiakban. A többéves tapasztalat azt mutatja, hogy a külhoni egyházi létesítmények fenntartása, mindennapi működése magyarországi forrás nélkül biztonságosan nem lenne megoldható, így a felhasználási cél figyelembe veszi a széles körű, több területre kiterjedő egyházi feladatellátást. A támogatások hozzájárulnak a határon túli magyarság asszimilációjának csökkentéséhez és a szórványban élő magyarságnak a megőrzéséhez is.

A költségvetés tervezete lehetőséget biztosít a külhoni egyházi fenntartású létesítmények felújítási költségeinek és egyes beruházásainak támogatására, ezen belül az egyházi szervezetek feladatellátási te-

vékenységével szorosan összefüggő infrastruktúra-fejlesztésre, sőt nagy értékű tárgyszerző-vásárlásra, esetenként pedig rendezvények és programok támogatására is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Fontos, hogy a költségvetésnek a tervezete nem feledkezik meg az egyházi örökségnek a védelméről sem. Az előirányzat az egyházi műemlék és nem műemlék ingatlanok álagmegóvási, felújítási, valamint egyházi fenntartású hitéleti, illetve közfeladatokat ellátó intézmények beruházási feladatainak megvalósítására és egyéb kapcsolódó fejlesztésekre biztosít támogatást. Az egyes támogatási összegek az egyházak által megtett javaslatok feldolgozása után, illetve támogatói döntést követően támogatási szerződés keretében kerülnek átadásra egyházi jogi személyek, illetve határon túli egyházi szervezetek részére, a projekt jellegétől függően támogatási előleg vagy pedig utófinanszírozás formájában.

Az előirányzatok közül szeretném kiemelni az egyházi közösségi célú programok és beruházások támogatását is, amely többletforrás biztosítja például az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye egyes fejlesztéseinek a 2020. évi világkongresszussal összefüggő támogatását, valamint a budapesti Rumbach Sebestyén utcai zsinagóga felújításának folytatása érdekében szükséges pénzeszközöket is. Nagyon fontosnak tartom, hogy a kormány döntése alapján Magyarország aktív szerepet kíván vállalni az üldözött keresztényeknek a megsegítésében is. Napjaink keresztényüldözése olyan ellentmondásos és összetett, globális folyamatokat jelez, amelyek hosszabb távon is befolyásolhatják Magyarország és Európa jövőjét, identitásának megőrzését. A költségvetési forrás biztosításával az a cél, hogy növeljük itthon és Európában a téma iránti szélesebb körű figyelmet, a keresztényüldözés által érintett válságövezetekben pedig ösztöndíjprogrammal, intervenciók segítségével támogassa a közösségek helyben maradását.

Végezetül pedig szeretném felhívni tisztelt képviselőtársaim figyelmét a két legnagyobb történelmi egyház együttműködésével megvalósuló fejlesztésre. A Magyarországi Református Egyház Bethesda Gyermekkórházában infrastruktúra-fejlesztéssel és a hiányzó csecsemő- és gyermekorvosellátási kapacitások pótlásával történik a gyermek sürgősségi ellátás fejlesztése és a gyermekpszichiátriai osztály kialakítása. A Bethesda Gyermekkórház és a Budai Irgalmasrendi Kórház közös fejlesztésével elérhetővé válik Budapesten bővebb körben a szülészeti-nőgyógyászati ellátás, valamint a természetes szülés módszereivel történő szülésvezetés is az erre igényt tartó családoknak, valamint bővül a budapesti gyermekorvosellátási ellátások köre.

Úgy gondolom, hogy az elmúlt évek gyakorlata bebizonyította, hogy az állam és az egyház együttműködése nemcsak az általánosság szintjén, hanem egyedi eseteket is tekintve - ahogyan ezt a legutóbb említett közös kórházfejlesztés is jelzi - a felek számára gyümölcsöző, hasznos kapcsolat. Az előttünk

fekvő törvényjavaslat alapján pedig okkal reménykedhetünk, hogy a 2018. év is sikeres lesz ezen együttműködés területén is. Ezért is kérem, hogy támogassák a költségvetés elfogadását. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A Jobbik képviselője, Apáti István képviselő úr a következő felszólaló. Tessék!

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én a nagyívű és inkább általános jellegű felszólalás műfaja vagy kategóriája helyett a mátészalkai választókerület egyes problémáira koncentrálni szeretnék. Nagyon örülök, hogy itt van a teremben Kovács Sándor képviselőtársam is, és remélem, hogy támogatni fog valamennyi elképzelésemben, és támogató szavazatát adja Sándor mind az M49-es gyorsforgalmi elkerülő út megépítésével, mind a csengeri börtön mielőbbi megépítésével, mind pedig a Mátészalkai Kórház fejlesztésével kapcsolatos költségvetési módosítóimhoz, nem hiszem, hogy ép ésszel végiggondolva kivetnivalót lehetne találni ezekben a javaslatokban.

Kezdeném a legnagyobb költségigényűvel, az M49-es gyorsforgalmi elkerülő út megépítéséhez kapcsolódó javaslattal. Tisztelt képviselőtársaim, ez az a beruházás, amit legalább húsz éve ígérgetnek a szabócsi és a szatmári térségnek. Ennek a beruházásnak az a lényege, hogy az M3-as autópálya mostani 266. kilométerszelvényétől, kilométerkövétől indulna, és Kocsord–Csenger irányában érne el a jelenlegi országhatárunkat, majd ott a román fél által román területen megépítendő úthoz csatlakozna, és egyébként a magyar-magyar kapcsolatokat is javítaná ilyen módon.

(19.50)

Nos, ez az, amivel ciklusokon átívelően kampányolnak kormánypárti képviselők. Megígérik a szatmári embereknek, de mindig egy közös jellemző van, hogy soha nem lesz belőle semmi. Egy kapavágás nem történt, egy méter út meg nem épült, hiába csóválja a fejét Simon képviselő úr, az a helyzet, hogy ez az igazság. Tudom, hogy kellemetlen, de most tényekről beszélünk. Az M49-esnek se híre, se hamva.

Mondok néhány elképesztő adatot, ami alátámasztaná a szükségességét. Először 2006 nyarán készített Kocsord önkormányzata egy 24 órás forgalomszámlálást. Ennek eredményeként az volt a végeredmény, hogy 10 324 gépjármű haladt át egy nap leforgása alatt a településen 2006-ban. 2010-ben megismételtük ezt a forgalomszámlálást, akkor már 16 ezer fölötti számú gépkocsi haladt át. Ez egy összesített adat. Valamennyi gépjármű-kategóriából bőven találunk egyébként, de akár a kamionok, nehézgépjárművek, a nyerges vontató kategóriában is

bőségesen haladtak át száz- és ezerszám egy nap alatt a településen. Kocsord és Mátészalka szenved meg leginkább ezt a problémát, hiszen a csenger-simai és a tiszabecsi határátkelőhely forgalma ezekre a településekre nehezedik, Kocsordra százszázalékosan, Mátészalkára is legalább 80-90 százalékos mértékben.

Ráadásul a jelenlegi főút nyomvályús, keskeny, rendkívül balesetveszélyes, rendszeresen történnek súlyos vagy maradandó egészségkárosodást, súlyos sérülést vagy akár halált eredményező balesetek. Úgy néz ki, hogy amíg az elkerülő út meg nem épül, ezek elkerülhetetlenek lesznek. Egyébként ennek az útnak a kivitelezése 2010-ig egész jól állt, jól álltak a hatástanulmányok, a tervek, az engedélyeztetések, aztán hiba került a rendszerbe, és folyamatosan hátrásorolják a fontossági sorrendben ezt a beruházást.

Az érintett településeken a főút melletti belterületi ingatlanok falazata megrepedt, az ingatlanok értéke jelentősen csökkent. Jelentős a balesetveszély mellett a zajártalom is. Úgy néz ki, hogy ezek az emberek, ezek az ingatlantulajdonosok viselik az MSZP-SZDSZ- és a Fidesz-kormányok felelőtlenségének és hanyagságának az árát és a következményeit.

Nos, lehet természetesen több szakaszban is megépíteni. Lehetséges szakaszolás is. Itt azonban meg kell említeni egy fideszes belső konfliktust. Ha az első szakasz Órtól Győrteleknek a Tunyogmatolcs közeli elágazásáig fog csak tartani, és nem tudjuk legalább az első szakaszban több száz méterrel tovább húzni a nyomvonalat, akkor én attól tartok, hogy a fehérgyarmat-vásárosnaményi lobbi ki fogja énekelni a sajtot a szánkából - ez egy régi aggodalmam -, és Jánkmajtis felé fogja elvinni, Jánkmajtis-Csengersima felé az út nyomvonalát. Szerencse a szerencsétlenségben, hogy Natura 2000-es területek bőségesen találhatóak a Jánkmajtis-Csengersima útvonalon. Ez komoly akadályt képez ezeknek a fehérgyarmati indíttatású, a mi választókerületünket rendkívül hátrányosan érintő törekvéseknek.

Ugyanakkor bár már itt tartanánk, hogy azon civakodnánk, hogy hány ütemben, hány szakaszban épül meg és pontosan az egyes szakaszhatárok hol találhatóak, csak kezdődjen már el ennek az útnak a megépítése. A benyújtás előtt álló költségvetési módosító javaslatomban igencsak mértéktartóan 25 milliárd forintot kívánok megjelölni az Órtól Csengerig tartó szakaszra, ami körülbelül egy olyan 45-50 kilométernyi gyorsforgalmi út megépítését jelenti. Majd mindjárt arra is kitérek, hogy ez a munkahelyteremtés nemes céljait hogyan szolgálná.

Ráadásul van egy nagyon komoly és ütőképes érvem, mégpedig az, hogy Magyarország miniszterelnöke az elmúlt fél évben kétszer ígérte meg a szatmáriaknak, hogy ez az út nagyon gyorsan meg fog épülni. Az első ígérete tavaly év végén hangzott el a romániai választási kampány véghajrájában Szatmárnémetiben. Nagyon örültem ennek a miniszterelnöki kinyilatkoztatásnak. A másik alkalommal pedig néhány nappal ezelőtt, május 4-én Csenger-

ben, délelőtt 11.30 és 12 óra közötti időpontban a járási tanuszoda átadásánál határozott ígéretet tett erre a miniszterelnök úr. Az a probléma, hogy nem nézett utána annak, hogy amelyek a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium jelenlegi tervei. Én ugyanis hat, talán nyolc héttel korábban rákérdeztem erre egy szóbeli kérdéssel, és abból az derült ki, hogy 2020, de inkább 2022 a megkezdés legkorábbi dátuma. Tehát nagyon jó lenne, ha a miniszterelnök úr egyeztetne a saját miniszterével, a saját államtitkáraival, és a valóságnak megfelelően nyilatkozna, nem pedig egy korán megkezdett kampányban felelőtlen ígéretet tenne. Ráadásul fokozottan érzékeny vagyok erre a kijelentésre, mert abban a városban hangzott el a második ígéret, ahol születtem és felnőttem, Csengerben. Érthető okokból, érthető módon az ember fokozottan érzékeny arra, ha a saját szülővárosának a választópolgárait próbálják - jelen esetben úgy tűnik - megtéveszteni.

Én mindenesetre nagyon bízom abban, hogy a miniszterelnök úr él az ellenbizonyítás lehetőségével és esélyével, és 2022-ről fontossági sorrendben előrébb sorolják azt a beruházást. Úgy gondolom, teljesen mindegy, hogy kicsoda adott ciklusban a kormánypárti és az ellenzéki képviselő, ebben nyugodtan egyetérthetünk, és kifejezetten támogatni kell egymást. Azért fontos ez, mert 2010 és 2014 között Mátészalka akkori polgármesterével az élen folyamatosan nemtelen, megalapozatlan vádakkal illettek, amikor én 2010-ben ordítottam, hangosan ordítottam, hogy próbáljanak közbeavatkozni, az akkori fideszes egyéni képviselő próbáljon valamit tenni, mert én belső információkból arról értesültem, amelyek később megalapozottak lettek, hogy nem fogják megkezdni, és nem fogják 2013-ig Ökörítőfülpösög megépíteni, hanem hátra fogják sorolni, más, erősebb érdekérvényesítő képességű fideszes egyéni képviselők körzete fog ezzel a pénzzel gazdagodni, gyarapodni, épülni és szépülni.

Akkor folyamatosan azt hallgattam, hogy állítólag nekem földjeim vannak az út nyomvonalában, és én telekspekulációra készülök. Jelzem, hogy a föld nyomvonalában sem akkor, sem most annyi földem nincs, hogy belefeküdjek. Egy négyzetméternyi, kétméternyi földem nincs, amibe eltemetnének, ha arról lenne szó. Ezek a vádak ennyire megalapozatlanok voltak. Kértem az akkori többcélú kistérségi társulás 26 települését, hogy közös nyilatkozatban forduljanak a kormányhoz, hogy kezdjék meg az út mielőbbi megépítését, legalább kezdődjen el az érdemi munka. Nem történt ez meg. A polgármester, mindössze őt, közte egyébként egy fideszes polgármester is vállalta a felelősséget, vette a bátorságot, és aláírta ezt a nyilatkozatot, a nagy többség azonban nem. De ez már a múlt, ezen egyelőre, úgy tűnik, hiába rágódunk, nem tudunk változtatni.

Hivatkozván miniszterelnök úr hat hónapon belüli kétszeri, kétszeres ígéretére, különös tekintettel a május 4-i csengeri ígéretére, az út megépítését nyomtatékosan alátámasztó körülményekre, amelyeket

az előbb már felsoroltam, nagyon remélem, hogy mihamarabb megkezdődik. Egyébként jól állnak, alapvetően jól állnak az engedélyeztetések, alapvetően adminisztratív kevés akadálya lenne a megkezdésnek. A legfőbb ideje lenne a közbeszerzési eljárás kiírásának. Ehhez persze arra lenne szükség, hogy végre más térségeket megelőzően kerüljön sor erre a beruházásra, ugyanis nekem régóta van egy érzésem, körülbelül 20-25 éve, hogy valahogy a szatmári térségben élő embereket sokadrangú állampolgárnak tekinti a mindenkori magyar kormány.

Ha arról van szó, akkor mindig valahogy a sor végére kerülünk. Amikor igazán jelentős, nagy beruházásokra kerül sor, nagy infrastrukturális beruházásokra, akkor sosem lesz az egészből semmi. Mondhatnám egyébként a csenger-szatmárnémeti vasútvonalat is. A 2010-es kampányban Fónagy János eljött és megígérte a csengerieknek. Azóta mi történt? Leépült a Csenger-Mátészalka, a Mátészalka-Nyíregyháza és a Mátészalka-Debrecen vasútvonal is. Ahelyett, hogy felépítenék, még leépítik azt a keveset is, ami megmaradt nekünk. Tehát jó lenne, ha a szatmári emberek hitét visszaadnák, és most végre előre kerülnének a fontossági sorrendben, és nem hátra, és azokat a térségeket, amelyeket már agyonfejlesztettek az elmúlt években, évtizedekben, most türelemre intenek, és végre megkapná ez a környék az M49-es gyorsforgalmi elkerülő utat. Erre nemcsak azért lenne szükség, hogy Mátészalka, Kocsord, Győrtelek, Ökörítőfülpös, Porcsalma, Pátyud és Csenger főújtjai, közújtjai tehermentesüljenek, hanem fontos lenne a kereskedelmi kapcsolatok szempontjából, a szállítmányozás szempontjából, a mezőgazdasági termékek célba juttatása szempontjából, az egész térség Európa vérkeringésébe való becsatolása szempontjából és a munkahelyteremtés szempontjából is.

Ugyanis egyébként ha ezt a közbeszerzési eljárást majd úgy írják ki, hogy a legfőbb szempont az lenne, hogy a majdani kivitelező a térségben állandó lakóhellyel rendelkező, vagyis ott élő munkanélküliek és tartósan munkanélküliek közül a lehető legtöbbet foglalkoztasson, és csak az nyerhet, aki ezt a komoly kötelezettséget vállalja, akkor a beruházás éveire - hiszen itt többéves beruházásokról beszélünk - jelentősen csökkenne a környéket nyomasztó munkanélküliség. Megjegyzem, számos reménytelen helyzetben lévő magyar és cigány embernek, fizikai munkásnak is lehetne értelmes, értékteremtő munkát, munkahelyet biztosítani, jóval több pénzért, mint amit most közmunkán kapnak. Ennyit röviden az M49-es útról.

(20.00)

A másik fontos és megígért beruházás. Úgy látszik, az ominózus május 4-i nap nemcsak aranyat érő májusi esőt, hanem ígéretdömpinget is hozott. Jelen voltam és nagyon mély nyomokat hagyott ben-

nem több miniszterelnöki kinyilatkoztatás, ezt igyekszem számonkérni és szembesíteni ezzel a következő időszakban az illetékeseket. A másik a csengeri börtön megépítése volt.

Nagyon örültem annak, nagyon örültünk annak, és a Jobbik egy percig se ment szembe azzal, hogy 2015-ben Csenger elnyerte nyolc másik településsel együtt a helyi börtön megépítésének jogát és lehetőségét. Most kisebb fennakadás alakult ki. Bízunk benne, hogy ezt sikerül orvosolni. 11 milliárd forintos költségvetési módosítót nyújtottam be e tekintetben. Ha durván a kilenc börtönre 102 milliárdot szánnak, akkor egy egyszerű osztással, egy minimális tartalékot képezve, talán 11 milliárdból a csengeri börtön felépíthető.

Most arról szól a mese, hogy a közbeszerzési eljárást eredménytelennek kellett nyilvánítani, mert irreálisan magas árakat ajánlottak meg az ajánlattevők. Valóban, az észszerű gazdálkodás, a közpénzkel való felelős gazdálkodás szempontjai megkövetelik, hogy ilyen esetben igenis legyen eredménytelen az eljárás, írjanak ki újat. Igen ám, ha csak erről van szó, akkor nincs gond. De ha megint arról szól a történet, hogy ezen, egyébként valós - mondom, valós, én elhiszem, hogy nem hazugságról van szó - indok miatt majd megint hosszú éveket csúszik a beruházás, és megint a szatmári térség kénytelen lenyelni azt a békát, hogy a „futottak még” kategóriájába kerül, és megint sokadrangúak leszünk, akkor azzal nagyon nem tudunk egyetérteni.

Én bízom a miniszterelnök úr ígéretében és a belügyminiszter úr elszántságában a tekintetben, hogy hamarosan megindul egy újabb közbeszerzési eljárás, és végre ez már eredményes lesz, sikerül egy komoly kivitelezőt kiválasztani. Annál is inkább, hiszen itt a 250 fős bv-állomány toborzása megkezdődött. Körülbelül 40-50 főt beírtak a képzésekre, az oktatásokra, tehát komoly előkészületek indultak meg, amelyek már jelentős költségeket emésztettek föl, és a csengeri önkormányzat a szükséges előkészítő munkákat megtette, amely megint jelentős pénzbe került a városi önkormányzatnak. Úgyhogy nagyon kérek mindenkit, hogy legyenek szívesek támogatni az ehhez kapcsolódó költségvetési módosító javaslatot.

Végül, de nem utolsósorban - mondhatnám, a teljesség igénye nélkül - a mátészalkai kórház fejlesztését is igen fontosnak tartom. Pár hete az egyik vezetővel volt szerencsém több kérdésben is értelmes párbeszédet folytatni. Külön kíváncsi voltam egyebek mellett, hogy a jelentős részben elavult vizsgálati eszközök, berendezések milyen költségigényt generálnak, ezeknek a cseréje, új és korszerű eszközök beszerzése mennyibe kerül.

Ehhez kapcsolódóan egy 750 millió forintos javaslatlall élek, amely egyébként teljesen megújítaná legalább egy évtizedre a mátészalkai kórház eszközparkját, eszközállományát. Ennyi pénzből már bőségesen jutna egyébként a teljesen digitalizált röntgengépre, új ultrahang-berendezésekre, az elavult CT

cseréjére. Még egyébként benne foglaltatik egy MR-berendezés is, amely szintén nem a kétforintos kategória. És tekintettel arra, hogy vezető halálokok között szerepelnek a daganatos megbetegedések, és ezek a mi környékünket hatványozottan sújtják, azon belül is egyébként a bélrendszeri daganatok jelentik a vezető halálokokat, a bélrendszeri diagnosztikai és a szűrkehályog-diagnosztikai eszközök ellenértéke, egy 30-30 millió forintos ellenértéke is beletartozik ebbe. Hangsúlyozom, ez csak az eszközök, berendezések teljes korszerűsítését jelenti. Hiszen azt tapasztaltuk az előző ciklusban, hogy ismételten lenyelettek velünk nem is akármilyen méretű békát, amikor például a gyermekellátást leépítették, amikor egyébként teljesen indokolatlan ágyszámcsökkentésekre került sor, és egy nagy ellátási körzetű, nagyon jelentős ellátotti létszámról gondoskodó kórházat folyamatosan és módszeresen elkezdtek leépíteni.

Most ott tartunk, tisztelt képviselőtársaim, erről is érdemes lenne értelmes párbeszédet folytatni, hogy sürgősségi gyermekellátás keretében, ha egy mátészalkai vagy egy Szalka környéki gyermek megbetegszik, maximum 24 órás ellátást kaphat. Ha nagyobb a baj, és 24 óra alatt nem lehet jobb állapotba hozni vagy legalábbis otthoni gyógykezelését elrendelni, akkor legközelebb Nyíregyházán van lehetősége a szüleinek a gyermeket gyógyíttatni. A legtöbb szülőnek ez elképesztő megterhelést jelent, nemcsak az utazás időtartama, hanem az utazás költségei miatt is.

De hát először legyenek meg ezek a nagyon korszerű gépek, eszközök, berendezések, mert ezzel önmagában egyébként elérnénk, hogy a mátészalkai és a szatmári térségben élő embereknek nem kellene, mondjuk, Nyíregyházára és Debrecenbe utaznia drága vizsgálatok elvégzésére, Mátészalka erre tökéletesen alkalmas, csak végre ennek a térségnek is el kellene foglalni az őt megillető helyét és szerepét, és nem csak a kiemelt csúcsintézményeknek meg a súlyponti kórházaknak kellene részesülni a legnagyobb fejlesztésekből.

Úgyhogy bízom benne, hogy ezekben a módosítóban a Szabolcs megyei képviselők nem találnak semmi kivetnivalót, és félretéve a napi pártpolitikai meg egyéb ellentéteinket, ezt jó szívvel tudják támogatni, hiszen ezek abszolút szakmai javaslatok, ebben semmi rossz szándék nincs, ez merő jóindulatból táplálkozik. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalások következnek. Gúr Nándor képviselő úr, az MSZP képviselője az első. Tessék!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Varga Mihály még reggel, úgy 12 órával ez előtt arról beszélt, hogy kiszámíthatóság meg biztonság van. Szeretném, ha Banai Benő államtitkár úr megnyugtatna engem e tekintetben, és érveket is mondana, hogy mondjuk, a kiszámíthatóság hogyan

vonatkoztatható például a közfoglalkoztatottakra, akik a 2010-es 60 200 forintjukkal szemben, amit nettóban kézbe vettek, ma 53 ezer forintot vesznek kézbe. Hogyan vonatkoztatható arra a közel 450 ezer emberre, aki akár teljes, akár teljes jogú nyugdíjas-ként, akár ezenkívül az önök által nyugdíjuk megszüntetését követően nyugdíjszerű ellátásban részesülnek, mondjuk, 28 500-50 ezer forint közötti nyugdíj és nyugdíjszerű ellátásokhoz jutnak hozzá? Vajon hogyan párosítható mindez a kiszámíthatóság, a biztonság kérdéskörével? Vagy az a kiszámíthatóság, hogy attól, ami tavaly volt, csak rosszabb lehet a helyzetük.

A másik dolog, amire szeretnék egy korrekt, egyértelmű választ kapni öntől, az az, hogy a jóléti vagy épp az egészségügyi, oktatási finanszírozás tekintetében önök itt reggel folyamatosan arról beszélnek, hogy többletforrások kerülnek be a rendszerbe. Szeretném, ha elmondaná tisztességgel azt, hogy mondjuk, 2010 és 2018 vonatkozásában a GDP arányában hogyan is néz ki ez a helyzet. Segítek majd utána, hogyha nem sikerül elsőre összerakni a történetet, csak szeretném tudni, hogy ön hogyan látja, ön mit gondol erről.

Az utolsó ilyen felvezető kérdésem, hogy még az elkövetkezendő órában megbeszélhessük, hogy ha az EU-s források 60 százalékát gazdaságfejlesztésre kívánják fordítani, akkor mennyit fog majd percenként keresni Mészáros, meg tudja-e saccolni, vagy van-e erre már elképzelés is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Lukács László György képviselő úr, Jobbik, két percben.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A tegnapi napon tettem önnek egy ígéretet, hogy az M4-es út folytatásával kell és fogunk foglalkozni, és ígértem innen adatokat is.

Én egy korábbi írásbeli kérdésemben rákérdeztem arra, hogy az emlékezetes körülmények között abbahagyott Abony-Törökszentmiklós és Fegyvernekig tartó szakasznál, amelyet talán Boldog István képviselőtársam is meg tud erősíteni, sajnálatos módon félbeszakadt az építkezés. Itt emelkedő árról beszéltünk.

Én rákérdeztem, hogy körülbelül mégis mennyibe kerül, és ezt most 97 milliárd forintra taksálja Fónagy János. Ez szintén egy Abony-Szolnok elkerülő-Törökszentmiklós, Törökszentmiklós-Fegyvernek közötti szakaszt jelent, most már nem autópálya, hanem kétszer kétsávos autópályát vonatkozásában. Ismétlem, erre 97 milliárd forint volt, ami be volt tervezve.

Azt szeretném tisztelettel megkérdezni, különös tekintettel arra, hogy 2017 harmadik negyedévéig válaszolta nekem államtitkár úr kezdésnek, hogy a 2018. évi költségvetés tervezetében hol számol a költségvetés a közben felmerülő költségekkel, hiszen

amellett, hogy 2017 harmadik negyedéve volt megírva indításnak, 2019 negyedik negyedéve volt befejezésre előirányozva. Tehát logikusan gondolkodva 2018-ban lesznek olyan költségelemek, amelyeket ki kell fizetni ezzel az elkerülő úttal kapcsolatban.

Az érdekes, hogy egyébként körülbelül 60 milliárd forintnyi érték ott lábon áll, helyesebben lábon rohad, és hordja szét a természet a megépített tereptárgyakat, amerre szét tudja. Azért kérdezem ezt, mert a Nagykovácsnak ez az egyetlen bekötése lehetne az ország vérkeringésébe, az embereknek évtizedes álma.

Hadd osszam meg azt is, hogy még nekem is évtizedes álomom. Amikor édesapám sárga Wartburgjának kalaptartóján utaztam éjszakánként, engem azzal nyugtattak, hogy rövidesen itt majd lesz autópálya.

(20.10)

Azóta eltelt gyakorlatilag - mióta emlékszem rá - körülbelül 27 év, és semmi nem lett. Azt kérdezem nagy tisztelettel, számíthatnak-e a nagykovácsi emberek arra, hogy 2018-ban ez benne lesz-e a költségvetésben *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, elkezdődik-e az építkezése, és ha igen, mennyit szán rá a kormány.

Köszönöm szépen a türelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kovács Sándor képviselő úr, Fidesz, két percben.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon kellemetlen helyzetben vagyok, hiszen a Jobbiknak, hála legyen a Jóistennek, ellenzéki pártként annyi dolga van, hogy az egyéni képviselők a költségvetési módosításukat 16 percben összefoglalják és elmondják. Nagy tisztelettel természetesen csak támogatni tudok minden olyan fejlesztést, de hadd kérjem ki magamnak, hogy a szatmári térség hátrányban lenne, hiszen az említett kórházban az elmúlt években több milliárdos, több tízmilliárdos beruházások valósultak meg, egészen pontosan az eszközök tekintetében például 1,1 milliárdos beruházás, tisztelt képviselő úr, tehát ne tessék csúsztatni! Természetesen a fejlesztés mindig ráfér minden térségre, ahogyan a szatmári térségre is.

Az autópálya nyomvonalával kapcsolatban pedig csak hadd emlékeztessem, hogy a környezetvédelmi engedély van meg és nem a rajzolt engedélyes terv, tehát az első ütem az lesz, hogy egy közbeszerzést kell kiírni, hogy azt az engedélyes tervet megrajzolják, amit utána kivitelezésre lehet meghirdetni.

A börtönt pedig ön is jól mondta, hogy közbeszerzési probléma miatt állt meg.

Tehát ne tessék azt a téves képzetet készíteni, mintha nem csinálnának semmit a szabolcs-szatmár-

beregi képviselők, és a szatmári térség el lenne nyomva.

Elnézést kérek, csak röviden szerettem volna reagálni, mert nekünk feszes az időpontunk, és a kormánypárti képviselőknek végig kell menni a költségvetési fejezeteken, jómagamnak pedig a szociálpolitikai jutott a Népjóléti bizottság tagjaként.

Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Látom, hogy Apáti képviselő úr jelentkezett, de a házszabály értelmében egy kétperces körben egy frakcióból csak egy jelentkező mondhatja el, így a türelmét kérem; ahogy elnézem, lesz még módja.

Most viszont a Fidesz képviselője, Witzmann Mihály képviselő úr következik. Parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ismét eltelt egy újabb év, és ismét tavasz van, és ismét Magyarország 2018-as, következő évi költségvetéséről van lehetőségünk vitát folytatni itt az Országgyűlésben. Az a tény pedig, hogy a korábbi évek hagyományait követve a jövő évi büdzsé elfogadására már a tavaszi ülészakában sor kerülhet, azt gondolom, mindenféleképpen növeli a kiszámíthatóságot és a tervezhetőséget, a családok, a vállalkozások, az önkormányzatok s éppen az állami hivatalok számára is ugyanígy. Ezt a tényt az is alátámasztja, hogy a tervezett június közepi elfogadástól számítottnan több mint fél éve lesz a magyar embereknek, a gazdaság szereplőinek és az önkormányzatoknak, valamint az államigazgatásnak, hogy felkészüljenek az adózásban bekövetkező, szerencsére ismét csökkenő tendenciát mutató kedvező változásokra, illetőleg a 2018. évet érintő jogszabályi módosulásokra egyaránt.

Az elmúlt 3-4 esztendő távlatából, azt hiszem, egyértelműen kijelenthetjük, hogy a központi költségvetés tervezésénél vagy az éppen a tegnapi nap során tárgyalt 2017-es költségvetés módosításánál is szerencsére már nem arról kell beszélünk, hogy honnan, hogyan és mennyi pénzt von el a kormány, mint ahogy ezt annak idején, a szocialista kormányok idején megszokhattuk, hanem arról, hogy kinek, kiknek, mire és mennyivel jut több.

Tisztelt Képviselőtársaim! A számok láttán, azt hiszem, nyugodtan kijelenthetjük azt is, hogy Magyarország költségvetése, gazdasági pozíciója stabil és jól áll, ennek pedig alapvetően két oka van. Egyik oka, hogy a kormány eredményes gazdaságpolitikájának köszönhetően a gazdaság jól teljesít, így a vártnál több bevétele keletkezik az államháztartásnak.

A másik ok, és azt hiszem, hogy erről talán nem mindig vagy nem mindig sikerül eleget vagy elég hangsúlyosan beszélünk, hogy a kormány igen sokat tett az elmúlt években a szürke-, illetőleg a feketegazdaság visszaszorítása érdekében.

Az adóbevételek hatékony beszedése nemcsak a kormányzat, hanem azt gondolom, nyugodtan mondhatjuk, hogy az egész ország érdeke is egyben. Az elmúlt hét évben a kormány számos intézkedést tett annak érdekében, hogy az adócsalók mozgásterét szűkítse, valamint hogy olyan adózási feltételeket teremtsen meg, amelyek nem teszik érdekeltté az adózókat az ügyeskedésben. Nem is olyan régen, a Gyurcsány-, Bajnai-kormányok csupán tétlenül nézték az adócsalásokat, sőt talán az sem túlzás, ha azt mondjuk, hogy az így kieső és elmaradt adóbevételekből a tisztességes adózóktól, a magyar emberektől és a családoktól próbálták meg minél több adót behajtani. Mert ugye, mindannyian emlékszünk még Bajnai Gordon, egykori baloldali miniszterelnök fenyegető szavaira, miszerint úgy kezdte a kampányát, hogy „fájni fog”. Ezzel szemben a jelenlegi kormány stratégiai intézkedéseket hozott, amelyek az adó- és azon belül is az áfacsalások általános visszaszorítását és a gazdaság fehérítését, tisztítását hivatottak elősegíteni.

Ha megengedjük, a továbbiakban természetesen a teljességre való törekvés igénye nélkül megpróbálunk néhány olyan konkrét kormányzati intézkedést felsorolni, amelyeknek köszönhetően sikerült határozott és hatékony lépéseket tenni a feketegazdaság visszaszorítása, csökkentése érdekében.

Talán az egyik legfontosabb ilyen intézkedés a 2014. szeptember elejére megvalósult, a pénztárgéppel történő nyugtakibocsátás online adóhatósági felügyelete. Egyedül ennek az intézkedésnek köszönhetően az államnak mintegy 180-190 milliárd forinttal több áfabevétele keletkezhetett. Ezzel kapcsolatban ma már ott tartunk, hogy a gazdasági élet szereplői is elismerik az online pénztárgépek fehérítő hatását, hiszen a tiszta verseny nekik is érdekük. Sőt, vannak olyan szektorok, ahol kifejezetten kérték is az online kasszarendszer bevezetését annak érdekében, hogy csökkenhessenek az ágazatban az adóelkerülések, ezeknek a mértéke.

A másik szintén fontos lépés a 2015. március 1-jétől működő EKÁER, az úgynevezett elektronikus közúti áruforgalom ellenőrző rendszer felállítása volt, amely a fuvarozással megvalósuló termékértékesítések nyomon követését hivatott hatékonyan megvalósítani. Ismeretes, hogy az EKÁER rendszer útíránytól függően bejelentési kötelezettséget ír elő az útdíjköteles gépjárművel végzett közúti fuvarozással járó tevékenységre.

A bevezetett rendszer révén éves szinten több tízmilliárd forint bevétele származik a költségvetésnek, és hogy ez mennyire így van, ez a Nemzeti Adó- és Vámhivatal tájékoztatásából is kiderül, ugyanis a rendszer alkalmazása csak a 2016-os számadatok alapján mintegy 60 milliárd forint többletbevételt eredményez.

A gazdaság fehérítése érdekében fontos célkitűzés volt a fiktív cégalapítások visszaszorítása is. Ennek érdekében született meg az a jogszabályi változtatás, hogy 2015. január 1-jétől havi áfabevallási

kötelezettség vonatkozik az újonnan alakult vállalkozásokra. Ennek köszönhetően lényegesen hamarabb felderíthető és kiszűrhető az adócsalási szándékkal megalapított vállalkozás már hazánkban, Magyarországon. Továbbá ugyanezen időponttól kezdődően mintegy 50 millió forint árbevételi szint felett megszűnt az éves áfabevallás lehetősége, helyette gyakoribb, negyedéves bevallás bevezetésére került sor, hogy már év közben kiszűrhetőek legyenek az esetleges visszaélések.

Bár annak idején sok ellenzéki kritikát kapott az adó- és a vámhatóság integrációja, az idő mégiscsak ennek a fuzionális döntésnek a célszerűségét és hatékonyságát igazolta vissza, ugyanis az adó- és vámhatóság integrálásával lehetővé vált a két szerv ügyfélnyilvántartásának egységesítése, amely így nagyon elősegítette az adó- és vámszervek közötti információáramlást, valamint az ügyintézési folyamatokban is jelentős gyorsulást eredményezett.

A költségvetési bevételek kedvező alakulásában jelentős szerepe volt annak is, hogy 2013. január 1-jétől bevezetésre került az úgynevezett belföldi áfaösszesítő, amelyet az eladónak és az áfalevonási jogot gyakorló vevőnek is ki kell töltenie minden olyan számla esetében, amelynél az áthárított általános forgalmi adó összege az egymillió forintot eléri vagy meghaladja. A NAV a számára így keletkező adatokat akár kockázatelemzéshez, akár a számlázási láncok gyorsabb felderítése érdekében is hatékonyan tudja hasznosítani.

A gazdaság fehérítését szolgálta az az intézkedés is, amelynek eredményeképpen bevezetésre került, hogy 2013. január 1-jétől az adóalanyok havonta legfeljebb 1,5 millió forintot fizethetnek készpénzben termék vagy szolgáltatás ellenértékéért. Ezenkívül jó döntésnek bizonyult az úgynevezett fordított adózás lehetőségének a megteremtése több szektorban is, amellyel az áfacsalások visszaszorítása érdekében sikerült eredményes és hatékony lépéseket elérni. Fontos kiemelni még az elmúlt években elindított áfacsökkenési folyamatot is, amelynek köszönhetően számos, csalással fertőzött ágazat kifehérítése érdekében sikerült érdemi lépést elérnie a kormánynak.

Bizonyára emlékszünk még rá, hogy 2014. január 1-jétől az élő és félsertés, 2015. január 1-jétől pedig további nagy testű állatok, nevezetesen a szarvasmarha, a juh és a kecske, valamint ezek vágott értékesítése esetén is, továbbá 2016. január 1-jétől a sertéstőkehús, majd 2017. január 1-jétől a tojás és a baromfi esetében csökkent, 2018-tól pedig a hal esetében is csökkenni fog az áfa kulcsa a korábban alkalmazott 27 százalékos mértékről 5 százalékos szintre.

Az elmúlt évek adócsökkentő tendenciáját látva egyértelműen kijelenthetjük, hogy a kormány az érzékeny ágazatokban folyamatosan vizsgálja az általános forgalmi adó csökkentésének lehetőségét, és évről évre bővíti azon termékek körét, amelyek esetében az áfacsökkenés hatékonyan hozzájárulhat a magyar gazdaság tisztulásához, és mindemellett

még a lakossági kiadások mérséklődését is szolgálhatják ezek a lépések.

(20.20)

A gazdaság tisztulása érdekében tett lépések között említhetjük azt a jogszabály-változtatást is, hogy az élelmiszer-értékesítést végző, kezelőszemélyzet nélküli automatapiac hatékony ellenőrizhetőségének érdekében 2015. január 1-jétől az ilyen tevékenységet végzőkre egyfajta regisztrációs kötelezettség vonatkozik. És további előrelépésnek tekinthető az is, hogy az utóbbi években bővült azon hatóságok köre, mint például az Élelmiszerlánc-felügyeleti Hatóság vagy akár az idegenrendészeti hatóság, amelyek az adatszolgáltatásukkal hatékonyan tudják segíteni az Adó- és Vámhivatal tevékenységét. Mindezen kormányzati intézkedéseket azért tartottam fontosnak kiemelni, tisztelt képviselőtársaim, mert azt gondolom, hogy e sok aprónak tűnő lépés mindegyike hozzájárult ahhoz, hogy az adóbeszedés rendszere hatékonyabb és igazságosabb lehessen Magyarországon.

Tisztelt Országgyűlés! Azt hiszem, egy mondatban talán úgy is fogalmazhatunk, hogy jó költségvetéshez sikeres gazdaságpolitikára, a sikeres gazdaságpolitikához pedig eredményes adópolitikára van szükség. Nos, Magyarország Kormánya 2010 óta egy jól átgondolt, tudatos, a realitásokhoz, valamint a piaci környezethez alkalmazkodó, és ami talán még ennél is sokkal fontosabb, eredményes gazdaságpolitikát folytat.

A polgári kormány sikeres gazdaságpolitikájának köszönhetően szerencsére ma már csak rossz emlékként köszön vissza bennünk a szocialistáktól megörökölt, államcsődközeli állapotban lévő, a végletekig legyengített magyar gazdaság képe, az IMF-től pánikszzerű gyorsasággal felmarkolt gigahitel, a maastrichti kritériumokat folyamatosan túllépő államháztartási hiány és az emiatt Magyarország ellen indított kötelezettségszegési eljárás, vagy a vészjóslóan magas munkanélküliség, a gazdasági recesszió, valamint az állam, az önkormányzatok és a magyar családok kilátástalan eladósodása is. A szocialista kormányok alatt sajnos azt is megtapasztaltuk, hogy nem tudták vagy nem akarták felvenni a harcot a feketegazdaság ellen, és például 2006-2007-ben a magyar GDP mintegy 7 százalékát tette ki az adóbevétel-kiesés.

2010 előtt ezek a gazdasági problémák nehezítették Magyarországot, a magyar gazdaság, a magyar családok és a magyar emberek mindennapjait. Szerencsére azóta egy merőben másfajta, új szemléletű gazdaságpolitika eredményeképpen sikerült az utolsó centig visszafizetnünk az IMF-hitelt, az államháztartás hiánya immáron hét esztendeje minden évben az elvárt 3 százalékos szint alatt van, több mint 12 százalékról 4,3 százalékra csökkent a munkanélküliség, bővül a gazdaság, elég, ha csak a tegnapi megjelent kedvező hírekre, a 4,1 százalékos negyedéves

GDP-növekedésre gondolunk, ismét csökkenő pályán az államadósság, bővül az export és a kiskereskedelem, szélesedő család- és otthonteremtési lehetőségek, valamint csökkenő adók és növekvő bérek jellemzik ma Magyarországot.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy vélem, ahogy az elmúlt hét esztendőben mindig, úgy most is a kormány egy felelősségteljes, megalapozott költségvetést nyújtott be, ami további adócsökkentést tartalmaz, de ennek ellenére nem veszélyezteti sem a hiánycélt, sem pedig az államadósság csökkentését.

Összegzőképpen tehát elmondható, hogy a 2018-as büdzsé egyfelől a munkából élők költségvetése, amely a teljes foglalkoztatottságot célozza meg, továbbá lehetőséget kíván teremteni arra is, hogy minden magyar ember tehessen egy lépést előre, ezért tovább csökkenti a munkát terhelő adókat és emeli a béreket. De éppúgy a családok költségvetése is, hiszen a családi adózással, a családi adókedvezmény bővítésével, az első házások adókedvezményével, adócsökkentésekkel és az otthonteremtési támogatások kiszélesítésével újabb lehetőségeket teremt a magyar családok számára. És természetesen a biztonság költségvetése is, ugyanis mintegy 25 százalékkal, közel 100 milliárd forinttal fordít többet a közbiztonságra és határaink védelmére.

Éppen ezért tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy a vita lefolytatását követően szavazataikkal támogatni szíveskedjenek a jövő évi költségvetés elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szabó Sándor képviselő úr, az MSZP képviselője jön. Parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A helyi önkormányzatokat érintő költségvetési kérdésekről szeretnék beszélni, de néhány szót először általánosságban a költségvetésről szólnék. Képviselőtársamtól eltérően kicsit másképp látjuk mi a helyzetet. Képviselő úr felvázolta, hogy milyen jól teljesít a kormány hat éve, mi pedig úgy látjuk, hogy Magyarország Kormánya erőlködik annak érdekében, hogy erősödjön, azonban regionális összevetésben hazánk gazdasági helyzetét vagy a magyar polgárok anyagi gyarapodását vizsgálva az látszik, hogy sokkal inkább növekedett a leszakadás mértéke a megelőző években.

Nemzetközi szinten rossz híre van a magyar gazdaságpolitikának, amely a magyar tulajdoni arányok növelése érdekében az egyes ágazatokban a külföldi tulajdonú cégek kivéreztetésére irányul, és igazából, ha szigorúan veszem, komoly tőkebevonás az elmúlt időszakban nem volt, hacsak a bankok tőkebevonásáról nem beszélünk. A költségvetés pedig csak azért lehet jó helyzetben, mert kevesebbet költöttek egészségügyre, oktatásra, szociális ellátásokra, így összességében általánosságban azt lehet elmondani, hogy a következő évi költségvetés jövőre

is kiszolgálja a kormány urizálását, e tekintetben igazságtalan és a korrupció melegágya.

Ami a helyi önkormányzatokat érinti: azt látjuk, hogy a Fidesznek 2010 óta, amióta kormányzati hatalomra került, egyre világosabb célja a hatalomkoncentráció, a kormányzati tevékenység kontrollálhatóságának a szűkítése, a hatalmi ágak mozgásterének a korlátozása. Ez a folyamat zajlik évek óta a már csak egyetlen, még valamelyest valós ellensúlyt képviselő hatalmi ág, a helyi közösségek képviselőire és érdekérvényesítésére hivatott önkormányzatok esetében is, azok feladat- és hatáskörének folyamatos drasztikus szűkítésével, az ellátásokhoz szükséges pénzügyi források csökkentésével. Az önkormányzati feladatok ellátásának pénzügyi forrásai a mindenkori költségvetési törvények alapján nagyon jól nyomon követhető módon évek óta szűkülnek. Ennek oka nem csupán az egyes feladatok állami részről történő átvállalása, államosítása, centralizálása vagy bárhogy is nevezzük, hanem a megmaradó feladatellátáshoz szükséges források reálérték-megőrzésének az elmaradása.

A helyi önkormányzatok feladatainak ellátásához a központi költségvetés, ahogyan látjuk, 695 milliárd forintot biztosítana 2018-ban, és ha megnézzük, az utolsó szocialista kormányok idején ez a szám 1164 milliárd forint volt, ami 41 százalékos csökkenést mutat 2010-hez képest. A kormányzati tervek szerint jövőre a 2017. évvel szinte megegyező összegből kell megoldani az önkormányzatok működésének általános alapvető és városüzemeltetési feladatait. Az látható, hogy a köznevelési, szociális, gyermekjóléti és gyermekétkeztetési, valamint a kulturális feladatokra szánt támogatás valamelyest több, mint amennyi tavaly volt, de ez döntően az ágazati bérpolitikai intézkedések finanszírozása miatt valósul meg. Számottevő viszont az önkormányzatok működési célú kiegészítő támogatása előirányzatának jelentős csökkentése - 23 százalékkal csökken ez a szám -, ami összességében 14,1 milliárd forintot tesz ki.

Az önkormányzatok finanszírozása 2013 óta feladat alapú finanszírozás, feladat alapú támogatási rendszerben történik, a finanszírozási struktúra alapjaiban azonban ma sem tér el a 2013-ban kialakított és alkalmazott forrásallokációtól. Az önkormányzatokat megillető egyes költségvetési támogatásokat 2018-ban is csökkenti az úgynevezett beszámítás összege, ami azt jelenti, hogy az alacsonyabb helyiadó-bevétellel rendelkező települések sajnálatos módon rászorultnak meghatározott százaléku kiegészítő forrásra, hiszen a feladataikat csak így tudják ellátni, és a jelentősebb iparüzési adóval rendelkező települések, jellemzően a nagyvárosok, amelyek pedig ezt a pénzt fejlesztésre fordíthatnák, viszont ennek megfelelően forráselvonásban részesülnek.

Megítélésünk szerint a 2013-ban bevezetett, feladatfinanszírozásnak nevezett rendszer az önkormányzatoktól történő forráskivonás ürügyén szolgál csak alapot, a korábbi normatív finanszírozási rend-

szerhez képest nem jelent egy új átgondolt, akár egységes finanszírozási rendszert. Ez a kormányzati kényszeres forráselvonás 2018-ban is folytatódik, nagyon röviden úgy is fogalmazhatnánk, azt látjuk és azt tapasztaljuk, hogy sokkal több forrást vont el az önkormányzatoktól a kormány, mint amennyi feladatot azok átvállaltak.

A feladatfinanszírozás alapelveiben egyébként hibás, nincs meghatározva, hogy milyen szintet, milyen színvonalat jelent egy-egy feladat ellátása, mi a minimum-feladatellátási szint egy-egy ágazatban. A kiszámított finanszírozási számok nem fedik le a tényleges költségeket, minden egyes feladatot sajnos ki kell egészíteni saját forrásból, már ha a településeknél erre van pénzük. Jellemzően ad hoc és kiszámíthatatlan évközi finanszírozás történik egyes feladatoknál, ami értelemszerűen a biztonságos, a tervezhető önkormányzati működtetést szinte teljes egészében ellehetetleníti. A feladatfinanszírozási rendszer úgy lenne normális, átlátható vagy tervezhető az eddigiekkel szemben, ha meg lenne határozva az önkormányzati kötelező és önként vállalt feladat jogszabályi szinten, erre alapozva meg lenne állapítva a feladatok ellátási minősége, mennyisége alapszintje, és ez alapján a feladatokra jellemző területi, regionális egységköltségeket megismerve lehetne egy egységes, normális és kiszámítható forrást biztosítani.

(20.30)

A kormány bérpolitikája is ellentmondásos, hiszen előír, rendel, de ennek forrását nem adja oda az önkormányzatoknak, csak folyamatosan ígérget. Többször tettem fel magam is szóbeli kérdést, a Belügyminisztérium államtitkára folyamatosan azt válaszolta, hogy abban az esetben, ha szükség van az önkormányzatoknak a pluszforrásra a bérezéshez, hiszen a garantált bérminimum, illetve a minimálbér emelésével az önkormányzatok egyfajta nehéz helyzetbe kerültek, és ehhez forrást nem kaptak, akkor majd ezt az állam odaadja az önkormányzatoknak. Ez azóta is csak ígérgetés, ilyenfajta forrást az önkormányzatok nem kaptak.

Senki nem vitatja azt, hogy sürgetően szükség volt a régió legalacsonyabb béreinek emelésére. A visegrádi négyek között is a legalacsonyabbak a bérek nálunk, az átlagbérekben a lemaradásunk elérte a 30 százalékot. De ahogyan azt egyébként a kis- és középvállalkozások megszenveték, úgy megszenvedik az önkormányzatok is, hiszen mint mondtam, nem tudják egyértelműen teljesíteni a kötelező béremelést, illetve, ha tudják, akkor azt vagy kötelező feladataik vagy egyéb feladataik kárára, terhére tudják megoldani. Hiszen, mint mondtam, pluszforrást az önkormányzatok nem kaptak. 230 ezer fő közalkalmazott dolgozik minimálbéren, illetve garantált bérminimumon, a bértolódás pedig több mint 470 embert érint.

Ugyanakkor azt látjuk, hogy a közalkalmazotti és köztisztviselői bértábla immár kilencedik éve változatlan, nem változik, függetlenül attól, hogy egyébként folyamatos tárgyalásban vannak. A Közszolgálati Dolgozók Szakszervezete folyamatosan kéri, mi is itt, az Országgyűlésben számos alkalommal interpelláltunk, kérdést tettünk föl önöknek ebben az ügyben. Ugyanakkor előrelépést nem látunk.

Azt látjuk, hogy a 30 ezer önkormányzati köztisztviselő kétharmada 9 éve egyetlen fillért sem kapott béremelés gyanánt. Azt viszont látjuk, hogy a kancelláriaminiszter bejelentette, hogy ne is számítsanak több állami pénzre a jövőben sem, miközben egyébként az állami tisztviselők 30 százalékos béremelésben részesültek. Nem azzal van baj, hogy ők kaptak, nem sajnáljuk tőlük, nem is értük aggódunk, hanem a többiekért aggódunk. Értük emelünk szót, mint ahogyan egyébként azt a szakszervezetek is teszik.

Ha a szociális és gyermekjóléti ágazatot nézzük az önkormányzatoknál, akkor azt tapasztaljuk, hogy míg az önkormányzatoknál egy komoly centralizációs folyamat zajlott minden területen, addig ez az a terület, amelyen egyfajta decentralizáció folyik a kormányzat részéről. Történetesen az, hogy 2015 márciusa óta a településeknek maguknak kell megoldaniuk, hogy hogyan és miként biztosítják a pénzügyi forrást a rászoruló családok számára. 2015. március 1-jétől ugyanis az önkormányzatoknak maguknak kellett meghatározniuk, hogy milyenfajta települési támogatást adnak, hiszen a kormány a szociális segélyt, a közgyógyellátást és még sorolhatnám a pénzügyi forrásokat, az önkormányzatoktól elvette.

Ezzel természetesen megint az a baj, hogy a több mint 3 ezer település vagy önkormányzat esetén nagyon sok önkormányzat erre képtelen, nem tudja megoldani. Honnan is tudná megoldani, hiszen az alapvető feladataik megoldása is problémát jelent. Van természetesen néhány nagyobb város, többek között például Szeged városa is, amely egyébként az idején saját költségvetésében egy 500 milliós pluszkeretet biztosított pontosan a rászoruló emberek támogatására szociális keretként, de nyilvánvaló, és ezt tudjuk mindannyian, hogy nagyon kevés olyan város van, amelyik ezt megteheti.

A „Modern városok” programjának finanszírozásában is még számos kérdőjel van jelen. Nyár óta több száz milliárd forinttal növekedett a program országos költségigénye. Egyre inkább nyilvánvaló, hogy számos meghatározó projekt optimális esetben is csak a támogatási ciklus utolsó harmadában, körülbelül, ahogy látjuk, 2018-tól indulhat el. Az európai uniós programok teljes körű elindítására komoly hatással bírhat sajnos az a tény is, hogy Brüsszel továbbra is vitatja az állami pályázatértékelő rendszerre alapozott uniós forráselosztó rendszert, bármennyire is tetszenek azt dicsérni.

Ami a közoktatást illeti, csak röviden még, egy új helyzet állt elő 2017. január 1-jétől az önkormány-

zatoknál. Korábban el tetszettek venni az önkormányzatoktól az iskolák fenntartási jogát, 2017. január 1-jétől már a működtetés jogát is, tehát az önkormányzatoknak nincsenek már iskoláik. Azt tetszettek mondani, olcsóbb, jobb, hatékonyabb rendszert tetszenek kiépíteni. Ez sem valósult meg. Nincsenek tekintettel arra, hogy a helyi közösségekben milyenfajta kapcsolat van a szülők, a pedagógusok és a gyerekek között.

Összességében tehát azt tudom elmondani, az önkormányzatokat érintően azt tapasztaljuk, azt látjuk, hogy az önkormányzatiság mint szellemiség az önök számára nem fontos. Az önkormányzatok fől-számolása zajlik, és ezt nem csak én mondom, fideszes képviselőtársuk által vezetett települési önkormányzati szövetségek is ezt mondják. Éppen ezért módosító javaslattal kívánunk élni. Kíváncsi vagyok majd, különösen Boldog képviselő úrra, hogy támogatni fogja-e azt a módosító javaslatunkat, amely az önkormányzatok működését kívánja majd emelni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Banai Péter Benő államtitkár úr jelentkezett szövege. Államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Röviden reagálnék Szabó Sándor képviselő úr fölvetésére. Először is azt mondta, hogy a leszakadás növekszik. Ezt már nem először halljuk a mai nap vitájában, csak konkrét tényekkel, számokkal ezt eddig senki sem tudta alátámasztani.

De képviselő úr azt is mondta, hogy a magyar gazdaságpolitika megítélése rossz. Hát, erről is hosszú vitákat folytattunk. Többször említettük a pénzügyi befektetők értékítéletét, többször említettük azt, hogy a nemzetközi szervezetek milyen gazdaságpolitikai prognózist adnak a magyar gazdaságról, az elemző intézetek milyen prognózist adnak a magyar gazdaságról. Jelzem, ezekben a prognózisokban 3-4 százalékos körüli növekedéssel számolnak 2017-re és '18-ra. De ha ön szerint valóban rossz a magyar gazdaságpolitika megítélése, akkor nem lenne jelentős kereslet a magyar állampapírok iránt, és nem lennének reálgazdasági befektetők, akik döntésükkel kiszámíthatónak és stabilnak tekintik a magyar gazdaság helyzetét.

Engedje meg, hogy felsoroljak néhány reálgazdasági befektetőt, aki megítélte azt, hogy vajon milyen állapotban van a magyar gazdaság, mire számíthat, és beruházásokról döntött. Az elmúlt időszak néhány nagy összegű beruházási döntését hadd ismerthessem: Mercedes Benz 490 milliárd forint, Samsung 100 milliárd forint, Procter and Gamble 55 milliárd forint, Budapest Airport 50 milliárd forint, Thyssenkrupp 41 milliárd forint, Bosch 36 milliárd forint, Becton Dickinson 30 milliárd forint, ZF Hungária 31 milliárd forint, Lego 30 milliárd forint, Hell 30 milliárd forint, FAG 25 milliárd forint, Nestlé 20

milliárd forint. És folytathatnám a hosszú sort azokról az elég komoly, és ahogy hallották, jelentős nemzetközi cégekről, amelyek nemcsak a magyar gazdaságpolitikát nézik, hanem nézik azokat az országokat is, ahol befektetéseket tudnának végrehajtani, és valamiért Magyarország mellett döntöttek.

Azt gondolom tehát... *(Szabó Sándor közbeszól.)* Képviselő úr, hallom. Én tisztelettel a Magyar Országgyűlésben azt a szabályt kívánom folytatni, hogy akkor szólok hozzá, amikor arra a tisztelt elnök úrtól szót kapok. Hallom, amit mond. Igen, egy piacgazdaságban vannak olyan cégek, amelyek leépítenek. Ez kétségtelenül így van. Azt is megkérdezhetném, hogy Európában van-e olyan ország, ahol piacgazdaságban nem szűnnek meg munkahelyek. Azt is megkérdezhetném, hogy 2010 előtt mennyi volt. Csak, képviselő úr, azt kérem, hogy a megszűnő és a keletkező munkahelyeknek vonjuk meg a mérlegét. Az az állításom, és nemcsak az én állításom, nemcsak a KSH állítása, hanem az Eurostat állítása, ezt azért kell mindig említsem, mert nyilvános adatokat láthatnak, hogy a megszűnő és keletkező munkahelyek szaldója pozitív. Tartósan pozitív, hosszú ideje pozitív. Nagyságrendileg 500 ezer fő részére keletkezett új munkahely 2010 óta.

Ami pedig az önkormányzati rendszer működését illeti: képviselő úr említette azt, hogy korábban, 2010-ben, 2010 előtt milyen központi költségvetési támogatásokat kaptak az önkormányzatok. Valóban, ha ahhoz hasonlítja, akkor voltak olyan évek, ahol csökkent az önkormányzati rendszer finanszírozása. Ebben képviselő úrnak maximálisan igaza van. Na de tegyük mellé azt, hogy a feladatok is változtak. Tegyük mellé azt, ahogy ön is említette, hogy a köznevelési feladatot nem a helyi önkormányzatok, hanem az állam látja el. Tegyük azt is mellé, hogy számos önkormányzati adminisztratív feladatot most már a kormányhivatalok látnak el. Tegyük azt is mellé, hogy a kórházak fenntartása az önkormányzatoktól az államhoz került át.

Ez a feladatváltozás párosult egy önkormányzati adósságátvállalással. Emlékezhetnek arra, hogy mintegy 1300 milliárd forintnyi adósságtól szabadult meg az önkormányzati rendszer. Ez az adósságátvállalás, ez a feladatátvállalás párosult a feladatfinanszírozási rendszer módosításával. És képviselő úr, én vitatkozom önnel abban, hogy ez az önkormányzatok számára kiszámíthatatlanságot eredményezett.

(20.40)

Megint azt kérem, nézze meg a nyilvános adatokat. Nézze meg azt, hogy az önkormányzati rendszer 2010 előtt jellemzően igen komoly hiányokat halmozott fel, 2010 után pedig többleteket látunk. 2016-ban is többletet látunk, és a 2018-as beterjesztett javaslatban is többlettel számolunk. Ez a többlet, igaz, jelentős részben a fejlesztési forrásokhoz kapcsolódik, azokhoz a kormányzati előlegekhez, ame-

lyek például az ön által is említett „Modern városok” programhoz vagy a területfejlesztési operatív programhoz kapcsolódnak. De ismétlem, az önkormányzati rendszer a pénzügyi adatait tekintve stabil.

2018-ban pedig a központi költségvetés finanszírozása a feladatok változatlansága mellett növekszik. Képviselő úr, erre felhívom a figyelmét. A jövő évi törvényjavaslatban 8,5 százalékos központi költségvetési támogatásnövekedéssel számolunk, és azt feltételezem, hogy az a gazdasági bővülés, amely számításaink szerint 4 százalék fölötti lehet, a helyi iparüzési adó bevételeinek az érdemi növekedését fogja eredményezni. Azt gondolom tehát, hogy ezen makrogazdasági változások, ezen központi költségvetési finanszírozási változások mellett 2018-ban is a helyi önkormányzati rendszer meg tudja őrizni a stabil működését.

Végezetül azt kell elmondjam, ön kiemelte a minimálbér és a garantált bérminimum kérdését, igen, a központi költségvetés támogatást nyújt azon önkormányzatok számára, ahol önkormányzati szinten a minimálbér és a garantált bérminimum emelésének többletkiadását a szociális hozzájárulási adó csökkentése nem finanszírozza, és amely önkormányzatok anyagi helyzete ezt a központi költségvetési támogatást szükségessé teszi. E tekintetben egy normatív, mindenkire egységesen érvényesítendő szabályrendszert fogadott el a kormány.

Mindezek alapján is javaslom a tisztelt Országgyűlés részére, hogy az önkormányzatok helyzetét is mérlegelve vitassa meg és majd támogassa a jövő évi költségvetésitörvény-javaslatot.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A Fidesz képviselője, Tiffán Zsolt képviselő úr a következő előre bejelentett felszólaló. Parancsoljon!

TIFFÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Újból egy évvel az előző évi költségvetés vitája után Harkány város derék polgárai nevében szólalok föl. Mégpedig azért, mert először is szeretném megköszönni a magyar kormány eddigi segítségét és támogatását, amellyel Harkány városát és a harkányi fürdőt segítették 2015-ben 300 millió forinttal, 2016-ban pedig 1 milliárd forinttal, de a fürdő fejlesztése nem várthat magára. A harkányi fürdőbe, amely egy nagy múltú fürdő, szükségeltetik oda körülbelül 2,5 milliárd forint azoknak az épületeknek és azoknak a medencéknek és azoknak a gyógymedencéknek a felújítására, amelyeket már réges-régen megtervezünk. Úgy gondolom, hogy azért is jó helyre kerülhet ez a pénz, mert Harkány város gyógyvize, és azt hiszem, ez mindannyiunk előtt ismert, talán a Holt-tenger mellett a világon a pszoriázisgyógyításban talán a legjobb víz, és egyre többen látogatják újra ezt a gyógyfürdőt. Úgy gondolom, hogy ha ennek a gyógyfürdő-

nek a fejlesztése megtörténhet, akkor olyan fejlesztés történik meg Harkány városában, amely évtizedekre kihat pozitív értelemben.

De amikor olvassuk Magyarország Kormányának költségvetési tervezetét, akkor láthatjuk azt is, hogy a 2018-as költségvetés a dolgozó emberek költségvetése. Harkány várost körülveszi egy olyan térség, az Ormánság, ahol rendkívül magas a munkanélküliség. Többgenerációs munkanélküliségről beszélünk. Ezek a falvak, ahol ezek az emberek élnek, nagyon közel vannak Harkányhoz, tehát fizikailag lehetséges, hogy ezek az emberek odajöjjenek a városba, és ott dolgozhassanak akár a fürdőben, akár pedig a hozzákapcsolódó szállodákban és a szolgáltatóiparban.

Mindig is elkötelezettje voltam ennek a szegény sorsú vidéknek, Ormánságnak a képviselőként. Ezért hoztuk létre, illetve ezért visszük az Ős-Dráva-programot, de ahhoz, hogy igazán az ott élő emberek megfelelő életszínvonalban éljenek és munkából éljenek, szükség van arra, hogy munkahelyek legyenek. Ezért tartom rendkívül fontosnak a harkányi fürdő fejlesztését. Azért, mert amikor a harkányi fürdőt fejlesztjük, és ezzel a 2,5 milliárd forinttal tudjuk fejleszteni, akkor gyakorlatilag nemcsak magát a fürdőt fejlesztjük, hanem a járulékos szolgáltatásokat, a szállodaiipart, a szolgáltatóipart és mindent. Szerény becsléseink szerint, a harkányi önkormányzat, illetve a harkányi vállalkozók szerény becslései szerint amennyiben ez a fejlesztés megtörténik, több mint ezer munkahelyet tudunk teremteni ebben a fürdővárosban. Abban a fürdővárosban, amely Baranya megyében az egyetlen olyan fürdőváros, amely egyébként 20 ezer vendéggel rendelkezik.

Tehát ha turizmusról beszélünk, márpedig beszéljünk a turizmusról, amely az egyik fő iparág lehet itt a dél-baranyai térségben, gondoljunk csak arra, hogy Villányban a borturizmus ma már rendkívül nagy vendégszámot produkál, Siklóson a vár a kulturális turizmussal szintén rendkívül sok vendéget tud produkálni; ott az Ormánság, amely az ökoturizmussal tud megfelelő mennyiségű vendéget odacsábítani, akkor ott van ennek az egésznek a központja, a szállásadó és egyébként gyógyászatilag rendkívül fontos központja, Harkány.

Úgy gondolom, hogy amikor Harkányról beszélünk, akkor magáról a dél-baranyai régióról beszélünk, és amikor a turizmusról beszélünk, ennek a térségnek a turizmusról beszélünk, márpedig ez munkahelyeket igényel és teremthet, akkor beszélhetünk arról, hogy itt gyakorlatilag nemcsak egy nap a bor miatt vagy nemcsak egy hét a fürdő miatt vagy nemcsak három nap az ökoturizmus miatt, hanem az egész térség turisztikai attrakciójának az együttese miatt egy olyan desztinációról beszélhetünk, amely ott tartja a turistákat, akár belföldi, akár külföldi turistákat, és mindehhez munkahelyeket teremtünk.

Tehát azt gondolom, kardinális kérdés az, hogy Harkány, a harkányi fürdő fejlesztése érdekében ezt

a bizonyos pénzösszeget a kormány legyen olyan kedves, megköszönve azt egyébként, hogy ezt az 1,3 milliárd forintot megkaptuk, még ezt a 2,5 milliárd forintot fordítsuk a fürdő fejlesztésére. Még egyszer megköszönve az eddigi segítséget, tisztelettel kérem a magyar kormányt, hogy a jövőben ezt a 2,5 milliárd forintot Harkány fürdőjének fejlesztése érdekében adja meg. Nagyon szépen köszönöm a megtisztelő figyelmüket. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Folytatjuk az előre bejelentett felszólaló képviselők sorával. Pintér Tamás képviselő úr, a Jobbik képviselője következik. Tessék.

PINTÉR TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Így a felszólalások végén leginkább az egyre nehezebb helyzetbe kerülő szülővárossal, Dunaújvárossal szeretnék foglalkozni, merthogy valamiért úgy tűnik számunkra, hogy fekete báránként kezeli egy az egyben a Fidesz-kormány ezt a térséget.

Viszont mindenekelőtt el szeretném általánosságban mondani az elmúlt 12 órában elhangzott, költségvetéssel kapcsolatos kritikákat hallva azt, hogy egyértelmű számunkra, hogy az előttünk lévő költségvetés-tervezetet egészen másképpen kellett volna megalkotni. A Fidesz évek óta olyan költségvetésre építi a politikáját, amellyel évek óta igyekeznek egyfajta virtuális valóságként feltüntetni azt az emberek számára. Emiatt tartott egyébként az ország, ahol tart. Van Kosztolányi Dezsőnek egy kis verse, engedjék meg, hogy elmondjam. Ez pedig így hangzik: csodálkozol a kokainistán?, gondolkodj az okain is tán. S ezzel a kis versikével sikerült Kosztolányinak megfogalmazni azt, ami Magyarország valódi problémája, illetve feltenni a kérdést, hogy miként jutott el idáig az országunk.

Amikor feltesszük ezt a kérdést, akkor nem elég egy évnek a költségvetését elemezgetni, mert abból nem jövünk rá a valódi okokra.

(20.50)

Merthogy a rendszerváltás óta az emberek megszokhatták azt, hogy valójában háromféle költségvetés létezik. Van egy népsanyargató, van egy haverok költségvetése, és végül az országgyűlési választások előtt pedig a kampányköltségvetés. A népsanyargató költségvetés pedig az, amivel az embereket zsigerelték ki. Nem fordítanak elég pénzt a közintézmények finanszírozására, a dolgozókat képviselő szakszervezetekre, de még a kiszolgáltatott nyugdíjasokra sem.

2010 előtt elvették a 13. havi nyugdíjat, aztán 2010 után elérték azt, hogy a nyugdíjasok szűkösen tudjanak csak megélni abból, amijük maradt. Sőt, elvették a nyugdíj előtt állók karkedvezményes nyugdíját is, amit szeretnénk sürgetni, hogy ennek visszavezetése megtörténjen.

De miért is van ez az előző költségvetés? Ez a népsanyargató költségvetés alapozza meg az úgynevezett haverok költségvetését. Ezt teszi például Mézáros Lőrincet dúsgazdaggá, emiatt repkedhet helikopterrel Rogán Antal, illetve emiatt lehet kaszinó-nagyhatalom Andy Vajna is. A haverok költségvetése ez, amivel a Fidesz pedig a saját sleppjének a pénztárcáját tömi meg.

A harmadik költségvetési fajta, ami pedig a műsorból látható Bözsi néni által is ismert, mint minden kormány alatt a változások előtt érkező kampányköltségvetés. Ez jelent egyfajta minimális nyugdíjmelést, Erzsébet-utalványt is, ha úgy állnak majd a számok, és effajta lözúgokkal próbálják meg az embereket hülyíteni. Ez az a költségvetés, amelyet a 20 milliárdosra hízalt propagandaminisztérium majd elad a világ legnagyobb dolgaként. És mindhárom költségvetésnek egyébként ugyanaz a formája van, mindegyiknek ugyanaz a jellemzője. Egyik sem a magyar emberek érdekeit védi valójában. Viszont az általunk benyújtott módosító javaslatok több ezer embernek az érdekeit szolgálják. Elfogadásuk esetében pedig országunk, térségünk fejlődését biztosítaná.

El szeretném azt mondani, hogy mielőtt a politikai pályára léptem, egy iskolában dolgoztam, tanítottam és az ott lévő épületről is pontosan látható, hogy Dunaújvárosban több olyan oktatási épület is, amely siralmas állapotban van. Módosító javaslataim egyikeben ezen iskolák homlokzatainak a felújítását kértem, hiszen az ott tanuló diákok és a pedagógusok is megérdemlik azt, hogy normális körülmények között tanulhassanak és dolgozhassanak, és természetesen az energiatakarékos megoldásokkal a város is spórolhatna.

De aztán szót kell emelni a dunaújvárosi Szent Pantaleon Kórházról is, amelynek az ablakai életveszélyes állapotban vannak, és nem szeretnénk azt, ha már az ott lévő betegek további sérüléseket is szenvednének.

Városunkban a közvilágítás helyzete főleg a téli hónapokban kritikán aluli: ezt már több híradásból is megtapasztalhatták a képviselők, hiszen a média többször is beszámolt már az ottani tarthatatlan állapotokról. Egy korrupciós ügy miatt harmadával csökkentették Dunaújváros közvilágítási szintjét, ami miatt állandó balesetveszélynek vannak kitéve az ott lévő emberek, gyermekeink, szüleink, mindenki.

Éppen ezért kérném a kormánypárti képviselőtársaimat, hogy támogassák majd a dunaújvárosi közvilágítást javító, célzó javaslatomat is, hiszen az ott élők többet érdemelnek a jelenlegi helyzetenél. És nemcsak a gyalog, hanem az autókkal közlekedőknek is nehezített pálya Dunaújváros, hiszen amellet, hogy az autósoknak félhomályban kell közlekedniük az utcákon a közvilágítási mutyi miatt, még a kátyúkkal is meg kell küzdeniük. Ráadásul ezt a két főútvonal Dunaújvárosnak, éppen ezért javaslatomban a város két főútvonalának teljes felújítását is indítványoztuk. Dunaújvároson túl a többi településre is nagyon fontos fi-

gyelmet fordítani, hiszen például Adonyban a gyermekek zebra és jelzőlámpa hiányában két helyen is óriási veszélynek vannak kitéve, Rácalmáson pedig a járdák, illetve a főút akár balesetet is okozhat.

A mondandóm végén fel szeretném tenni a költői kérdést a kormánypárti képviselőknek is, hogy milyen költségvetést fognak majd támogatni, milyen költségvetést szeretnének idén elfogadni. Ezt a népsanyargatót, a választásit vagy a haverokat felhizlalót, vagy olyat, ami valójában a magyar emberek érdekeit védi? Pártpolitikai érdekek mentén kívánják-e az idén is visszautasítani a jobbító szándékkal leadott javaslatainkat, vagy képesek a magyar emberek érdekében dönteni? Ha ez utóbbi esete áll fenn, akkor kérem, támogassák majd módosító javaslatomat. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces kör jönne, de a kormány nevében Banai államtitkár úr jelentkezett szólásra. Öné a szó, parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteri államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Úgy érzem ismét, hogy ezekre az észrevételekre reagálnom kell, amiket Pintér Tamás képviselő úr fogalmazott meg. Igyekszem pontosan idézni képviselő urat, azt mondta, hogy virtuális képet rajzol a kormány a lakosság elé. *(Pintér Tamás: Valóságot!)* Virtuális valóságot. Köszönöm szépen a pontosítást.

Képviselő úr, engedje meg, hogy akkor a virtuális és a valóság kapcsolatára rákérdezzek. Ön azt mondta, hogy iskolában tanított. Akkor megkérdezem, hogy ön 2013-tól részesült-e béremelésben vagy sem. Megkérdezhetném, hogy a rezsizsámlákon kisebb összeget lát-e, mint korábban. Megkérdezhetném azt, hogy 2016-ban az szja-kulcs csökkentése miatt a nettó jövedelme növekedett-e vagy sem. Ha ezekre igennel válaszol, akkor számomra ez azt jelenti, hogy az a gazdaságpolitika és azok a számok, amiket a költségvetési vitában ismertetünk, azok a valóságban és a mindennapok életében érvényesülnek. Tehát az nem létezik, hogy az összes statisztikai adat, amely a bruttó bérnövekedésről szól, amely a nettó keresetek növekedéséről szól, a reálkeresetek növekedéséről szól, az a mindennapokban nem érvényesül, egyszerűen nem lehet.

A másik dolog, amit képviselő úr, engedjen meg, hogy megkérdezzem, hogy mire gondol - népsanyargató költségvetés. Egy 1414 oldalas dokumentum van előttünk. Azt kérem, hogy mutassa meg azt az oldalt, azt a részt, amiben a népsanyargató jelleg tetten érhető a jövő évi költségvetésitörvény-javaslatban.

Kampányköltségvetés. Sokat beszélünk arról, hogy Magyarországon milyen államháztartási számok alakultak ki a választások évében. Ennek tükrében kérdezem és kinézve Európa országaira, hogy egy 2,4 százalékos GDP-arányos hiánycélt vajon kampányköltségvetésnek lehet-e nevezni. Nem inkább arról kell hogy beszéljünk, hogy van egy olyan gazdasági növekedés, amely az államháztartás stabi-

litása mellett teszi azt lehetővé, hogy többletkiadások és adócsökkentések teljesüljenek? Úgy gondolom, és nemcsak én gondolom így, hanem sokan gondolják úgy, hogy a magyar gazdaság teljesítménye alapozza meg azt, hogy jövőre a munkából élők, a családok jobb anyagi helyzetben lehetnek, mint 2017-ben.

Végül Dunaújváros: abban egyetértek a képviselő úrral, hogy ebben az országban számos feladat van előttünk. Mindig lehet többet és többet költeni útfelújításokra, a közvilágítás javítására. Az egyik állításom az, hogy ezeket a lépéseket, ezeket a feladatokat a gazdaság teljesítőképességének arányában oldjuk meg. Az állításom az, hogy Dunaújváros is és a többi megyei jogú város ennek a gazdasági növekedésnek a valós, nem virtuális gazdasági növekedésnek köszönhetően többletforrásokkal rendelkezik. Dunaújváros is olyan fejlesztéseket valósíthat meg, amelyeket az előző 25 évben nem tudott megtenni, és ezt a jövő évi költségvetés-törvény-javaslat a „Modern városok” program előirányzatán 150 milliárd forinttal, illetőleg az operatív programok előirányzatait további 100 milliárdos forrásból ténylegesen, nem virtuálisan finanszírozni tudja.

Ezért azt javaslom, hogy ezeket is mérlegelve szavazzon a tisztelt Országgyűlés a jövő évi javaslatról. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kétperces kör; Szabó Sándor képviselő úr, MSZP!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Csak néhány szót arról, amit ön az én felszólalásomra reagált. Én nem tudom, hogy államtitkár úr hol lakik, azt szeretném öntől kérni, hogy menjen el a vidéki önkormányzatokhoz. Nagyon rossz helyzetben vannak a helyi települési önkormányzatok. Tessék beszélni a Települési Önkormányzatok Szövetségével, annak elnökével - Schmidt Jenő, ismeri -, tessék beszélni Gémesi Györggyel, menjen el a Megyei Jogú Városok Szövetségének ülésére! *(Banai Péter Benő: Ott voltam.)* Akkor önnek is pontosan tudnia kell és látnia kell, hogy igenis nagyon rossz anyagi körülmények vannak az önkormányzatoknál.

Az én körzetemhez kapcsolódóan, direkt nem mondom a település nevét, nehogy, isten őrizz, valami baja történjen, ott tartanak, hogy arra kellett pénzt kérnie, hogy kifizesse a kötelező feladatát, azaz hogy legyen egy főút mellett, a 43. főút mellett közvilágítás. Ön szerint ennyire rendben van az önkormányzatok helyzete? Ön az előbb a képviselő úrnak azt mondta, hogy a valóságban éljen. Önnek is tessék egy kicsit a valóságban élni, tessék ezeket a dolgokat áttekinteni!

(21.00)

Minden tiszteletem az ön tudásáé, én elhiszem, hogy a papír mindent elbír, de ön pedig tessék a

földhöz ragaszkodottan elmenni az önkormányzatokhoz, tessék megnézni, hogy igenis, lényegesen több forrást tetszettek elvonni 2013 óta a településektől, mint amennyi feladatot az állam átvállalt. Ezt az önkormányzatok folyamatosan nyögik, és ez az önkormányzatoknak folyamatosan problémát jelent.

Ezért mondom én azt, és most is állítom, hogy az önkormányzatiság mint olyan, az önök számára nem fontos, és az önkormányzatok elsorvasztása folyamatosan zajlik. Köszönöm.

ELNÖK: Na most, miután kulturáltan elmondták egymásnak, hogy hová menjen a másik, újabb kétperces felszólalásokat indukáltak ezek az intő szavak. Így aztán most Pintér képviselő úr két percen, a Jobbiktól. Parancsoljon!

PINTÉR TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Államtitkár úr kért arra, hogy éljek a valóságban, de hogyha már megkérdezte, hogy mit is értek én virtuális valóság alatt, én például az államnak, illetve a kormánynak a forintosítással kapcsolatos nagy jótéteményét értem, merthogy például ezt akarják úgy eladni, mint egy megváltója a sok ezer bajba került devizahitelesnek.

Csak a saját példámot szeretném elmondani, azt például, hogy a felvett devizahitelem az úgymond áldott forintosítás után több mint a duplájára ugrott. Több mint a duplájára ugrott! Én nem éreztem meg sem a fizetésemelésnek az 1000-2000 forintját, pár ezer forintját, sem nem éreztem meg a rezsicsökkentésnek azt az 1-2 ezer forintját, amivel próbált könnyíteni a kormány annak idején. A forintosítással elvitték majdnem az összes pénzemem.

De hogyha már a népsanyargató költségvetésről beszélünk, akkor én elmondanám azt, hogy az önök által elvett kordkedvezményes nyugdíj igenis, olyan sanyarú helyzetbe hozott több ezer embert Magyarországon, amely miatt az emberek arra kényszerültek, hogy még betegségükkel is a jól megérdemelt nyugdíjukat ne tudják tölteni, továbbra is dolgozniuk kelljen. Én ezt nevezem például népsanyargató költségvetésnek. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Witzmann Mihály képviselő úr, Fidesz, két percen!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Elnézést kérek a fideszes hozzászólóktól, nagyon gyors leszek, csak az önkormányzati hozzászólással kapcsolatban mindenféleképpen szerettem volna reagálni.

Azt gondolom, mindenki megfogalmazhat az önkormányzati szektor működésével kapcsolatban kritikákat, csak nem az MSZP padsoraiban ülő képviselőtársaim. Ugyanis 2002-ben, amikor az első Orbán-kormány átadta önöknek a lehetőséget, akkor 250 milliárd volt, ha jól emlékszem, az önkormányzati szektor eladósodottsága. Aztán sikeres nyolcéves

önkormányzati, kormánypolitika után, amit önkö végrehajtottak, ez 1350 milliárdra nőtt. Európában példátlan és történelmi tett volt a polgári kormány részéről, hogy ezt az adósságállományt teljes egészében levette az önkormányzatok válláról.

Engedjenek meg egy személyes élményt! Én Somogy megye önkormányzata közgyűlésének alelnöke voltam akkor, amikor a 25 milliárdos megyei költségvetésünk egyik pillanatról a másikra közel 13 milliárd - ha jól emlékszem, 12,6 milliárd - forráskivonást szenvedett el. Egy 4 ezer alkalmazottat fenntartó megyei önkormányzat esetében, azt hiszem, el lehet képzelni, hogy ez milyen traumát és milyen nehézséget okozott a megyei önkormányzat működésének, mert önkö azt tették, tisztelt szociálista képviselőtársaim, hogy a feladatokat folyamatosan növelték, az ehhez párosított finanszírozást pedig egészen brutális mértékben csökkentették. Köszönöm szépen.

*(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Kovács Sándor képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A szociális és gyermekjóléti szolgáltatások 2018. évi költségvetési módosításáról kell hogy beszéljek. Először is engedjék meg, hogy egy nagyon várt és 2018 szeptemberében beinduló tanévben egy olyan szociális segítség bevezetéséről beszéljek, amit egy EFOP-program modellkísérleti tapasztalatokkal indít el, hiszen egy közösségi élmény a gyerek életében lehet, és sajnos mostanában agressziót is szülhet és egyéb olyan viselkedési zavarokat, ami akár később kábítószer-fogyasztássá is fajulhat. Tehát azt gondolom, hogy egy nagyon fontos szolgáltatást vezetünk be 2018-tól.

De a gyermekvédelem területén más intézkedések is elindulnak 2018-ban, hiszen minisztériumi erőforrásból integrált jogvédelmi szolgálatot állít fel, illetve öt fővel erősíti ennek a szolgálatnak a létszámát, hiszen egy emberre másfél megye jutott, és ez minden megyében, illetve a fővárosban két főre emelkedik, hiszen azt gondolom, hogy ezek az integrált jogvédelmi feladatok a gyermekvédelemben és a gyermekjognál nagyon fontosak.

Meg kell hogy említsem a 1997. évi XXXI. törvény alapján a speciális gyermekotthonokban és speciális lakóotthonokban való létszámnövekedést is, hiszen egy olyan speciális csoporttal találkozunk, ahol a legjobb szándék ellenére is a nevelőszülőknél elhelyezett gyerekek a gyámhivatal, illetve a gyámügyi ügyintézőknek a határozata alapján kell hogy intézménybe menjenek. Tehát a kormány intézkedése ezeknek a gyermekotthonoknak, speciális otthonoknak a létszámgényét és költségét is terheli.

Az ápolási díj tekintetében 5 százalékkal emeli, 53 709 fő esetében ez 1 milliárd 900 millió forint emelkedést jelent. A 2018-as költségvetési törvény foglalkozik a megváltozott munkaképességű személyek ellátásával, hiszen egy rehabilitációs és egy rokkantsági ellátás mellett bevezet egy kivételes rokkantsági eljárást, amikor a kliensnek az életminősége, rehabilitációs szempontból a 36 hónap letelte után egy speciális lehetősége, hogy ha nincs is egészségkárosodása, de mindenféleképpen ellátásban tartja. Ez körülbelül 4-5 ezer főt jelent, és több milliárd forintos kiadást 2018-ban.

De beszélnünk kell az olyan speciálisan nevesített civil szervezetekről is, amelyek mellett, hogy civil szervezeti feladatukat valóban ellájták, ellentétben az NGO-kkal, a Soros által irányított NGO-kkal, feladatellátásuk is van, és ezekhez a feladatellátásokhoz társuló egyéb bérkiegészítéseket a kormány külön fejezetben ítéli oda a civil szervezeteknek, hogy biztosítsa azokat az ellátásokat, amelyeket a különböző intézményeknél igénybe vesznek.

A jelnyelvi tolmácsolás finanszírozásával a fogyatékosügyet támogatja, az elemi látásrehabilitáció szolgáltatás nyújtását 100 millió forinttal, az autisták és súlyos fogyatékos személyek gondozóházában emelt szintű támogatásával, Fecske-programmal, autóbuszprogrammal, a fogyatékos személyt gondozó szülőkre különböző szakmai programokat fordít, de akár a kutyás kiképzésről is beszélhetünk.

Azt gondolom, hogy nagyon rövid az idő, de a 2018. évi költségvetés a szociálpolitikai és a gyermekvédelmi rendszerben külön fejezeteket szán, hogy még szorosabbra fűzzük azt a bizonyos szociális hálót. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Teleki László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A tegnapi napon is hozzászóltam a költségvetést megalapozó törvényhez, és ott is elmondtam államtitkár úrnak, hogy milyen hiányosságokat tapasztalok a 2018-as költségvetésben. Nem szeretném magam megisméltetni, de bizonyára azokat a dolgokat is mondom, amelyeket felsoroltam tegnap, és amelyeket még szeretnék hozzátenni, azokról is szeretnék beszélni.

Elmondtam, hogy önkö elfogadták a nemzeti romastratégiát, és azt mondták, hogy Európában elsőként az európai keretstratégiát is elfogadják, és négy olyan fő prioritást alkalmaznak, amely mindenképpen komplexen kezeli a magyarországi cigányság helyzetét. Ez rendben is van, mert azt gondolom, hogy koncepció nélkül nem lehet megfogalmazni olyan célokat, amelyeket be is lehet tartani. Persze, mindig hozzá kell rendelni a határidőket, a felelősöket és a forrásokat.

Ebben az időszakban viszont nem látom ebben a programban sem a felelősöket, sem pedig a költség-

vetés hozzárendelését. Mondom a négy területet, államtitkár úr, hátha nincs képbem. Az egyik az oktatás, a másik a foglalkoztatás, továbbá a lakhatás és az egészségügy. Ez a négy fő prioritása van a nemzeti romastratégiának, és ezen a négy területen azt látom, hogy minden esetben, amire azt mondta, hogy mutassunk rá, hogy hol van leszakadás-növekedés, akkor szeretnék néhány dolgot mondani.

Az oktatásban mindenképpen azt lehet mondani, hogy a romáknak a helyzete láthatóan csökkent, főleg a középszintű oktatási rendszerben és a felsőoktatásban. Azért lehet ezt kimondani konkrétan, mert a különböző ösztöndíjrendszereknél - ugyanis majdnem mindegyik roma származású személy sajnos rászorul arra, hogy ösztöndíjat kapjon - lehet látni, hogy a számok folyamatosan csökkennek minden évben, és nemcsak azért, mert kevesebben akarják igényelni ezt a formát, hanem azért is, mert nincs annyi forrás, és kaptak olyan levelet, hogy forráshiány miatt nem tudják támogatni az ösztöndíjasokat.

Tehát ebből adódóan egyértelművé válik számomra, de azt gondolom, hogy a pályázók számára is, hogy nincs annyi forrás, hogy a roma tanulókat próbálják meg úgy ösztönözni, ahogy egyébként a társadalom is szeretné, hogy minél több értelmiségije legyen a magyarországi romatársadalomnak.

(21.10)

Tehát ebben önök, azt gondolom, nem akarnak kellőképpen beszállni egy európai szintű politizálásba, érdekképviselési rendszerbe, mert nem akarják, hogy Magyarországon egy olyan társadalom éljen a magyar társadalmon belül, amelyik az értelmiségi réteget is megjeleníti ebben az országban. Ezért tehát miért nem akarják, hogy a roma fiatalok, akik főiskolára, egyetemre szeretnének eljutni, miért nem akarják támogatni őket, hogy be tudják fejezni a főiskolai, egyetemi tanulmányaikat a felsőoktatásban?

Azonkívül én azt gondolom, amit elmondtam eddig is, nagyon fontos, hogy önök az óvodai rendszerbe nagyon sokat beleinvestáltak, és én magam azt mondom, hogy ebben én önök mellett vagyok, hogy az óvodai ellátás hároméves kortól térítésmentes. Tisztelt államtitkár úr, viszont a másik lába hiányzik ebből a rendszerből, hol van az a helyzet, ahol mondjuk, a fekvőhelyeknek a mennyiségét meg tudnák adni a gyerekeknek?

Mert még mindig nem tudják a különböző keleti régiókban kellő számban bevenni a gyerekeket hároméves korban, mert nem tudják hol lefektetni őket, ezért tehát fekvőhely hiányában nem tudják igénybe venni a szülők azt egyébként, amire a másik törvény lehetőséget ad, hogy hároméves kortól menjenek el, és tanuljanak. Mikor lesz elég fekvőhely, férőhely a gyerekeknek, hogy az óvodai ellátást, amit önök biztosítanak - még egyszer mondom: nagyon jól -, azt igénybe is tudják venni? Mert abban az esetben viszont, azt gondolom, hogy semmit nem fog

érni, hogyha továbbra is így marad, hogy a férőhelyek számát nem fogják növelni az óvodai intézményekben.

A másik nagyon fontos része, hogy önök elindítottak egy tanodai programot, az elmúlt hetekben-hónapokban újra kiírtak egy tanodai pályázatot, ami nagyon fontos, látom, hogy 2018-ra is vannak benn források. Csak az a probléma, államtitkár úr, hogy mindeddig összesen mintegy 60-70 tanodai programot tudnak megfinanszírozni, és ugyanaz a helyzet ezzel, mint amit mondtam már, hogy a roma értelmiség nem tud kinőni, hogyha ez így marad tovább, azért, mert azokban a térségekben, ahol egyébként kellene hogy ott legyenek ezek a tanodai programok, abban a térségben azért hiányoznak, mert a szülők nem tudják megfinanszírozni, hogy pedagógushoz járassák a gyerekeiket, ezért tehát a tanodai program elengedhetetlen, ha úgy tetszik, nélkülözhetetlen.

Ezért kérdezem az államtitkár urat, hogy kívának-e a tanodai programba további pénzeket investálni a látható összegen belül, és - még egyszer mondom - ez is jó, hogy a 2017. év végére újra betettek egy olyan forrást, amely mindenképpen lehetőséget ad, viszont 2018-ra nincs tervezve, és az sincsen leírva sehol, hogy egy felül nyitott rendszert, költségvetést alakítanak ki, mert akkor nyugodt lennének, hogyha egy felülről nyitott rendszer lenne ebben a kérdésben, hogy amennyi igény van, annyit tudnak ráfordítani, de ezt nem látom, és ez elég nagy problémát jelent. Tehát a tanodai programokat, én azt gondolom, hogyha azt akarják, hogy akár a gyerekeket, akár pedig a szülőket egy olyan helyzetbe hozzák, hogy kiszámítható legyen az oktatásban a gyerekeknek a hosszú távú gondolkodása, akkor kérném, hogy vizsgálják felül, hogy a 2018-as költségvetésben elegendő forrás jelentkezik-e erre a részre.

A foglalkoztatásnál, én azt gondolom, hogy szintén amit olvastam ebben a véleményben, a 2018. év költségvetéséből, lehet látni a 40. oldalon egy olyan bejegyzést, ami, azt gondolom, mindenkinek a szemét megszúrja, kiszúrja, mégpedig a szakképzési centrumok. Le van írva fehéren feketén, hogy nem lesz elég a forrás, ennek ellenére azt is leírják persze, hogy ha szükséges, akkor igen, adnak hozzá olyan pluszforrást, amely szükséges, egy felül nyitott költségvetésnek nevezik. Tisztelt államtitkár úr, erre nagyon nagy szükség lenne, mivelhogy a felnőttképzés, a szakképzés - tegnap is megemlítettem, most is meg szeretném említeni - egy kegyetlen fontos mérföldkő, mert hogyha ezekben a felnőttképzési és szakképzési centrumokba nem lesz olyan forrás investálva, amely arra mutat rá, hogy a közfoglalkoztatásból különböző átképzésekkel és szakmamegszerzési lehetőségekkel tudjanak bírni az emberek, akkor örökké a foglalkoztatási csapdában lesznek, tehát ebben a közfoglalkoztatási csapdában lesznek.

Ezért tehát az önök felelőssége is, hogy egy ember ne öt-hat évig vagy éppen tíz évig legyen benne egy közfoglalkoztatási rendszerben, úgy, hogy két-három hónapot dolgozik, kettőt kimegy a rendszer-

ből, hanem próbáljunk meg neki egy olyan alapképzést adni, egy szakmát adni a kezébe, vagy akár két szakmát, amellyel versenypiaci helyzetbe tud kerülni. Mert ezekkel a számokkal, ahogy önök is leírták egyébként nagyon korrektül, ez a költségvetés valószínűleg nem fedezi azt a felnőtt-szakképzést, amit előirányoztak - de akkor miért nem tesznek oda anynyi forrást, amellyel tudják azt fedezni? Nem látom tehát azt, hogy abból a közfoglalkoztatási csapdából, amelyben nagyon sokan benne vannak, hogy tudnak kimenni.

Hozzáteszem azt is, hogy ahogy az óvodai rendszernél, itt sem mondom, hogy erre nincs szükség, nehogy valaki azt mondja, hogy én ezt rossznak tartom, nem, viszont azt igen, hogy ha több éven keresztül vagy akár egy évtizeden keresztül semmi lehetősége nincs, csak a közfoglalkoztatásban bent lenni. Ezért tehát elengedhetetlen, hogy a felnőtt-szakképzéshez hozzányúljanak, és olyan forrásokat tegyenek bele, amelyek mindenképpen segítik az átmeneti, rendszeres és az elsődleges munkaerőpiacra való eljutást.

Azonkívül, államtitkár úr, nagyon sokszor volt, hogy a kis- és középvállalkozásoknak a versenyképességét megpróbálják helyzetbe hozni. Én ebben a költségvetésben, akárhogy nézem, nem látom, hogy a kis- és középvállalkozások helyzetbe lennének hozva. Némely százalékkal valóban emelkedik, de az nem elég ahhoz, hogy mondjuk, a kis- és középvállalkozásokat olyan helyzetbe hozzák, hogy úgy tudják a hét-köznapokat megélni, hogy nem lesz olyan problémájuk, hogy holnap vagy holnapután még abból a kis létszámból is el kell küldeni embereket.

Ez egyébként igaz nagyon sok roma vállalkozóra is, azért is említettem meg, mert sokan ők is kis- és középvállalkozók, és nagyon sokszor nincs olyan pályázati forrás vagy olyan támogatás, amelyhez hozzá tudnának kapcsolódni. Tehát ez a foglalkoztatási rész másik része, hogy ebben mit szeretnének tenni.

Említettem a nemzeti roma keretstratégiából az oktatást, a foglalkoztatást.

A lakhatásról számtalanszor elmondtam önnek is, hogy mi a probléma. Mindig az előző nyolc évről beszélnek, amikor a szocialisták, tehát mi voltunk kormányon, és azt mondták, hogy milyen kevés pénz van a romatelepek felszámolására. Államtitkár úr, mutasson egy sort ebben a költségvetésben, ahol a cigánytelepek felszámolására van pénz fordítva! Nem kevés, tehát amilyen mi kritikát kaptunk, hanem egyáltalán nincsen olyan forrás, én nem láttam, amellyel ezt az eszközt tudnák használni. Hogy miért mondom ezt?

Még egyszer azt mondom, amit Szabó Sándor képviselőtársamnak mondott, hogy mutassunk rá, hogy a leszakadásnövekedést hol tapasztaljuk, hogy, államtitkár úr, 650 cigánytelep van ma Magyarországon, még egyszer mondom: 650 cigánytelep, 120 ezer roma él mélyszegénységben, azt is lehetne mondani, hogy nyomorban. Nem látom, hogy onnan az a komplexitás, amely szükséges lenne, hogy a

foglalkoztatási lábát, a lakhatási lábát, az egészségügyi lábát hozzárendelték volna.

Persze azt is hiányolom, hogy Farkas Flórián, aki egyébként az önök miniszterelnöki biztosja, nincs itt a költségvetésnél, és nem mondja el, hogy ő hogy látja. Ha ő azt mondja, hogy egyébként jónak látja ezt a költségvetést, akkor lehet, hogy nem is vitatkoznék, mert azt mondom, hogy... (*Dr. Lukács László György közbeszól.*) Én azt nem tudom, hogy miért nincs börtönben, kérlek, kérdezz mást (*Az elnök csenget.*), de egy biztos: én nem azért hiányolom, mert egyébként hiányzik nekem az életemből, hanem azért hiányolom, mert ennél a napirendi pontnál vagy ennél a törvénytől mindenképpen fontos lenne az ő véleménye, mert a magyarországi cigányság 800 ezer fője kíváncsi arra, hogy hogyan fog alakulni az ő jövője, és ebből a költségvetésből nem látjuk, és biztos vagyok abban, hogy ő sem látja, hogy hogyan fog alakulni. De igaz egyébként ez Farkas Félixre is, aki szószólója ennek a parlamentnek.

Visszatérve a költségvetésre, a lakhatásnál tehát ez a legnagyobb problémám, államtitkár úr. Nem megyek bele az önkormányzati bérlakásokba és egyéb más jelenségekbe, amelyek szintén említést érdemelnének, én csak egyetlenegy dolgot kérdezek: mi lesz azzal a 120 ezer emberrel, aki mélyszegénységben él, nyomorban él a cigánytelepeken, azon a 650 cigánytelepen, amit említettem. Nem látom, hogy az a program, amit meghirdettek nemzeti keretstratégiaként vagy éppen meghirdettek európai keretstratégiaként, hogy fogja megérinteni ezeket a romákat.

Még egyetlenegy dolog ehhez a lakhatáshoz: hogyha nem próbálják meg komplexen kezelni ezt a kérdést, akkor nemcsak az lesz a probléma, ami a következő része a mondandómnak, hogy az egészségügyi helyzete hogy alakul a cigányoknak, el kell mondanunk, hogy nem az a 8-10 év, ami most látható, hogy a többségi társadalomhoz képest 8 évvel előbb hal meg egy magyarországi roma, mint egy nem roma, pedig a nem romáké is nagyon rossz helyzetet mutat az európai átlaghoz képest, államtitkár úr, ott esélyük sincs arra, hogy esetleg 50-55 évnél többet éljenek az emberek.

(21.20)

Önök a felelősséget vállalják azért, hogy több tízezer ember idő előtt haljon meg csak azért, mert kormányzati felelősséget nem éreznek? Azt gondolom, hogy nem lehet ilyen felelősséget felvállalniuk, sőt ellenkezőleg, tenniük kell, és ebben a miniszterelnöki biztosnak is szerepet kell vállalni, mondjuk, eddig nem nagyon dolgozott az elmúlt három évben, de talán most, ha a jegyzőkönyvet megnézi, akkor megatják a mondataim, vagy éppen az ön gondolkodását, hogy ebben tényleg valamit tenni kell, ha ön is úgy látja.

Az utolsó az egészségügyi prevenció kérdése. Azt gondolom, hogy mindenhol szükséges lenne, mert

ma Magyarországon azért van az a helyzet, ami kialakult, mert nem látom azt, hogy Magyarországon a gyógyítás mellett a prevencióra is hangsúlyt fektetnének. Erről akár Lukács képviselőtársam, akár bárki más, ellenzéki képviselő, gondolom, beszélt meg beszélni is fog, de én egyetlenegy mondatot szeretnék erre mondani, hogy nálunk hatványozottan érződik az, hogy nincs prevenciónk.

Az utolsó gondolatom - mert Gúr Nándor biztos már néz nagyon - az intézményrendszerek. Államtitkár úr, önök megszüntették a Magyarországi Cigányokért Közalapítványt, és nem hoztak létre semmit helyette, megszüntették a Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Hivatalt, semmit nem hoztak létre helyette, megszüntették a Nemzeti és Etnikai Kisebbségekért Alapítványt, semmit nem hoztak létre helyette. A civileket nem tudják támogatni kellőképpen, sőt ebben megint a nemzetiségi, a roma civil szervezetek ellehetetlenülését látom nap mint nap, számolják fel önmagukat, bíróságra mennek, hogy beadják a bejegyzésüket, mert egyszerűen nem tudják fenntartani magukat.

Az önkormányzatokra már tényleg nincs időm, csak egyetlenegy gondolat. Önök a helyi nemzetiségi önkormányzatok, a területi nemzetiségi önkormányzatok helyzetét nem kellően komolyan próbálják meg a költségvetésben kezelni.

Viszont egyetlenegy jó dolog van, az pedig a feladatalapú támogatás. Tisztelt Államtitkár Úr! A feladatalapú támogatás egy nagyon jó eszköz arra, hogy ha feladatokat végeznek, akkor láthatóan mennyit kapnak. Csak a pontrendszer és a hozzájutás politikai eszköz, azt gondolom, és ebben önöknek felelőségük van, hogy egy olyan rendszert találjanak ki e helyett a feladatalapú támogatás helyett, ami mindenképpen azt mondja, hogy igen, ha nem politikai eszközként használják, hanem valós eszközként, akkor lehet előrébb jutni ebben az önkormányzatiságban.

Tehát maguknak az önkormányzatoknak a helyzete katasztrófális, a kisebbségi önkormányzatok helyzete helyi szinteken, akár a megyei jogú városokat nézzük a kisebbségi önkormányzatoknál, nemzetiségi önkormányzatoknál, akár kisebb településeken is ugyanaz a helyzet. Köszönöm szépen a figyelmüket. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Banai Péter Benő államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kiemelt területek között a jövő évi költségvetés felzárkóztatásra, ami több területet magába foglal, 80,7 milliárd forinttal több forrást szán, mint 2017-ben. Az a kérdés, hogy a mélyszegénységben vagy szegénységben élők hogyan tudnak kitörni: munka,

oktatás. Munka. Ha más nem, de közmunka számos roma és nem roma embernek is rendelkezésére áll, a munka lehetősége rendelkezésre áll, és a munkából nagyobb jövedelemre tudnak szert tenni, mint korábban volt. Kétségtelenül egyetértek képviselő úrral abban, hogy nem cél, hogy hosszú időre beragadjanak emberek a közmunkába, pont ezért hazai és európai uniós forrásból olyan képzéseket finanszírozunk, amellyel a közmunkából kilépő emberek megszerzik azokat az ismereteket, amelyekkel a versenyszférában is tudnak dolgozni. Itt nemcsak a második szakképesítés ingyenes megszerzésére gondolok, hanem egyéb felnőttképzésekre is, célzottan uniós és hazai források állnak erre a célra rendelkezésre. Tehát azt gondolom, hogy ez egy eszköz a szegénységből való kitörésre.

Oktatás. A képviselő úr is említette, hogy az óvodai ellátás kötelező, és egyébként a szegénysorban lévő gyermekek ingyenes étkeztetést kapnak, ötszöri ingyenes étkeztetést kaphatnak. Középiskolánál van a roma önkormányzat által fenntartott középiskola. A felsőoktatás területén egyetértek önnel abban, hogy szükség van roma értelmiségi rétegre, ezért a jövő évi költségvetésjavaslat 140 millió forintos összeggel egy új előirányzatot tartalmaz roma szakkollégiumi célokra.

Ami pedig a kisebbségi önkormányzatok és ezen belül a roma önkormányzat finanszírozását illeti, emlékeim szerint mintegy megháromszorozódott 2014 óta a kisebbségi önkormányzatok rendelkezésére álló forrás, így a roma önkormányzatok, nemzetiségi önkormányzatok... *(Teleki László: Ez nem igaz!)* Képviselő úr, tessék megnézni a javaslatokat *(Teleki László: Megnéztem.)*, a roma nemzetiségi önkormányzatok forrása is bővült. Azt gondolom tehát, hogy tesz lépéseket a kormányzat a képviselő úr által megfogalmazott célok elérése érdekében. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Manninger Jenő képviselő úrnak, Fidesz.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Köszönöm szépen. A kevés idő miatt engedjék meg, hogy nagyon röviden reagáljak itt az előző felszólalókra, igazából érdemben nem is. Annyit azért meg kell jegyezni, hogy a kistelepüléseken az iskolák fenntartása, amit a kormányzat elvállalt, úgy gondolom, az is segíti a hátrányos helyzetű emberek helyzetét. Ez is egy eleme természetesen az oktatási rendszernek, ami mindenképpen pozitívnek ítélnélhető.

A Gazdasági bizottság alelnökeként azért szeretném felhívni a figyelmet az Irinyi-tervre, még ha a gazdaság fejlesztését kevesebben vitatták is - volt aki még ezt is megpróbálta -, de nagyon fontos, hogy a hazai ipar fejlesztésére még az uniós forrásokon és az egyéb infrastruktúra-beruházásokon kívül is külön pénzek állnak rendelkezésre, így külön a hazai ipar-

fejlesztésre, autóbuzsgyártás-megerősítésre, a minőségi iparfejlesztésre, a beszállítói fejlesztési program is tartalmaz 3 milliárd forintot, valamint a kötöttpályás járműgyártás fejlesztésére is külön pénz van, és a K+F-re pedig 79,8 milliárd forint, és tervbe van véve 2020-ig, hogy 1,8 százaléka legyen a GDP-nek. Ez rendkívül fontos. Térségünkben, Zalában is, ahol nagyon alacsony az innovációs beruházás, újabb ilyen beruházások valósulnak meg, mint például a közeljövőben elkezdődik az autonóm gépjárművek kutatási teszt pályája, ezek nagyon fontosak ezeknek a térségeknek is.

A térségemben, hadd említsem meg a rövid idő alatt, hogy nagyon fontos, hogy a turisztika mint húzóágazat is azért kap, még akkor is, ha természetesen itt elsősorban a bevételek növekedéséből, áfacsökkentésből is lehet további javulást ítélni, de van célelőirányzat és van fejlesztési célelőirányzat is külön 25 milliárd forinttal, valamint az útépítés fenntartására is 30 milliárd forint jut, és a térségemben utolsóként azt meg kell említenem, hogy remélhetőleg így a közlekedésbiztonsági problémák megoldására, így a cseszegtomaji körforgalomra is jut majd pénz. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Banai Benó államtitkár úr a megalapozó típusú kérdéseimre nem válaszolt. Nyilván azért nem válaszolt, mert vagy tudja a választ, és ezt nem akarta elmondani, vagy a kutakodás eredményeképpen sem tudott eredményre jutni. Tudja, arról beszéltem, hogy 2010-2018 viszonyrendszerében arányaiban hogyan és miképpen néz ki a GDP vonatkozásában a jóléti, az egészségügyi, oktatási finanszírozás kérdése. Csak emlékeztetem, hátha még itt az elkövetkező fél órában lesz módja, lehetősége és tudása, hogy válaszoljon.

Foglalkoztatás. Folyamatosan hallgatom, beszél 700 ezer főről. Zárt esztendőben illik foglalkoztatásról beszélni, 2010-2016 zárt esztendei viszonylatában még a KSH keretei között is 610 ezer alatt van ez a szám. A gazdaságban beszél 500 ezerről, ön is tudja, hogy ez valótlan, hiszen eleve a közfoglalkoztatásban mintegy 180 ezer fős többletről számolhatunk be ebben az időszakban. A külföldön dolgozók tekintetében több mint százezer fős többletről számolhatunk be, és a diákfoglalkoztatásról már ne is beszéljünk.

Minimálbérrel beszél, csak arról nem beszél, hogy hat éven keresztül a minimálbér vásárlóértéke hogyan alakult, hogy kevesebb vásárlóértékű pénzt kaptak a kezükbe ezek az emberek. A járulékmeg az adóterhérről nem beszélt. A V4-ek viszonyrendszerében arról nem beszélt, hogy a magyar minimálbér 66 százalékát kapják kézbe az emberek, míg a lengyelnek 82-t, a szlováknak 85-öt, a csehnek pedig a 89 százalékát.

Az önkormányzatoknál pedig arról nem beszél, hogy a kötelező feladatok ellátását sem finanszírozzák meg, és az eladásításban hogyan és miképpen vettek részt a fideszes önkormányzatok. És egy utolsó mondat, hogy a közfoglalkoztatásnál arról is beszéljen, hogy vásárlóerő-értékben körülbelül egyharmadával kevesebb értékű pénzt keresnek ezek az emberek ma, mint 2010-ben. Köszönöm szépen, elnök úr.

(21.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Újabb kettőperces felszólalásra megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Itt a nap legelején Varga Mihály miniszter úr megemlítette, hogy kettő olyan intézmény egy örvendetes támogatásban és fejlesztési forrásban fog részesülni - ez a Bethesda Kórház, illetve a Budai Irgalmasrendi Kórház -, amely egy 5,5 milliárd forintos összegből szülészobát, csecsemőosztályt tud, ahogy a kormány fogalmaz, családbarát körülménnyé, ahogy egyébként én fogalmazok, pénztárcabarát körülménnyé tenni, hiszen a sajtóban talán ez úgy híresült el, hogy a fejlesztési forrásért cserébe ez a két kórház megígérte, hogy ezeken az osztályokon nem fog hálapénzt elfogadni.

Én éltem azzal a gyanúperrel, hogy más kórház is örülne a fejlesztési forrásoknak, ha csak annyit kellene megígérni, hogy nem lesz hálapénz. Ezzel kapcsolatosan az első kérdésem az, hiszen nem válaszoltak rá a kórházak, megkerestem őket, azt mondták, ez nem közérdekű adat, hogy a kormány számol-e azzal, hogy milyen fejlesztési forrásokat kell a kórházaknak odaadni, adott esetben a hálapénzmentesség fejében. Ezt különösen annak a fényében kérdezem, hogy most legutoljára az adósságrendezésnél egy 15 milliárd forintos fejlesztési keretet, pályázati keretet bocsátottak az intézmények rendelkezésére, és információim szerint egy bőséges túlpályázással, tehát egy körülbelül 50 milliárd forintnyi igényt jelentettek le, pályázati igényt jelentettek be a kormány részére.

Tehát számol-e a kormány azzal, és van-e erre a 2018. évi költségvetésben fedezet, hogy folytatódjon vagy hasonló lehetőség nyíljon, jelzem, nemcsak a budapesti, hiszen ők az EBP-ben részesülnek, hanem a vidéki kórházak számára, hogy mindaz, amit ők 50 milliárd forintban megjelöltek, azok kielégítésre kerüljenek, azaz tudják folytatni azokat a fejlesztési terveket, nagyjából energiakorszerűsítést, géppark frissítését. Van-e erre keret, ha van, akkor nagyjából hol van keret, és a kormány hogy gondolja ezt, illetve miként gondolja, hogy ezzel párhuzamosan lehetne állítani azt, hogy hálapénzmen-

tessé tegyük ezeket a kórházakat vagy azokat az érintett intézményeket? Nagyon szépen köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Balla Mihály képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport.

BALLA MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A költségvetési vitában nagyon sokféle témáról beszéltünk már. Engedjék meg, hogy egy új témakört megnyissak röviden a rendelkezésre álló rövid időben, ez pedig a Külgazdasági és Külügyminisztérium költségvetése, amelynek nagyon fontos szerepe van akkor, hogyha abba is belegondolunk, hogy az elmúlt időszakban elfogadtuk az új külügyi törvényt. Ráadásul a Külgazdasági és Külügyminisztérium költségvetése a tavalyi évben is 38 százalékkal, 127 milliárdról 177 milliárd forintra nőtt, a 2018-as költségvetés-tervezet szerint pedig ez a növekedés jövőre is folytatódik, és a fejezet kiadási főösszegeként 220 milliárd forint lesz, ami újabb 43 milliárdos növekedést jelent.

Ennek két igazi fő eleme van, fő oka. Az egyik az, hogy tulajdonképpen a külszolgálatot teljesítő, a külgazdaságban dolgozó diplomatáink számára egy jobban kiszámítható, jobb juttatási rendszert állít és ad lehetőséget a következő évi költségvetés, ezzel is tulajdonképpen segítve az ő munkájukat, amikor Magyarország nemzeti érdekeit kell érvényesíteniük külföldön.

Másrészt pedig a 43 milliárdos növekedés második felét a beruházásösztönzési célleírányzat 30-ról 50 milliárd forintra, a kötött segélyhitelezés 580 millióról 7,9 milliárdra, illetve a külgazdaság-fejlesztési célleírányzat 3,7-ről 7,5 milliárdra való növekedése adja, ami kifejezetten arról szól, hogy a meghatározó külfölditőke-beáramlás, a külföldi közvetlen tőkebefektetések által megvalósuló, illetve már megvalósult befektetések továbbfejlesztését szolgáló beruházásokat segítsék elő, másrészt pedig a kutatás-fejlesztés, munkahelyteremtés vagy a technológiai fejlesztés ösztönzését. Kiemelt cél, hogy a termelői beruházások jöjjenek az országba, amelyek a hazai kis- és középvállalatok részére is további beszállítási lehetőségeket generálnak, munkahelyeket létesítenek, új technológiát, innovatív megoldásokat, modern termelési kultúrát hoznak Magyarországra.

Mindebből a szempontból a Külgazdasági és Külügyminisztérium munkája pontosan azt a célt szolgálja, hogy Magyarország minél jobban megjelenhessen az exportpiacon, illetve az exportja növekedhessen. Ebben tulajdonképpen a költségvetés a hozzá szükséges „pénz, fegyver, paripa” mondás alapján megadja azt a lehetőséget, hogy ezzel a diplomatáink, maga a minisztérium is nagyobb mozgástérrel fog rendelkezni.

Engedjék meg, hogy egy mondatot még szóljak arról, ahogy itt több felszólalásban elmondták képviselőtársaim, hogy milyen fontos a '18-as költségve-

tésben az is, hogy minden magyar ember egy lépést előreléphessen. Itt egy zárógondolatként engedjék meg, hogy Nógrád megyei képviselőként elmondjam azt, hogy igenis látszik, hogy az elmúlt évek foglalkoztatáspolitikájában, munkahelyteremtési támogatásokban, egyáltalán a bérnövekedés a nógrádi emberek számára fontos. Természetesen még nagyon sok feladat van ezen a téren, hiszen Nógrád megye felzárkóztatása egy nagyon komoly, felelősségteljes, nagy kihívás. De én azt gondolom, hogy maga a '18-as költségvetés további lehetőséget ad arra, hogy jobb béreket kapjanak a nógrádi emberek, és több lehetőséget kapjanak a családok, és tényleg elmondhassuk azt, hogy a fejlesztéseken, a támogatásokon keresztül minden család, minden ember egy lépéssel tovább tud lépni.

Köszönöm szépen a figyelmet. Miután elég rövid időnk maradt már, tényleg azt gondolom, hogy a 2018-as költségvetés elfogadása alapvetően azt a célt fogja szolgálni, hogy Magyarországon a mindennapi életben jobbak legyenek a lehetőségek a családok számára, másrészt pedig a Külgazdasági és Külügyminisztérium támogatásával, illetve költségvetési támogatásával azt is elérhessük, hogy Magyarország külgazdasági lehetőségei tovább növekedjenek. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Már harmadszor nem kérdezem Banai államtitkár urat az alapkérdésről. Elmondom neki, hogy ő is tudja, bár ha nem figyel, a legközelebbi alkalommal sem fogja tudni.

Tudja, államtitkár úr, a költségvetési kiadások százalékos megoszlása tekintetében 2010 és 2018 viszonyrendszerében a helyzet úgy néz ki, hogy míg a funkcionális kiadások, tehát az állami működtetéshez kapcsolódó kiadások meredeken nőnek, addig a jóléti kiadások pedig meredeken csökkennek. Úgy néz ki a helyzet, hogy a jóléti kiadások tekintetében gyakorlatilag 61 százalékot meghaladó mértékről 54 százalékos nagyságrendet ér el 2010-ről 2018-ra a költségvetési kiadások százaléklában a megoszlás, míg az állami működtetés kapcsán a 14 százalékról 17 százalékos feletti ez. Tehát saját maguk fontosak önöknek, az emberek azok nem. Ugye, érti az összefüggést?

Igen, szeretném, hogyha nem válaszolna most már a kérdésemre. Ha kétszer nem volt képes rá a vitában, hogy meg lehessen beszélni, akkor harmadjára meg nem vagyok kíváncsi másfajta, kibújó válaszára.

Nem akarok minden részletkérdésbe belemenni, de a dolog lényege valójában az, hogy ez a költségvetés a változások és a változtatások nagy részében - hozzácsatolom az adótörvények kérdéskörét is - gyakorlatilag nem a munkához kötődő jövedel-

mekhez igazodó. Gyakorlatilag azt mondhatjuk, hogy akár a személyi jövedelemadó tekintetében sem sikerült a nagy álmokat megcsinálni. 9 százalékról vagy egyszámjegyű százalékról beszélt annak idején a miniszterelnök. A munkavállalói járulék esetében, ön tudja a legjobban, hogy például egy 2010-es minimálbérhez illetően az összes munkaadói megmunkavállalói járulékteher 32 ezer forint volt a 60 200 forintos nettóhoz illetően, most pedig a vásárlóerő-értékben nagyjából annyit érő minimálbér mellett 73 ezer forintos járulék-, adóteherrel néznek szembe a munkáltatók és a munkavállalók együttesen.

(21.40)

Úgyhogy önök a bruttókat tudják emelni, az emberektől a forrásokat el tudják venni, a járulék-többleteket tudják emelni, nem az emberek érdekében cselekszenek, hanem a tekintetben, hogy hogyan tudnak forrást, pénzt elvenni mind a munkaadóktól, mind az emberektől, és a haverok között szétszórni.

Vagy ha azt nézzük, hogy hogy néz ki egy gyermektelen - mert sok ember van ilyen - dolgozó adóztatása, akkor a magyar adóék több mint 48 százalékot mutat e tekintetben. Az OECD-tagállamok viszonyrendszerében történő vizsgálatok kapcsán ez a harmadik legmagasabb. De ha visszatérünk a minimálbér kérdésköréhez, annak az adóztatásánál pedig ahhoz jutunk, hogy a legmagasabb az OECD-országok viszonyrendszerében. 2010-ben egyébként a GDP-arányos közteher 37,5 százalék volt, 2016-ban meg 39,2, tehát még korrigálni kell némileg azokon a számokon, amelyeket ön is mondott ma. Az adórendszer a gazdagokat, a gazdagok érdekeit szolgálja, 400-500 milliárd forinttal több folyik ki egy adott esztendőben ebbe az irányba, az alacsony jövedelmű családok esetében pedig az adó mértéke nő.

Gyakorlatilag önök voltak azok, akik a minimálbér adómentességét az adójóváírás lehetőségén keresztül, ami volt, megszüntették. Önök folyamatosan csepegtetnek az áfacsökentés vonatkozásában, és a világbajnok 27 százalékos mértékű áfát tartják fenn. Az alacsony jövedelmek, még egyszer hangsúlyozom, a legmagasabb adóterhet viselik. 2018-at érintően nem a munkából származó jövedelem az, ami kedvezően adózik, nem, felét adózzák a nem munkából származó jövedelmek annak, mint a munkából származó jövedelmek. Ez összefér azzal a filozófiával, amit ön képvisel? És közben a haverok támogatása meg ezer szálon megmutatkozik újabb kiskapuk, taokedvezmények lenyúlása tekintetében és sok minden más vonatkozásban.

Ha a minimálbért forszíroztuk, akkor azért szeretném még egyszer azt mondani, hogy 2010-ben az a 60 236 forintos nettó minimálbér, ha azt száz százaléknak tekintjük, akkor az azt követő hat esztendőben ehhez képest kevesebb vásárlóerő-értékű pénzt kaptak az emberek a kezükbe, meglopták eze-

ket az embereket, pont azokon a járulékkerheken keresztül, amivel többet kellett befizetniük, amit beszedtek és a haverok között szétszórta. Most itt a választás előtti évben jutottak el odáig, hogy egyáltalán arra a szintre hozták ezeket a béreket nettóban és vásárlóerő-értékben, ami gyakorlatilag ugyanazt képviseli. Tudja, először önök most még az adósságukat róják le, nem adnak, hanem még az adósságot róják le e tekintetben.

A központi költségvetés 942 milliárd forint többletbevételre tesz szert, ez nagyjából 8,1 százalékos mérték, és a fogyasztáshoz kapcsolódó adóbevételek 363 milliárd forintos többletet jelentenek, az áfa tekintetében is mintegy 300 milliárd forintos többlet a tavalyihoz képest. A lakossági befizetések növekedése is ezt a nagyságrendet képviseli. A személyi jövedelemadó tekintetében 2090 milliárd forint, plusz 17 százalék a 2017-es adatokhoz, mértékhez képest. De az illetékfizetés vonatkozásában is nagyjából egynegyedével, 20-25 százalékkal nő a bevételek összege. Ez mind-mind család-, emberbarát, munkavállaló-barát intézkedés, gondolom, hát az önök stílusában.

Önök, azt kell mondjam, hogy az adóterhek vonatkozásában és a költségvetésen keresztüli intézkedéseikben a leggazdagabbakat támogatják. A magyar jövedelmi helyzet, államtitkár úr, megint csak OECD: 31 ország vizsgálatából a 28. helyre jövünk ki, a legrosszabbak körébe tartozóak vagyunk. Mondtam, miközben az állami működtetési funkciókra sokkal több pénzt fordítanak arányaiban, addig a jóléti funkciókra sokkal kevesebbet a költségvetés függvényében. És hát dúl a korrupció. Nem véletlenül mondják képviselőtársaim, hogy minden intézkedésük, mindegy, hogy adó, mindegy, hogy költségvetés, igazából tényleg a korrupcióhoz illeszkedő, a korrupció költségvetéseként fogható meg, és az igazságtalanság költségvetéseként. Cinizmus az is, hogy a leghetetlenebb sorsú emberek esetében, akiknek nincs biztosítási jogviszonyuk, még a társadalombiztosítási havi összeget is megemelik 7320 forintra.

Ön délelőtt azt mondta, hogy Mesterházy Attila tételei nyolc pontjában mennyire nincs igaza, és hogy nem tekinthető relevánsnak mindaz, amit ő mondott. Nézze, a tényeket nem lehet elvitatni. A bólogatása, a velem való egyetértése számomra azt üzeni, hogy ön bár vitatja, de nem lehet elvitatni. Magyarország versenyképessége romlott. Lehet akármit mondani, lehet handabandázni, lehet mindent mondani, jelenleg a 69. helyen állunk. Az államadósság tekintetében lehet azt mondani, hogy GDP-arányosan mi történt, de 20 000 milliárdról 28 000 milliárdra történő emelés következik be. A szegénység kapcsán azt mondja, hogy mondjunk térszerű adatokat.

Államtitkár úr, 36 százalék a mostani mérési adatok szerint gyakorlatilag abban a helyzetben van, hogy a létminimum összegét el nem érő pénzekből kell hogy gazdálkodjon. De ha megnézzük egy négyfős családot, ahol két gyermek van, 255 ezer forint

kell ahhoz, hogy a létminimumnak megfelelő összeg meglegyen a családban. Ezeknek a családoknak a 41 százaléka nem éri el ezt az összeget. A minimálbérrel már beszéltem.

Őn azt vitatja, hogy a forint gyengült, vagy nem abban a sávban, ahogyan. Nem, a forint 2010-hez képest 17 százalékkal gyengült. Ezek tények, ezeket nem lehet vitatni, ezeket nem lehet puhítani, ezeket nem lehet másképp magyarázni. A gazdaságot ma az EU-források tartják igazából lendületben. Ha az európai uniós forrásokat nem számítanánk be a folyamatba, akkor nem pluszos, hanem mínuszos lenne a gazdaság.

Valójában a veszélyekről egy mondatot azért szeretnék mondani. Azt, amit Kovács Árpád is kimondott, mármint azt, hogy a külkereskedelmi egyenleg romlásának a lehetősége benne van ebben a történetben, vagy a várttól eltérő növekedés üteme, mértéke, mert az a 4,3 százalék messze-messze úgy mond túlárzott. Most mindegy, hogy EBRD, bárki más, 3-3,5 százalékról beszél. Ez nem a magyar emberek költségvetése, ez nem a magyar emberek érdekét szolgáló, nem a munkavállalók érdekét szolgáló költségvetés. Ezért a költségvetés kapcsán átcsoportosításokat fogunk tenni, alapvetően olyan területekre, amikről beszéltem: az oktatás, az egészségügy, a szociális területek vonatkozásában.

Befejezésképpen még annyit szeretnék mondani, hogy azzal a gondolattal feküdjön le, s ha tud nyugodtan aludni, akkor ébredjen majd fel, államtitkár úr, hogy Magyarországon a dolgozó ember egyre inkább a dolgozói szegénység irányába halad. Amikor az adott országban a dolgozó emberek többsége - mondjam: többsége - a létminimum összegét el nem érő pénzért dolgozik, akkor azt gondolom, hogy nincs mire büszkének lenni. Amikor lassan a minimálbéresek országává válunk, mert hiába a minimálbér-emelés, főleg bruttóban, ha ezek a pénzek gyakorlatilag összezsugorítják a bérkategóriákat és erre a szintre hozzák az emberek messze döntő többségét.

Egy szó mint száz, ez a költségvetés sokkal inkább az emberek ellenében való, mint az emberek javát szolgálja. Mészárosnak biztos jó lesz, főleg ha az európai források 60 százalékát gazdaságélénkítésre kívánják felhasználni, akkor valószínűsíthetően az a helyzet alakulhat ki, hogy percenként már nem 10 vagy 12 millió forintot fog tudni keresni, hanem 15-öt vagy 20-at. Hát, ha ez kell ennek az országnak az önök jóvoltából, akkor ezt a pályát kell futni, de én abban bízom, hogy nem ez kell ebben az országban, felébrednek az emberek, látják, hogy önök mit csinálnak, és ennek az eredménye az lesz, hogy önöknek ez az utolsó költségvetésük, és a következő ciklusban már nem kell költségvetést csinálniuk. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni. Most a kettőperces kör következne. *(Nincs jelentkező.)* Kérdezem államtit-

kár urat, hogy kíván-e reagálni a rendelkezésre álló időkeret terhére. Államtitkár úr jelzi, hogy igen. Még van időkeretünk, államtitkár úr, amennyiben kíván, ez az ön döntése. Képviselő úr jelezte, hogy ő nem kíván szólani. Parancsol? *(Dr. Lukács László György: Nyugodtan használja csak fel az időkeretét, államtitkár úr, nem valószínű, hogy mi még szólani kívánunk.)* Államtitkár úr, öné a szó.

(21.50)

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! E hosszú nap végén az emberben sok gondolat fogalmazódik meg a 2018-as költségvetés kapcsán az elhangzottakról. Én ezeket három csoportba gyűjtöttem.

Az első az, hogy én úgy látom, az alapvető makrogazdasági számok, amelyek meghatározzák a 2018-as költségvetés karakterét, nem szerepeltek a vitatott tételek között. Tehát azon lehet vitatkozni, hogy vajon 4 százalék lesz-e a növekedés vagy csak 3,7; azon lehet vitatkozni, hogy az államháztartás hiánya 2,4 vagy 2,3 százalék lesz; de azon nem, hogy az Európai Unió átlagát érdemben meghaladó növekedéssel számolhatunk; azzal nem lehet vitatkozni, és senki sem vitatkozott, hogy az államadósság GDP-arányos rátája csökkenő pályán marad, és meg tudjuk őrizni az államháztartás stabilitását. Ez tehát a kiindulópont, amiben, úgy látom, a tisztelt Országgyűlés különböző frakciói nem vitatták a kormányzati számok helyességét.

A másik kérdés az, hogy ebben a gazdasági helyzetben milyen értékrend szerinti költségvetéspolitikát kíván a kormány végrehajtani. A vita egyértelművé tette, különböző elképzelések vannak: a kormány kitart a mellett a gazdaságpolitika mellett, amely a munkát, a családot és a biztonságot helyezi előtérbe. Azt gondoljuk, hogy ez a gazdaságpolitika lesz sikeres, mint ahogy volt sikeres az elmúlt években, tehát ez a gazdaságpolitika lesz sikeres 2018-ban is. Ezért joggal beszélhetünk arról, hogy az egészségügy, az oktatás, a honvédelem területe vagy akár a nyugdíjasok többséggel számolhatnak 2018-ban 2017-hez képest.

Gúr Nándor képviselő úr külön felhívta a figyelmet különböző területekre. Akkor tisztelettel azt kérem képviselő úrtól, hogy például az állam működési funkciójának nézze meg a bontását. Azt fogja látni, hogy a kormánytisztviselők egy részének béremelése, járási vagy megyei hivataloknál dolgozók béremelése, a NAV-dolgozók béremelése itt szerepel. Ha képviselő úr nem ért egyet ezzel a béremeléssel, és nem ért egyet azzal, hogy emiatt az állami működési kiadások növekednek, akkor ezt meg lehet mondani, csak akkor tessék megmondani, hogy konkrétan melyik kiadási tétel az, amivel nem ért egyet.

Jóléti, szociális kiadások. Idézhetném a tavalyi egyeztetéseket, ahol végigvettük, hogy milyen kiadási

tételek szerepelnek ezen a soron. Annak örülök, hogy a munkanélküliséggel kapcsolatos kiadások csökkennek, mert ez azt mutatja, hogy nagyobb a foglalkoztatási ráta.

Természetesen vannak még feladataink, ez is kiderült, az elsődleges munkaerőpiac igényeit ki kell elégíteni, el kell érni azt, hogy minél többen dolgozzanak a versenyszférában, a gazdaság teljesítményét bővíteni lehet, a termelékenységét bővíteni lehet. Vannak még területek, ahol mindnyájan el tudunk képzelni többletforrásokat, mindig lesznek olyan területek, ahol többet és többet lehetne költeni. Én mégis azt látom összességében, hogy a jövő évi költségvetés egy jelentős lépést tesz annak érdekében, hogy az előttünk álló feladatokat meg tudjuk oldani. Abban bízom, hogy ha ezt a szavazók is értékelni fogják 2018-ban, akkor lesz arra lehetőség, hogy 2019-ben ismét lehessen előre lépni a még előttünk álló feladatok megoldása érdekében. Ezért javaslom, hogy a jövő évi költségvetést az Országgyűlés fogadja el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát elnapolom. Folytatására holnap reggel 8 órától kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Witzmann Mihály képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Javuló vidéki életminőség a sportfejlesztések tükrében” címmel. Megadom a szót, 5 perces időkeretben.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, engedjék meg, hogy türelmükkel nem visszaélve, de a vidékfejlesztéssel kapcsolatos néhány aktuális és örömteli gondolatomat megosszam önökkel ezen a késői órán. Azt gondolom, az elmúlt években tapasztalhattuk, hogy Magyarország Kormánya többször is tanúbizonyságát adta már annak, hogy elkötelezett a vidék, a falvak felemelkedése érdekében. Somogy megyei, balatoni országgyűlési képviselőként magam is lényeges célkitűzésnek tartom annak az elvnek, annak a gondolkodásmódnak az érvényre juttatását, hogy senkinek ne kelljen hátrányt szenvednie csupán azért, mert vidéken, kistelepülésen él.

Ennek a célkitűzésnek eleget tenni bizony ma Magyarországon komoly költségeket emészt fel, hiszen a 2002-2010 közötti szocialista-liberális kormányok hibás gazdaság- és vidékpolitikája nemcsak államcsőd közeli helyzetbe taszította az országot, nemcsak eladósította az államot, az önkormányzatokat és a magyar családokat, hanem a vidéki infrastrukturális fejlesztéseket is ellehetetlenítette. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy 2002-2010 között a vidéki falvak tudatos elsorvasztásának lehettünk tanúi.

Mert sajnos mindannyian emlékszünk még a vidéki vasútvonalak és autóbuszjáratok megszüntetésére, az iskolák, óvodák vagy akár a falusi postahivatalok bezárására is.

A siófoki székhelyű, Somogy 4. választókerület településeit rendszeresen járva örömmel mondhatom, hogy a polgári kormány támogatásának köszönhetően az utóbbi években számos, régóta várt és hiánypótló fejlesztés megvalósítására nyílt lehetőség térségünkben. A felújított faluházak, orvosi rendelők, mentőállomások, út- és vasútépítések, intézményi energetikai korszerűsítések, ivóvíz- és szennyvízberuházások jelentős mértékben gyarapították az általam képviselt somogyi településeket. Ezek a beruházások azonban azt is jól mutatják, hogy milyen sok mindent kellett és kell még a jövőben újjá-, illetve felépítenünk. Éppen ezért, a sikeresen megvalósult beruházások ellenére is, azt kell mondanom, hogy még mindig nem tartunk ott, ahol szeretnénk, ugyanis még mindig akad teendőnk bőséggel a vidéki térségek fejlesztése tekintetében. Ahhoz ugyanis, hogy a vidék megtartó ereje növekedjen, további beruházásokra, fejlesztésekre van szükség. Olyan beruházásokra, amelyekkel megfelelő életminőséget tudunk teremteni és biztosítani a vidék számára.

Különösen is fontos ez a szempont a legfiatalabb generáció, a gyermekek esetében, akikben kétségkívül a jövő lehetősége rejlik. Hangsúlyosan is oda kell figyelniük rájuk, hogy a bennük rejlő képességek, adottságok és tehetség minél korábban kibontakozhassanak és fejlődhessenek. Éppen ezért tartom stratégiai jelentőségűnek, hogy mindenki esélyt kapjon egy XXI. századi Európában elvárható életminőség lehetőségére. Vagyis mindenkinek legyen meg a lehetősége a tanulásra, a művelődésre, a szabadidő hasznos és kellemes eltöltésére, a mozgásra és a sportolásra egyaránt.

Nyugodtan kijelenthetjük azt is, hogy a sporttal kapcsolatos fejlesztésekkel nem mást teszünk, mint a jövő felé nyújtjuk ki karunkat. Hiszen ha sportfejlesztéseket hajtunk végre, akkor testileg, lelkileg, szellemileg üdőbb, fittebb és egészségesebb társadalmat teremthetünk, amelynek a gazdasági teljesítőképesége is nyilvánvalóan eredményesebb lehet. Ezt a tényt felismerve került bevezetésre a mindennapos testnevelés, amelynek köszönhetően ma már 1,2 millió gyermeknek van lehetősége a tanítási napokon a mozgásra, a sportolásra.

A mindennapos testnevelés bevezetése azonban arra is rávilágított, hogy a sportinfrastruktúra fejlesztésére komoly szüksége van a vidéknek. Örömmel jelenthetem, hogy a kormány által elindított nemzeti köznevelési infrastruktúra-fejlesztési programnak köszönhetően választókerületemben két település, Andocs és Nagyberény községek sikeresen pályáztak tornacsarnokok létesítésére. Az említett két fejlesztésből az andocsi tornacsarnokot a közelmúltban adtuk át, a nagyberényi létesítmény felavatására terveink szerint a nyár közepén, nyár végén kerülhet sor.

A most átadott andocsi komplexum mintegy 280 millió forintos, 100 százalékos kormányzati támogatással valósulhatott meg. A beruházás összege akkor válik igazán értékelhetővé, ha mellésszük Andocs község éves költségvetésének főösszegét, amely 251 millió forint. Könnyen belátható, hogy kormányzati segítség nélkül az alig 1100 fős somogyi település önerőből soha nem tudott volna ilyen színvonalú sportcsarnokot építeni.

A régi és jogos igényként megfogalmazott, modern épület pótolhatatlan szerepet tölt be a helyi és környékbeli, több száz diák és felnőtt egészségre nevelésében és mozgásfejlesztésében. A csarnok ugyanis nemcsak az andocsiaknak öröm és lehetőség, hanem a szomszédos Fiad, Kisbárapáti és Nágocs településekről odajáró gyermekeknek és szülőknek is remek lehetőségeket teremt sportolásra, közösségi, kulturális és szabadidős rendezvények megtartására egyaránt. A megvalósult beruházás azt üzeni a vidéken élőknek, hogy Magyarország jelenlegi kormánya valóban gondot és figyelmet fordít arra, hogy mindenki egyenlő esélyeket és lehetőséget kap-

hasson az egészséges életmód kialakítására és a benne lévő tehetség kibontakoztatására egyaránt.

Ezúton szeretném megragadni az alkalmat, hogy Andocs község önkormányzata, a térség lakosai és a magam nevében is köszönetet mondjak Magyarorszag Kormányának, hogy ez a régi közös álmunk végre valóra válhatott. És ha már költségvetésről beszélünk, azt gondolom, ez is egy jó példa itt a mai nap zárásaként arra, hogy végre eljutottunk odáig, hogy nemcsak európai uniós, hanem hazai fejlesztési források is gazdagítják, gyarapítják a magyar költségvetést, és lehetőséget teremtenek a fejlesztésekre, beruházásokra. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés holnap reggel 8 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 22.00 órakor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

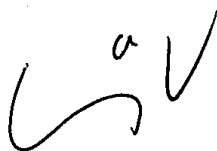
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Gúr Nándor s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)